

Jaarboek 2015-2016 een blad vol met geweldige fietsverhalen

Onderhoud aan je fiets of niet?

Bepaal voor je zelf aan de hand van de verslagen of dit nodig is.

Fietsuh Kut ritverslagen

Lees de humoristische ritverslagen.

Siem uit Brabant

Lees de avonturen van Siem en ontdek zijn nieuwe navigatie systeem

Een duikeling in de sloot

Kan je fiets daar tegen of niet?

Hoe lang gaat Post zijn fiets nog mee?

Langer dan een maand?

(00) 0 0123456 00000001 8

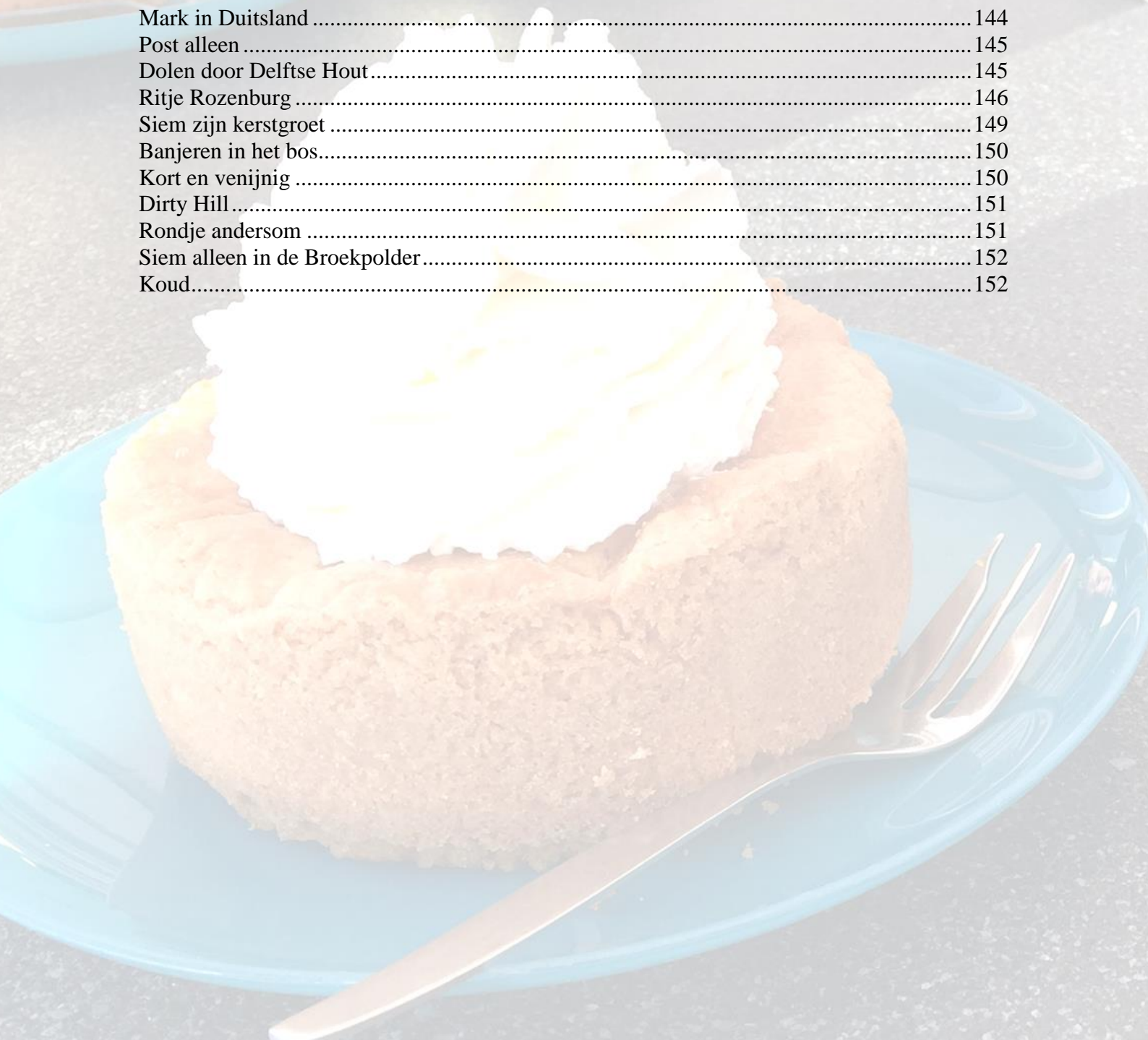
Inhouds

Rondje Rozenburg	6
Wollebrand met Post en Voer	7
Veel regen	7
HvH.....	7
Ochtendrit Delft	7
Avondrit Kijkduin.....	8
Bergschenhoek.....	8
Ochtendrit Delft Schiedam	9
Avondrit met Siem en Post	9
Rietputten met Post Voer Hessel	9
Rit Arie Siem	10
Brentjens	11
Handleiding Clara	12
Peet en Post	12
Hvh met Siem Jan Post en Voer	13
Avondrit in regen met Post Siem Dijkx.....	14
Rietputten avondrit.....	14
Tocht Terheijden.....	15
De Landtong.....	16
Benelux en Pernis.....	17
Oostvoorne Rockanje.....	18
Avondrit met Siem Post en Jan.....	18
Nat pak.....	19
Katwijk.....	19
Brug.....	19
Rondje Delft.....	20
Jo ziekenhuis.....	21
Wolfheze in het donker	22
Grebbeberg.....	22
Rondje met Peet en Post	23
Oliebollen.....	23
Staelduinsebos met de meiden	24
Rondje Vlaardingen	25
Rondje Delft Schiedam	26
Rondje Siem.....	28
Rondje Arie K.....	28
Oostvoorne Chickies.....	29
Siem en Arie	31
Rondje Oostvoorne	31
Rondje Siem.....	32
Rozenburg Post Pulle Voer Dijkx.....	33
Rondje Schiedam	34
Post alleen	34
Siem alleen.....	35
Arie K in België.....	35
Dijkx Haringvliet	36
Mark BP	37
Siem BP	38

Hoek van Holland	39
Mark alleen	41
Record Mark verbroken	41
Zondagochtend rit	42
Oostvoorne met chickies	43
Gebroken ketting	45
Rondje Schiedam	46
Enkeltje Goes Maassluis	47
Rondje weg	48
Arie terug uit BH	49
BH	50
Siem uit Brabant	52
Rondje met Andre	53
Eerste lekkere dag	54
Siem op de Postbank	55
Arie valt	55
Siem alleen	56
Lente	56
Ventoux killers	57
Siem alleen	58
Baggeren	59
Drie man	60
Oostvoorne	61
Reintje de Vos	64
Siem Renesse (Noordholland)	65
Zoetermeer	65
Post en Pulle	67
Bushmaster 26	67
Rondje	68
Schape op de weg	68
Nieuwe anus	69
Rondje Zeeland	70
Naar de overkant	71
Rondje Arie	71
Naar Delft	71
Met Inge mee	71
Rondje Landtong	72
Tour RPS	74
Op de Magneet	74
The Ride	75
Lek	78
Homobos	78
Los wiel	79
Op de Wilier	80
Bananen en Strava segmenten	80
Mark naar de Lier	80
Pech onderweg	81
Na het feest	82
Ventoux killers	83
Rondje Goeree	83

Uitspraak Jo	84
Netels en ribbetjes	84
Wollenrand.....	85
Weidring Unken.....	86
Bier en de pier.....	87
Lisi osl trail	87
De Voerstreek	89
Rondje Limburg	89
Voor de rustdag.....	90
Liesbreuk.....	91
Rondje Renesse	92
Wedstrijd in de Dijk.....	92
Duifpolder	92
Sleutelen.....	93
Regen regen regen.....	94
Malheur	95
Donder en bliksem	95
Wegnicht	96
Een ieder haakt af.....	96
Loenen en droge bek	97
Rondje Rotterdam	97
31 gemiddeld.....	98
Rondje op de race.....	99
Schijtrondje	100
Met BertJan mee	100
Klitten in Rozenburg.....	102
Happen trappen 2016	103
Inpakken en wegwezen	105
Onderlangs de Pukkel	105
Slecht weer.....	105
Zeehonden en nattigheid	106
Ventoux dag 3	109
Eerbetoon aan André.....	111
Dunne banden	112
Over de weg	113
Ikea.....	113
Mark op avontuur.....	114
Acht man.....	115
Achter Post aan	117
Op de race	118
Baggeren in Rhoon	119
Avontuur in Brabant	121
Jan naar de BP.....	122
Siem als Remi	122
Glibberen in de Polder	123
Siem en Jan in Brabant	123
Nattigheid in Brabant.....	125
Kortachtig rondje	128
Dwalen onder de dennen.....	128
Wippen bij de Wollebrand	130

Wind en nog eens wind.....	130
Stoempen op het schapenpad.....	131
Hard in Hoogvliet.....	131
Siem is flup.....	134
Over de kop.....	134
Mist, modder en maneschijn.....	135
Snijdende wind in Spijkenisse.....	136
De Sint.....	137
Hoe lang gaat Post zijn fiets nog mee?.....	138
Wilde rit door het Westland.....	140
Balanceren op bruggetjes.....	141
wouw.....	143
Mark in Duitsland.....	144
Post alleen.....	145
Dolen door Delftse Hout.....	145
Ritje Rozenburg.....	146
Siem zijn kerstgroet.....	149
Banjeren in het bos.....	150
Kort en venijnig.....	150
Dirty Hill.....	151
Rondje andersom.....	151
Siem alleen in de Broekpolder.....	152
Koud.....	152

Fietsuh kut Ritverslagen

Fietsuh Kut is een groep gasten met een passie voor fietsen. We proberen twee keer in de week een rit te maken. Na bijna elke rit van Fietsuh Kut volgt een verslag. Dit document is een verzameling van deze verslagen. De verslagen zijn zonder enige tekstuele aanpassing gekopieerd uit de Fietsuh Kut whatsapp groep naar dit document. Bijgewerkt t/m 31 december 2016.

Rondje Rozenburg

dinsdag 25 augustus 2015
23:00

Zo, dat was een relaxed rondje Rozenburg. Heb niet eens gezweeten..... Na de pont linksom gereden over het gravelpad, aan t eind rechtsaf door het bossie, stukje langs de spoorlijn, 'nieuw' paadje boven/noordelijk van R'burg en daarna een soepel rijdend pad onderlangs de dijk met een meter hoog onkruid.

Dijx had het daar bere naar zn zin. Via het park naar de mtb baan, en daarna nog n btj flierfluiten aan het begin van de landtong. Grote bult niet gedaan door tijdgebrek, wel stukkje strandrace. Jan en Siem hebben Dijx opgedragen stevig te gaan trainen, zodat ook zij straks rijdend op de filmpies komen te staan, en niet alleen tijdens een bakkie doen 😊

Wollebrand met Post en Voer

dinsdag 25 augustus 2015
23:00

Knap man, das weer wat anders dan biertjes drinken bij de waker. Je kan je naam ook weer veranderen. Rondje Wollebrand ging ook niet vanzelf. Veel paadjes waren overwoekerd door groene ellende. Diverse keren aangevallen door woeste handen, die gelukkig wel steeds mishapten. Bij de Wollebrand was een wielerkoers aan de gang, dus we konden niet alle geliefde paadjes doen. Citroenkwark met koffie bij de Bonte Haas maakte weer veel

goed. Toch weer 40km weggetrapt in een aardig tempootje.

Veel regen

woensdag 26 augustus 2015
21:31

Zo fiets ook weer schoon. Wel lachen fietsen en douchen tegelijk. Bizar was gewoon warm water dat naar beneden kwam. Miste alleen een duikbril, je zag geen reet en last van prikogen. Op weg naar stort ook nog een mooie zonsondergang gezien. Toen werden mijn ogen helemaal vochtig. Spectaculaire avond. Avontuur in bossie was ook lachuh.

HvH

donderdag 3 september 2015
08:42

Mijn = onze rit van gisteravond. Het duurde ff voordat Strava alle paadjes gevonden had 😊. Leuk ritje, en leuk te zien dat Toom en Dijx al lekker mee gaan komen ! Arie Vlieg, veel plaisir en France !

Ochtendrit Delft

zondag 6 september 2015
13:08

Jan was weer goed op dreef. We werden gegidst langs schilderachtige boerderijen en glibberige paden. We hadden zelfs nog oponthoud toen we moesten wachten op een kudde schapen inclusief herder en twee honden. Konden we even bijkomen van het moordende tempo. BP ook nog even gedaan. Fiets nog even flink vies gemaakt in het modderbos. Zelf nog even onvrijwillig afgestapt, voluit in een modderplas. Dit sterkte Dijx (die sterk reed) in zijn mening voorlopig nog niet aan de klikkers te beginnen. Jan bedankt voor de mooie rondleiding.

Avondrit Kijkduin

woensdag 9 september 2015
22:47

Vanavond weer een bizar einde aan de rit, Peet den Toom over de kop geslagen op het onderpad... beetje de weg kwijt in het begin, wist ff niet wat er gebeurd was. Was bij de afrit bij het Oostelijk slag. Waarsch over die bermtegels gereden met die hobbels terwijl hij uit zijn bidon dronk. Post en Dijkx zijn meegereden naar huis en Jaq zouden ze even bijpraten. Beetje schaafplekken en een sneetje bovenop de neus. Hopelijk valt het mee. Post appt nog hoe het gaat straks. Was net zo'n leuk rondje Kijkduin geweest met paardenpaden erbij op de terugweg. Misschien iets teveel van het goede.. wel makkie aan naar huis gereden. Km weet ik niet, denk tussen de 45 en 50. In vele opzichten een heftige avond. Meer dan vijftig km weggetikt. De lol van de rulle paardenpaden en mooie vergezichten en leuke klimmetjes werd overschaduwd door een heftige valpartij van Peet. Peet is wel een ijskouwe. Valt wel mee hoor ik voel niks. Nee joh ik fiets wel naar huis. Die halve zool zit onder de schaafwonden en is even buiten westen geweest. Ben benieuwd hoe het gaat.

Bergschenhoek

zondag 13 september 2015
17:11

Remmetjes had je wel nodig vanmorgen. Heel leuk parcours geworden. Lange klimmetjes, korte steile klimmetjes, technische afdalingen met schattige bloembakjes. Eerste rondje liep voor geen meter. Jo zocht tevergeefs naar een hottub en Dijkx kloeg steen en been. Tweede en derde rondje gingen lekker. Vervolgens lekker bakkie gedaan in het zonnetje. Was te gek weer. Hessel viel bij de eerste bocht meteen op zijn snufferd. Er lag een steen!? Maar het bleek toch een hele sterke rijder te zijn. In de app met die gozer.

Ochtendrit Delft Schiedam

zondag 20 september 2015
13:04

Rondje Delft zonder ervaren gids. Af en toe liepen de meningsverschillen hoog op. Hier links kut! Meeste paadjes toch gevonden. Zelfs een rondje Svea park gedaan achter Jo aan. Leuk die doodlopende straatjes, via de achter tuintjes van niets vermoedende bewoners de weg weer gevonden. Tussendoor leuke zompige paden gepakt. Arie ging voorop in een moordend tempo. Leuk bezig, maar niks vergeleken bij de helden op de MV.

Benieuwd naar de verhalen. Hopelijk houden de billen het.

Rietputten met Post Voer Hessel

zondag 27 september 2015
13:13

Voor de tweede keer in twee weken een "oude" man bij zijn positieven gebracht, rietputten en een protesterend doucheputje van al de modder. Hier de rit van vandaag. Behoorlijk afgedraaid van rondje rietputten en

twee keer BP plus nog wat extra paadjes. Toen Hessel op kop ging rijden ging het tempo behoorlijk omhoog. Sterke poten die vent. Nog een leuk paadje gevonden achter mijn oude school Westland Zuid. 35 jaar geleden at ik mijn boterhammetjes op in de vrije natuur. Inmiddels is het romantische paadjes geheel overwoekerd door brandnetels en bramen. Ik kreeg zelf de volle laag tot groot genoegen van de mopperende Dijkx. Was inderdaad schrikken toen die ouwe vent spontaan van zijn scooter tefte. Niet op tijd uitgeklikt zeiden we nog deze de toegesnelde politieagenten. Heerlijk weer vandaag, maar klussen in het washok is natuurlijk ook best leuk.

Avondrit met Siem en Post

woensdag 23 september 2015
22:00

Zeker leuk vooral omdat Siem een rustig rondje wilde. Rustig kreeg vanavond een nieuwe dimensie. In een razend tempo werden de oude paden genomen. lekker glijden en glibberen. Bergop viel Siem wat tegen na het heldenverblijf in Frankrijk. Op de mini bergjes van de BP stond hij twee keer geparkeerd en werd voorbijgesneld door Dijkx e.d. Te zwaar gestoken stamelde Siem. Op de Zuidbeurt nam hij wraak. In een moordend tempo knalde hij naar huis. Wel lekker vroeg thuis.

Rit Arie Siem

donderdag 1 oktober 2015

08:21

En Arie's hond zat idd vast.

Arie's ventiel niet, dus na 2 km plat. Snel ff naar Siem gereden, ventiel vastgezet.

Na de Deltadijk (zwaar) en de wielerbaan weer plat.

Bandje maar gewisseld en weer verder.

Door het Oeverbos en over de dijken naar Vlaardingen.

Bij station Oost bleek het leuke paadje door het kleine bossie met hekken afgezet te zijn.

Op Jan's advies richting Vlietland ziekenhuis gereden.

In t pikkedonker bleek het moeilijk de oude paden te vinden, toch wat gevonden. Moeten dit maar eens op zondagochtend gaan doen.

Over de gravelpaden naar Zweth, en vandaar uit weer richting Vlaardingen en huis.

Siem's lamp viel ook nog uit, en in combinatie met de aan alle kanten piepende en krakende Canyon werd snel het thuisfront opgezocht.

Alles bij elkaar wel weer een lekker stukkie trappen !

Brentjens

zaterdag 3 oktober 2015
18:34

Amai, Jan en ik reizen voor de 4e x af naar Eijsden, net onder M'richt voor de Bart Brentjens Classic.

Na 3 x volledig onder de bagger zittend zijn gefinised, is er nu 95% kans op een mooie droge rit. Hooguit natte voeten tijdens de doorsteek van de Gulp.

95 km Singlespeed, hebben er goesting in ! Jullie plezier in

Zo, net klaar met knuffelen met de hond, hier een kort verslag van de avonturen van Jan en Siem tijdens de Bart Brentjens Classic. De mooiste mtb rit in de Benelux !

Om 7 u pikte Jan mij op en koersten we naar Eijsden, net onder M'richt. Het zou mooi weer zijn vandaag, een fijn vooruitzicht na deze rit al 3 x in de regen en onwijze baggerzooi te hebben moeten rijden. Echter vlak voor Eijsden regendruppels op de ruit 😊. Het bleef bij een paar spetters gelukkig.

Na het omkleden naast de auto de startbewijzen opgehaald (komen we weer 'die gast' uit Alkmaar tegen die we hier telkens zien en bij de strandrace 😊). Toen eerst nog een bakkie gedaan in de soos van de kerk. Zat een stel ouwe baasjes al lekker te klaverjassen.

Om half 11 de start van de 95 km.

Ook nu weer de verbaasde blikken van andere deelnemers als ze onze singlespeeds zien. Het dorp Eijsden uit, langs het kasteel en op naar de 1e offroadpaden. We werden rap voorbij gereden door een heel stel gasten en af en toe een taaie meid, maar bij de 1e klim op het weiland bij Mesh haalden we de hele

zooi alweer in. Er was aangekondigd dat de route meer door de Belgisch e Voerstreek zou gaan, dus dat zouden pittiger klimmetjes worden en veel wortels en stenen. En wij zijn net als het paard van Sinterklaas gek op wortels !

Ook nu weer reden we op de klimmetjes iedereen voorbij, op de afdalingen reden we de meesten ook los, geholpen door onze perfect afgestelde veringen. Ook nee, ook die hadden we niet.

Alleen op de vlakke stukken reden de echt snelle gasten ons weer voorbij. Om op de volgende klim weer ingehaald te worden door Jan en mij.

Later werden de klimmen wel wat meer voelbaar in onze benen, rug en armen..... We zijn tenslotte ook geen 18 meer.

Sommige afdalingen waren superruig, met grote stenen en worteldrops. Jammer dat Siem's ketting net ff te slap stond en er regelmatig afpleurde 😊😊. Gelukkig kon de ketting later met een lange in inbusleutel gespannen worden bij een verkeersregelaar. Verder geen spannende dingen, ook mede door de droge ondergrond.

Wel hele mooie en voor ons nieuwe paadjes gezien en gereden ! En de 95 km goed uitegereden, in een kleine 5,5 uur geloof ik (zo ff Strava checken).

Mooie rit voor iedereen hoor ! Vergonde jaar met de hele bubs er heen ???

de polder manne Ook nog 2 gaden en een dame van wvw gezien, die kunnen nu live verslag doen aan mijn collega's. Die snappen de lol niet van ss mtb-en. We reden ze gewoon los jonguh, alleen de dame reed voor hun uit en bleef in onze buurt. Mog nooit zulke gave afdalingen gereden en veel klimmen gedaan, het was deze keer een mooi samengestelde route en prima weer. Ook nog constant achter soms voor 3 strakke jonge dames gereden, altijd een mooi uitzicht!! 😊😊n !

Handleiding Clara

zondag 4 oktober 2015

15:59

Voor diegene die wippertjes/ nieuwe banden en een pomp mee hebben (en geen telefoon om iemand te bellen):

De bandverwissel stappen:

Los van ketting halen via laagste versnellingsstand.

Aan Schroefje draaien : dan valt wiel er uit Leeg laten lopen op ventiel

Peter; Frans ventiel kopen voor je vrouwtje

Band eraf halen (vieze handen!)

Met wippertjes band van vele halen

Binnenband eraf halen

Binnenkant effe voelen (op draampjes of glas)

Nieuwe band ventiel via het gaatje erin leggen: zorgen dat ventiel recht staat.

Schroefje weer aandraaien

Pompen (of verzuipen)

Tissues mee 😊 voor je handen

Beginnen bij ventiel en zorgen dat

binnenband niet tussen velg en buitenband zit

Oppompen (eigenlijk heb je daar een man voor nodig)

Dit doen we heel saamhorig met elkaar 😊

1 persoon houdt band vast

Wiel er weer op

Fiets omhoog

Let op remmen

Zet wiel op kleinste tand / aandraaien / beetje zwaar om te doen

En weer verder fietsen alsof er niets gebeurd is...

Met dank aan Arjen, de specialist

Peet en Post

vrijdag 23 oktober 2015

21:07

Vanmiddag rondje met Peet gedaan. Rondje Vlaardingen zoveel mogelijk op vlakke off road paden. Niet altijd helemaal gelukt, getuige de gemoorde vloeken van Peet en de rammelende ribben. Gaat het? Ja hoor zei hij steeds dapper. Beetje buitenom gegaan bij de BP en via het smalle rietpaadje langs het water gemodderd. Best spannend want vallen was geen optie voor Peet. Verder via allerlei soms nieuwe paadjes de 35 km volgemaakt. Ik vond het wel plesant, ik hoop dat Peet het ook zo heeft ervaren.

Hvh met Siem Jan Post en Voer

donderdag 8 oktober 2015
09:07

Na een minder fijn begin v d avond voor Jan en Siem (condoleren) kwamen Postan, Dijkx en Johan om 8 u aan bij casa Johnny.

Alle lichtjes volle bak aan en in een klein buitje regen werd koers gezet richting Staeld bos, via de zachte graspaden op de voormalige Pettendijk.

Het bos werd achterstevoren doorkruist, en daarna waren de Hoekse Bossies aan de beurt. Dit ging nog redelijk soepel, maar na de prikkelbossies was het wat zoeken naar ooit vindbare paadjes. Die werden uiteindelijk gevonden, met diverse schrammen en jeuk van de brandnetels als gevolg.

Hierna namen we de paden onderlangs de oude boeleveaar, tot groot genoegen van Dijkx, die hier extra gegeseld werd door laaghangende takken en een extra dosis brandnetels 😊.

En passant reed Postan lek en werd in recordtijd de achterband verwisseld, waarna weer huiswaarts werd gegaan. Omdat Johan op tijd thuis moest zijn zette hij de baksteen op het gaspedaal en stooft er volgas vandoor, met Post en Dijkx in het kielzog, en Jan en Siem vertwijfeld achterlatend. Dijkx heeft blijkaar ook sjoemelsoftware geïnstalleerd, want die reed het hele eind naar huis op kop met een gangetje van tegen de 40 km/u ! Check Strava. Die Dijkx stampst al lekker mee, als straks zijn zadel op de juiste hoogte staat kan er nog wel een schepje bovenop !

Post en Johan hadden hier ook geen enkele moeite mee, maar Jan en Siem waren blij dat er bij casa Johnny ff gestopt werd.

Nu de laatste kilometers naar Sluis, waar iedereen zijn schrammen kon likken.

En wat die jeuk betreft : het eten van een halve liter Ben&Jerry's ijs helpt ook niet . Ik heb prima geslapen, alleen een beetje kort.....

Zondagochtend rondje Oostvoorne ????

Rondje Oostvoorne

maandag 12 oktober 2015
07:58

Zo, heb eindelijk weer gevoel in mijn vingers

😊. Was pittig ritje Nummer drie (mezelluf) reedt er vandaag als een dweil achteran.

Vanaf de klep van de pont werd Rozenburg enthousiast geattaqueerd, vervolgens via de lekker zompige dijkies in rap tempo naar het Rupsenpad. Aldaar begon ik toch wel al wat metertjes prijs te geven aan Siem en Jan. Het liep allemaal wat zwaar vandaag... Geen wonder, want na het eerste stukkie op het parcours werd al snel duidelijk dat je je achterwiel beter recht in je achtervork ken monteren 😊. Al half opgebrand nog geprobeerd de mannuh bij te houden maar de scherpheid was er niet. Daar waar Jan en Siem schijnbaar moeiteloos over het parkoers jakkerden, reed ondergetekende er naarstig zoekend naar een beetje flow, zwalkend door alle bochies achteraan. Al snel werd besloten het tweede ronde rustig an te doen, dus dat ging nog iets harder. Daarna rapido naar de pont terug, gelukkig werden er een paar fietspaden gedoogd, met stevig kopwerk van onze dijkert. Op de Caland brug kon ik nog even laten zien dat hard fietsen en koersen niet hetzelfde zijn; na eerst de bordjes van de heren leeggegeten te hebben lag de sprint naar boven voor het oprapen 😊. Al het gekakker kon overigens niet voorkwam dat we toch net het pontje miste. vandaag, al leek dat niet voor de twee kopmannen te gelden. Viel wel op dat ik verders niemand in korte fietsbroek heb gezien vandaag; sjemig wat een kouwe poten!

Avondrit in regen met Post Siem Dijkx

woensdag 14 oktober 2015
21:58

Double fuck buienradar !
Paar spatjes, stelde niks voor.
We hebben eerst een beetje lopen
flierefluiten in Maassluis, enkele 'nieuwe'
stukkies gedaan.
Toen in het Oeverbos een beetje om de
homo's (Jan, Johan, Arie, Mark en Retep ?)
heen gestuurd en via de golfbaan naar BP,
waar we een heerlijk relaxed rondje hebben
gereden.
Geen runderen op het pad gelukkig.
Lekker uitgefietst langs de Foppenplas.
Niemand gevallen, geen lekke banden of
andere pech.
Beetje saai rondje dus
Nu lekker een bakkie en straks lekker
zzzzzzzzHandig die strava, ik had geen idee
waar ik was. We nemen wat suffe parkjes zei
Siem, die geen klote voorstellen. We waren
even blij dat Jan niet op kop reed, maar Siem
deed er niet voor onder. Ineens waren we in
de Zuidbuurt. Ik doch dat we richting
schiedam koerste. Het zompige stuk bij de
surfplas kwam weer bekend voor. Wel lekker
vroeg thuis als je met een tyfies gang fietst.

Rietputten avondrit

woensdag 28 oktober 2015
22:43

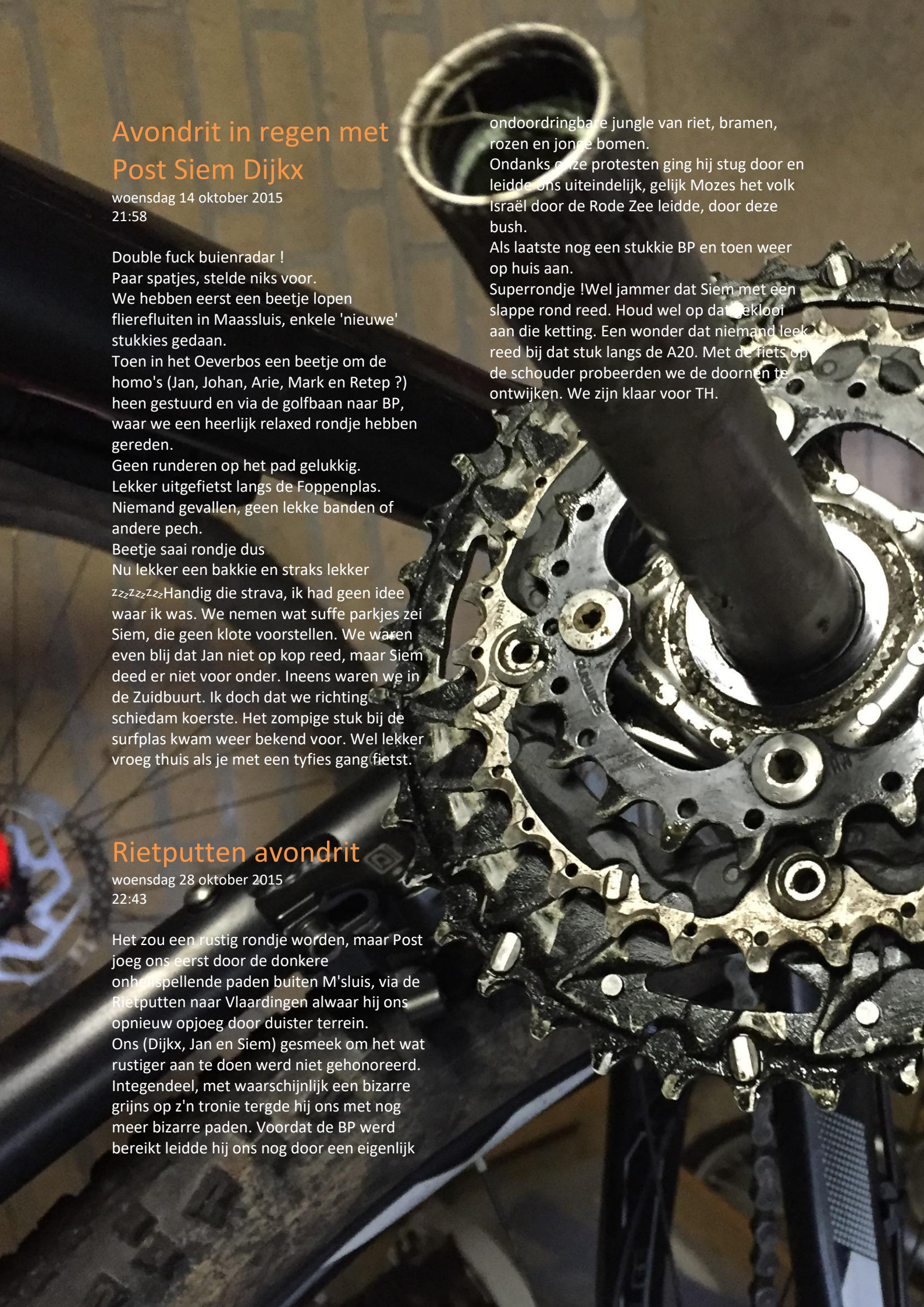
Het zou een rustig rondje worden, maar Post
joeg ons eerst door de donkere
onhenspellende paden buiten M'sluis, via de
Rietputten naar Vlaardingen alwaar hij ons
opnieuw opjoeg door duister terrein.
Ons (Dijkx, Jan en Siem) gesmeek om het wat
rustiger aan te doen werd niet gehonoreerd.
Integendeel, met waarschijnlijk een bizarre
grijns op z'n tronie tergde hij ons met nog
meer bizarre paden. Voordat de BP werd
bereikt leidde hij ons nog door een eigenlijk

ondoordringbare jungle van riet, bramen,
rozen en jonge bomen.

Ondanks onze protesten ging hij stug door en
leidde ons uiteindelijk, gelijk Mozes het volk
Israël door de Rode Zee leidde, door deze
bush.

Als laatste nog een stukkie BP en toen weer
op huis aan.

Superrondje ! Wel jammer dat Siem met een
slappe rond reed. Houd wel op dat leklooi
aan die ketting. Een wonder dat niemand leek
reed bij dat stuk langs de A20. Met de fiets op
de schouder probeerden we de doornen te
ontwijken. We zijn klaar voor TH.

Tocht Terheijden.

zondag 1 november 2015
16:06

Fietsen uitladen, inschrijfgeld betalen en rijden maar.

Ik had verwacht veel stukken langs weiland, slootkanten en akkers te moeten rijden, maar na het doorkruisen van een woonwijk kwamen we in een heel leuk draai-en keerbossie.

Arie ging ff liggen om een bijzondere paddenstoel te plukken, waarna we weer verder konden.

Zoon Bas hield zich in op z'n Stevens veldritfiets, zodat we met z'n 4en bij elkaar bleven.

Na een lang stuk (blijkbaar) onvermijdelijk asfalt volgde een echte kasseienstrook bij het dorp Den Hout. Leuk om een keer met de racert te proberen !

Verderop een mooi pad over een dijk, waarna heel snel de mtb baan van Dorst volgde. En dat is sturen !

Door wat langzamere deelnemers die in de weg reden raakten we elkaar een beetje kwijt, maar bij de 1e en enige bevoorradingspost vonden we elkaar weer.

En weer verder nu : leuke mooie bospaden met een hele mooie flow, afgewisseld met wat saaiere lange stukken.

Er werd zelfs nog wat rondgeklooid op een net gerooid maisveld.

Hierna nog wat veldwegen en als laatste nog een leuke singletrack, alvorens de manege weer in zicht kwam.

Ik heb genoten, had zon mooie route niet verwacht zo dicht bij huis eigenlijk.

En hoe is het met de Lefferijders gegaan ??? Net zoiets maar dan een tandje trager, vooral toen de dadendrang van Retep werd beteugeld, hij moest achteraan. Het was lekker rustig en hoefde de bel niet vaak te hanteren. Behalve toen een ouwe vent (onze leeftijd dus) op een 26er met bagagedrager ineens voor een klimmetje afstapte. Mark reed ook verrassend sterk. Wij vonden het ook een verrassend leuk parcours met lekkere snelle (voor ons geval dan) bochten. Op de verbindingsstukken kon je lekker herstellen en even bijpraten, want zo vaak zien we BM 3 en 4 niet. Sam ging op eigen tempo een eigen rondje en heeft ook 40 km weggetikt (respect). De Lefte in het zonnetje was een mooie afsluiter. Wel even wat anders dan die martelgang in Malmedy.

Net zoiets maar dan een tandje trager, vooral toen de dadendrang van Retep werd beteugeld, hij moest achteraan. Het was lekker rustig en hoefde de bel niet vaak te hanteren. Behalve toen een ouwe vent (onze leeftijd dus) op een 26er met bagagedrager ineens voor een klimmetje afstapte. Mark reed ook verrassend sterk. Wij vonden het ook een verrassend leuk parcours met lekkere snelle (voor ons geval dan) bochten. Op de verbindingsstukken kon je lekker herstellen en even bijpraten, want zo vaak zien we BM 3 en 4 niet. Sam ging op eigen tempo een eigen rondje en heeft ook 40 km weggetikt (respect). De Lefte in het zonnetje was een mooie afsluiter. Wel even wat anders dan die martelgang in Malmedy.

Het was een heerlijke tocht! Sinds lange tijd weer eens op de ATB. hij rijdt weer als een nieuwe Arie K! Ik heb het ook geen seconde koud gehad op deze mooie eerste novemberdag. Het Lefte team startte om ca. 9:40, en om 9:41 lag de heer Voorberg al horizontaal! Zal wel door mijn slappe geouwehoer komen over kromtrekkende lamellen ☺. verder door het plaatsje zelf, en de eerste kronkelweggetjes lagen er al. Hele week niet geregend, dus

ging prima. Daarna een afsplitsing van Sam, die lekker op eigen tempo ging rijden. Dat had onze Niner-dude gezien, en het tempo ging er op! Duurde dan ook niet lang voordat de Beer van Almere

op z'n snuffert ging, met een bloedend been tot gevolg. Maar zo moet het ook, een ATb ritje!
Schitterende vergezichten, mooie snelle kombochten, verder niet heel spannend, maar gewoon erg

leuk trappen. Ik hing wel een beetje aan het elastiek, maar na een ferme trap in het kruis van Retep
(door Ron) ging het een tandje zachter! Heren bedankt en tot de volgende rit!!

Ha nee hoor, ik ga met Retep mee, lekker volgas knallen! Zo hoort het. Geen 1 keer ingehaald, alleen
door Bas (stiekum in de file op Dorst). Heb genoten van de single tracks met de kombochten. Zeker

in het begin zat Bas maar te vitten op Arie: "pa, je zit te kloten!" En prompt daarna ging Arie ff een
grondmonster nemen.... even later reden we fout, maar Arie dacht dat er verderop wel weer een
bordje zou gangen... Bij de eerste stop zagen we hem weer. Weet niet hoeveel keer hij gevallen is
maar er was wel een belg die probeerde zijn achterderailleur eraf te rijden☹.

De Landtong

zondag 8 november 2015
16:54

Zondag 8-11-2015 : Met z'n allen achter Postan aan over de landtong Rozenburg. En met z'n allen bedoel ik : Johan, Dijkx, Jan, Pullen !!!!! en moi.

Pullen op hem ze splinternieuwe Scott Scale 940, welke vandaag de vuurdoop zou krijgen.

Vanaf de pont het dijkie op zag er in 1e instantie toch wel onmogelijk voor Pullen : 'moeten we daar tegenop ?'

Ja Pullen, dat is nog maar het begin. Wen er maar aan, racefiets homo 😊 !

Tussendoor ff het strandje op, waarbij RJ gelijk even de afsta

Dan een paar rondjes op het glibberige mtb baantje R'burg. Ook best ff wennen voor RJ. De fiets glijdt van links naar rechts, en dat is een vreemd gevoel in t begin. Gaat goed komen RJ !

Nu nog wat rondklooien in het wilde gebied aan het begin van de landtong. Smalle paadjes tussen de doornen, distels en brandnetels door, heerlijk. Af en toe een steil dijkie af en op en blijven peddelen.

Nu over het grindpad langs het Calandkanaal. Daar ging even het gas er op, lekker windje mee.

Wie nog lekkerder gingen waren 2 meiden van de 'Chicks on wheels' Trudy en Sam, die rolden de hele klup kerels ff op ! Stoer meiden ! En passant werd meegedeeld dat ze al flink

aan het wippen waren geweest met Peet Toom, dus knap dat ze de power nog hadden

😊

De bult werd een paar keer genomen, en nu makkie an naar huis. Dat makkie an van Jan betekende 33 km/u tegen de wind in, zodat de hele klup jongens en meisjes flink uit elkaar getrokken werd.

Aan het eind werden Elly en Gemma nog bijgehaald zodat de hele klup nu compleet was : 7 jochies en 4 dames !

Maar Jan was wel keurig op tijd voor de pont ! De rest deed nog ff een bakkie bij de Veerheuve!, en zo eindigde deze enerverende rit .....

Benelux en Pernis.

woensdag 11 november 2015
22:51

Onze zonfucker was compleet ontketend. Ondanks de slagregen en de harde wind richting de benelux tunnel. Keihard voor de wind over de grafdijken richting de roltrappen van de tunnel. Uit de tunnel kwamen we in een prachtig landschap, als je tenminste van containers houdt. Toen het lommelijke Pernis opgezocht. Via kaarsrechte asfaltpaden kwamen we ineens bij een veldje waar zeker 300 schapen opgepropt stonden. Landbouwgrond is schaars in Pernis. Toen weer terug naar de tunnel via de normale route, even de 55 km aangetikt. Toen via het prikkelpad, waar Arie Vlieg altijd lek rijdt, langs de snelweg terug. Dijkx kreeg nog even ruzie met de afrastering. Via de buitenkant van de BP tegen wind kop over kop naar huis. Doorfietsen dan kunnen we nog thuis zijn voor het 10 uur journaal.

Oostvoorne Rockanje

zondag 15 november 2015
18:17

Ja lieve kijkbuiskinderen, het was een wispelturig rondje vanmorgen. Jo, Post en Dijkx waren in het bussie gestapt en reden naar pa iPhone Stormvogel aan het Oostvoornse meer. Siem ging er op de fiets heen. Omdat Siem ruim op tijd was pakte hij nog ff het Fabeljeskrantbossie aan het begin van de mtb route mee. Ging niet zo fantastisch vanwege gladde klei en banden zonder noppen. He meer boompjes moeten ontwijken dan normaal 😊.

Toen om 10 u het bussie arriveerde zat Siem met een bakkie te wachten bij de Stormvogel. Snel de fietsen uit de bus en knallen. Direct vol wind tegen, ca. kracht 6-7 ? Toch nog stukkie mtb parcours gepakt, ook hier nul grip voor Siem.

Toen werd door Dijkx geopperd om, gezien het lentebriesje, eerst maar over het asfalt richting Rockanje te rijden.

Zo gezegd zo gedaan, maar of dat nou z'n slim plan was ? Dijkx en Siem reden voorop, links, rechts, links, rechts, zonder echt te weten waarheen.....fijn, 2 van die eigenwijze gasten voorop 😊.

Toch nog een leuk (verboden) duinpad gevonden en toen eindelijk he strand ! Eerst beetje zijwind, toen windje mee 50+ ! Als afsluiter nog een klein stukkie wind tegen en toen op naar de Stormvogel !

Ook hier een lekker zompig pad bovenop, waar de lichtgewicht Post en Siem voordeel hadden omdat ze het minst wegzakten. Dijkx trapte wel maar kwam nauwelijks vooruit 😊. Via het fietsbruggetje naar 'het balkon', sterretjesbos, poortershaven en spruitenpad. Zo heerlijk rustig 😊. Natuurlijk ff de bult op en toen op zoek naar het Staelduinse bos. Hier nog wat rondgetoerd en toen makkie an naar huis. Op de Weverskade nog even genieten van het landelijke karakter.....
Ik vond het weer een superrondje !

Avondrit met Siem Post en Jan

woensdag 2 december 2015
22:54

En in gewoon Nederlands :
Start 19:30 u op die naargeestige brug bij Vlietzicht.
Met gezwinde spoed naar Zuidbuurt en naar de paadjes rondom de kanovijver.
Spoor en Vlaardingse dijk over en over grazige (en natte) weiden richting de Deltadijk.

Nat pak

zondag 6 december 2015
16:04

Ja jeetje joh, er was geen diepere sloot zoals toen Post te water ging in de buurt, dus deze maar gepakt 😊.

Ik hoopte al dat er iemand te water 🏊

👉👉 zou gaan, gelukkig is dat weer gelukt. Nee zonder gein, ik vond dat best klote, had ik graag een ander paadje genomen. Maar zo verraderlijk was dat niet.....

Gelukkig hadden Arie, Pullen, Toom en ik eerst in Maassluis een leuk stukkie offroad gepakt, voordat we naar Jan reden en daar, welk een verrassing, Dijkx aantreffen ! Toen (te) veel asfalt richting 's Gravenzande. Maar soms moet je wel om ergens, of in ons geval 'nergens' te komen zoals het ienemieniebossie in 's Gravenzande.

Ooit hebben Jan en ik hier wat paadjes uitgehakt. Was niet veel meer over.

Na Monster wel weer leuk rondgecrossed over de paardenpaden in Madestein.

Rondje Uithof mtb parcours is ook leuk ! Nog geen records gebroken daar, komt misschien nog als Post weer een x voorop rijdt

.Dan lekker tegenwind terug naar huis, helaas via het asfalt. Offroadpaden benne dur helaas niet van daar naar hier en andersom 😊.....

Maar wel lekker 50 km weggetikt, altijd goed.

Vergonde keer weer een beetje rondom Vlaardingen en Delft knallen !

Hopelijk zijn Dijkx schoenen dan ook weer droog.

Brug

Leuk zo'n kortachtig rondje. Kwart over negen thuis. Jo wilde geen grafdijken, dus we pakte de BP. De route er naar toe is natuurlijk afgesloten, maar we hebben wel voor hetere vuren gestaan. De brug was inderdaad niet begaanbaar. Een enorm hek versperde de weg naar de levensgevaarlijk brug. Met gevaar voor eigen leven, slingerde Siem zich over het meters hoge hek om alle fietsen aan te pakken. We wisten de overkant van de gemeen krakende brug te bereiken. Siem sprong alweer de diepte in. Al balancerend op een smal randje pakte hij de fietsen aan. In het pikkie donker (geen maan) rondden we het parcours, gevolgd door een fantasierondje met heerlijke zompige stukken. Terug via de zuidbuurt. De levensgevaarlijk brug mijndend. Het noodlot moet je niet te vaak tarten.

Katwijk

zondag 13 december 2015
17:12

Jeessss wat een flitsend rondje hebben jullie gedaan, baggeraars !

Vet verslag weer van Drs Post, alsof ik er zelf bij was....

Maar dat was ik niet, Jantje en moi hebben op de homo fiets ff Kattek angetikt.

Lekker makkie an gedaan, nergens boven de 40 km/u geweest, pure duurtrening.

Natuurlijk best saai vergeleken met jullie ritje, maar lekker ff wat kilometers gemaakt en genoten van het uitzicht op zee, strand en duinen.

Vergonde x haak ik weer bij jullie aan, ik ga alvast oefenen met tot 30 tellen 🤪

Rondje Delft

zondag 13 december 2015
14:11

Was dat even een lekker zompig rondje Delft. Het paardenpad bij Delft ging zelfs over een echte modder. Gelukkig was er veel oponthoud, leuke band Jo en veel dom gelul. Kwam best uit want het was wel behoorlijk pittig. Arie mocht geen kopwerk doen en bij de hekjes moest hij tot 30 tellen voor hij weer verder mocht. In het bossie bij schiedam nog wat nieuwe technieken bijgeleerd van Boomsma. Bij dunne boompjes kun je er langs, maar je kan er ook gewoon doorheen. Het vereist nog enige oefening, maar de techniek is veelbelovend. Arie vallensvlug demonstreerde nog even de nadelen. Pullen debuteerde op de BP en deed dat met verve. Wel nog even overdekop bij het hippen over een boomstammetje. Toen betrokken de gezichtjes wat, gaan we echt linksom de surfplas. Tuurlijk, het bleek een geweldige finale van een geweldige toertocht.

Jo ziekenhuis

woensdag 23 december 2015
17:13

Na het afvoeren van Jo in de ambulance met die nu al tot miss universe verklaarde verpleegster, is de helft van de club nog ff doorgetufd. Zij het met een zwaarmoedig gevoel.....

Weverskade, M'sluis west, sterretjesbos, dijk® richting wielerbaan. Op de wielerbaan toonde Post nog zijn baggerskills door op een nauwelijks berijdbare strook drek gewoon door te kachelen (waar zelfs Siem vastliep) en zelfs ongehinderd over een tak denderde. Gelukkig ging ie een stukkie verderop in 'die greppel' alsnog ff leggen, terwijl Siem dat weer wel redde.

Na nog wat zompige stukken kwamen we bij de kanovijver, en buiten de gravelpaden om inderdaad bij die plank over het slootje, maar nu vanaf de andere = spannender kant.

Ook dit was geen enkel punt voor Drs. P. Dit was zo'n beetje het laatste huzarenstukje van deze rit.

Beterschap Johan, woensdag proberen we die bult gewoon nog een keer ! In het donker is het vast minder eng 😊

Wolfheze in het donker

woensdag 23 december 2015
17:14

Uit het donker over het pad springende everzwijnen, zich de pleuris schrikkende herten, in hun hol duikende konijnen, blubberige paden waar je wegzak tot je assen, striemende regen, wind aanwakkerend tot orkaankracht, pikdonkere heidepaden met alleen op een paar kilometer afstand een dwaallichtje, Plassen op het pad zo groot als meren, Googlemaps die geen idee heeft welke richting je nu op moet in het pikgedonker, dichte bewolking zodat plaatsbepaling op de sterren ook geen mogelijkheid is, steile hellingen en diepe afdalingen en toen was Sam haar lampje plotseling leeg en moesten we helaas terug naar het hotel waar we onze schoenen maar buiten hebben uitgetrokken en op onze sokkevoeten naar onze kamer zijn gelopen. We kregen nog wat vragende blikken van de vrouw bij de receptie omdat we bijna niet herkenbaar waren door de laag modder. Daarna ff lekker in het zwembad bijgekomen. Een kortachtig rondje door bossen van Wolfheze door pech met een falend lampje. Morgen naar Leersum.

Grebbeberg

woensdag 23 december 2015
17:15

De eenzame fietser, windkracht 6 op de kop, zwoegend langs de uiterwaarden van de Rijn. De zon schijnt, maar toch af en toe een plens water over je kop als er een golf breekt op een verlaten strekdam. Een zwaarbeladen rijnaak, ploeterend tegen de harde zuidwester. In de verte een visser die zijn hengel uitwerpt. Zo af en toe in de luwte fietsend van één van de aan de Rijn veelvoorkomende steenfabrieken. Eindelijk de beschutting van de bossen op de Grebbeberg. Maar dan de bijna loodrechte helling (7%) van die zelfde berg. Bovenop gekomen en stilstaan bij het indrukwekkende Amerikaans oorlogsmonument. Dan de beloning, als een gek de berg weer af, zigzaggend tussen de vele bezoekers van Ouwehands dierenpark die natuurlijk allemaal op het fietspad lopen. Onderaan de helling vervolgt de route zich door het pittoreske Rhenen waar de kerktoeren in de steigers staat. Dan weer veler langs de Rijn richting Elst gelukkig in de beschutting van wat bomen en huizen want de zuidwester raast nog steeds recht in mijn gezicht. De weg draait van de Rijn af meer richting de beschutting van de bossen van Amerongen waar ik het bekende kasteel ook nog mocht aanschouwen. Nog 3 kilometer tot mijn eindbestemming Leersum, waar mijn familie mij zal oppikken. De fiets achter op de auto en lekker zwetend de auto in, richting Maassluis. Pff was best zwaar zo 35 kilometer tegen de wind in zonder de brede schouders van Jan en Siem om achter te schuilen.

Rondje met Peet en Post

zondag 27 december 2015
13:15

Leuk rondje weer. Na drie kwartier op Mark te hebben gewacht, vertrokken richting Vlaardingen samen met Dijkx en Peet. Dijkx en ik kwamen met moeite door de diepe baggerplas in de rietputten. Peet twijfelde even en kwam met een te laag tempo met twee voetjes in het water terecht. Zo zie je maar weer, gang is alles. Lekker door het bos gebaggerd en richting BP. Waar heel Zuid Holland aan het uitbuiken was. Peet voorop met een behoorlijk tempo. Hij nam wel ineens een nieuw paadje naar rechts, waardoor we ineens bij de jachthaven uitkwamen. Verkwikt verder naar huis. Nog een keer onderste boven gegaan, maar we konden verder zonder hulp van schattig ambulance personeel. Bij het stukkie tegenwind werd de kleine trainingsachterstand van Peet pijnlijk zichtbaar, maar hij gaf geen krimp.

Oliebollen

zondag 27 december 2015
15:00

Na alle 'Ere zij god' en 'vreten op aarde' zijn Jan en ik ff aangehaakt bij de club wielrenners (maar voor deze gelegenheid op hullie mtb) van Hulspas uit Maasdijk voor de traditionele 'Oliebollen(puzzelrit cq vossenjacht'. Een zwikkie oude bekenden gesproken, die van WWV, leuk die gasten weer ff te zien. Het te merken dat bij hun het mtb virus nog steeds onder de leden zit. Start om 10 uur voor een rondje knallen. Flink groep, ik schat ca 50 man en een enkele vrouw. Via de Tuindersweg naar de eerste strook gras, en al direct zie je echte wielrenners dan met samengeknepen billen (bij de vrouwen schaamlippen ?) het gras induiken. Via Lange Kruisweg, langs die enige echte maasdijkse kippenboer naar het volgende stukkie gras langs het Oranjekanaal. Bij een greppeltje een mooie salto van zo'n racefietsert op een 26" fietsie die de greppel

niet de aandacht gaf die die verdiende. Kwam mooi neer dat menneke !

Over de onverharde paden op het opgehoogde stuk naast het Oranjekanaal naar de 1e controlepost. Ging al flink hard hier ! Tegemoet reden ons de Maassluise bikers van de Coureur die bezig waren met hun vosseljacht. Ik zag nog een paar bekende gezichten.

Nu het hele stuk over het asfalt naar Maassluis, tegen de straffe wind in. Was ff blokken, en inmiddels waren er al een aantal groepen ontstaan en werd er flink gewaaierd en het zuchtie opgezocht. Jan zat uiteraard alweer een groepie voor mij, en ik kon het gat net niet dichtrijden (HOMO !).

Offroad langs het sportveld bij de Olympiahall en linksomkeert richting Coldenhove.....Oudcamp.....Scamp (leuk stukkie over smalle dijkies en controle.

Dan achter De Lier langs en via de Wolle naar Nalek.

Westerlee en Groeneweg, 3e controle met een verplichte neut Jagermeister : je werd vastgehouden tot je m achterover had geslagen 😊.

Een kleine kilometer voor me keek ik tegen Jan's rood-wit-groene rug aan. Hij zat in z'n eentje te stoempen, terwijl ik net aansluiting had gevonden bij 2 wielrenners om ff bij te komen.

Helaas was het vanaf daar op met het offroad gedeelte, had leuk geweest om die 2 wielrenners af te kunnen schudden.

Na de Heenweg had ik nog graag ff het Staelduinse Bos ingedoken, maar daar werd met een gezwinde gang langs gestuurd 😊. Iets verder de laatste controle en toen volgde naar het bedrijventerrein Maasdijk voor de finish.

Daar aangekomen had net Jan zijn laatste penning in de holle lat laten vallen, en na ff zoeken had ook ik m gevonden. Geëindigd bij de eerste 20 denk ik zo.

Gaaf rondje zo, lekker geknald, bijna alles gegeven (kon nog veel harder 😊) en ook weer een paar strookjes nieuwe offroadpaden gezien.

Staelduinsebos met de meiden

donderdag 31 december 2015
08:24

Krassende ijzers over zwart bevroren vlieten. Erwtensoep pruttelen in grootmoeders pan in de koek en zopie tent langs de wit uitgeslagen oever. Een vloekende buurman als zijn krabber 's morgens vroeg breekt op de voorruit. 22 rayonhoofden die elke dag bij elkaar komen om de kwaliteit van het ijs te bespreken. De natuur is dit jaar compleet de weg kwijt. Een kale herfst daar lijkt het op, veel wind, temperaturen boven de 12 graden. Alleen de goudgele bladeren aan de bomen missen. Niks wat op een hierboven omschreven winter lijkt. De winterbanden kunnen ook in de schuur blijven. Wel mooi weer om de Mountainbiken, vandaar dat ik besloot vanavond toch ff mee te gaan met de meiden. De laatste kans dit jaar. De belasting van mijn knie is dan toch wat minder dan achter Siem en Jan te moeten beulen. De rit ging naar Hoek van Holland. Elly, Trudy en Sam waren van de partij. Ook vandaag stond er weer een stormachtige wind maar langs de Waterweg richting de Hoek hadden we die in de rug. Dus met een lekker tempo konden we genieten van de mysterieuze lichtjes op de waterweg. Heel in de verte de rook van de kolencentrale op de Maasvlakte. Schepen zo groot als flatgebouwen zwoegend tegen de harde Oosterwind stoomden de Waterweg op. Een eenzame loodsboot vloog over de golven de bemanning moeizaam slurpend uit hun koffiemok. Een rat zo groot als een konijn schoot net voor onze wielen de berm in. Boven op de heuvel bij de kering een heftig bewegende auto met gedimde lichten, rara wat die aan het doen waren. Bij de Stena Lines werd een vluchteling in zijn nek gegrepen die net een mooi plekje in een Poolse vrachtwagen opzocht. De berghaven lag er verlaten bij op dit uur, ook op de boulevard was er weinig activiteit. Verder ging het weer met de stormachtige wind nog steeds in onze rug richting het strand. De lampjes van de meiden deden het nog steeds voortreffelijk. Elly had wel wat weg van een

kerstboom, blauw, rood en wit licht straalde zij uit. Op het strand aangekomen moest er natuurlijk ff een foto genomen worden om deze prestatie vast te leggen. In de verte de fluorescerende golven met daar heel ver achter, Engeland. Het zand raasde onder invloed van de harde wind over het strand,

gelukkig oosterwind anders waren we gezandstraald. Nu tegen de wind weer terug richting het Staelduinse bos. Dat ging prima de meiden waren nog steeds volop aan het kwebbelen dus nog lang niet moe. De ingang van het bos aan de Haakweg bleek niet meer te bestaan dus ff omrijden naar het Bonnenpad. Zo, de lampjes op max en het bos in. Er werd nog ff gediscussieerd wie er achteraan moest rijden want dat is best eng. De spanning op de gezichten van de meiden, de krakende bomen en wat als je de boswachter tegenkomt of een kinderlokker? Ik werd gesommeerd om niet te ver vooruit te rijden en daar gingen we, vier lichtjes op een rij. Voor het eerst deze rit was het muisstil achter me. Kronkelende paadjes, over het pad liggende boomstammen en nog steeds die stilte achter me. Heel af en toe een zacht gefluister van Elly "Trudy ben je er nog?". Trudy zweert een wolf te hebben gehoord. Sam hoorde een deur krakend open en dicht gaan en hoorde een hert. Halverwege het bos ineens een gefladder, het hart van de meiden sloeg twee keer over toen een door onze lampjes verlichte reiger vlak voor ons over het pad vloog en verdween tussen de takken van een kastanjeboom. Verder ging het weer, ik probeerde te herinneren hoe Siem ons altijd door het bos gidst. Af en toe wat geladder van waarschijnlijk een verdwaalde vleermuis. Dan in de verte wat lichtjes van de Staelduinlaan, het einde van de best spannende rit door het krakende donkere bos. Goed gedaan meiden, wat een avontuur. Nu nog ff het laatste stukkie tegen de wind in naar Maassluis, ook dat ging prima, de meiden hielden een aardig tempo aan. Toch weer 35 kilometer in de benen, een mooie afsluiting van het jaar.

Rondje Vlaardingen

donderdag 31 december 2015

08:25

Jezus Dijkx, je kan het allemaal heel mooi vertellen !

Super verhaal, ik zag het allemaal aan de binnenkant van m'n ogen gebeuren, heb jullie hele rit meegemaakt. En die meiden hadden vanmorgen ook al een ritje gedaan toch ! Goed geregeld, met drie in de parfum gedrenkte meiden op pad gaan !

Daarentegen stond ik met Retep om half 8 op die vermaledijde brug in de koude wind op 3 anderen te wachten. Na een aantal minuten kwamen Jan en Arie V nog stinkend van het zweet aanrijden.

Nog geen (geur)spoor van Post, dus die zijn we maar tegemoet gaan rijden. Bleek hij een lekke band gehad te hebben, maar blijkbaar zelf gerepareerd, dus konden we op pad.

Postan voorop, op weg naar de Rietputten. Helaas kapte Retep's lampie er bij de kanovijver al mee, dus die maakte rechtsomkeert helaas 😞😞.....

Gevieren gingen we verder, al helemaal gewend aan afvallers.

In de Rietputten ging Post ons voor op weg naar de diepe baggerplas. Vorige x haalde Peet hier natte voeten, nu ging Post bijna helemaal plat. Hij kon nog net overeind blijven helaas 😞.

Verder gingen we door het industriegebied richting BP.

Nadat Post Jan, Arie en Siem achter zich had gelaten, nam hij ons op sleeptouw in een onnavolgbaar tempo. Niet dat we het niet bij konden houden, maar ik snapte het gewoon niet 😞. Geen ongelukken verder hier, maar nu gaf Post hem ze lampie de geest.... Gebruik makend van het licht van de andere 3 lampies werd de surfplas bereikt, voor het afsluitende zompige stukkie.

Na de Zuidbuurt zat de rit er weer op.

Ik begeleidde Post nog ff naar huis, en dacht daarna "Ik ga nog een stukkie". Dus via de commandeurskade en trambaan naar de Lier. Kapt mijn lampie er daar ook mee

🏠🚗ZZZZZZ

Rondje Delft Schiedam

zondag 3 januari 2016
16:48

En hedenmorgen, 3 januari 2016 weer een fraaie opkomst mtb'erts : Retep, Pullen, Johan, Peet, Dijkx, Jan, Post en moi.

Prima weer, iedereen was klaar voor een zompig rondje.

Op verzoek van Post werd koers gezet richting Delft. Via de trekkade naar het lekker rijdende schapendijkie tot aan de oude trambrug bij Schipluiden. Ieder z'n eigen tempo.

Na de brug het dijkie af deed ook een ieder op z'n eigen manier / stijl en nu op naar de paadjes buitenom Delft.

Het baggerpaadje tussen de bomen door was weer heerlijk drekkig, maar iedereen kwam er goed doorheen. Ik heb op een strategische plek (waar het wat schuin afliep) nog even gefilmd in de hoop een schuivertje op te nemen, maar helaas, iedereen bleef overeind.

In de verte was nog wel een sirene van een ambulance te horen, maar een blik achterom gaf te kennen dat Johan nog steeds op z'n fiets zat 😊.

Het gravelpad langs Tanthof was weer een makkie, daarna namen we het 'pad' richting Schiedam. Een heerlijk rijdend pad vette bagger gelardeerd met enig schapenstront.

Nu nog de gravelpaden naar Vlaardingen voor een stukkie BP. Jan voorop met een lekker gangetje, gevolgd door Pullen, Dijkx en ik. Pullen liet mij even voor zodat ik de achtervolging op Dijkx en Jan kon inzetten. Bleek die Dijkx er aardig de gang in te hebben, ik kon het maar net bijhouden 😊👍.

Als afsluiter reden we nog het zompigste stuk van al, het rondje om de surfplas. Na het zwaarste stuk wachtte ik op het minder zompige stukkie, maar dat kwam niet ????

Alles was even zacht en zwaar nu.

Eenmaal in de Zuidbuurt aangeland was de rit zo goed als gedaan en ging ieder zijns weegs. Ik heb weer genoten

Zo lekker op de bank met de benen omhoog, op de achtergrond schalt het album "Come Together" van de Beatles, nieuw op Spotify, door de huiskamer. Fietsie weer lekker schoongespoten. Zelf ook ff lekker de schapenstront en modder afgewassen onder een warme douche. Nog ff het doucheputje ontdaan van al die fietsblubber. Ik heb opdracht gekregen van Siem om een stukkie te schrijven. De deurbel gaat, das jammer nu moet ik opstaan, het is een van de Chikies met meer dan 50 kilometer in de benen. Vandaag is de sompigste dag van het jaar. De vochtige straten lagen er vanmorgen nog verlaten bij. Hier en daar iemand met een hond die in het bloemperkje schijt. Een buurman die de laatste restjes vuurwerk aan het opvegen is. Twee konijnen huppelend over veld 4 van Excelsior-m. Twee duiven koerend op de schoorsteen, een kraai vliegt krassend op als ik de voordeur opent. Daar komt 1 van de Chikies al aan met in haar hand, ja een heuse papieren kaart om de route van vandaag uit te stippelen. Ze nemen het wel serieus die Chikies. Voer rijdt door de Lijnbaan zonder mij een blik waardig te keuren, er achteraan dan maar. Half tien op de grafbrug en ik wil niet te laat zijn. FF handen schudden want het is nieuwjaar. Zoals gebruikelijk komt Post weer te laat. Wel met een twinkeling in zijn ogen want het belooft een sompige rit te worden. Het merk en type fiets zijn niet meer te achterhalen want Post heeft zijn fiets al 2 maanden en 3 dagen en 4 uur niet gewassen, maar wonderbaarlijk doet ie het nog een soort van. Voer had ook voor deze gelegenheid zijn schoonste shirtje aangedaan. Retep deed de bandjes van zijn pas bij B2B aangeschafte rugzakkie nog ff goed. Peet was vol goede moet, ff de oliebollen eraf fietsen. Daar gingen we richting Delft. Het Trekkadepad was op het eerste stukkie ff verspert door man met hond dus we moesten na een paar meter het dijkie oprijden wat nog geeneens meeviel. Op een paar honderd plassen na was het Trekkadepad goed te doen. Gelukkig reden de cracks op een singlespeed zodat ik nog tijd had om tussen de modderspetters door te genieten van de omgeving. Windje in de rug, een opvliegende reiger, die door ons gestoord werd en een lekkere kikker aan zijn neus voorbij zag gaan. Een uit het water opspringende vis die wel eens wilde zien wat er nu weer voorbij kwam. Een Fuut die zich van

A close-up photograph of a metal engine component, likely a cylinder head or valve train, showing various bolts and machined surfaces. The metal is dark and shows signs of wear and oil residue. A semi-transparent text box is overlaid on the upper portion of the image.

schrik verslikte in een Voorntje. Verder ging het weer, de Kwakelweg kwam in zicht waar de pont stevig aan zijn trossen lag te wachten op de lente. Je zag de teleurstelling in de ogen van Post toen Jan besloot de Duifpolderkade te nemen en niet het sompige dijkje. Helaas stond de koffie niet klaar aan het begin van het Schapenpad. Siem hielt overdreven beleefd alle hekkies open. Het geblaf van een hond maakte dat Post ineens twee keer zo snel richting de trambrug fietste. Schapen heb ik niet gezien. Op de trambrug ff genieten van het pittoreske Schipluiden. Alle plezierbootjes lagen netjes uitgelijnd in het kabbelende water van de jachthaven. De molen scherp afgetekend tegen de bewolkte hemel. Heel in de verte de windmolens langs de Waterweg die in tegenstelling tot de molen in Schipluiden wel draaiden. Jan verstoorde dit mooie moment en was als eerste weer weg, na de brug direct links. Siem ging recht naar beneden wat hem bijna zijn voortanden kostte toen deze bijna zijn stuur raakte onderaan de helling. Ff later waren we bij het Paardenpad wat minder sompig was dan de laatste keer, je zakte nu maar tot halverwege je as in de prut. Het leek net of Jan (zonder spatbord) in zijn broek had gescheten, ook Pulle zou eens wat geld uit moeten geven aan een spatbordje. Post liet zich richting Abswoude honderden meters afzakken op de rest, totdat hij bij de sompige weilanden aankwam, daar liet hij Peet en Dijkx met een geweldige spurt ver achter zich. Ook hier hield Siem weer overdreven beleefd de hekkies open. "het is geen schapenstront hoor maar gewoon modder" zij hij nog toen we door een schapenhok ploeterde. Verder ging het weer door die kutweilanden, genieten van de omgeving was er niet bij, het zweet stond op mijn voorhoofd, ik ademde als een astmapatiënt. zelfs toen er een Zilverreiger (zeer zeldzaam in Nederland) vlak voor mij wegvloog vond ik er geen kut aan. Na een moedige rit, van een van een zwaar ongeluk herstellende Voer, hield hij het na die kutweilanden voor gezien en ging richting huis. Op de houten brug vlak voor de Broekpolder werden we nog even bewonderd door in strakke pakkies gestoken lekkere wijven. "die sportieve jongens zien er pas vies uit" zeiden ze, geloof ik, vol bewondering. Helaas gingen we niet rechtsaf richting de Jachthaven waar we verleden week heerlijk koffie hebben gedronken met appelgebak. In de Broekpolder probeerde ik Siem voor te blijven zijn adem in mijn nek, mijn banden slappend over de modderige delen, mijn ketting krakend over de tandwielen, mijn adem gierend door mijn luchtpijp. Toen ik haast een bruggetje miste heb ik het maar opgegeven. Via de Zuidbuurt weer naar huis waar we gezellig afscheid hebben genomen van elkaar. Ik probeer alleen nog te achterhalen waarom Siem zo ontzettend beleefd was vandaag, goede voornemens??????

Rondje Siem

maandag 11 januari 2016
14:04

Ben kapot ! Rondje van vanmiddag was tufuszwaar, eigenlijk alleen maar tegenwind gehad 😞.

Hoogtepunt van de dag : net na de Harmsenbrug zie ik in de verte 4 knappe meiden van begin 20 staan. Toen ik dichterbij kwam zag ik dat ik wat 3 betreft alleen de leeftijd iets te laag had ingeschat. Maar de 4e was enorm lelijk van die afstand ! Toen ik op 10 m genaderd was bleek dat lelijke wijf achteraf een vent te zijn, de CEO van multinationals Dijkx Productions te zijn, en die 3 schoonheden Elly, Samantha en Trudy te zijn ! Waren die bikkels ff een rondje Oostvoorne wezen doen !!! Zou dan, wat een kamers zeg. Dijkx heeft het allemaal on screen.

Maar goed we moesten allen verder, de Chickies en Dijkx naar de pont en ik richting Oostvoorne, dat was het plan in ieder geval. Vanaf de Harmsenbrug ben ik onderlangs het brielse meer gereden, profiterend van iets van bescherming van de bosjes. Al snel kwam ik in Oostvoorne, en zo door richting v Rockanje en Hellevoetsluis. Hier verwachtte ik wat meewind te krijgen, maar nee, moedertje natuur beloonde mij met wat extra trainingsmogelijkheid.

Ik zag nog wel een torenvalk een mooie duik op een prooi maken. En veel kabbelend water tegen de dijk. Veel ganzen in het drassige gebied, zeer weinig tot geen fietsers.....

Vrijdagavond trouwens, tijdens mijn ritje op de Gazelle Primeur naar Naaldwijk heb ik nog een vallende ster gezien !

Maar verder waar we gebleven waren. Na Hellevoetsluis de beslissing genomen door te rijden naar het pontje bij Nieuw Beijerland en dan door de Heinenoordtunnel en Beneluxtunnel naar huis te rijden.

Nog steeds tegenwind en de power nam met elke km af.....

Met hangen en wurgen kwam ik de Beneluxtunnel uit (fietsend, alleen homofiele kledingontwerpers pakken de lift). Maar in Vlaardingingen snel bij de Shell een Mars en Chocomel gescoord, want is was bang het anders niet te gaan halen.....

Toch fietsend thuisgekomen. Maar het was een zware rit 😞😞😞

Rondje Arie K

maandag 11 januari 2016
14:05

Mooie verhalen allemaal boys. ben vandaag met ons Bas naar Dorst geweest vannacht tot 1.30 uur aan zn fiets gewerkt moest nog een vast vork in en alles anders kwa afstelling je weet het toch bij wielrenners het zijn zeikerts! had ook anders geen tijd voor gehad ! Remmen ect. dus eerst maar eens uitgeslapen ja! Daarna er heen getogen als nog 45 km gereden 3 parkoers gereden ook waar de veldtoer tocht afgelo open jaar was geweest alleen maar het jong zn rug gezien en afgezien ik naar de klooten en hij herstel training laatste ronden werd ik voorbij gereden door een vent op een Niner leek wel of hij electro motor had ging nergens over! Even later door zn maat bleek later met een Canyon down hill achtig ding ging wel langzamer met trekker banden!! Maar ja toch ik dacht nu kan Bas eens aan de bak die voor me uit was! Die dacht wie zit er nu achter me! Zetten nog effe aan en had daar na een gaatje met die gast op die Niner die op zijn manier ook weer versnelde en zo ging het maar door Bas heeft geen vering maar wist hem af te schudden toen was de baan aan het eind de vent op die Niner Kon de baan wel dromen dus een lokal deed over een rondje van 9,6km 20.00minuten dus begrijpelijk dat ik hem niet bij kon houden! Vroeg aan Bas of ie hier wel eens meer rijdt zij die 1e keer en 2e ronden, man was sprakeloos Bas zij maar niets meer, over dat ie wegnicht is ha.ha dat was wel grappig vandaag maar ja we schelen 33jaar met elkaar 😊

Oostvoorne Chickies

maandag 11 januari 2016
14:05

Toch nog ff een verslag gemaakt van gisteren.

Het zonnetje komt voorzichtig achter de wolken tevoorschijn. Voor de zoveelste keer dit seizoen een stevige zuid, zuidwesten wind. De kat van de burenschiet schichtig weg als ik het tuinhok opent. Onze mountainbikes staan glimmend in de schuur te wachten op wat de dag van vandaag nu weer zou brengen. Het plan is, een rondje Oostvoorne. Jacq zit al trouw te wachten in het bushokje bij het veer, genietend van het uitzicht. De woeste golven op de Waterweg, het pontje zwoegend tegen de stroming in, een zeemeeuw speurend naar wat voedsel. Op het passerende plezierjachtje kijk de eigenaar die achter het stuurwiel staat ons arrogant aan. Het veer Maassluis Rozenburg vaart altijd exact volgens de dienstregeling in tegenstelling tot de NS, dus na het kopen van een kaartje worden we toegelaten tot de op de schuimende golven deinende veerpont. Meeuwen vliegen rond het door de schroeven van de pont opgeworpen witte bruisende water voor een lekker vismaaltijd. De Chickies demonstreren hun mountainbike skills op het door zeewater glad geworden dek. Zelf de kapitein boven op de brug kan een glimlach niet onderdrukken. Het eerste obstakel is de Calandbrug, hoog torenen de betonnen pijlers van deze ietwat gedateerde brug boven de Chickies uit. De steile helling van de brug wordt zonder problemen genomen onder een niet aflatend gekwebbel van de meiden. Op de Harmsenbrug wordt nog ff genoten van een onder de brug doorstomende rijnaak, op weg naar zijn eindbestemming in Duitsland. Na de Brielse brug neemt Jacq afscheid om weer richting Maassluis te gaan. Op het in de zomer onder watersporters zo populaire Brielse Meer is nu geen hond te bekennen. Een paartje slobeenden slurpten nog wat voedingsrijk kikkerdril naar binnen, een visdiefje scheert laag over het water op zoek naar een sappig visje. In de verte schemert de kerktoren van den Briel in een door zonnestrallen oplichtende hemel. Dit doet me denken aan de rijke geschiedenis van dit vestingdorp, waar op 1 april 1572 de Watergeuzen het Spaanse garnizoen van Alva versloegen. Waar Willem van Oranje nog op de vlucht was voor de Spanjaarden. Ik kan deze gedachten niet langer vasthouden

want te Chikies trappen aardig door. We passeren wat bruggen in den Briel waar de vele plezierbootjes verlaten aan hun steigers liggen. Na een wilde rit naar het westen moet er natuurlijk ff geposeerd worden bij de Stenen Baak, een vuurtoren uit vervlogen tijden, bewaakt door een stel kanonnen uit hetzelfde tijdperk. De meiden moeten natuurlijk ook nog ff op het kanon zitten om daarna hun weg weer te vervolgen richting de Kruijger Gorzen. Het vakantiepark is volledig verlaten en doet erg neerslachtig aan. Het park doet me denken aan Tsernobyl waar alles in allerijl is verlaten, een BBQ verlaten in een slecht onderhouden tuintje met meer onkruid dan gras. Een verroeste fiets leunend tegen de vervallen muur van een vakantiehuisje. Een doorgeroeste trampoline half weggezakt in het gras. De afbladderende verf op een houten voorgevel. Snel verder maar weer richting het MTB parcours van Oostvoorne. Het zeer blubberige bos wordt door de meiden verslonden als of het niks is. De soms meterslange modderplassen worden in een razend tempo

genomen. Omgevallen bomen, modderige kuipbochten, geen probleem voor de Chickies. Aan het eind van het bos zijn de fietsen van de meiden niet meer te herkennen als zodanig. Met levensgevaar wordt er nog even geposeerd onder een knetterende hoogspanningsmast. Een welverdiend bakkie bij de Stormvogel waar Sam nog haar excuses maakt voor onze modderige kleding. "Geen probleem" zegt de eigenaar, daar kunnen ze bij de Veerheuvel nog wat van leren. Verder gaat het weer over de

oever van het Oostvoornse meer, vandaag druk bezocht door duikers die het diepe donker water van het meer onveilig maken, op zoek naar het vliegtuigwrak op de 40 meter lager gelegen bodem. Windsurfers razen over het donkere water, voortgestuwd door de stormachtige wind, Hessel is nergens te bekennen. Het laatste stukkie bedwongen. Sam bedwingt onderweg nog even alle hindernissen zoals een reuze wip voor fietsers. Zelfs Siem en Jan krijgen het zweet in hun bilnaad alleen al bij de gedachte deze hindernis te moeten nemen. Elly blijft er op hameren dat we vandaag minstens 50 kilometer moeten fietsen want dat is de nieuwe standaard bij de meiden. Trudy geeft het moordende tempo aan terwijl we terugfietsten langs de noordoever van het Brielse Meer. Het hoogtepunt van de dag is de ontmoeting van een mede Fietsuh kut strijder, Siem. Siem heeft vanmorgen uitgeslapen en makkie aan gedaan. Geen gehoor toen de meiden vanmorgen om 9:15 aanbelden voor een bakkie in de nog stille Joubertstraat. Na afscheid genomen te hebben van Siem (die nog 90 kilometer voor de boeg had) gaat het weer verder richting pont. Tijd om te genieten van de omgeving is er niet want de meiden fietsen in een haast niet bij te houden tempo over de harmsen- en Calandbrug. Bij de Waterweg aangekomen ligt de pont nog aan de overkant vredig te wachten op zijn passagiers in het kabbelende en brakke water van de Waterweg. Tijd genoeg om voor Pulle nog ff een demonstratie filmpje te maken van "hoe rij ik een door zeewier glad geworden dijk af". De vredig naar voedsel pikkende mannelijke vliegers worden keer op keer opgejaagd totdat zij het opgeven en naar veiligere oorden vliegen. Op de pont worden de meiden in groepjes van de mannelijke helft van de passagiers die kosten nog moeite besparen om een gesprek aan te knippen met de Chickies. De laatste Ette Elly geeft nog even aan dat we niet rechtstreeks naar huis kunnen fietsen omdat Strava nog geen 50 kilometer aangeeft. Na een rondje Wielerbaan hebben we afscheid genomen boven aan de Wip. Erg leuk om op pad te zijn geweest met deze gezellige fanatieke meiden en uiteindelijk 54.9 kilometer op de teller

Siem en Arie

zaterdag 16 januari 2016
20:39

Was inderdaad weer lekker flupritje. Met de flup-bene van Siem was overigens weinig flup! Wat ook vermeldenswaardig is: we doken aan het eind van het sterretjesbos zo'n diepe plas in dat ik nu nog een koud nat kruis heb 😊. En verders miste ik in het staalduinse bos net effe een boomstronkie, of liever gezegd, miste hem dus net niet. In volle vaart vol op mijn muil. Geschaafde knie en stramme kuit, maar dat komt vast wel weer goed. Ik was geen partij voor Siem die in bloedvorm lijkt te verkeren. Ik heb uit goede bronnen vernomen dat 'ie dit weekend gaat wandelen, dus kunnen we mooi ff inhaaltrainingen inlassen 😊. Ik ga mijn wonden likken, truste vast 😊

Rondje Oostvoorne

zondag 17 januari 2016
15:38

Na de Zesdaagse (koorts) eindelijk weer fietsen. Was even vergeten hoe lang het ochtendritueel duurt en moest in vliegende

vaart richting pont. Alle strava records uit de boeken gereden. Dijkx stond al ongeduldig te wachten op de pont. Via gebaande paden richting Oostvoorne, soms nog een stukkie gras gepakt als Dijkx even niet oplette. In het bos (na het rupsenpad) was het onwijs modderig en stond ik twee keer dwars, respect voor de chickies die dit vorige week moeiteloos deden. In de stormvogel

uitgebreid de verjaardag van Dijkx gevierd. Het parcours lag er prachtig bij, een rendier had niet misstaan. Ook de wip nog even gedaan. Wat Sam kan kan ik ook. Aan het eind van de spierwit bevroren wip, wipte dat pokke ding niet met mijn vedergewicht. Je gaat te hard kut zei Dijkx nog. Aan de lachsalvo's van Dijkx te horen, ging het afronden van de hindernis niet helemaal goed. De grond was gelukkig zacht. Op het terugweg kwam het restantje van de griep weer naar boven. Kotsmisselijk en compleet leeg is het nog een aardig eindje terug. Ik mocht gelukkig in de zuiging van Dijkx rijden. Nu ga ik ff legge.

Rondje Siem

woensdag 20 januari 2016
21:14

Tegen de zachte maar koude wind in draai ik de fietsbrug op. Ondertussen begint het ook nog aardig te regenen.

Maar dat hindert niet, ik ga m'n rondje doen ! Langs de spoorlijn over het fietspad, hier en daar ligt nog een plakkaat ijs waar de dikke Schwalbe's met een knisperend geluid doorheen snijden.

Verderop draai ik de Schenkeldijk op, en dan linksaf het fietspad door de Ofanjepolder. Pikkedonker, windje tegen, wuivende rietpalmen, dobberende waterkippen en gesis van de banden over het natte asphalt.

Bonnenlaan, Staelduinse Bos, 'de' Maasdijk, Heenweg, 's Gravenzande en Monster.

Op het tegelfietspad naar Kijkduin zijn nu de grote hopen zand gelukkig weggeveegd (gisteren nog niet).

Voor Kijkduin rechtsaf richting Uithof.

Voorzichtig over de gladde tramrails, af en toe toch maar stoppen voor de op rood staande verkeerslichten.

Wateringen komt in zicht. Rechtsaf de Holle Watering op, daarna links de Lange Wateringkade richting de Veilingroute Dan richting de Lier, de plaats vol wielershistorie. Zijn hier immers niet de wielerslegenden Gerrit Solleveld, Retep en Mark geboren ? Ook Joop Zoetemelk is hier geboren, maar dat wordt overal stiekum achtergehouden en verdraaid.

Via de Hoogweg en Oudcamp nu, bijna thuis. Inmiddels is het droog en rij ik Maassluis in, nog zo'n plaats vol wielersgeschiedenis. Ik bedoel maar : Wie heeft er nu nog nooit van Arie Kooij gehoord ?

En dan is de rit weer ten einde.

De flapperigheid is verdwenen ! Lekker bakkie nu en onder de douche.

Weltrusten allemaal !

Rozenburg Post Pulle Voer Dijkx

zondag 24 januari 2016
17:00

Altijd leuk weer die landtong, vooral als het de hele winter heeft geregend. Eerst Pullen van zijn talud angst af geholpen. Helaas heb ik deze heldendaad gemist, omdat ik het pontje van half 10 niet kon halen. Na flink uitgekafferd te zijn kon ik weer naar voren. Als jonge honden scheurden we door modderstroken en diepe plassen. Steeds opvol achterom kijkend of iemand na een lange stil zou vallen, maar we waren een goede groep. Een keurig gemiddeld vaartje van 10 km per uur gehaald. Werden ook nog eens gehouden door de arm der wet. Een rijtuigje van de zijkspoor of zoiets. Of we in de vaart gerukt om alle eitjes aan bonken te laten. Met een gebogen hoofd hoorde ik de preek aan en belofde beterschap. 100 meter verder zaten we alweer op een prachtig zompig stuk. We bedachten dat we een klacht hadden moeten indienen voor al die pokke doornen (weer een lekke band) en die ongere ossen met die overdreven horens, die ons het pad hadden verspert. Toch maar niet gedaan. We zijn ook van die keurige jongens.

Rondje Schiedam

zondag 31 januari 2016

13:45

Na het feestgedruis van de avond ervoor, stonden de meeste bikkels (Jan, Pullen, Dijkx, Toom, Jo, Post et moi) toch vanmorgen weer op die kouwe gure nare kutbrug. Wel pas om 10:00 uur, zodat de laatste promille's alcohol uit de bloedsomloop waren verdwenen.

Trouwens, het sterke geslacht, de Chickies, waren om half 10 al vertrokken .....

Jan had de route voor vandaag in z'n kop zitten.

Door de Zuidbuurt naar de Rietputten, waar het al lekker baggerig was.

Na de Rietputten de dijken op richting de A4. En de dijken waren zompig !

De Fietsuhkutters met wat minder kilometers, tijd en power in de benen namen hierom regelmatig een stukje asfalt. Heel verstandig (wel een beetje laf ☺).

Zelfs de 'Emperor of Zomp' Ron Post nam een stukje asfalt ipv de zompige stukken. Zeker nog een beetje een stuk in z'n kraag ?

Langs het Vlietland ziekenhuis reden we vervolgens richting Zweth, via leuke gravelpaadjes.

Wat later reden we richting de Noordkant van Schiedam, voor nog meer gravelpaadjes en het mini-parcours doorheen een klein bossie.

Nu langs Vlaardingen richting BP, maar BP werd voorbijgestoken. Over het schelpenpad naar de Foppenplas, klimmen over de hekken van de brug aldaar en naar huis.

Leuk ritje zo, lekker wat kilometers en lekkere stukken offroad.

Post alleen

zaterdag 6 februari 2016

20:28

Ik heb me een beetje laten opfokken door de eenzame avonturen van Siem en Dijkx. Vanmiddag ook ALLEEN een rondje BP gedaan. Via pad rechts langs de A20 heen. Kwam nog een bord 90.000M2 grasland te koop tegen. Even liet ik me meeslepen met de gedachte om mijn eigen zompig gras te bezitten. Ik vermande me en ging verder richting de Total over het gras. Toen richting de BP. Mokersaai in je eentje. Op de terugweg mezelf getraakteerd op rechtsaf langs de surfplas. Leuk maar wel pittig windje tegen. Windje mee naar huis. Vergonde keer weer met een leuk kluppie.

Siem alleen

donderdag 4 februari 2016

23:13

Nog ff een fietsverhaaltje voor het slapen gaan, en zo heeft André ook nog wat te lezen morgen in het ziekenhuis.

Wat is er lekkerder dan na een niet zo'n fijne werkdag (combinatie van onbekende producten die niet deden wat er van verwacht werd in combinatie met mijn incompetentie 😊) wat simpels te doen wat wel lukt ?

Eerst een prakkie maken (ja, prakkie, geen maaltijd) en dan een lekker stukkie trappen.

Voor een goed vergelijk (beetje voor Dijkx 😊) dit keer maar eens op de Canyon mtb met versnellingen.

Voor een goed vergelijk met de Gary Fisher reed ik hetzelfde rondje van vorige week : Kijkduin, Wateringen, Kwintsheul en de Lier.

Windje tegen heen. Achter Maasdijk langs, op het fietspad tussen Oranjedijkie en Pettendijk ging het niet zo hard. Ik trapte de noppen in het asfalt maar het 'liep' niet.

Onder m'n rechteroksel doorkijkend, in het schijnsel van de verlichting in de kassen, zag ik de ketting toch op een klein kransje liggen.... Viel dus mee zeker ?

Heenweg, 's Gravenzande, Monster. Denkend aan de dagelijkse dingen en aan André, alleen in het ziekenhuis, een spannende tijd ff.

Dan het tegelpad op naar Kijkduin. De eindeloze rij tegels duurt lang. Ik heb de wind schuin tegen, maar niet ontzettend hard. In het donker is het eindpunt ook niet te zien, dus niets om op te mikken en maar blijven trappen.

Dan de oprit over het duin en Kijkduin in.

Nu richting Lozerlaan, en windje mee. 2 x een stoplicht en weer door.

Bij de manege linksaf Wateringen in via de Holle Watering, richting Kwintsheul.

De kerktoren is nog ver maar komt snel dichterbij.

Dan rechts - links en de Lanngge Wateringkade op.

Onder de Veilingroute door, pikkedonker hier, en rechtsaf langs de Veilingroute naar de Lier.

Linksaf de Burg Cramerlaan in en nu richting Hoefweg en Oud Camp.

Nu nog een klein stukkie en ik ben weer thuis.

Thuis blijkt dat ik het ongeveer net zo snel heb gereden als op de Gary. Als het wat beter weer is doe ik hetzelfde rondje een keer op de Wilier.....

En dan hopelijk snel weer met André (en de rest van de Ventouxkillers (en een paar Fietsuhkutters ?).

Hou je haaks André, we denken aan je !

Arie K in België

zondag 7 februari 2016

15:55

Net zo slecht als de BP maar dan afwisselen der 48 km gereden met Marcel Duivestijn ging

Wel vlot hebben er geen ons ingehaald wij wel! Hadden zn vrouw en buurvrouw mee! Die gingen voor de 28km gelijk tijdig terug en met appeltaart en koffie in de auto terug

Zelf gebakken taart van Mieke waar mee ik in de tijd dat ik mechaniker was bij WWV in 2011 en 3 nachten het bed gedeelt heb zij was verzorgster bij de Haspengauw tour in het waalse gedeelte van België leuke vrouw trouwens

Dijkx Haringvliet

zondag 7 februari 2016

15:57

Ik voelde me vanmorgen een beetje brakkerig na het feestje van mijn eerstgeborene. Na een rusteloze nacht werd ik ook te laat wakker om nog aan te haken bij Fietsuh Kut. Naar het voorbeeld van Siem maar een rondje Haringvlietsluizen gedaan. Ff kijken of ik ook 31km/h gemiddeld kan halen. Nou nee hoor ik kwam niet eens in de buurt. Op de deinende pont sta ik samen met een aantal luidruchtige zestigers met veel te wijde broeken en futuristisch uitzienende steppen te wachten tot de overkant bereikt wordt. Dit duurt ff omdat de kapitein wat moeite heeft met de harde wind. Een wat stillere man met korte broek en kort shirt staat trots naast zijn waarschijnlijk door de TU-Delft ontwikkelde roodgelakte eivormige ligfiets te wachten tot hij van start mag gaan. Net voor de Calandbrug haalt hij mij met een noodgang in. De striemende Zuidwester begin ik goed te voelen bij Vierpolders waar ik hem recht op mijn kop heb. Lekker bemoedigend, voor Vierpolders staat er een wegwijzer "Hellevoetsluis 7 kilometer" na voor mijn gevoel een uur geploeterd te hebben tegen die harde pleuris wind in, kom ik na Vierpolders weer een wegwijzer tegen met de melding "Hellevoetsluis 7 kilometer" mmmmm dat schiet lekker op zo. "Doorzetten Dijkx" denk ik nog, "terug hebbe hem mee". Geen boom te vinden op de route zodat je een beetje in de luwte kan fietsen. Wel af en toe een boerderij die de wind een beetje breekt. Een vriendelijke boerin zwaait bemoedigend naar mij, een vaalwitte kip ontsnapt al kakelend net aan mijn voorwiel, de hond van de boerin is minder vriendelijk dan zijn bazin en blaft kwaadaardig naar me, gelukkig zit ie aan de ketting. In Nieuwenhoorn beland ik in de luwte van wat huizen en wat verdwaalde bomen, maar ook in een hardloopwedstrijd. In strakke pakkies gestoken vrouwen draven door het dorp. Dit geeft de burger moed en ik doe er nog een scheppie bovenop, vriendelijk lachend naar de strakke atleten. Bij het fort op de Noorddijk krijg ik de wind weer pal tegen. Het fort gebouwd door de Duitsers in de tweede wereld oorlog krijgt een opknopbeurt en breekt de wind een beetje. Op de Krommeweg kom ik haast niet meer voorruit, een tegemoetkomende fietser lacht me uit terwijl hij voor de wind voorbij raast. In het tunneltje naar Onderlangs word ik zowat achteruit geblazen door het Venturi effect. Dat is niet best voor mijn gemiddelde. Even speelt de gedachte om om te keren, maar nee, ik moet de route van Siem voltooien. De nekslag op het laatste stukkie, de helling naar de Haringvlietsluizen, het tandwiel voor op het middelste blad en achter bijna op het kleinste. Met een moeizame 15 km/h ga ik nog net voorruit, de wind giert door mijn helm, de windmolens op de sluis draaien als gekken rond, een chauffeur kijkt angstvallig in zijn spiegel naar zijn aanhanger die al slingerend de auto volgt, de door de wind opgezweepte golven knallen bulderend tegen de sluis aan, de boeien aan de Haringvlietkant gaan op en neer in de golven en trekken woedend aan hun kettingen. Eindelijk boven, nog ff een stukkie door, pfff, nu kan ik terug. Eerst ff een Snicker naar binnen werken om de energie weer aan te vullen. De helling af gaat bijna met 50 km/h. Op de rest van de terugweg probeer ik boven de 30 Km/h te blijven. De hardloopwedstrijd in Nieuwenhoorn is afgelopen, geen strakke vrouwen meer te zien. De boerin zit inmiddels achter haar TV de herhaling van "Wie is de mol" te kijken, de hond is in slaap gevallen en de vaalwitte kip is waarschijnlijk bezig een ei te leggen. Bij de Harmsenbrug probeer ik een pr te zetten naar de Calandbrug, maar helaas de Calandbrug is open, daaaaaggg pr. Het pontje komt net aanvaren dat mooi. Het gemiddelde van Siem heb ik nooit gehaald. Ik ben blijven steken op een magere 23.1 Km/h. Wel een leuk ritje, vooral de terugweg. Volgende keer weer met Fietsuh Kut mee.

Mark BP

maandag 8 februari 2016
10:03

was een lekker rondje gister! De schoongepoetste Centurion was er klaar voor, en ik ook. Als 'de beer van Almere' erbij is, kan ik het niet maken om die witte Niner op te jagen natuurlijk. Niet dat het lukte, althans niet in de beginfase. Voor de wind langs het water naar het schapedijkje, en daar had ik al weer knap moeite mee. Ik ben een diesel en mijn turbo was niet op stoom. Extra opstakels (naast de schapenstront) waren de vers omgehakte bomen die de weg versperden. wilde daarna recht de spoorbrug op, maar toch maar gekozen voor een mindere hellingshoek! Daarna tot ver in de Delftse buitenwijken de wandelpaden bestoven, daarna een heel zwaar paadje tot aan de Kruithuisweg, om vervolgens zwaar illegaal op de ventweg langs de nieuwe A4 te karren. De BM4 diesel begon wat meer toeren te draaien, nadat ik naar voren werd gehaald door de Siemmaster, die zelf ook in een zetel zat op de full-suspension Canyon! Daarna naar bekende wandelpaadjes bij Schiedam, het peet-takkie pad, en langs het water naar de wikkelpad, voor 1.5 rondje BP. Was er een tijd niet geweest, had het prima naar m'n zin daar. Had eindelijk een keer de juiste bandenspanning in de X-Kings; voorheen reed ik altijd met Schwalbes, met een druk van 1-2 bar. Maar dan lopen deze (goedkope, in Duitsland gekochte, smalle 2.2 versie) Xkings van de velg. Dus gestart met 3 bar voor en achter, en ik heb ze niet laten aflopen! ging prima, zelfs het stuiten viel mee. Nou ben ik de extra feestdagen-kilo's nog niet kwijt, dus het klopt precies. Viel me wel op als mensen verhuisd zijn naar een andere provincie, ze ineens de weg niet meer weten op de BP??! Bij de laatste stint zat die dekselse BM3-Niner achter me, om hem 10 min .later op ca. 300 meter voor me de klimheuvels op te zien gaan.....

Democraties werd besloten om geen rondje surfplas te doen, en met een volle tegenwind heb ik gezellig naast Pullen de Zuidbuurt bedwongen, sprintje naar de wandelbrug kwam ik zowaar 2e aan, dus de koffie (ZONDER KOEK!!) bij Siem smaakte prima. Maar de aanblik van de nieuwe Willier, Flynn en Fleur maakten veel goed. Toen terug naar de auto in Maasland, blijkt ik gewoon ff de 10e tijd van de dag te pakken op Strava stuk 'rotondes 1940-45'. Mooie afsluiter, en 's avonds moeie poten dus goed m'n best gedaan!!

Siem BP

maandag 8 februari 2016
10:06

Weer een leuk rondje zo met net weer wat andere paden.

Mannen, een goed herstel gewenst en een fijne avond !

En dan het verslag van de overige

Fietsuhkutters :

Klokslag half 10 stonden Pullen, Toomie, de MarkMeister, Retep et moi op die kutbrug. Zonder te hoeven wachten op Post kon er direct vertrokken worden.

Pullen wilde graag via het schapendijkie naar Schiplui enz, dus een mooi begin.

Windje mee over het trekkaasje, gelukkig hoefden we voor maar 2 wandelaars met een hond uit te wijken.

Het schapendijkie was weer lekker smeug en kostte dus aardig wat kracht. Pullen en Retep trokken de kar daar.

Na Schiplui richting Delft, waar Siem een paar alternatieve stroken vond / wist. Zie Strava.

Ter hoogte van de A4 kwam Siem op het idee om over het puinpad naast de A4 te gaan rijden. Geheel legaal, want het hek was niet hoog genoeg om ons tegen te houden.

Met het windje tegen was het een aardige kluit.

Na dit pad een stukkie asfalt en na het gehucht De Kapel stak Siem rechtsaf de landerijen in voor nog wat vergeten gravelpaden.

Hierna kwamen we weer op de bekende paden achter Vlaardingen. Langs de vaart over het smalle asfaltstrokie had de Pulmaster er ff flinke de gang in en reed bij a Siem los. Hoe durft ie !

Aan de overkant van het water weer terug, eerst gravel maar daarna een lekker baggerpad en veel plassen.

Als afsluiting nog anderhalf rondje BP.

Voor Toomie en Retep was nu het vet wel van de soep, terwijl Mark juist (w)aardig hersteld was.

Siem gaf hier en daar ff gas om een filmpje te schieten, en op zijn beurt schoot Pullen in de allerlaatste bocht nog ff naast de baan.

Gelukkig zonder erg.

Nu op huis an, over de A20 en alleen nog asfalt.

Retep en Toom gaan vanavond denk ik nog op zoek naar zo'n motortje voor in de zitbuis

☺.....

Hoek van Holland

woensdag 10 februari 2016
22:51

Helaas waren er aan het eind v d middag wat meer aanmeldingen, maar met slechts 4 personen was de groep compleet.

En op een ander tijdstip dit keer : 19:00 uur al !

Best haasten, maar Post, Dijkx, Johan en Siem waren paraat. En Post was dit keer zelfs te vroeg 😊.

Een ieder wilde rond 21:00 u weer thuis zijn, dus het zou niet te gek moeten worden. Dat wordt het toch nooit ?

Na wat kriskras werk door Maassluis reden we achter de flats van de Merellaan langs. Heerlijk zompig hier, en de klodders hondenstront zullen (onopgemerkt) de onderbuiken en bidons wel hebben gedecoreerd denk ik.

Bij de Schenkeldijk het spoor over, en over het asfalt naar het begin van het Spruitenpad, wat we links hebben laten liggen dit x.

Over het grove puin bovenop de dijk naar de stormvloedkering, vol windje tegen.

De bult op, natuurlijk ook vol wind tegen was een fikse kluit.

Dan het asfalt naar de volgende spoorwegovergang, toepasselijk, ook in een treintje er naar toe.

Hier kapte Jo's lampie der met, na rijp beraad en toch lekker door kachelen. Jo een beetje tussenin zodat ie wat schemerlicht kreeg van de overige lampies.

Nu stukkie Hoeksche Boschies en stukje Prikkelpad. Boulevard overgestoken en door de rivier de Nijl richting duinen en strand.

Na betonpad de pier op. Helemaal tot het end ! Dijkx heeft nog getracht een paar gave foto's te maken met op de pier slaande golven. Weet niet of dat gelukt is..... Wel een stoere plek daar !

Nu terug, wind mee, maar rustig aan op de gladde pier.

Na Hoek van Holland naar het Staelduinse Bos voor de laatste stukjes offroad.

Vlak voor de uitgang stopte ook Siem's lampie er mee. No problem, de rit was gedaan en op naar huis via de paden en wegen met lantaarns.

Geen vaalwitte kippen, vriendelijk kijkende boerinnen of wat dan ook gezien, wel een paar hardlopers 😊

Stoer rondje weer mannen !

Jo zat al te schuilen bij de Waker toen ik door de stromende regen aan kwam fietsen op de volledig verlaten markt. De Waker was ook bijna verlaten op een verliefd stelletje na. Post kwam zowaar voor zeven uur aan. Siem werd verrot gescholden toen hij ruim na Post aankwam in zijn zelf gebreide trui. Hoopvol kwam een kelner naar buiten voor wat klandizie maar we fietsten net weg, ik zag nog net de teleurgestelde blik in zijn ogen . Het gras naast de Merellaan flats leek wel te bestaan uit weerhaken die je constant vast hielden. Opeens paniek!!, Jo was verdwenen, Bijna hadden we een Amber alert doen uitgaan maar hij kwam net over de weg aanfietsen, pfff. Verder weer, tegen de striemende Noordwesterwind in over het gravelpad naast het spruitenpad. Ff nog het colletje gepakt bij de waterkering waar een dubieus Volkswagenbusje met gedimde binnenverlichting stond te wachten . Niet veel later viel het zo duur betaalde Chinese lampie van Jo uit. Siem zo sociaal als hij is pakte daarna de meest donkere paadjes zonder enige verlichting. We konden daar wel genieten van de schitterende maan aan de inmiddels bijna wolkeloze hemel. Later kregen we nog een les sterrenkunde van Siem Galileo Galilei. Met levensgevaar werd er, terwijl we met ruim 35 Km/h over lands wegen raasden, naar de diepdonkere sterrenhemel gekeken. Bloedneuzen krakende botten en ops pattende modder toen we langs het

rugbyveld reden. In de Hoekse duinen werden we regelmatig gegrepen door weerbarstige stekeltakken die ons probeerde terug te werpen. Het ondergelopen pad in de duinen kon ons niet tegenhouden. Bij elke trap naar beneden liepen je schoenen vol water, stoppen was geen optie want dan stond je tot bijna je knieën in het troebele duinwater. De waarschuwingsborden op de Pier werden genegeerd, met levensgevaar waagden we ons op de door metershoge golven geteisterde glibberige Pier. De golven sloegen woest over de rand maar niets hield ons tegen om het eind van de Pier te bereiken. Dijkx probeerde nog een selfie te maken met de camera aan de verkeerde kant. Op de terugweg werden er weer een groot aantal onverlichte paden genomen tot groot plezier van Jo zonder lampie. Net voor het Staelduinse bos probeerde Post ons de verkeerde kant op te sturen. Door de takken van de bomen waren de talrijke sterren zichtbaar aan de door de maan beschenen hemel. Het was zo donker dat zelfs Siem een keer verkeerd reed. Het laatste stukje onder aan de Maasdijk en Weverskade ging lekker met de wind mee. Weer een superleuk ritje, de Pier en het ondergelopen pad waren de hoogtepunten van de avond en natuurlijk dat Post een keer op tijd was. Negen uur terug hebben we niet gehaald.

Mark alleen

zaterdag 13 februari 2016
13:36

Zooo, lekker koud en klein ochtendronde gedaan! Heerlijk in het zonnetje, ff een rondje wakker worden door het polderlandschap. Op de paarse Rove, zonder de krantentassen, maar wel met een rijder in warme kleding, inclusief m'n grijze Sea Sheperd muts en warme winterhandschoenen. De rijp ligt nog overal, een straffe tegenwind vult mijn neus met een koude, kleiachtige lucht, op de kaarsrechte weg richting Moerkapelle. Maar we rijden niet alleen om van het winterse landschap te genieten; ik heb een openstaande rekening te verheffen met Strava; Ik had een waardeloze PR gereden op een stuk waarvan ik de importantie niet kende onder de Strava-ganger; De Kangaroo Klim.... Een klimmetje over de Australieweg (leuk gevonden die naam zeg, humor, humor) die ik zonder het te weten betoegelde in een pr van maar liefst 58 seconden....😓

Vandaag wist ik hem te liggen, en als toetje op dit kleine rondje (met een gemiddelde boven de 25 gelukkig) zei ik vooraf; "Dit is tussen jou en mij, tussen jou en mij, Kangaroo Klim!!! 😓

Later naar lucht happend op de Strava gezien dat ik inderdaad een PR hebt, te weten 28 sec, de 5e tijd deze week, en overall een 1657e plek.

Das toch lekkerder douchen met die informatie! Lang leve Strava.

Record Mark verbroken

zondag 14 februari 2016
13:18

Vanmorgen stond ik om 6 u naast mijn strozak.

Bakkie koffie, boterham met pinda-kaas en hagelslag en in de fietskleding en op de fiets. De Gary natuurlijk, onder intinaal ook bekend als de 'Hon Jeremy Replica' mijn trouwe metgezel in barre (weers)omstandigheden. De vrouw waar ik voor de zoveelste keer het bed mee heb gedeeld vertwijfeld achterlatend. Houdt je nog wel van mij ?

Ja wat denk je dan ? Dat ik voor de seks en je hemelse lichaam bij je blijf ?

De klimatologische onstandigheden zijn deze morgen iets minder dan welke Mark gisteren omschreef. Koud en nat nu. Maar gelukkig niet glad. Graadje of 2 boven 0.....

Ik peddel langs de nieuwe waterweg Maassluis uit richting de BP.

In het pikkedonker rijd ik achterlangs door de polders (wetlands nu) van Vlaardingen en Schiedam en steek de verlaten A4 over.

Hier daar schrikt een waterkip, eend of gans op, verder kom ik geen levende ziel tegen. Nee vindt je het gek ?

Ik steek de Kandelaarbrug over en koers richting 16hoven.

Naast me stijgt een Boeing 737 van Transavia op, waarschijnlijk onderweg naar een bestemming met mooier weer maar kans op IS aanslagen.

Ik rij langs Bergschenhoek en Bleiswijk, en zie verderop een leuk klimmetje. Daar moet ik naar toe !

Na een anderhalf uur tegen de niet zo harde maar wel degelijk voelbare wind en nattigheid in te hebben gefietst valt dat klimmetje nog niet eens mee.

Rij ik bovenop, zie ik in mijn ooghoek in de diepte een bordje met 'Australiëweg' ! Welk een toeval 😊.....

Nog een klein stukje rechtdoor en verderop omkeren om deze klim van de andere kant te doen.

Nu is het tussen jou en mij, Mark Gr..... Eh Kangoeroeklim, tussen jou en mij

👉😊😓😓😊

Nu windje mee en volgas omhoog !

Pfoe, toch hou ik het niet de hele klim vol om volle bak te blijven rijden (thuis kom ik er achter waarom) en doet het best wel zeer.

Nu lekker uitbollen met het windje en de regen in m'n rug, op naar huis en een hete kop koffie.

Mijn voeten lijken inmiddels wel ijsblokken en m'n klauwen vriezen er ook bijna af. Ik kan amper nog schakelen.....

Thuis zie ik dat ik 75 km heb gereden terwijl ik had ingeschat dat het er hooguit 60 zouden worden.....

Maar wel weer genoten

Van de zomer dit rondje eens doen met de Wilier.....

modderig en poeperig. Ik denk dat ze vroeger de klompen voor de ingang van de kerk lieten staan. Lekker op tijd weer thuis.

Zondagochtend rit

zondag 14 februari 2016
13:19

Daar stonden we dan met vijf man voor de Waker om 10 uur. Niemand had zin en een ieder biechtte op gehoopt te hebben op het afblazen door een ander. De Waker was gelukkig dicht anders hadden we zeker gekozen voor een dampende kop koffie. Eenmaal op de fiets ging het mirakels. We vlogen over de grasdijken richting Maasdijk. Via uitgekiend kopwerk langs de bosjes bij de Waterweg (waar Pullen altijd lek rijdt) stonden we ineens op het spruitenpad. Er was nu geen weg meer terug. Zonder het gemekker van Siem konden we hem nu in zijn geheel pakken. Zelfs de spruitenpadhaters genoten met volle teugen. Voer vloog vervolgens snoeihard de berg op. Nu richting

Maasdijk, helaas konden we in HvH pas het spoor over. Moeiteloos vonden we het uiteindelijk Doel van de reis. De bosjes naast de A20. Was weer lachen, dit stuk is nog niet bekend bij Strava en dus nog onbegaanbaar. Af en toe zelfs even met de voeten op de grond. Daarna het kerkenpad gedaan. Lekker

Oostvoorne met chickies

zondag 28 februari 2016
19:46

Wat je zegt Pullen !

Maar das al zo lang geleden, ik geloof dat ik 7 was, dat ik me dat nie meer kan herinneren 😊.

Maar weer een fantasie uitgekomen vandaag. Toch nog steeds heel eng hoor. Petje af voor Sam die hier weken geleden al een keer overheen gedenderd is !

Maar ff bij het begin beginnen :

Toen de pont van 10 over 9 aanlegde was het hele pack compleet : 5 'heren' , 1 testosteronbommetje (Bas), 1 jonge god (Post) en 3 stoere Chickies. En iedereen was op tijd !

Na de pont kriskrasden de hele club een beetje door Rozenburg, waarna de Calandbrug opgezocht werd.

Bij de oprit hier probeerde Arie gelijk al Johan eraf te rijden (letterlijk en figuurlijk) maar ze bleven overeind.

Het pack werd na de Harmsenbrug al een beetje uit elkaar getrokken : de Chickies vervolgden hun weg over het fietspad, de kerels gingen onverhard verder over de grasstroken.

Hier werd nog een keer het kaf van het koren gescheiden, te meer omdat Post in Brielle lek stond.

Na een snelle reparatie en gevloek op de pomp konden Post, Jo en Siem de achtervolging inzetten. Uiteraard werd het rupsenpad gedaan, en toen de mtb baan Oostvoorne.

De Chickies waren nog steeds niet in zicht. Die lagen dus een lekker eind voor en hadden niet stil gezeten.

Het Fabeltjeskrantbossie was lekker baggerig, en een enkele omgewaaide boom versperde het pad.

Pas na dit bossie waren de meiden bijgehaald!

Toen de hele club compleet was ging het voorts.

De meiden (Sam, Trudy, Elly, Post, Johan) gingen een bakkie doen bij de Sturmbahnfuhrer, de rest deed alvast een rondje mtb baan.

Bas was net niet bij te houden en knalde er vandoor.

Jan hield Bas nog aardig in het zicht, maar Siem moest terrein prijsgeven.

Nadat het hele rondje gedaan was kwamen de doorrijders weer aan bij de koffietent, op de voet gevolgd door Arie en Mark, en vervolgden we gezamenlijk de rit. Op naar de wip !

De meiden waren hier als eerste (via het fietspad) en Sam had haar portie erotiek al gehad.

Jan denderde zonder aarzeling ook op en over de wip, maar Siem aarzelde 2 x.....om dan de 3e keer toch echt te gaan.

Blijft toch spannend !

Verderop, op het paardenpad werd getoond dat goden elkaar niet altijd helpen. Alhoewel, van de Griekse en Romeinse oudheid hebben we al geleerd dat zij regelmatig met elkaar overhoop lagen.

Welnu, Ron lag ook overhoop, in een hoop zand toen ie van een vlonder op het paardenpad afstuiterde ! By the way, in het Fabeltjeskrantbossie was ie ook al 3 x over se kop gegaan. Allemaal zonder erg gelukkig.....

Nu was het tijd naar huis te gaan, tegen de kittige koude wind in.

De bikkels namen nog een x het rupsenpad, de Chickies en Siem gingen via het asfalt.

Ook nu weer een slagveld : de Chickies volgde op weg naar de pont, achtervolgd door de A-groep Bas, Jan, Arie en daar achter weer de rest.

Siem probeerde nog Johan, Post en Mark uit de wind te rijden maar dat lukte niet, Siem viel bijna telkens om.....

Op de Calandbrug had Arie eindelijk het wiel van Trudy gevonden. Maar nu ging ze echt gas geven en liet Arie verbaasd honderden meters achter zich 😊👉.

Zo dan, een enerverende rit en iedereen weer heelhuids thuis, zelfs God Post !

Wat een gezelligggggg!! Rondje was het weer, om eens met de woorden van ReTeP te spreken. Terwijl deze meneer zich in het Almeerse nog een keer in bed omdraiden, om te herstellen van een griepie, stonden wij alvast kou te lijden voor de pont.

Ik had het plezier en het genoegen om de dames-equipe van Fietsen-Kut! (what's in a name) nu live te mogen meemaken. Sammy kende ik al van de veldtocht in Terheiden, en de rest van de samenstelling is stijlvol geïntroduceerd door Siem, in het berichtje hierboven.

Na de Calandbrug verspreidde de groep zich al snel, en verder er diverse graspaden gedaan, onder leiding van Blasting-Bas, waar geen rem op zit. Je zal er maar mee in huis wonen ☺

Uiteraard nog een leuke band, maar na wat zompige dijkies en paardepaden kwamen we bij het Rupsenpad. Nog geen rups te zien trouwens, wel hele geinige witte sneeuwklonkjes die in het geheel, werden bijgestaan door feestelijk, via kale struiken gefilterde zonnestralen. Hierdoor krijgt het pad iets Hobbit-achtig. De ondergrond was goed, niet zompig en dit was optimaal genieten in m'n eentje, al had ik wel het idee dat Bilbo Balings iets in het Engels naar me toeriep, iets van 'de rust verstoren'. Bilbo Balings (Engels: Bilbo Baggins) is een personage in de fictieve wereld "Midden-aarde" uit de werken van schrijver J.R.R. Tolkien.

Daarna probeerde ik op de ATB baan onder de (heerlijke) Koffie met appelpunt uit te komen, wat me wonderbaarlijk goed gelukt is. De meisjes wilden bij de Stormvogel een bakkie doen, en Arie K en ik wilden nog even door. Helaas wisten de elite-rijders BM1, BM2 en Blasting Bas niet dat wij achter hun aangingen.... Na alle drie de heuvelduinen netjes te hebben afgelegd, waarbij we tot tweemaal toe werden getraceerd door een huilende 6 cilinder boxer in een Prsche 911 GT3, die met snelheden van ver boven de 200 in het uur voorbij kwam. Heerlijk!!

Anyway, Arie en ik waren nu in niemandsland, te stoer voor een vroege stop en te traag voor de kopgroep, waardoor we bij het Wapen van Moran uitkwamen, en er niets anders opzat dan in ijf tempo naar de Stormvogel toe te knallen. Ik heb daarbij wat Corners-gecut, en ben parallel aan het fabeltjeskrant-bos onder de hoogspanninglijnen gaan rijden, daarna compaan Arie opgewacht, en volle bak naar de Stormvogel waar de hele equipe alweer vertrok..... Ach, ik hou helemaal niet van gezelligheid, appelpunten met slagroom en zo, dus..... en door!!

Volgende hoogtepunt was de Wip, maar ik wilde niet wippen deze keer. Maar ik beloof een vergonde keer wel te gaan. Daarna voor de tweede keer het rondje afgemaakt, via het rupsenpad terug. Toen was ik al leeg, maar dar vreselijke k%^& fietspad moesten we nog terug!!

Mijn benen wilden wel, maar mijn hoofdje wilde heel ergens anders zijn, dus (en Dankzij) Siems hulp kwamen we toch nog richting Calandbrug, waar ik zowaar nog wat over had voor een eindspurt.

Helaas net te kort, want de pont zag ik vertrekken, met de eliterijders erop ☺

Dus gezellig nog even uitgereden met de dames, inclusief Ron en Johan, die behoorlijk Flup waren.

Bedankt voor het leuke rondje, en best weer trots op de 57.7 Strava km's

Gebroken ketting

maandag 29 februari 2016

19:51

Niet zo handig om zonder ooit gesnowboard te hebben direct de rode piste af te gaan. Twee keer keihard op mijn kont gevallen met als gevolg een pijnlijk stuitje en dan nog 10 uur in de auto naar huis. Zondag daarom maar ff niet fietsen, niet zo plezierig op zo'n klein ku... zadeltje. Vandaag scheen het zonnetje uitnodigend, de MTB stond uitdagend in de schuur te wachten en na het lezen van al de verhalen van zondag kon ik het niet laten om ff een stukkie te proberen (was vandaag nog vrij). Met m'n kont ging het al weer wat beter (de helse pijnen waren iets minder geworden). Het plan was via de kanovijver richt BP en dan via Schipluiden terug. Onderweg hoorde ik wat knarsende geluiden en toen ter hoogte van de kanovijver plotseling, KNAF. Kut, ketting gebroken. Een wandelaar (met hond) die ik net ingehaald had keek mij aan met een blik van "haha eigen schuld". Gelukkig had ik op advies van de ervaren Fietsuh kutters een speedlinkie bij me, met wat moeite deze gemonteerd maar helemaal lekker zat ie niet. Ff langs Siem dacht ik, die woont in de buurt en is maandagochtend altijd vrij, misschien heeft ie een tangetje? Nadat ik aangebeld had dacht ik iets of iemand te zien wegduiken achter de bank, ik kon het niet goed zien door al de fietsen in de huiskamer. Het kan ook Finn geweest zijn. Een buurvrouw keek mij argwanend aan. Toen ik nogmaals goed door het raam gluurde zag ik dat Finn me door de spaken van een van de vele wielen verbaasd aankeek. Niemand thuis dus. De buurvrouw leek opgelucht dat ik weer wegfietste. Dan maar ff een nieuw speedlinkie halen bij Cees. Later bleek dat mijn ketting niet gebroken was op de door Arie V eerder geleverde (tijdens mijn sloot avontuur in 's Gravenzande) speedlink maar dat de ketting spontaan 10 centimeter verder gebroken was.

Rondje Schiedam

zondag 6 maart 2016
17:11

Het was ook 'droogachtig' toen Mark.

Tenminste, de lucht boven de grond 😊.

De grond zelf was hier en daar wat van de zompige.

En dat plankie daar stelt niks voor. De wip in O'voorne, die is pas eng !

En Arie was iets vertraagd vanwege een zwarte labrador die een andere afslag had gepakt dan baasje Arie Vlieg. De gravelpaden bij de kanovijver waren natuurlijk prima te rijden.

De Rietputten was een ander verhaal 😊.

Met een wat versleten achterband kwam Siem ternauwernood het eerste opritje op. Na de bekende paden werd een alternatief stukkie gedaan, door het echte weiland daar (na een paar bramenstruiken). De in de grond ontstane putten van de koeiehoeven zorgden ervoor dat Dijkx' blauwe reet (van het op z'n muil gaan met snowboarden) nog eens extra lekker gemasseerd werd.

Na een kort stukkie door het 'Volksbos' via de grasdijken richting A4. Zeer zompig overal.

Wat wil je dan, met al die regen van de laatste weken ?

Langs de A4 werd nu weer eens bovenlangs gereden, maar aan het end werd gekeerd en vervolgde het 5 tal (Pullen, Arie Vlieg, Retep, Dijkx en Siem) de weg onderlangs. Ook hier nog lekker wat bramen.

Dijkx stond even later lek. Later bleek er een kuub hardhout in z'n achterband te zitten.

Nu langs het Vlietland ziekenhuis waar André ligt te knokken, op naar de Zweedse Wijk van Schiedam.

Hier nog die leuke smalle paadjes is dat kleine bossie gedaan en toen via de onlangs door Dijkx en zijn Eva Sam 'ontdekte' paden tussen Vlaardingen en Schiplui weer verder richting BP.

Aan het eind moesten we nog een paar leuke bruggetjes / plankjes,

Gadegeslagen door een stel baltsende futen. Iedereen kwam droog aan de overkant, maar Siem en Arie gingen na deze hindernissen nog even liggen vanwege niet uit kunnen klikken.

Tot groot plezier van de drie andere misbaksels 😊.

Als laatste nog een stukkie BP, ook hier nat en veel bagger en vergezeld van een echte 'maartse bui'.

Van moi mag het echt voorjaar gaan worden !

Via het asfalt van de Zuidbuurt weer naar huis. Tegenwind werd getracht een treintje te maken, maar zelfs de Fyra had meer succes.....

Wel weer een leuk rondje hoor !

Enkeltje Goes Maassluis

dinsdag 8 maart 2016
19:29

Ik had vandaag een begrafenis in Goes, fietsie meegenomen zodat ik terug kon fietsen naar Maassluis. Een stukkie voor de Zeelandbrug werd ik afgezet door Sam, die daarna de auto thuis bracht. Ik zat net op de fiets toen de hel losbrak. Een hagel/regenbui trok over de Oosterschelde en ook over de Zeelandbrug en mij. Na 5 minuten was ik helemaal doorweekt en stonden mijn schoenen vol met water. Windstoten van voor mijn gevoel 100KM/H probeerde mij van de 5 kilometer lange brug te blazen recht de Oosterschelde in. Dat lukte gelukkig niet want ik was op dat moment nog fris. Gesterkt door het broodje kroket, genuttigd op de begrafenis ging het weer verder. De regen klaterde nog steeds op mij neer, de hagel was gelukkig gestopt. In het centrum van Zierikzee stonden de mensen te schuilen onder de uitgedraaide zonneschermen van de middenstanders van Zierikzee. Ik was de enige die zich op de zeiknatte straten van de stad begaf, daardoor kon ik wel lekker doortrappen. Je zag de schuilende menigte denken "wie is die gek die zich in dit weer begeeft zonder goede reden". Ik had gehoopt het grootste deel van de route wind mee te hebben maar door de vele buien in de Zeelandse lucht draaide de wind voortdurend alle kanten op. Het stuk Zierikzee Scharendijke had ik hem zeker niet mee. Het werd gelukkig ff droog dus heb ik mijn Snikker maar even naar binnen gewerkt en weggespoeld met een paar slokken uit mijn bidon. De kroket was inmiddels wel verteerd. Mijn voeten werden kouder en kouder en mijn door het snowboarden gebutste kont ging ook steeds meer pijn doen. Op de Brouwersdam had ik gelukkig weer windje mee. Het bordje "Rotterdam 51 Kilometer" gaf me weer moed. De in de zomer door Duitser overspoelde dam was bijna volledig verlaten. De benen waren nog goed en mijn kilometertellertje gaf aan dat ik 25,5 gemiddeld deed. Tussen Ouddorp en Havenhoofd voelde ik mijn voeten niet meer en was de Snikker ook opgebruikt. Ik ben even gestopt om twee boterhammen met ham en

kaas te eten en mijn zeiknatte sokken uit te wringen, ik schat dat er een kopje water per sok uitkwam. Via het sfeervolle Havenhoofd kwam ik op de Haringvlietsluizen terecht en ook daar had ik gelukkig windje mee met af en toe een harde vlaag tegen. Bij Vierpolders kwam de Calandbrug al in zicht en heb ik nog even gezwaaid naar de inmiddels overbekende boerin die het gazon aan het maaien was met een zeer luidruchtige grasmaaier. Mijn voeten waren inmiddels zo koud geworden dat ik ze niet meer kon voelen, ik was ff bang dat ik ze kwijt zou raken door bevrozing. Ik kon het kloppende en pijnlijke gevoel in mijn kont haast niet meer aan, maar de benen waren nog redelijke dus nog even alles er uitpersen op het laatste stukkie naar de pont. Een leuk ritje van 70 kilometer, maar dan wel in de zomer. Lekker op de bank liggen vanavond met een warme kruik onder mijn beurse kont. Ik meld me alvast af voor morgenavond.

Rondje weg

woensdag 9 maart 2016
22:18

Post, de weghomo. Lekker in het lauwte bij Siem. Jammer dat ie om de haverklap zijn neus leegt of spaugt. Dat heb je als je niet zweet. Jan moest zelfs nog pissen onderweg. Ik weet niet of Siem wat onder de leden heeft, maar morgen heb ik het ook. Wist ook totaal niet waar ik was. Toen ze ineens weer Stolze en Vreugdenhil gingen heten, begreep ik dat ik weer in het Westland was. Thuis geen fiets afspuiten en nog een volle drinkbus. Geen tijd gehad om een slokkie te nemen.

En er is weer geschiedenis geschreven vanavond.

Wat heet, je kan het gerust een revolutie noemen : Postan ging mee een rondje over de weg doen !

Om half 8 startten we bij Post, die nog ff z'n banden tot aan het punt 'net voor 't ontploffen' oppompte.

Post trok voor ons (Jan en Siem) uit naar de Zuidbuurt en had gelijk een enorm tempo. Af en toe vroeg Post aan Jan en Siem of het niet te hard ging. Zeiden ze 'gaat wel' gooide Post nog wat kolen op het vuur.

Achter Schiedam, bij Zweth wilde hij eigenlijk rechtdoor een poging doen om het record bij de Kangoeroeklim te verbeteren, maar dat zagen de andere twee niet zitten.

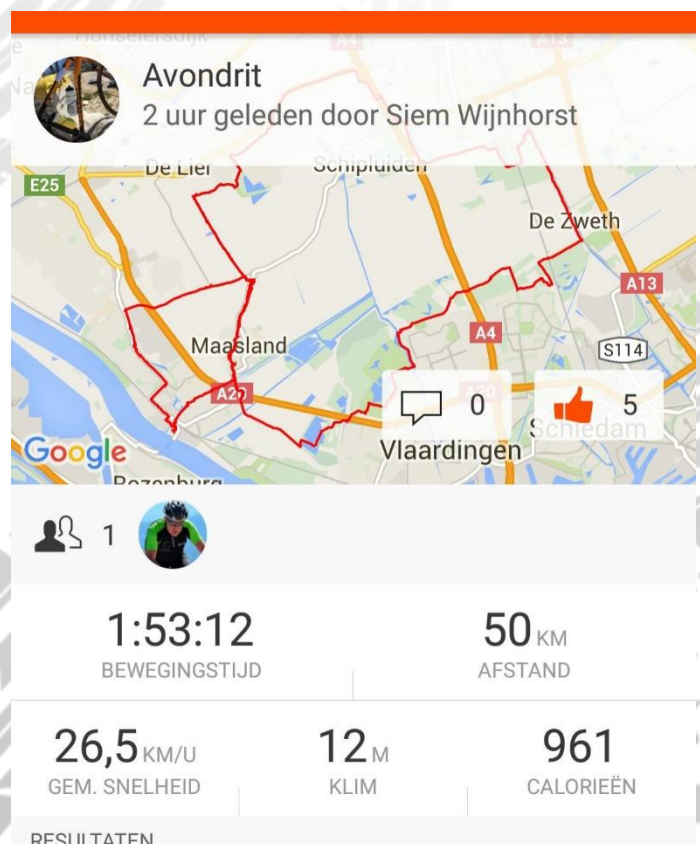
Post sloeg toen maar teleurgesteld en zuchtend linksaf richting Delft (tenminste dat dacht ie, want hij had geen benul waar we zaten).

Na Delft weer linksaf richting het Westland nu. Windje mee langs de N223 naar De Lier. Meedogenloos geselde Post zijn pedalen, fiets en zijn companen.

Op de klim geen greintje compassie, Jan en Siem op 10tallen meters achterstand zettend.

Vlak voor de bebouwde kom had Post nog geen idee waar ie was. Pas toen we op de kluisgade linksaf sloegen en bij de schutting van z'n huis kwamen kwam het hem weer bekend voor. Dank voor de mooie rit Post ! Die snot is niet besmettelijk hoor. Ik kan wel wat voor je bewaren als je in je nieuwe huis

hiervan daar nog wat moet afkitten

Arie terug uit BH

zondag 13 maart 2016
20:38

Ik moet rustig lange rondjes maken volgens de fietsdokter ☹️ Die miëp met die gebroken ketting met die tandem gaf de tip om route LF-1b terug te nemen, da's mooi door de duinen zeg ze... Makkelijk lullen alsie achterop de tandem schuilt. Wat een pokke end om zeg; en wat een kolerewind het hele stuk. Kwam er na minuut of 10-15 achter dat ik mijn GPS niet had aangezet, dus dat was beetje jammer.... Maar mooie route was toch wel de moeite waard. Wel lang ritje met dat kleine verzet; probeerde bij stukkie zijwind nog een keer het grote blad, en voila, de ketting vloog weer om mijn oren. Dus dan maar weer in naaimachine modus ☹️. Volgens mij hebben ze vanmorgen die windmolens rond de brouwersdam en haringvliet verkeerd aangesloten en blazen met bruoit geweld eenzame fietsertjes terug naar Goes (?). Uiteindelijk toch de andere kant gehaald en in een vlag van verstandsverijstering resoluut linksaf geslagen richting Oostvoorne. Tsja, en azzie dan vlak bij het mtb parcours ben... ken je d'r net zo goed ff een stukkie overheen doen natuurlijk ☺️. Daarna nog rupsenpad meegepikt, wat voor de gelegenheid in het blubberpad was omgetoverd. Gretver, alsnog tot aan mijn assen in de bagger. Leuk voor Cees Boer van de week ☺️. Na die baggerzooi, moest ik toch nog aardig aan de bak om het pontje nog te halen, dus mooie smoes om de grasdijkjes over te slaan ☹️. Heb me uiteindelijk de tantjes moeten sjezen, maar was precies om 4 uur bij het pondje. Gelukkig stond Alex op de klep dus mocht ik nog mee ☺️. Na douchie vol verwachting op Strava kijken: heb ik 6 seconden gefietst???. Trap ik me eens uit de naad - kan niemand het zien ☹️. Ergens wat mis gegaan. Nu net weer gekeken en staat'ie erop. Net geen 100 kilometertjes alles bij elkaar, ik fa aan de Kwak 🤔☺️. Dank Pulle voor de lift en Ron en Siem voor het onmisbare calorienhot in de vorm van appelcake (?) met slagroom. En de leuke rondjes in BH. Moeten we toch vaker doen mannuh!

BH

maandag 14 maart 2016

14:07

En een monsterrit was het!

Met veel machtsvertoon ging Fietsen Kut! Richting BH, maar liefst twee A-Team busjes en een stationwagon met fietsendrager waren er voor nodig om deze monsterrit te volbrengen.

Alls was aanwezig, van ingevette kuiten tot aan verse koffie, stroopkoeken en een heerlijk zonnetje. Er was zelfs een scout vooruit gestuurd om de boel te verkennen cq bomvrij maken. Dit lid van de genie meldde zich al om 8:30 met de melding; "Object Havenhoofd secured and cleared from threats, SIR!!"

Toen kwam ik net de haven binnenrijden en parkeerde de Benz tegenover Zeelsleper Elbe. Een bakkie bij Siem en een knuffel van Fynn of Janneke zat er dus niet in.

Na een geslaagde rit werd met maar liefst 9 mensen (8 man, 1 vrouw) gestart met het eerste rondje BH.

De beheerder van deze baan vond het nodig om op het overgrote deel van de route verse houtsnippers te strooien. Ik ben toch potdomme geen houtkachel!, zo dacht ik de eerste ronde.

Door de snippers was de snelheid er goed uit, en het voelde een beetje als wintersporten in van die papsneeuw aan het einde van de middag.

Maar we gaan gewoon door, het blijft een schitterende route met een paar gemene klimmetjes. Ik had nog duidelijk last van de winterkiloos van Sinterklaas en Kerst, want ik zaktje steeds diep in het zand, die ook wel zachter leek dan anders.

Nog steeds een wonder dat je na 2 kilometer BH al helemaal stuk kan zitten, en ik was niet de enige.

De volgende rondjes gingen een stuk beter (constanter), en na 3 rondjes werd de balans opgemaakt; nu koffie of nog verder? Het werd de koffie, want een beetje op tijd thuis etc.

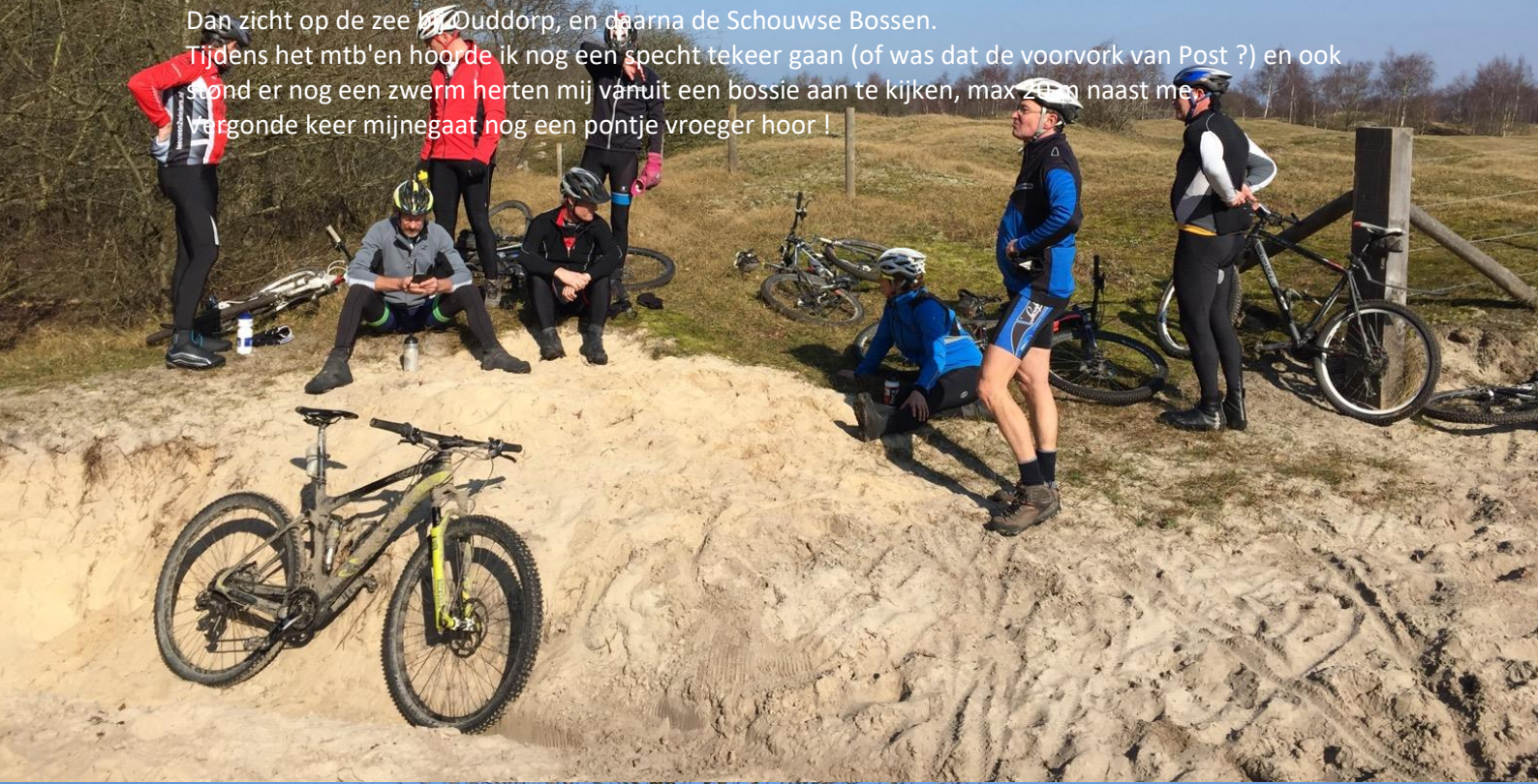
Als je lekker op BH wilt rijden moet je zeker de pont van voor 8:00 hebben, want de rit er naar toe is ook al lang zat.

Over afzien kan ik niet spreken, want het kan altijd meer; Siem reed in z'n enkele eentje naar BH toe, met meewind, en Arie V ging dat nog even toppen, door terug te fietsen met een ijskoude tegenwind en een gehavende Willier. Ondertussen ook nog z'n fietspad meepakkend.....

Maar iedereen bedankt voor de gezelligheid, Siem, Ron, Jo, Dijkx1, Dijkx2, Aad, ArieV, RJ, en ik. Ron bedankt voor de koffie, Siem voor de stroopkoeken.

Jaja, mijn heenritje liep als een tiet ! Wel een beetje van de frisse nog op de pont van half 8.
Bij Stellendam kreeg ik weer wat gevoel in m'n handen, om ff na 9en was uk de Btoutersdam over
en om half 10 zat ik achter een bakkie bij Sonnemans.
En dan ben ik dus de enige die nog wat extra genoten heeft van het natuurschoon ?
Na Havenhoofd idd zicht op 'De Kwade Hoek' , een niet toegankelijk natuurgebied (hoewel Jan en ik
hier ooit al een x op de strandfietsen doorheen gedenderd zijn ☺).
Dan zicht op de zee bij Ouddorp, en daarna de Schouwse Bossen.
Tijdens het mtb'en hoorde ik nog een specht tekeer gaan (of was dat de voorvork van Post ?) en ook
stond er nog een zwerm herten mij vanuit een bossie aan te kijken, max 20m naast me.
Vergonde keer mijnegaat nog een pontje vroeger hoor !

Siem uit Brabant

zondag 20 maart 2016

10:40

Ritje zaterdag 19-3 :

Met het vrouwtje, Finn en de Wilier (tot de laatste bout uit elkaar anders paste hij niet in de Clio) naar Kerkdriel.

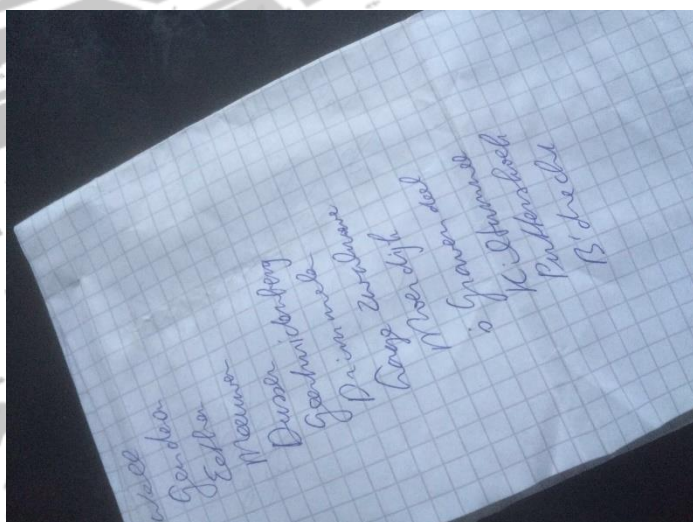
Op bezoek bij een fokker voor Finn 2.

Daarna nog ff door naar groothertogdom Peters vlak bij Well. Hier een rondleiding over het

landgoed gehad en na een enorme bak koffie stapte het vrouwtje in de Clio, en ik op de Wilier.

Lekker makkie an peddelend, handjes bovenop het stuur, over de leuke dijkijs in het Brabantse land.

Leuke oude dijkwoningen, afgewisseld met hier en daar een plaggenhut en een moderne woning met zonnepanelen.

Goed asfalt maar wel een stevig windje toch, schuin van links op de kop.....

Na een pontje naar Veen weer verder aan de zuidkant van de Waal (geloof ik).

In het dorpje Giessen kon ik niet verder :

oom agent assisteerde de brandweer (4

auto's ?) bij een schoorsteenbrand. Zo

dan, oooooeh ! Het hele dorp was

uitgelopen, eindelijk gebeurde er een x

wat daar en kon de brandweer de

vastgeroeste kranen open draaien.

Ik vervolgde m'n weg richting Dordrecht

om daar op zoek te gaan naar de

Kiltunnel.

Op een pontje vanaf de 'kop van 't land'

over de Merwede ? nog ff de weg

gevraagd. Zegt die vent : wat doet een Dijker zo ver van huis ? Zeg ik 'hoe wedde gij dah?' Zegt ie ' dat hoor ik aan dat exotische accent kut !'.

De Kiltunnel vond ik verderop, na een aanwijzing van een jogger. Ik dacht eerst in de verste Max Verstappen te horen die een burn-out maakte, maar het was de ademhaling van die gast. Lekker stukkie lopen jochie ???

De Kiltunnel is een tunnel van niks, iets meer dan de tunnel onder de Gaag bij de A20.

Nu door Puttershoek richting de Heinenoordtunnel.

Nu bekend terrein, op naar Barendrecht en door naar Rhoon.

De Beneluxtunnel ging niet meer zo lekker, maar toch kwam ik boven.

Precies half 5 reed ik de Joubertstraat in, maar dacht : ik kijk ff bij de Drémaster om een hoekie.

Die lag 'lekker' in bed naar wielrennen te kijken.

Na een lach en een traan weer terug, nu eindelijk een klein beetje wind mee.

Lekker ritje zo, en een prima zadeltje bleek : geen krenten op de aars.

Morgenochtend ff niet denk ....

Mazzel !

Rondje met Andre

zondag 27 maart 2016

18:16

Na de toch wel heftige dag gisteren moeten wij, de overblijvers, de draad weer oppakken.

Al zal de een er meer moeite mee hebben dan de ander.

Ik weet zeker dat alle 'Fietsuh kutters' vaak aan André zullen denken, ook degenen die hem nauwelijks gekend hebben. Het was voor iedereen een fietskameraadje toch ?

Niet om sentimenteel te doen, maar gewoon om een fiets'avontuurtje' met jullie te delen, app ik dit ff.

Daarom vanmorgen weer op de fiets gestapt. Even nergens aan denken, gewoon stom stampen, lekker tegen de wind in. Retep zegt altijd 'dan voel je tenminste dat je wat doet'. Nou dat voelde ik zeker : Ik pakte mijn Magneet zonder versnellingen, ik heb de laatste maanden al genoeg geschakeld.

In mijn kop dan, geschakeld tussen vanaf eind jaren '60 vorige eeuw tot nu toe.

Alle herinneringen die ik had aan André passeerden steeds de revue.

Nu een stukkie simpel fietsen dus.

Bij de pont van 11:30 u begon het al : betaald met André's pontkaart. Die had hij mij vorige week gegeven. 'Heb ik niet meer nodig Siem'.

Rozenburg door, min of meer langs het huis van zijn nicht Marlies (met racefietsende partner Mike). De Calandbrug over richting Vierpolders, de wind was al goed voelbaar.

Na Vierpolders een klein stukkie anders rijden nu richting de Haringvlietsluizen.

Ik rij langs omgeploegde akkers, klaar voor nieuw leven denk ik nog. Nieuw leven, dat had ik André zo gegund.

De oprit naar de Haringvlietsluizen kom ik bijna niet op, sta bijna geparkeerd. Doorzetten slappe lul, André heeft wel erger tegenwind gehad !

Nu door Stellendam heen, het nieuwe fietspad langs het Grevelingenmeer langs. Harde wind, kom amper vooruit.

Voor de Brouwersdam lekker rechtsaf, om Ouddorp heen en vanaf hier grotendeels wind mee. Dan rijdt de Magneet SS heerlijk ! Geen wrijving van een body / cassette op de naaf, geen ritselende derailleurs, helemaal stil. Stil zoals in André's huis nu.....

Ik rij op het fietspad bovenlangs de duinen, heerlijk windje mee. Zelfs op dat gravelpad gaat het als een raket. Hier zou André niet graag gereden hebben, met dat opspattende natte prut. Dan had ik een omweggetje moeten verzinnen.

Nog een paar korte stukjes tegenwind rond Havenhoofd en ik draai linksaf weer naar de Haringvlietsluizen toe.

Volgas wind (kracht 5) mee, te hard om bij te blijven trappen. Ik haal nog wel 2 andere gewone racefietsers in, die waren zeker flup ?

Door Nieuwenhoorn heen, Vierpolders, het gaat nu bijna vanzelf.

De Harmsenbrug op gaat ook vlotjes, op de Calandbrug doe ik makkie aan.

Bij de pont gaat Strava uit.

Thuis gaat gewoontegetroouw de tv aan op BRT 1. Misschien is er nog wielrennen. Ja hoor : Gent-Wevelgem.

Dat zou hij op zeker ook hebben zitten kijken.

De hele rit zit die gozer in m'n kop. Op een positieve manier. Ik kan echt niets negatiefs oproepen van of over hem.

Op Strava kijkend 'staat' André nog een paar x voor of vlak achter me. De foto waarop hij de Ventoux op rijdt in zijn profiel.....

Het zal heus wel wat slijten en naar de achtergrond verhuizen, maar we gaan die gozer nooit vergeten !

Eerste lekkere dag

zondag 3 april 2016

Er wordt een mooie dag beloofd door het KNMI, maar dat was gisteren ook en toen stond ik om 8:30 te blauwbekken bij VVV Westlandia. De straat is nat, de hemel bewolkt maar de temperatuur voelt goed vandaag. Tijd om de korte broek weer eens te proberen. Op de grafbrug staat Pulle en Ai V al te wachten. Een paar minuten later sluiten de de Chickies (Elly, Trudy, Sam, Esther, Clara) zich ook bij ons aan. aangevuld met Peet en Eppo (broer Trudy). Peet laat vol trots zijn nieuwe Klikschoenen en Shimano klikpedalen zien. De splinternieuwe pedalen reflecteren een straaltje zon wat door de zware bewolking breekt. Ook Dijkx is uitgerust met splinternieuw klikmateriaal. Er wordt nog even gezwaaid naar een luid toeterende Aad die voorbijkomt in zijn afgeladen Volkswagen bus, ik dacht ook nog even een glimp te zien van Dijkxin. Na de grafbrug linksaf want volgens de Schakel is de brug over de Boonervliet open. Onderweg worden er weddenschappen afgesloten over hoeveel keer Peet en Dijkx wel op hun bek zullen gaan Er wordt ingezet van vijf tot vijftien keer.

Uiteindelijk loopt dit heel anders maar daar later meer over. De Schakel blijkt geen betrouwbare bron van informatie te zijn want de brug over de Boonervliet is gewoon afgesloten, grafSchakel. Met vereende krachten worden de 15 mountainbikes over de twee bekken getild. Met gevaar voor eigen leven want de ruiter onder de brug heeft wel in best tijdt genad. Opvallend licht is de MTB van Eppo, er wordt gefluisterd, "dat zal wel zijn om zijn eigen gewicht te compenseren". De baan van de BP ligt er goed bij. Na twee rondjes aan de koffie, wordt er afgesproken, maar wat een teleurstelling, het terras bij WSV Bommeer is niet open. Er wordt druk gewerkt om alle plezierbootje weer in het water te krijgen. Johan is zo teleurgesteld dat hij bij het weggrijden op zijn bek gaat en tot bloedens toe zijn handen openhaalt. Later krijgen we bericht van Ai V (die geen zin had in gebak, koffie en gezelligheid) dat hij hard op zijn bek is gegaan bij een mislukte sprong. Zo zijn het niet Peet

en Dijkx die op hun bek gaan maar de ervaren mannen. Via de App laten de Chickies weten dat zij bij Vlietzicht zitten aan de Vlaardingsevaart. Het zonnetje is inmiddels doorgebroken, de vogels fluiten en zijn druk in de weer met het verplaatsen van takjes voor de bouw van hun nest. Er wordt met volle teugen genoten van de mooie omgeving zo dicht bij huis. De Chickies en Peet met klikkers weten al aan de koffie met limoncello gebak, door Pulle gedegradeerd tot citroencake. Ff genieten in het zonnetje op de ponton voor Vlietzicht, wat is het leven toch mooi. Bij de trambrug scheiden onze wegen. De Chickies en Peet met klikkers gaan via het fietspad. Pulle Voer en Dijkx gaan via het schapenpad. Een keiharde tegenwind remt ons tempo een beetje. De lammetjes dartelen ons voorbij, de overige schapen kijken ons schaapachtig aan als Pulle op zijn bek gaat omdat hij uitglijdt over een boomstam. Op het kruispunt in Maasland moeten Pulle en Dijkx nog een half uur wachten op Johan, die tierend aankomt en iets mompelt over vrienden uit de wind houden of zo. Lekker gefietst vandaag en inderdaad Post, ik denk dat die spompige dijkies makkelijker gaan met klikpedalen

Siem op de Postbank

zondag 3 april 2016

18:03

Zo gasten, mooie verslagen weer van mooie ritjes !

Wat een monsterrit van die Johnny Yellow, zal wel een schrale achterpoes hebben nu of wah ?

En de Chickies allemaal overend gebleven in tegenstelling tot de meerrijdende mannen blijkbaar. Met of zonder klikpedalen dus. Ik ben rond de middag vertrokken uit Loenen voor een rondje Posbank. Na een route te hebben uitgezet mbv een ANWB fietsroutekaart uit het huisje op pad.

Al snel een knooppunt gemist dus weer op eigen gevoel verder.

Eerst langs weidse open velden en akkers en een kanaal, daarna al snel in de bossen van onze mooie Veluwe.

Hier en daar een dikke pad op het fietspad : een enkele met fietsbroekie aan op een racefiets, een andere huppend met sprongetjes over het asfalt.

Al snel paddestoelen in zicht waarop de Posbank aangegeven was, dus die lekker gevolgd.

Af en toe en lekker verkoelende spray vanaf het voorwiel over mijn blote bovenbenen. Jaja ook ik was helemaal in kort, want de regen was over.

Voor ik het goed en wel doorhad, en na het inhalen van groepjes zuchtende, kreunende en steunende 'look alike' wielrenners stond ik al op de top.

Is de Mont Ventoux vergelijkbaar met de boezem van ons aller Dolly P, de Posbank zijn daarbij vergeleken '2 erreten op een plankie'. Maar toch wel mooi, die heuvels met naaldbomen en heide.

Na de top een leuke afdaling, waar ik nog even dwars voor een bocht kwam te staan door een blokkerend achterwiel (terugtraprem Magneet).

Even later kwam er een verbaasde wielrenner (die ik tijdens de klim voorbij gedenderd was) naast me rijden die versteld stond van de Magneet. Is pas 50 jaar oud jonguh dit fietsie ! Toen nog een keer omhoog en daarna weer vloeiend naar benede en de weg terug naar 'huis'.

Nu kreeg ik een aantal knooppunten onder de wielen over onverharde(mtb) paden. Heerlijk te doen met de Magneet !

En voor ik het goed en wel besepte was ik weer 'thuis'.

Een heel mooi gebied om te racefietsen (leuke klimtraining voor de Ventoux) en te mtb' en natuurlijk !

Arie valt

zondag 3 april 2016

13:14

En ik ben weer eens mijn wonden aan het likken... Waar de bikkels en chickies naar de koffie gingen, ging ik nog efkes door voor extra rondje BP. Kreeg de kolder in mijn kop denk want vlak boor einde derde rondje ging het mis... Lande niet goed na sprongetje, glee vervolgens onderuit en lande met een enorme kwak op mijn zij. Au ... 😞 Paar gekneusde ribbetjes... 😞 Beentjes nog wel heel, dussss... Hopelijk snel hersteld. Goeie reis terug allemaal!

Siem alleen

zaterdag 9 april 2016
09:41

Hier nog ff een kort verslag van mijn ritje van afgelopen woensdag :

Inderdaad niet zulk heel uitnodigend weer om jezelf buiten te vermaken, maar so what.

Gewoon een rondje doen.

Ik pompte voor de afwisseling maar weer een keer de hele dikke banden van de Gary Fisher op en vertrok.

Windje mee op het fietspad langs de Nieuwe Waterweg richting Vlaardingen. Nog niet gelijk volgas want de beentjes en mijn kleine hartje moesten even inkomen.

Bij het asiel omgekeerd richting Maassluis, om dan weer bij restaurant Oeverbos rechtsaf te slaan richting Broekpolder.

Naar het viaduct over de A20 had ik lekker de gang erin.

In de mooie S-bocht na het viaduct lag ik lekker op m'n smoel door de platgereden smurrie kattestaarten op de weg.

Ging nog net goed.

Verderop een bijna aanrijding met een fazant die meer bezig was met het zoeken naar een

geschikte partner dan met veilig oversteken.

Als jullie daar ergens een fazant zonder staart zien lopen : dat was hem. Die staart zit nu tussen m'n spaken ☺.

Verder langs Vlaardingen, over het kaadje naar Schiplui, en voor Schiplui rechtsaf richting Delft langs de golfbaan.

Hier een leuk plekkie op Strava veroverd (zo lang het duurt natuurlijk met die van der Lee op de loer) en na de oversteek van de A4 nog een gravelpad gepakt.

Voor Abswoudse bos linksom, terug windje tegen.

Nu naar Wateringen, Naaldwijk, 's Gravenzande en Hoek van Holland, tegen de best wel weer harde wind in.

Uiteraard nog ff de bult bij de stormvloedkering op en toen naar huis.

Minder volgas en keihard als ik zou willen, want toch nog geen wind mee hier maar een vervelend zijwindje ☹.

Had ik toch maar de Wilier gepakt, dat rolt toch ff wat makkelijker. Met de Gary heb ik toch steeds het gevoel dat ik met elke neerdaalslag de hele zoi weer opnieuw op

gang moet trekken. Hoewel je zou denken dat als zo'n groot zwaar wiel + band een maal rolt het wel blijft gaan..... Nou, dat voelt toch wel anders, vooral wind tegen.....

Morgenochtend maar de Wilier of de Magneet pakken (nog ff tossen ☺)

Lente

zondag 10 april 2016
15:22

Wel een goede beslissing geweest om een keer niet de racefiets te pakken. Het MTB rondje was top. Lekker rustig tempo, behalve dan als Pullen weer op kop reed. Meestal reed Jo aan kop met zijn avontuurlijke imborst.

Vlaardingen Holy van een hele andere kant leren kennen. Jo spoot geregeld een grasstrook op en was helemaal los, als ze maar niet te lang zijn, verontschuldigde hij zich. Koer en hevig zei Pullen steeds, hij refereerde naar zijn geslacht. Intens genoot van de prachtige natuur het bakkie bij Indigo. In Maasland nog even flink aangezet, anders voelde we ons wat schuldig.

Ventoux killers

zondag 10 april 2016

17:55

En op deze mooie dag een eerste rondje met een aantal Ventoux-jongens 2016.

Jan Jaune, Markje Pino, Peettakke, te Petrolier, Arie Duelle en Siempie. Allemaal op hun lieve snelle racebakken. De een van plastic, de ander van alu en zelfs nog een van het originele en nog steeds het beste fietsmateriaal : staal.

Nog maar net Sluis uit probeerde Arie Siem al van de weg te drukken, maar die wist via het gras weer ongeschonden op het asfalt te raken.

Even verder, vlak voor Vlaardingen al de eerste pis-stop. Tevens kreeg Siem daar bonje met hem ze nieuwe zadeltassie : totaal onbereikbaar ritsie ☹️

Nu Vlaardingen heen ipv langs de haven. Zelfs echte kasseistroken hier ! Respect voor de echte mannen die vandaag al stuitend over de noordfranse en Belgische polderweggetjes met kasseien aan het knallen zijn !

De Beneluxtunnel werd nijdig aangevallen door Peet, maar die werd zodra het omhoog ging weer teruggewekken.

Bij Rhoon werd een ander weggetje genomen dan anders, en zelfs weer even terug over de A15.

Hier werd nog even Arie V opgezocht, maar tussen die andere 30000 lopers konden we hem zo 1 2 3 niet vinden.

Weer terug zuidwaarts onder de A15 door, op naar de Heinenoordtunnel. Hier paste Peet een andere tactiek toe welke beter uitpakte.

Siem en Jan wisselden ff van fiets (best karretje Siem !) en nu naar Oud Beijerland voor een bakkie met.

Vorig jaar werd hier nog geposeerd met André er bij .....

Dat smaakte best ! Omdat Mark als enige een hazelnootgebakkie had besteld pleurde hij het uit frustratie op de grond, misschien dat het met gruis beter smaakte ?

Nu naar het pontje bij Nieuw Beijerland voor een mooi stuk fietspad langs het water.

Simonshaven, Zuidland, Zwartewaal werden gepasseerd, en al snel doemde de Brielse brug en Harmsenbrug op.

Deze laatste hindernissen werden beslecht en huppekee, daar stonden we weer ongeschonden voor de pont.

Mooi rondje mannen !

Vergonde x met nog wat extra Ventoux-mannen ?

Was een heerlijk rondje op de velocipede d'vitesse ! Het Ventouxkillers team was helaas niet meer in de originele samenstelling aanwezig, en we hadden het er nog over onderweg; dit had Andre een goud-rondje gevonden ! Gelukkig kwam er versterking in de vorm van Arie K, op z'n hele mooie stalen Duell. Jammer alleen dat het staal al na een kleine 400m de degens wilde kruisen met het Italiaanse carbon van Siem, en gelukkig bleven de 2 mountainbike-getrainde renners op de been.....

Door Vlaardingen bleek een heuse kasseienstrook te zijn aangelegd, en met 8.5 bar in de Vittoria's Evo Corse etc etc was van enig comfort niet meer te spreken. Ik hoop dat ik alle lagers nog heb, zal zo eens kijken in de schuur. De Beneluxtunnel was de eerste uitputtingsslag, maar ik kwam toch nog als 4e boven, evenals de Heinenoord die daarna genomen werd. Veel fietser op de pad, en wat was het super-weertje ! Het terras van de Heeren van Beyerland is 1 van de mooiste in ons land, en de koffie en punten beVIElen goed, dankjewel Arie. Zet het bonnetje maar op de zaak. De hazelnootpunt is van Goddelijke kwaliteit en zelfs op de grond gelegen smaakte die prima. Richting de pont bij Nieuw Beijerland, en we besloten om het tempo af te laten zakken naar (Ron en Jo) tempo, dus het was volop genieten. Lang het pittoreske Simonshaven, en via leuke dorpies met een gemiddelde van ruim 27 km/u was het goed toeven. Die racefietsjes lopen toch erg makkelijk hard ! Daarna de gebruikelijke sprints richting de pont en klaar, 71km. Siem ging er nog ff een paar bij doen, anders zou Jannke die overgebleven energie willen hebben :-). Volgende keer naar Renesse, Zandvoort (of dus he, niet en)

Siem alleen

zaterdag 16 april 2016

21:20

Vanmorgen na het rondje met Finn en de boodschappies weer ff op de Gary gestapt. I.v.m. het regenachtige luggie beter op de ingevette Gary dan op de Wilier. Bovendien wil ik joggen stukkie strand meepakken.

Pontje van 10 over 9, een stuk frisser dan ik / het vanmorgen vroeg aanvoelde.

Na de 3 inmiddels overbekende bruggen zocht ik wat minder bekende wegen op : na de Brielse Brug niet rechts richting 4Polders, maar linksaf.

Ik reed over leuke slingerende dijkies, betonplaatwegen en zelfs een serieus grindpad !

'Hoe sterk is de eenzame fietser' dacht ik, tegen de harde koude wind kracht 5-6 inzwogend. Nou, met 3 x 9 versnellingen kom je een heel end. Maar niet zo snel.

Uiteindelijk belande ik in Hellevoetsluis.

Inmiddels toch waarschijnlijk al weer te hoog water bij het strand, dus dat strand laat ik maar rechts liggen en rij dan maar ff door naar Ouddorp....

Nog ff een aantal km's doorbikkelen en daarna windje mee terug, yeehaa !

Bij het tankstation in Ouddorp een flessie AAdrink gehaald want ik was m'n bidon vergeten.

Nu linksom richting Goedereede en Stellendam.

Waar de wind vandaan kwam weet ik niet, maar nog hele stukken zijwind. Als ik nou gvd vanaf Stellendam maar wel wind mee heb !

En dat leek er aardig op, hoewel ik op de oprit van de sluizen toch nog met een naar zijwindje moest afrekenen.

Maar op de afrit had ik vol wind mee, dus dat ging lekker.

Nu de bekende wegen naar huis, grotendeels wind mee.

Jammer dat ik de pont ruim miste, anders had ik om even na 12 u al thuis geweest.

Leuk rondje met weer nieuwe leuke wegen naar het zuiden 'ontdekt'. Leuk voor de vergonde x op de race met de Ventouxjochies.

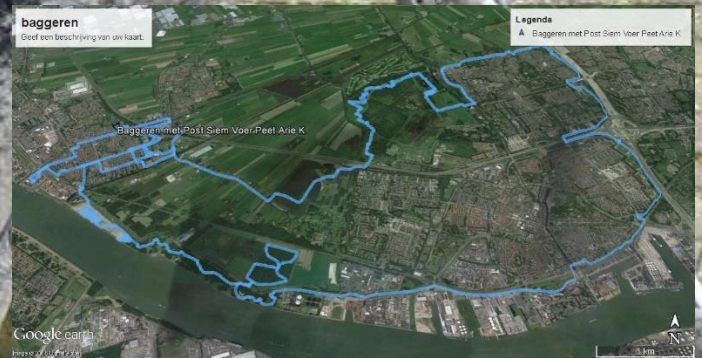
Baggeren

zondag 17 april 2016

18:07

De hagel klettert op de stemmig zwarte paraplu van de kerkgaande buurman. Zijn zwarte schoenen en broek glimmen van het vocht. Een harde windvlaag rukt bijna de paraplu uit zijn handen. Het Psalmboek wordt stevig onder de arm geklemd. Een minuut later schijnt het lentezonnetje weer fel door de nog steeds aanwezige dreigende bewolking. Op de grafbrug staat Siem al te wachten in zijn wollen trui, de spetters van de net overgetrokken bui nog aanwezig op zijn oranje fietsbril. Post komt soepel aangereden met zijn voor 15 Euro gerepareerde voorvork. Arie K is ook weer een keer van de partij, Peet en Jo maken de club compleet. Siem is zijn bidon vergeten en leent van Arie een bidon vol doping, gewoon water was hem te min. Bijna geruisloos, met zijn nieuwe lagers gaat Post op kop. In het Wipperspark zijn we Arie al kwijt, die staat te flirten met de Chickies. Bij de Waterweg worden bijna onmogelijke hindernissen genomen, zand zo los als drijfzand en plassen als vijvers. Een drol zo groot als de Cauberg wordt gelukkig door iedereen ontweken. Later spot Post de dader, een hond zo groot als een paard. Siem heeft inmiddels de leiding genomen en kent geen vermoeidheid door de doping in Aries bidon. Dijkx gaat op zijn bek, in het gelukkig voor hem, zachte zand van de afdaling naar het fietspad langs de waterweg. Door een bos vol met mensendrollen en wc-papier gaan we richting de Rietputten. Jo pikt onderweg nog een tak op, zo groot als een flinke kerstboom, die bijna zijn derailleur sloopt. Aries argumenten om niet door de bramen te fietsen worden verworpen en we fietsen gewoon langs de geluidswal van de A4 richting Vlaardingingen. Een paar pas aangeplante boompjes moeten het helaas ontgelden maar die groeien wel weer aan. We gaan richting de Dutch Mountains in Schiedam waar je voor 110.000 Euro een schitterend appartement koopt met uitzicht op fietspaden de A4 en andere flats. Na Jo's opmerking over mensenstront op mijn bidon durf ik inmiddels niks meer te drinken. Geen leuke banden tot nu toe dus we gaan verder

richting de Broekpolder. Daar zijn wat wegwerkzaamheden aan de gang (Pulle je zou toch gaan helpen?). Vrijwilligers met kruiwagens, scheppen en zweet op hun voorhoofd zijn hard aan het werk om de door ons kapotgereden singletracks te herstellen. We gaan bij Siem een bakkie doen, dus op naar Maasluis. Siem en Arie gaan via het sompige pad om de surfplas, de rest van ons pakt gewoon de weg. Op de Zuidbuurt gaat Siem voorop met een aardig gangetje tegen de wind in, de rest volgt. Peet hebben we alleen nooit meer gezien. Post moet naar de badminton van een van zijn 21 kinderen en haakt af. Met z'n vieren dan naar Siem waar we onthaalt worden met koffie en ontbijtkoek met een dikke laag boter. Er is zelfs nog tijd voor een tweede bakkie. Jo is niet helemaal tevreden met zijn plek in de tuin want er hangt een ietwat smoezelig deken tussen hem en de zon. We moeten nog 10 minuten wachten tot Arie zijn klapstoel heeft opgevouwen maar dan kunnen we naar huis. Een lekkere rit weer vandaag, leuk dat Arie K ook weer een keer aanhaakte.

Drie man

woensdag 20 april 2016

22:18

And now for something completely different.... Alhoewel, dat viel wel mee.

De drie Fietsuh kutters van vanavond (Post, Jan en Siem) startten om half 8 bij de Olympiahah.

Na 100 m al het eerste stukje offroad. Aan het eind daarvan was het wachten op Post. Die had inmiddels al wat bodemonderzoek gedaan nadat ie was blijven hangen achter een betonpaaltje.

Vanaf de Weverskade dook het drietal rechtsaf het 'Wilgenrijk' in. Een van de drie had het idee dat hier nog wel leuke paden te vinden zouden zijn. Bij het hek pleurde Post eerst nog even een fraaie stalen Gazelle fiets (van Stael) om. Maakt niet uit joh, toch maar een collector's item.

Het eerste stukkie liep dood, nadat over een omgeploegd kleiland was gereden. Siem bleef in een kuiltje hangen, kon niet snel genoeg uitklikken en lag ook plat. Hier een daar een schaafplek door de keiharde kleibonken .....

Er werd snel een ander stuk gevonden wat niet dood liep. Echter moest dan wel een sloot overgestoken worden. Eerst werden de fietsen naar de overkant gegooid (weer een topprestatie van Ron met hem ze zware fiets) en daarna sprongen de jochies er overheen.

Nu kon de weg vervolgd worden, naast de vangrail van de A20. Achter het Shell station Coldenhove kwamen ze weer tevoorschijn.

Nu wat asfalt richting De Lier. Ook hier werd nog een vreemd stukkie offroad gevonden, en nu verder via de trambaan naar het Kraaiennest.

Ook hier nog wat grasstroken en een heel ruig paadje tussen het riet en de jonge bomen met heel flexibele takken.

En dat was het zo'n beetje weer. Terug via de trambaan naar Maasland, het commandeurskade werd nog gedaan en hierna sloeg Ron linksaf richting huis. Jan en Siem deden het Kerkepad naar de Gaag nog ff als afsluiting.

Weer gelachen vanavond !

Gelukkig heeft Siem nog een klein missertje gemist. Niet raar want hij had een klein

voorsprongetje. Ik probeerde over een greppel te hippen, maar ik hipte net te kort en sloeg over de kop en belandde half in het water (zeikie). Helaas heeft Jan het wel gezien. Ben redelijk beduimd. Schouder, dijbeen en diverse schrammen. Gelukkig geen marathon op het programma. Was wel een top avontuur.

Oostvoorne

zondag 24 april 2016

19:26

Ik speel met de gedachte om mijn bidon te vullen met Glühwein. Het is 4 graden een sneeuwjacht jaagt door de straat. Jo is bezig zijn winterbanden op zijn bus te leggen want die gaat samen met Sam en Trudy met de auto naar Oostvoorne. De rest van Fietsuh kut verzamelt bij de pont. Post is mooi op tijd vandaag. Met wat moeite door de straffe wind en klotsende golven legt de pont aan. Aad probeert de boel nog te tillen door niet voor drie fietsers maar voor een fietser en twee voetgangers te betalen. Terwijl Pulle dromerig de pont op fietst worden verhalen verteld over een bloedmooie spin-instructrice met een decolleté zo diep als de Grand Canyon. Via de kinderboerderij waar de kippen en varkens langzaam ingesneeuwd raken gaan we via diverse verrassende paadjes richting Calandbrug. Via diverse kronkelpaadjes langs vijvers en sloten gaan we richting het Rupsenpad waar Post

onderweg op onverklaarbare wijze op een recht stukje op zijn bek gaat. Post zal vannacht nog wel een keer zwetend wakker worden, het beeld van een in slow-motion op Post vallende Aad staat nog vers op zijn netvlies gebrand. Het laatste stukje ketting van Pulle wordt op het Rupsenpad vervangen door een speedlink. Dit is ook het moment waarop we Peet kwijtraken, er wordt overal gezocht,

diverse personen op de Kruinger Gorzen worden ondervraagd maar niemand heeft hem gezien. De paniek slaat toe, een kwartier later komt iemand op het briljante idee om hem gewoon op te bellen. Peet is al bij Paviljoen de duinrand, Peet protesteert maar moet terugkomen van Siem. Onder de knetterende hoogspanningsleiding komen de Chickies, Voer en Fietsuh Kut tezamen en wordt de weg vervolgd over de mooie singletracks van Oostvoorne. Sam Trudy en Siem zitten al gezellig te babbelen aan het eind van het noordduin, dan wordt Siem gebeld want Pulle heeft een lekke band, ietwat geïrriteerd en

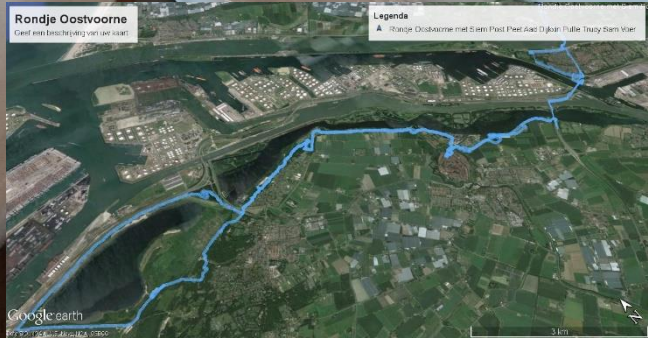
binnensmonds vloekend fietst Siem terug om Pulle te zoeken. “ken die dat zelf niet” hoor ik hem nog mompelen. Dijkxin is onderweg ook nog onderuit gegaan maar heeft gelukkig geen beschadigingen

aan haar splinternieuwe lichtgewicht carbon fiets. Na een kwartiertje komt Pulle weer opdagen en kunnen we verder. Alleen Post en Sam wippen op het pad langs de westkant van het Oostvoornse meer. Er ontstaat nog wat verwarring over wat en waar iets gedronken moet gaan worden. Terwijl de rest in de Duinrand aan de koffie gaat, rond Siem het Oostvoornse meer nogmaals. Dit keer gooit Post zijn bier niet op de grond maar zijn halve appelpunt met slagroom en mist rakelings de helm van Pulle. Eenmaal weer buiten waait er een ijzige

noordwesten wind, een windsurfer blaast over het koude Oostvoornse meer, zou het de buurman van Voer zijn? De Chickies en Voer gaan nog ff mee op het Rupsenpad wat dit keer zonder problemen genomen wordt. Voer moet het Rupsenpad nog een keer bedwingen want zijn bus staat nog bij de Stormvogel. De Chickies gaan met de fiets terug. Al scheldend op Pulle lost Post al vroeg uit de kopgroep en wordt nog bijna ingelopen door de Sam, Trudy en Peet. Dijkxin kan het straffe tempo van Siem makkelijk bijhouden maar Pulle moet op het laatst toch nog lossen, waarschijnlijk te veel aangeslagen door Post zijn eerdere scheld-serenade. Bij de pont komt de hele groep (behalve Voer) weer samen en wordt er nog even nagepraat over de rit van vandaag. Het weer viel achteraf toch best nog wel mee.

Reintje de Vos.

donderdag 28 april 2016

08:35

Hier komt verhaal 75 ☺ :

Vanmorgen rond half, na een stief potje 'iene miene mutte' de winterharde Gary maar weer eens uit het rek gepakt.

Alhoewel, 'maar eens' ? Ik heb m al veel te vaak gepakt deze lente omdat het weer nog niet aan lente toekomt ☺.

Voor de verandering maar wel een stelletje ouwe racefietsbandjes eronder gelegd.

En tegen 11en op pad richting .....

Toen ik door de polder onderlangs Maasdijk reed had ik al snel in de smiezen dat de voorspelde noordwestenwind veel meer puur west zat. Dat wordt dus een stief kwartiertje rijden met zijwind ☺.

Tussen Monster en Kijkduin zie ik in de verte op het fietspad een roodbruine kluwen bewegen. Drie jonge vosjes ! Wat een mooie beestjes toch.

Kijkduin, zijwind.

Scheveningen, beetje luw. Tenminste, wat wind betreft dan.

Jammer dat ik, gelijk een New Yorkse fietskoerier, tussen de zonder te kijken overstekende gezinnetjes die van hot naar her over straat liepen , op zoek naar leuke 2e handsspulletjes op de konings-rommelmarkt.

Na Scheveningen eindelijk weer vrij baan.

Maar natuurlijk nog steeds die vervelend harde zijwind.

Dan Katwijk. De in m'n achterhoofd zittende gedachte om nog ff door te halen tot aan Noordwijk laat ik toch schieten.

Waarschijnlijk op de weg terug langs de kust echt geen wind mee, dus vermoeiend zat.

Dan maar linea rectum terug.

Net na Katwijk weer een vos ! Maar 1 die blijkbaar regelmatig door een Katteker gevoerd wordt en half tam is geworden. Wel ff afstappen, want zoiets moet je niet laten schieten. Wat een beessie zeg ! Aaien liet ze zich echter niet.

Nu verder, met gvd looie poten. Voor ik daar weer eens lekker mee rond kan draaien ☺.

Gelukkig voelde het snel weer goed en kon het gas er een beetje op.

Ritsratsratelkloenkscchhhrrrrr : ketting over de cassette.

Een van deze twee, of allebei, naar z'n klote.

Dat schiet lekker op. Bij een beetje aanzetten gaat het fout, dus gedwongen heel voorzichtig gang zien te houden.

Bij Kijkduin toch ff erop gegokt dat ik daar een klein beetje meewind zou hebben. Verkeerd gegokt, tiefuszijwind !

Vanaf 's Gravenzande - Hoek v Holland eindelijk vol wind mee, maar echt gas geven ho maar vanwege de verrotte cassette en ketting. Da's balen zeg.

Als kers op de taart nog een pleuriskoude hagelbui over mee heen met als gevolg dat ik zulke kouwe klauwen kreeg dat ik sowieso niet meer kon schakelen.

Om te bewijzen dat ik ook heus wel eens een fiets schoonmaak heb ik Strava ff aangelaten toen ik naar de wasbox van Tango ging.

Laat ik de Gary maar eens ff oppoetsen en helemaal nalopen.

En de volgende x dat ik ga fietsen waait het niet harder dan kracht 2-3 en is het minstens 15 graden boven 000000000000.....

Siem Renesse (Noordholland)

zaterdag 30 april 2016
20:38

Nee joh... Loop ik om 7 u rond de kanovijver, is t supermooi weer : nauwelijks wind, zonnetje, lekker in m'n t-shirt.

Kom ik bij het Oeverbos aan de Waterweg : fris windje vanuit het westen.

Weeronline zegt eerst : wind kracht 3 vanuit het ZW, nou dat klopte al niet.

Even later zegt weeronline : wind kracht 3 NNW.

Vandaar mijn sjeens of plens.

Maar net Maassluis uit hak al in de smiezen : wind zo goed als West ☹️.

Bij weeronline hebben ze waarschijnlijk een Pim pam petspel waar ze een draai aan geven, en waar het pijltje dan stopt zetten ze op internet. Sukkels daro !

Op de heenweg nog beetje gespaard ivm de zijwind welke ik ook op de terugweg zou krijgen.

Geen vossen gezien, wel nog een stukkie opgereden met een ree, een meter of 20-30 naast me !

Geen regen of hagel gelukkig.....

Zoetermeer

zondag 1 mei 2016
15:27

Na wat wilde plannen via de whatsapp wordt het vandaag toch Zoetermeer. De weervrouw heeft volkomen gelijk gekregen, vandaag is het een prachtige dag, geen wind, zon en een graadje of 12. Het is 09:15 verzamelen bij van Dijk. Deze keer is Post niet te laat maar komt Pulle op het gemakje aangereden zeker 3 minuten te laat. Het rammelende geluid van een thermoskan vol koffie in de Jumbotas aan zijn stuur is al van verre te horen. Onderweg wordt er niet alleen op heerlijke koffie met stroopwafels getrakteerd maar worden we ook nog getrakteerd op twee spannende verhalen van Jo, brandende caravans en bijtende honden komen in de verhalen voor. Ik heb tijdens het luisteren al mijn nagels afgebeten van de spanning. Vlak voor het Prins Clausplein neemt Pulle de leiding over

want hij weet een snellere route zodat we de verloren 3 minuten weer kunnen goedmaken. Hij vergeet wel een paar keer links of rechts te roepen maar wordt direct, door middel van wat grof taalgebruik, gecorrigeerd door de andere passagiers in de bus. Op de parkeerplaats bij het MTB parcours worden we verwelkomd door een aantal te dikke huisvrouwen die net voor de zomer begint, proberen een paar kilo'tjes af te vallen middels een soort van bootcamp. Een neger heeft de leiding. Zich in het zweet werkend proberen de huisvrouwen op te drukken maar helaas dat lukt alleen als ze op hun knieën zitten. Mark is net ontsnapt aan een bekeuring van 65 Euro maar neemt vanzelfsprekend de leiding want hij weet de weg als local. Na wat klimwerk tijdens het kleine rondje komen we weer bij de auto uit, waar Voer, slecht voorbereid als hij is, zijn lekke band moet wisselen. Tijdens het pompen wordt er nog ff gescholden op die kutfietspomp maar de Cube pomp van Dijkx brengt redding. Siem is inmiddels ook gearriveerd en we beginnen aan de grote ronde. Na het eerste rondje staat het zweet al op ons voorhoofd en worden de jassen in de auto gelegd. Het in een scherpe bocht liggende witte kalf wordt totaal over het hoofd gezien door Post die zowat zijn kop eraf rijdt.

Pulle zijn ketting blijft wonderbaarlijk genoeg heel en Voer is apetrots als hij na 9 pogingen eindelijk het steilste stukje omhoog haalt. Post geïnspireerd door de Youtube filmpjes van gisteren probeert al slippend een bocht te nemen maar gaat op zijn bek, een bloedende elleboog en knie overhoudend. Na drie grote rondjes en twee kleine houden we het voor gezien, we gaan aan de koffie met appelstrudel en slagroom. Siem fietst zonder koffie en gebak weer terug naar zijn Fin. Op de weg terug op de nieuwe A4 maakt Jo nog een grote verkeersovertredingen door veel te laat in te voegen, vanzelfsprekend wordt hij verrot gescholden door de anderen. Bij van Dijk ontdekt Post dat zijn voorwiel ongeveer 4 centimeter heen en weer kan bewegen maar na het aandraaien van de spanschroef is dat ook weer verholpen. Wel wat weinig kilometers vandaag maar toch weer genoten en wat een lekker weer was het.

11 Dorpen Jan

zondag 1 mei 2016

16:16

Ik ben rond 10 over half 8 vanaf huis naar die grafbrug gereden en daar het spoor gevolgd. Was een soort S met een pijl eraan vast toch? Anders heb ik de verkeerde route gereden.... Ik was hwt bij Stompwijk echt zat en ben linea rectum naar de tunnel onder de A4 toe gereden. Vanaf daar rechtdoor lanngs het water Delft in en door naar de Lier. Was iets later dan gepland maar ik had geen gang meer na Stompwijk. Ook nog een kutweg naar de A4, leek wel op de kasseien in België @\$^&#%\$. Kreeg ook honger van lieverlee maar kreeg geen hap zoete zoi meer naar binnen. Gek dat die zoete zoi je tegen gaat staan als je verrot ben. Misschien meer moeten drinken. Toch 2,5 bidon op...☺

Post en Pulle

maandag 9 mei 2016

22:06

Nieuw beleid, op maandagavond knallen. Met een leuk cluppie via de nieuwe brug naar de BP. Eerst het standaard rondje afgeraffeld, toen de oude paden gepakt. Sta ik zelf niet bekend om mijn navigatiekunsten, dus benieuwd waar we uitkwamen. De paardenpaden hebben we in een recordtijd bedwongen, dit moeten vlaggetje hebben opgeleverd. Toen naar linksn terug langs het hek, oversteken, weer naar rechts, lekker grasstrookie, weer padenpad en toen kwamen we in de oude wereld terecht. Door kreupelhout en over omgevallen bomen heenhippend kwamen we in een oerbos terecht. Hier is de natuur needogenloos. Het pad werd smaller en het werd stil. Ineens zagen we prachtige groene heuvels in de verte. Gansachtigen stonden ons verbaasd aan te gapen, nooit een mens gezien. De heuvels lagen aan een taupe kleurig meer. Voor de heuvel lag een bubbelende grasstrook die niet veel goeds beloofde. Boven op de heuvel verwonderde we over de ongerepte natuur en onze zwarte poten. Voor de andere heuvel lag een strook met zwarte

smurrie, de hang naar avontuur dwong ons tot een onverstandige keuze. O jee, krijg ik weer op mijn kop van Dijkx als mijn lager weer eens open liggen. De douche stinkt helemaal chemisch!! Komt van buiten denk. Was weer lachen Pullen.

Bushmaster 26

zaterdag 14 mei 2016

20:59

Zo, vanmiddag ff de ouwe Bulls Bushmaster 26 uit het kippenhok gehaald. Bandjes opgepompt en een zadeltje er op en rijden maar ! Plan was om ff 3 rondjes BP te doen, en dan weer rap naar huis via de fietspaden. Op de dijk naast mijn huis valt al direct het stoterige stugge achterdeel van dit fietsie op : combinatie van het stijve frame met korte buizen en het kleine wiel. Aan de voorkant voel je dit niet vanwege de (nog steeds) goed werkende verende voorvork. Eenmaal op BP lijkt er geen gang in te zitten. Ik ben nog steeds verkouden (zere strot en neus vol but) en mijn 86 x verzwikte enkel werkt ook niet als t hoort ☹️ Bovendien is het parcours op sommige stukken nauwelijks te zien door de weelderige en overhangende begroeiing van distels, fluitenkruid en bereklauw. Het deed me een beetje denken aan Janneke's paradijstuintje waar het midden ook inmiddels niet meer te zien is (combinatie van achterstallig onderhoud en sporadisch gebruik)..... Ook vergen de kleine wieltes meer input van de rijder, omdat elk kuiltje en bobbeltje de fiets afremt. En een stuk minder vertrouwen in de bochten.... Toch drie rondjes BP gedaan, ondanks 6 telefoontjes en een paar fikse maartse buien en wind. Nog steeds een stoer baantje wel dat BP.

Rondje

zondag 15 mei 2016

14:37

Terwijl Mark op Kos verblijft, reden Johan, Postan, Robert Jan, gewone Jan en Siempie vanmorgen een rondje Vlaardingen en BP. Allemaal leuk misschien, dat Kos, maar tis nog geen Broekpolder natuurlijk ☹️.

Gelukkig hoefde Siem dit keer niet tot aan die grafbrug te rijden, want door tijdgebrek reden de andere 4 hem tegemoet bij het begin van de Zuidbuurt. Een beter begin ipv starten op die GRAFBRUG!

Jan reed voorop, constant 'slow down' van Bob Douwe zingend. Maar niks geen 'slow down' maar gas op de dikke SS ketting. Via Zuidbuurt richting kanovijvert, natuurlijk dat leuke plankie over de sloot en toen door naar de Rietputten.

Vervolgens buitenom Vlaardingen naar BP. Tenminste, dat was het plan.

Bij de A4 aangekomen stond daar een hel open, dus huppekee, kijken wat er zich daarachter bevindt.

Eerst een onverhard pad, toen een droge rivierbedding, een grof puinpad en toen weer een hek..... Even het A4 tunneldek weer over en kijken of er aan de andere kant een doorgang is. Natuurlijk was die daar, en nu kon de weg naar BP vervolgd worden.

Daar aangekomen was het al weer laat zat, maar toch nog ff een half rondje afgeraffeld. Leuk rondje zo met weer een paar nieuwe paadjes erbij.

Schape op de weg

zondag 22 mei 2016

18:27

Een troesteloze sombere ochtend, het regent als ik met mijn regenjas goed dichtgeknoopt richting de grafbrug rij. Samen met Peet zonder spatbord, kom ik perfect op tijd aan en is het als vanouds ff wachten op Post. We besluiten een rondje Delft te doen. De Trekkade na het pontje is bezaaid met ganzenstront, al snel is Peet z'n rug volledig groen van deze uitwerpselen. Het begin van het schapenpad is afgesloten middels een

nieuw hek dus we fietsen een stukkie door en gaan bij het trekpuntje het pad weer op. Veel schapen en lammetjes op het pad. Post moet aan Siem denken als ie een schaap ziet lopen met een ietwat uitgerekte anus. De schapen willen niet opzij maar door een nieuwe tactiek, afgekeken van de schaapsherder gaan de schapen naar links de dijk af. Op de trambrug gaan de regenjassen uit en knapt het weer op, het zonnetje komt ook nog even tevoorschijn. Er wordt nog even geposeerd onder een finish vlag en dan gaat Peet ons voor naar het paardenpad. Met een moordend tempo knalt Peet over het paardenpad, later horen we dat ie stiekem geoefend heeft. In het Abtwoudse bos wordt er nog ff stilgestaan bij de schoonheid van de natuur en wordt er genoten van al het frisse groen om ons heen. Onze liefde voor honden wordt er niet beter op als Post en Dijkx worden nagezeten door een paar schuimbekkende honden, Peet lacht alleen maar wat. Vriendelijk lachend fietsen we langs een paar meisjes op paarden en komen in het bossie aan bij de Zweedse wijk. We ontwijken daar nog een paar honden en fietsen een stukje door de Zweedse wijk richting de Broekpolder. Op de houten brug over de Vlaardingervaart kijken we nog even naar een paar jongens en meid die aan het oefenen zijn voor de Mudrun en via de leuning van de brug de vaart in duiken. De Broekpolder ligt er goed bij en via de gerepareerde brug over de Boonervliet gaan we richting huis. Bovenverwachting een superrit, super lekker weer en super gezelschap.

Nieuwe anus

donderdag 26 mei 2016

08:18

Weinig Fietsuh kutters reageerden positief op de oproep van Jan en Siem deze avond 🗨️.

En het was zo'n mooie fietsavond !

En ze hebben wat gemist : Siem is 2 x op z'n muil gegaan, Jan bijna door een greppeltje onder het metershoge gras.

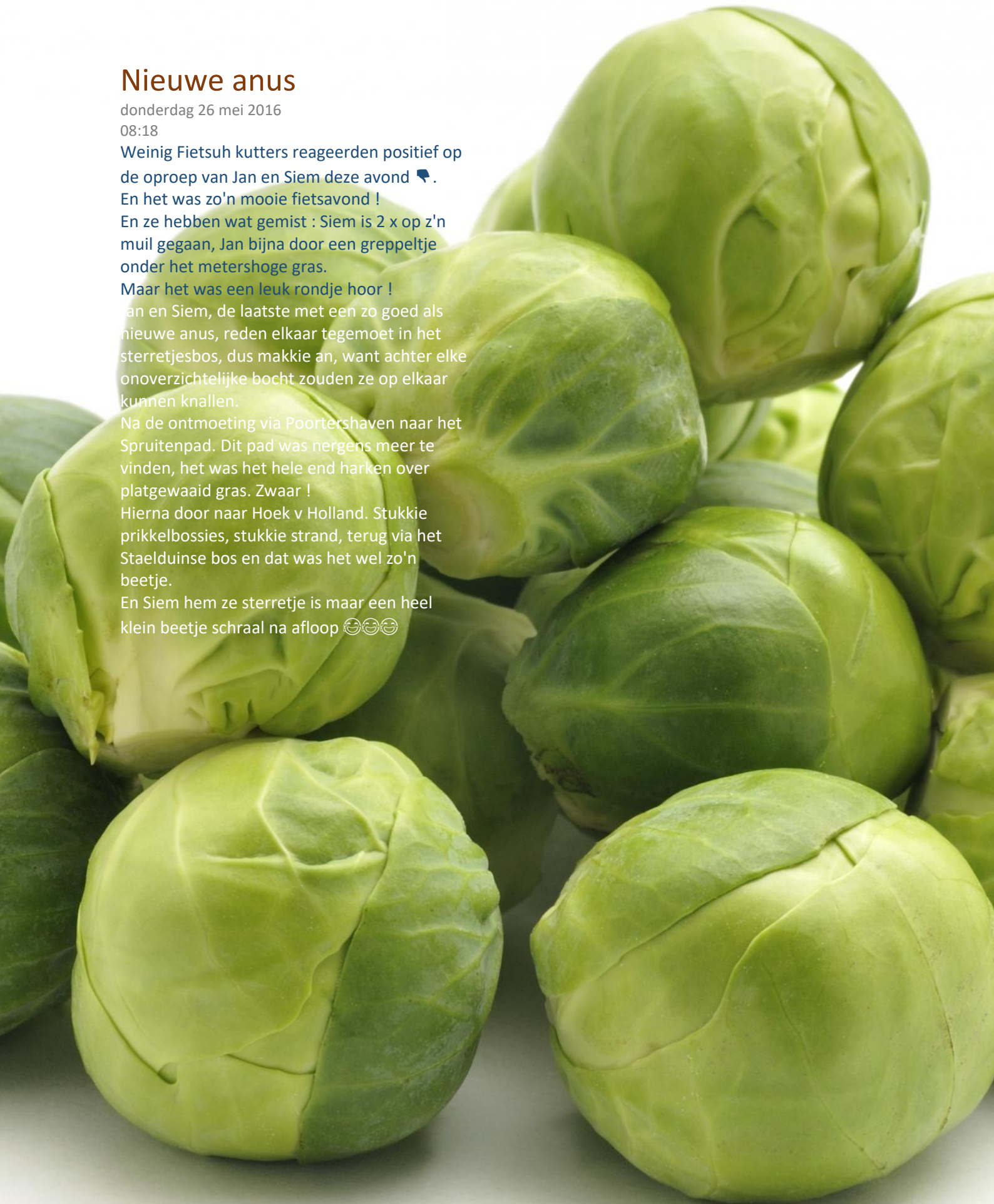
Maar het was een leuk rondje hoor !

Jan en Siem, de laatste met een zo goed als nieuwe anus, reden elkaar tegemoet in het sterretjesbos, dus makkie an, want achter elke onoverzichtelijke bocht zouden ze op elkaar kunnen knallen.

Na de ontmoeting via Poortershaven naar het Spruitenpad. Dit pad was nergens meer te vinden, het was het hele end harken over platgewaaid gras. Zwaar !

Hierna door naar Hoek v Holland. Stukkie prikkelbossies, stukkie strand, terug via het Staelduinse bos en dat was het wel zo'n beetje.

En Siem hem ze sterretje is maar een heel klein beetje schraal na afloop 😊😊😊

Rondje Zeeland

zondag 29 mei 2016

14:08

En de twee racertjes zijn weer heelhuids thuis.

Viel niet mee voor Siempie : 5,5 uur aan één stuk tegen Arie V hem ze achterkant aan kijken. Siempie moest in het zuchhie blijven, Arie was een maatje te groot dit x. Weer hele mooie stukken Nederland gezien. Maar rare draaiende winden, bijna alleen maar tegenwind gehad 😊.

En Siem's Strava klopte niet

Gisteravond een stoere oproep van Arie Vliegmaasjen : of er iemand zin had in een rondje Zeeland, ca 160 km, met hem..... Helaas trapte alleen Siem erin, die had toch wel ff zin in een rondje op de race met niet al te veel gestuiter. Nou ja zin..... Ga niet meevallen ouwe achter die mallote Arie an 😊.

Het pontje van 10 over 7 met 100% korting (thans Alex) bracht ons naar een omhoog geheverde Calandbrug.

Gelijk linksomkeert en door het schilderachtige botlekgebied naar Spijkenikker.

Mooi langs de Maas naar de Heinoordtunnel, met best al wat wind tegen. Pfoeh hé !

In de tunnel stooft Arie er vandoor, maar bovenaan was Siem er weer bij. Dat zou de laatste x zijn vandaag 🙌📺📶📷📱📡

Siem's conditie en power zijn (nog) op het niveau van vorig jaar.

Nu richting Numansdorp en over het Haringvliet. Hier trok Arie ff een gaatje van een kilometer, de hufter. Totaal geen respect voor een ouder iemand die vlegel !

Nu even zoeken naar de juiste weg. Na wat gesteggel wist Arie nog weer op zijn originele route te komen. Tuurlijk, weer een peststuk tegen wind. Loopt die Siem weer lekker wat averij op.

Na Oude Tonge kwam het 2 tal wel op een mooie dijk langs het Krammer (je weet wel, van die sluizen) en daarna eindelijk een stukkie mee naar Bruinisse.....

Gelukkig wilde Arie nu hier vandaan richting Scharendijke, en godzijdank niet naar

Zierikzee en dan nog ff de Zeelandbrug over.

Dat scheelt weer..... Nou ja....

Na Scharendijke de Brouwersdam, Arie koos voor onderlangs om wat luwte te krijgen..... viel dat ff tegen !

En Siem lekker achter Arie's afgetrainde ruggele, nog on de bulderende wind 😊

In Ouddorp waren de goden Siem goedgezind en kreeg Arie een leuke band : kon Siem eindelijk ff rusten. Koffie kregen we nog niet bij de koffietent, die ging pas om 12 uur oop... En daar had Siem nou zo'n trek an, was ie vanoggend helemaal vergeten.

Na de bandenwissel kon Siem zowaar weer even gas geven.

Maar niet voor lang, bij Stellendam trok Arie weer een gat van een kilometer.....

Nu nog ff rijden voor Siem tot aan de pont. Ondanks Siem's smeekbeden aan Arie of hij aub verder wilde rijden en Siem aan z'n lot over te laten bleef Arie voor Siem uitrijden.

Dan eindelijk Rozenburg en de veerpont ! Nu was Arie er al vandoor om ff de bruggen op te knallen.

Toen Siem uiteindelijk met z'n tong tussen z'n voortandwielen bij de veerpont arriveerde was Arie hier nog vrolijk een paar extra lussies aan het maken. Uitslover !

Al met al een heerlijk relaxed rondje (voor Arie dan he).

Siem gaat nog ff trainen.

Naar de overkant

zondag 5 juni 2016

Amai ! Het afspreken voor 'het zondagochtend rondje' verliep een beetje van de stoeve. Siem wilde wel maar moest ook een x naar z'n ouwe verzakte lichaam luisteren. En Johnny reageerde ook niet zo rap op de oproep van Mark en Olie.

Uiteindelijk werd Mark gesandwiched door Bert en Inge, en togen Olie, Jan en Siem gedrieën op pad.

Niet naar Renesse zoals het originele plan was, maar wel de pont over richting 'dun overkant'.

Na wat van de linksafferige gereden te zijn tussen de weilanden en akkers werd koers gezet naar Hellevoetsluis. Hier vooral langs her water gereden. Onderweg echte originele flamingo's gezien, hoewel deze wel wat bleek zagen 😊.

In hellevoet ff een bakkie (thanks Johnny) gedaan en nu weer verder richting Rockanje en Oostvoorne.

Nu wat meer tussen de bossen (nou ja, bossen) rijden over slingerende (beton)paden. Mooi fietsen hier hoor !

We kwamen uit bij zeg maar het paardenpad van de mtb baan Oostvoorne. Nu van de rechtsomme naar de Brielse Maas, welke nu eens een x aan de noordkant werd genomen. En daar lag de pont al weer op ons, en nog een 200 andere fietsers te wachten. Gedrieën nog ff langs de United States of Maasdijk en dat was het dan weer zo'n beetje.

Superdik rondje mannen !

Er waart iets rond over dat er elders ook nog drie Fietsuh kutters aan het mtb'en zijn gegaan. Die hebben hullie ook weer best vermaakt aan de foto's te zien.

En Arie Vliegmaasjen was na zijn misdaad van vorige week in z'n dooie uppie op pad. Heerlijk uitgefietst na z'n triatlon van gisteren. Ja lekker uitgefietst met een gemiddelde van 31,5 km/u weer idd 😊 inclusief een gebroken spaak. Komt er van, al dat gejakker !

Rondje Arie

zondag 5 juni 2016

Ben met wat omzwervingen onverhard naar BP gegaan was druk met alleerlij lui die

hartlopen zwoegend klauterden en Kanone en houthakkend voort kreunde im wen snelle tijd neer te zetten zag er tobberig uit! Maar ja ik kon wel Lekkerder rond jakkeren oo mn Simplon ik heb drie x het parkoers gedaan met nieuwe hindernissen top baan daar na uitgereden met stelletje mensen de de weg kwijt waren naar Schipluide! via Maasland naar schipluide gebracht via de toeristen routen daarna met een wielrenner samen kop overkop naar Maassluis

Naar Delft

zondag 5 juni 2016

Wij drieen gingen een rustig rondje peddelen door de prachtige natuur. Schichtig om ons heen kijkend of we Arie Vlieg niet per ongeluk tegenkwamen genoten we van de ganzen met jonkies, een schaapskudde en een echte lepelaar. Normaal heb je geen tijd om te kijken, want dan leggie gelijk op je smoel. Gelukkig hadden we allemaal een smoes voor ons gezapige tempo. Jo had een snotkop, Dijkx had zijn KMtjes er al op zitten en ik heb een chronische trainingsachterstand. Toch Delft nog ff aangetikt en windje mee 30 plus gereden. De koffie was dik verdiend.

Met Inge mee

zondag 5 juni 2016

Mooi, zoveel verschillende verhalen! Ik ben met vriend Bert en z'n dochter Inge een rondje Groen Hart wezen doen. Wat een tempobeulen die twee!

Inge schaatst voor het Healthy Team en dat merk je wel! We hebben hele mooie paadjes gereden dwars door het groene hart heen. Ik had 75 km, team mostert ging over de 100 km heen met (hunnie) 30 km/u gemiddeld. Ik mot meer fietsen want ik kon nog maar net het wiel houden, behalve als Inge ff een tussensprint deed, wat een powerrrr. En op het mooiste terras van heel ZH gezeten, Restaurant Tijsterman aan de Nieuwkoopse Plassen. Wel een beetje uit de buurt voor Maassluisers en Maaslanders, maar zeker de moeite waard.

Rondje Landtong

zondag 12 juni 2016
16:07

En wat een gezellig rondje was het weer! Zo dicht bij huis, maar toch zo ver weg, tenminste voor 1 van de teamleden....Zoals jullie al aan de foto's konden zien, hadden we panne met de fiets van Postan (wat doe je met die fiets?) dus daar moesten we al snel afscheid van nemen.

Maar terug naar het begin, ik was mijn schoenen vergeten maar gelukkig kon ik een setje lenen van Johan. Na uitgebreid te zijn besnuffeld door Siem z'n nieuwe honden, en de koffie, stonden Siem, ik, Dijckx, Johan en de chickies te wachten voor de pont. De dames deden ook een rondje landtong, maar dan op de efficiënte manier. Volgens de traditie komt Post het laatste an (Postan), maar dit keer was het Geeltje die met 300km/u op de pont af kwam racen.

Na een half rondje Rozenburg was het al raak, het steuntje van de derailleur van Post brak af. Vakkundig werd de fiets omgebouwd naar singlespeed, en het leek nog te werken ook, maar bij aanzetten liep de ketting van het tandwiel, maar kwam mirakels weer terug omhoog (?) naar de originele stand, een soort semi-automaat.

Gekscherend werd Rons Bulls al Daf33 genoemd, en we waren benieuwd of Ron ook zo hard achteruit kon rijden.

Had ik al gezegd dat ik snelchte benen had? Als ik de foto's zo zie kan ik ook wel wat kiloos kwijt, godskolere. Anyway, ik had het best zwaar, dat krijg je wan dat wielerenen in cruise tempo, daar wordt een mens niet sterker van.

Na 1.5 rondje ATB baan Rozenburg hadden we het al flink heet, raar weertje was het, wel lekker hoor.

Post besloot onderweg naar de Landtong dat het niet meer ging en wij konden een tandje bijschakelen naar het uitzichtpunt. Na een paar klimmetjes zagen we de chickes en na wat gekweeter heen en weer gingen we ons' weg.

Wij waren allemaal nogal gehavend van de doornen die we tegenkwamen, en vooral Siems neus bloeide als een rund.

De lange klim over asfalt ging goed, maar de hele steile moest ik laten schieten, terwijl ik deze altijd haal. (zie stukje over kilo's en benen van zonet)

Bij het eindpunt staat een patatkraam en de eigenaresse vond het nodig om de hondenriem vlak langs me te gooien naar de Herdershond, die vrolijk los liep. Schijnt het nieuwste te zijn op de tegenwoordige hondentraining, wist ik niet 😊

De terugweg was leuk, lekker tempo en er werd besloten om de Cliffs of Dover nog even aan te doen, en door kniehoog gras en verse koeievlaaien bereikten we de ATB baan weer, die nog 1.5 keer werd gerond. Ik kwam beter in m'n ritme, en die laatste rondjes gingen weer prima.

Daarna volle bak naar de pont, bedankt nog voor de overtocht Jo en Dijckx, en bij Siem de ontbijtkoek met roomboter.

Was een leuk kort rondje!! Vergonde keer weer met Post.

Ging merakels met de singlespeed naar huis. Je krijgt er lekkere warme ballen van zo'n snel verzet. Heb zelfs nog ff stukkie circuit gedaan. Brak in mijn overmoed weer mijn ketting. Ben als een homo naar huis gestept. Heleen heeft me bij de pont opgehaald. Schrok zich te tyfies toen ik belde.

Tour RPS

zondag 12 juni 2016
23:09

Afgelopen zaterdag was het dan zover. De RPS toertocht. 100 man, 7 teams, 155 km en 1 doel: de bbq halen.

Om kwart voor 8 al stond ik klaar in mn nieuwe RPS tricot (sponsored by BioRacer) op Port Zeelande de deelnemers op te wachten met koffie en bolus. Na alle uitleg over de route, stops, inhalen bla mochten we dan eindelijk vertrekken. Ik had groep 6 onder mn hoede, 16 gasten van het niveau Arie Vliegenvlug. Begon het potdomme ook nog te regenen, tot 12 uur volgens buienradar, dus de lol was compleet. Na nog geen 10 minuten te hebben gereden werd ons pad versperd door een kermende engelsman die op zn smoel was gegaan. Ze kennen zeker geen wildroosters daar, anders had je wel geweten dat je daar niet op moet remmen! Gelukkig was na 10 minuten de ambulance er, en konden wij verder.

De tocht ging verder over Goeree en via het Hellegat stond in Bruinisse de 2e portie koffie met bolus te wachten. De regen was inmiddels gestopt, dus de 2e etappe kon zonder regenjassie worden gereden. Na de 2e stop met soep en broodjes in Wolphaartsdijk kwam zelfs een zonnetje door. De roedel was ontketend en met 32 km gemiddeld werd de laatste etappe afgejakkerd. In Port Zeelande stond een puike bbq te wachten. Slechts 30 leuke banden...

Op de Magneet

maandag 13 juni 2016
22:16

Na het eten nog ff een kort rondje voor wat extra reet-trening. Dus huppekee, ff op de Magneet.

Vertrokken in westelijke richting onderlangs de Deltadijk.

Bij station west stonden m'n schoenen al vol water.

Maar bij Poortershaven was het bijna droog, dus kon ik volop verder genieten van deze rit op de stalen Magneet.

De Magneet, in de beginjaren 60 van de vorige eeuw met trots door een noeste arbeider aan elkaar gelast. Toen des middags de fluit voor de laatste theepauze ging was ie bijna klaar. Glimmend stond ie op de werkbank.

Jaja, toen wist men nog hoe een goede fiets in elkaar te steken. De decennia erna zijn de heren fietsconstructeurs volledig de weg kwijtgeraakt. Geëxperimenteer met 'nieuwe' materialen, andere maatvoeringen, ovale buizen, pressfit lagers enz enz. Slaat helemaal nergens op !

Kijk nou naar de Magneet : die buizen zijn zo dun, dat is van eiges al 'earo'. En de voorvork met een bijna net zo grote naloop als wielbasis. Dat is tenminste lekker stabiel ! Maar allee, verder met de rit : Schenkeldijk, fietspad langs de oranjeplas, stuk wat ooit de Pettendijk was (ik herinner me heel goed dat haakse bochie naar rechts aan het eind van de lange kruisweg de Pettendijk op. En dan aan het eind van de oprit dat schuine aansluitingkie op de echte dijk zelf. Allemaal weg ☺.....

Dan langs het Staelduinse bos en op naar de Maasdijk, zijdijk en zanddijk.

Dan richting hoek v Holland. Bij Unicum aangekomen windje mee, en bijna volgas naar huis nu.

Maar Siem zegt altijd : nooit de stormvloedkering voorbij rijden zonder naar boven te gaan. Dus zo gezegd zo gedaan (zou anders wel heel hypocriet zijn).

Nu de laatste paar km's langs de Waterweg. Lekker handjes bovenop het gepolijste aluminium stuur en trappen maar ! Genieten zo !

En voor je het dan goed en wel in de gaten hebt ben je weer thuis. Toch weer ff een lekker rondje gedaan !

The Ride

maandag 13 juni 2016

22:48

Enthousiast & vertwijfeld 😊

Na een lange reis en hoosbuien bij aankomst uiteindelijk toch redelijk geslapen afgelopen nacht. De onheilspellende weersvooruitzichten vielen gelukkig mee en we begonnen de dag dan ook met een schraal zonnetje. Veerle Vliegthart was al vroeg richting verzorgingspost 1 gegaan en dat gaf mij nog ff tijd om bij de mobiele barista (die toevallig naast onze tent stond 😊😊) met een espresso de dag alvast voor te beleven. Om acht uur vertrok het #ridetheride peloton van 180 man na een korte ronde door het dorp direct naar de Stelvopas. Infietsen is tenslotte voor sufferers (pfff 🙄). Dus dat was gelijk in de stijgbeugels 😊. Allemachies, goeie genade, kolere, alle donders, duizend bommen en granaten wat een lange, zware, ellendige klim is dat zeg! Maar wat een gave ook! Ondanks de pijn in mijn poten en kou en sneeuw op de top echt enorm genoten. Niet voor niets voor velen met voorsprong de favoriet. Ook bleek weer fijntjes dat als het steiler wordt dan een percent of tien er zich een fysieke mismatch tussen lijf en berg manifesteert waarbij ego en klassement (voorzover dat überhaupt iets is om me mee bezig te houden in dit gezelschap), met een flinke veeg van tafel geslingerd worden. Er kwam nog net geen postbode voorbij, maar een meewarig tafereel was het wel. Toch doorgeharkt en richting top ging het gelukkig al weer beter. Efkes de kramp uit mijn lonker kuit laten masseren en met alle kleren die ik had de afdaling ingeschoten. Verrassing, we mochten nog een mega beklimming doen, zij het gemiddeld ook steil, maar minder stukken met meer dan 10%. Zie strava voor details. Veerle was overall en nergens langs het parkoers om on bij te staan - en van de auto werd dankbaar gebruik gemaakt om het ijs aan je lijf en neus te ontdooien onderweg bij de posten) Gelukkig ging het klimmen elke col een beetje beter (er volgden er nog drie - de organisatie heeft iets sadistisch volgens mij 🙄 - maar ja, we doen het tenslotte onszelf aan....) en na 129 kilometertjes en bijna 3900 hoogtemeters gefinisht in Silvaplana. Ik denk dat dit voor ons allemaal de zwaarste sportieve uitdaging is geweest in vele vele jaren, maar ik heb er hoe absurd en bijna masochistische het klinkt echt enorm van genoten!!! En ik had zelfs enorme zin in de dag vanmorgen, zei het dat we in de briefing net doodgemoedereerd verteld worden dat morgen de zwaarste dag wordt.... Met een beklimming van 35 kilometer. Wie verzint zo iets!! Fijntjes werd er nog bij gemeld dat in de afgelopen Giro maar 4 etappes zaten die zwaarder waren daninze rit van morgen 😊😊. Dusssss..... Hopelijk tot morgen... 😊

NB: heb er stiekem toch echt weer zin in 😊. In elk geval staan Team 50 ! (Ron van den Ron van den Berg) en team Spring maar achterop (Jacqueline Nell-Bergwerff en Andre) morgen weer popelend aan de start.

Na een wat kwakkelend begin gisteren op de Stelvio, kregen mijn benen er steeds meer zin in. Elke klim ging gisteren beter en die trend zette zich vandaag gelukkig voort. Na een heerlijke afdaling vanuit Silvaplana (St Moritz) naar de voet van de Splugenpas, hakte het er gelijk goed in met forse stijgingspercentages. We waren al gewaarschuwd dat dit pittig ging worden, en dat was het ook. Bijna 35 kilometer klimmen met een gemiddeld stijgingspercentage van rond de 6%. Bizar lang, nergens makkelijk, maar oooh wat mooi. Op de Facebookpagina van Bikegear.cc kun je heel veel mooie plaatjes zien. Surrealistisch mooi! De eerste verzorgingspost lag aan een stuwmeer en daar was het een gezellige boel. Veerle Vliegthart had me nog lang niet verwacht en was nog druk met het helpen van de eerste groep fietser; daarna mij weer prima verzorgd en klaar om weer verder te gaan. Jammer dat de post nog wel 3km onder de top was dus moest er na de pauze nog een klein stukkie doorgeklommen worden met stramme pootjes.

Daarna dan wel weer zo'n spaghetti afdaling die ik alleen maar van auto programma's als Top Gear ken; de auto's uit die shows rijden hier overigens ook in grote getalen rond, en dat zag er heel gaaf uit. Dus denk da'k hier nog maar eens terug kom met vier wielen 😊.

Na verzorgingspost 2 (vlak bij de camping), volgde het toetje van de dag - de Glaspas. Voor een aantal rennersreden genoeg om direct naar de camping af te slaan, en da's niet zomaar. Wat een enorm gemene pukkel is dat! Ruim 14 km klimmen met dik 1100 hoogtemeters waarvan de laatste 2-3 kilometer echt een hel zijn. Met name de laatste 1-2 kilometers heb ik mijn Garmin niet onder de 12% gezien met hele stukken van 15% 😊. Ik kan ondertussen een aardige sur-place ter vertoning brengen. Ik heb ook nog nooit zo lang over (de laatste) 500 meter gedaan. Het speelde even in mijn hoofd om met mijn schoenen uit en GPS in de hand naar boven te hollen. Dat was zeker sneller geweest en we moesten toch dezelfde weg terug...

Toch maar voor de eerlijke glorie gegaan en moet zeggen, dat na wat welgemeende vloeken uit de grond van mijn hart, me toch wel een heel trots gevoel bekwam dat ik het weer gered heb 😊. Met een grote grijns door de koude regen (jawel, het was ook maar weer eens gaan regenen op de top) terug naar de camping gesjeesd. Na een paar Kwaremontjes, lekker massage en stevige maaltijd weer vroeg de slaapzak in voor dag 3 morgen. Rond de 185 km maar wel met minder hoogtemeters - dat dan weer wel... We gaan het zien....tot later!

Klaar met elektronische gadgets... Paar dagen in de regen fietsen en mijn mobiel overlijdt en mijn Garmin GPS op de fiets hapert op de onmogelijkste momenten... Maar Allah, bij deze alsnog het verslag van Dag van Bikegear.cc The Ride! #ridetheride

't is koers!

Vandaag stond er een lange etappe op het menu, met 182 km en 'slechts' 1750 hoogtemeters. Om even voor achten stond het peloton al ongeduldig te trappelen bij de start. Beetje jammer dat net voor het startschot mijn Garmin 'hing' en ik dus nog even snel hulp moest zoeken om hem een te resetten. Daardoor vertrok Team 50 in een iets later groepje en werd het dus een straffe trap om iets meer voorin te komen. Al snel vormde zich een flink peloton dat er goed zin in had. En samen met Ron van de Berg en Andre Hoogendam hadden ons in, wat later bleek, het peloton achter de kopgroep genesteld. We reden door een prachtig dal met hier en daar een heuveltje om lekker tegen op te knallen. Echt helemaal mijn terrein. Er werd echt serieus hard gereden (45+) en draaide lekker mee in de kop van het peloton. Lekker sleuren, achter de motoren aan sjezen, echt heel gaaf, wat een ervaring. Bijzonder hoe je uiteindelijk met 50 km/uur door het landschap jakkert en zelfs nog kopwerk kan doen. Zo'n groot peloton is echt wel wat bijzonders, want dat trek je met een paar man echt niet normaal gesproken. Het leek ons dollemansritje van dinsdagavond wel, maar dan met nog eens een km of 10 harder. In no-time waren we bij de eerste post bij 80 km. Dat was bij een heel mooi meer en tot dan was het gelukkig ook nog droog gebleven. Veerle Vliegthart had ons wederom nog niet verwacht, we zaten kennelijk maar een minuut of tien achter de kopgroep. Niet slecht voor een losgeslagen kudde van recreanten. Helaas brak het geheel daarna in stukken maar na een aantal kilometertjes vonden we toch nog een aardig groepje om mee door te rijden naar de meest serieuze klim van de dag. De Sattellegg, een flinke puist van de 2e categorie met een 11 km lange klim en 744 hoogtemeters. Dit was ook de Challenge van vandaag dus de prijsrijders stoven naar boven alsof ze door wilde honden achterna gezeten werden. Dacht dat ik aardig ging, totdat ik halverwege op een van de steilste stukken door een paar van de toppers in het klassement wel zo vreselijk hard werd ingehaald, dat ik spontaan zin in tennissen kreeg. Sjonge jonge zeg, wordt je effe met de realiteit geconfronteerd. Maar wel heel gaaf om te zien. Op de top was de tweede en laatste verzorgingspost. Na de afdaling kregen we om het geheel nog wat extra luister bij te zetten nog een mega regenbui op ons pet. Bij een spoorwegovergang ging ik nog effe lekker onderuit over de spekgladde rails, knietje open, maar verder alles nog heel. Toen we eenmaal de stal roken ging nog even het gas erop om vooral vroeg bij de (dan nog warme) douches te zijn - en bij de Kwaremont bar natuurlijk.

Tot ieders grote vreugde bleken we op een 'pittoreske boeren camping' te zijn beland. Er was kennelijk een probleem met de oorspronkelijke camping, dus nu staan we op een groen groen knollenknollen land met de lucht van koeien en verse mest. 't Zal ons niet deren, tevreden, moe en

voldaan kruipen we onze tentjes weer in. Morgen weer een lang ritje met gelijk al een stevige klim aan

Dag 5 #RideTheRide – Les miserables....Over ronde toppen en klamme lijven...

Hoe mooi de dag van gisteren ook eindigde, zo totaal verzopen begonnen we dag 5. Vanaf vroeg in de ochtend heeft het vreselijk geregend en het weerbeeld in de Vogezen zag er voor de rest van de dag niet goed uit. En wat had ik totaal geen zin om uit mijn slaapzak te komen, voelde me echt als een natte krant en het laatste waar ik zin in had was mijn lepe kop uit dat tent doek te steken in die plensbui. Wat ik ook geleerd heb: als je met je kop tegen het doek aan zit, gaat het lekken, en blijft het lekker...grrrr – dat oet je dus voorkomen....maar goed, we leren elke dag bij. De Tour stopt voor niks of niemand, en The Ride dus ook niet, maar de koersdirectie had wel al direct besloten dat de challenge van vandaag afgelast werd en we in kleinere pelotons richting de Grand Ballon zouden vertrekken. Echt droge spullen heb ik niet meer dus lekker in de klamme thermoshirt, sokjes, schoentjes en wat al niet meer op je zeiknatte zadel zetelen, blik op oneindig en trappen maar weer. Lekker groepje gevormd en na een km of 35 de boel afgezet onderaan de Grand Ballon. Ron had net als gisteren op het eind nu ook last van zijn knie en bleef in eerste instantie in het dorp onderaan de col wachten om op met een van de koersautos mee naar boven te rijden naar verzorgingspost 1. Maar omdat dit zo lang duurde is hij toch maar weer op gestapt en met succes, want uiteindelijk ging het goed en is hij op eigen kracht boven gekomen. Op de spaarstand ben ik naar boven gepeddeld (nee en klimgeit zit echt niet in mij) en heb met volle teugen genoten van het uitzicht, Tussen d wolken, buien en mist door, en misschien juist wel daardoor, had de hele beklimming iets magisch. Het had ook iets ellendigs, want mijn lichaam kon maar moeilijk omgaan met de kou, regen en andere moment weer opgeblazen hitte vanwege het hoge stijgingspercentage. Boven op de Grande Ballon was het een rillerig samenzijn van renners, knus dicht tegen elkaar gekropen om bij een temperatuur van 4-5 graden een beetje warm te blijven. Een meewarig gezicht... De verzorgers van Medical Events stopten bij elke renner en stuk isolatiefolie in het shirt voordat we de kleine afdaling maakten om vervolgens heerlijk over de Route de Crete richting verzorgingspost 2 te zwieren. Zowaar as het op deze route zelfs af en to droog en het geheel had in de wolken en mist wederom iets heel mystieks. Na een kilometer of 90 zou een laatste col moeten worden beklommen. Omdat Franse houthakkers nu eenmaal graag lekker veel hout hakken op niet nader vast te stellen datums, hadden ze zomaar ineens besloten om dat dan vandaag maar eens te gaan doe en aldoende de pas af te sluiten voor alle verkeer. Ons geluk was dat de het laatste deel van de route een lus was en we dus slechts 12 km van de camping waren. Toen we daar met maar net 100 km in de benen aan kwamen scheen er zowaar een heerlijk zonnetje, maar dat was slechts schone schijn. De organisatie bood namelijk de mogelijkheid om even verderop in een sporthal te gaan slapen ipv in een tentje. En da's niet zomaar, want er werd takkenweer voorspeld. Andre en Jacq besloten resoluut om zelfs dat niet te wagen en zijn naar een hotel vertrokken. Ach ,dachten wij, als we dan toch het hele verhaal willen meemaken, maken we het mee ook. Wij gaan gewoon kamperen. Verstandige beslissing naar nu blijkt, want terwijl ik dit zit te typen is er een onwijze onweersbui losgebarsten en zie ik vanuit de auto ons tentje langzaam wegdrijven.... Veerle kruipt er nu snel in om hem aan de grond te houden (eeeh, haringen, waar zijn die eigenlijk voor???) – het leek wel alsof ze op een luchtbed in het zwembad dook, maar ze heeft hem onder controle. Morgen wacht ons een lange etappe van 185 km met ergens na een kilometer of 110 een tijdrut over een redelijk vlak landschap die per team verreden moet worden. Eens kijken hoe Team 50 ! die gaat verteren na 6 dagen koersen.

Ook nog leuk – er wordt hier elke avond en briefing gehouden in de stijl van 'de avond etappe', en daarbij volgt dan ook altijd nog een wijze spreuk van de dag van de officiële velosoof van The Ride (een van de Shimano Mechaniciens), en die was vandaag wel heel toepasselijk:

- Parijs is nog ver.....maar Valkenburg is nog verder aan het begin.

Lek

dinsdag 14 juni 2016
20:48

Na RJ in Maassluis te ontmoeten op gemakkie naar baantje BP geknald.... Tijdje geleden maar ging heerlijk en had het beregoed naar het zin dus rondje twee moest ook komen... Totdat Retep voor het eerst in drie jaar lek reed.... Te weinig troepie in het bandje denk... Samen met RJ en nog twee anderen die ook stonden te tobben latex bandje erin, rondje afgemaakt en toch maar naar huis gegaan op 0,5 bar ... Balen van het leuke rondje, vergonde keer inhalen..... RJ bedankt voor de hulp ook! Vergonde keer beter! 👍👍

Homobos

woensdag 22 juni 2016
22:31

Zo dan : 3 heren stonden vanavond te popelen om op mtb-pad te gaan. Jo, Pullen en Siem.

Jo had een route in z'n hoofd en zo gezegd, zo gedaan.

Start Fenacolijslaan, Maassluis uit naar het nieuwe industrieterrein de dijk.

Hier kort wat rondgeklooid en toen naar de wielerbaan.

Hier bleken de meeste paden geheel dichtgegroeid te zijn met bramen, brandnetels enz. Geen doorkomen aan. Het is goed merkbaar dat de ooit zo actieve Fat Tires de laatste ca. 2 jaar niet meer zo heel actief zijn (steeds meer op de racefiets, net als enkele Fietsuh kutters trouwens).....

Dan naar de Rietputten, via een vet baggerpad eerst richting caravanstalling. Even verderop geen doorkomen meer aan, gelukkig konden we via een plankie de sloot over. Bij de Rietputten waren op een enkele braamtak na de paden nog goed begaanbaar.

Wel nog flink wat bagger door de fikse regen van gisteren.

Nu naar het Oeverbos. Hier was ineens Johan zoek 😊.

Bleek hij zwaar verleid te worden door een zwaar behaarde en zwaar geschapen heerschap op blauwe naaldhakken, die zich een weg baande door het kreupelhout.....

Gelukkig lukte het ons na een dik uur. (vergeet niet wat je thuis hebt Jo : een mtb, een nieuwe badkamer, een hond, dus wat zet je allemaal op het spel ?) om Johan weer mee te krijgen.

Nu verder naar Vlaardingen Oost, want Pullen wilde nog graag het pad langs de A4 doen.....

De entree werd gelukkig slechts geblokkeerd door 1 net ontluikte brandnetel en een enkel jong bramentwijgje. Niks aan de hand dus 😊.

Hierna nog een stukje door Vlaardingen en door naar BP, waar we een heel stel andere hele leuke paadjes hebben gedaan. Veel losse takken en andere obstakels.

Als afsluiter lekker uitgefietst langs de Foppenplas en op huis aan.

Lekker ontspannen en leuk ritje weer !

Los wiel

zondag 3 juli 2016
14:51

Na de onweersbuien en windstoten van vannacht was het vanmorgen prima fietsweer. Op de grafbrug alleen Post (ruim op tijd dit keer) en de wielengroep van Frans van Ditzhuizen. Jo en Peet waren nergens te bekennen. Een belletje van Pulle dat ie een lekke band had. Op naar de Fenacoliusslaan om Pulle te assisteren, dat was nodig ook want bij aankomst stond ie nog steeds te kloten met zijn band, ook had ie geen koffie voor ons. Pulle wilde heeeel graag een rondje

Delft doen, dit konden we niet weigeren toen hij ons aankeek met zijn smekende ogen. Dus weer terug via de grafbrug naar Delft. Het Schapenpad deed zijn naam eer aan, het was slalommen tussen de herkauwende schapen door. Sommige schapen stonden zuchtend op om vervolgens op hun gemak aan de kant te gaan. Op het smalle bruggetje in Schipluiden nog een weigering van Post, hij had te klein geschakeld, een ernstig ongeluk werd voorkomen door de snelle reactie van de rest van de Fietsuhkutters. Pulle moest omkeren omdat de rest van de mannen wel de goede kant opgingen bij het grindpad bij den Hoorn. Het Paardenpad was een groot modderfestijn, diepe blubberige moddersporen overwoekerd door brandnetels en bramen. Ik had de eer om voorop te mogen rijden en de brandnetels plat te rijden. Bijna niet meer herkenbaar en volledig zwart van de modder bereikten we het einde van het pad. Later werden we nog aangesproken door twee vrouwen dat we er uitzagen als echte MTB-atleten. Aan het eind van het Paardenpad moest Pulle wederom zuchtend omkeren omdat hij weer verkeerd was gereden. Bij het Abtwoudse bos had Post

genoeg moed verzameld om op kop te gaan rijden maar bij de eerste afslag ging hij links en de rest rechtdoor het hellinkie op. Het was even wachten totdat hij weer bij was. Pulle

ging weer voorop en reed eigenlijk weer fout, de rest van de groep heeft hem dit keer maar gewoon gevolgd, uiteindelijk hebben we nog een paar nieuwe paadjes ontdekt ook. Het laatste stukkie had Post moeite om aan te haken, later bleek zijn achterwiel los te zitten. Ik durf het bijna niet te melden maar in de Broekpolder reed Pulle weer verkeerd en ging Arie maar op kop rijden. Te laat zag ik dat Arie op dubbel D plotseling linksaf sloeg voor het extra lusje. Later hoorde ik dat hij op zijn muil was gevallen bij het weer opkomen van dubbel D, doordat er net iemand aankwam. Bij Show Off was het ff wachten op Post maar die kwam niet. Wel een belletje, hij stond

voor dubbel D met een derailleur in zijn spaken. Met wat moeite een paadje gevonden naar dubbel D waar Post aan kwam lopen met zijn gehavende fiets met loshangend achterwiel. Dankzij de superieure technische kennis van de Fietsuhkutters konden we dit weer fiksen. Het lijkt erop dat Post de halve rit heeft gereden met een loszittend achterwiel, geen wonder dat hij ons lastig kon bijhouden. Behoudens m'n prikpoten en armen was het weer een mooi ritje vandaag.

Op de Wilier

zondag 3 juli 2016

16:42

Zo dan, stoer verhaal weer mannen !
'Alsof ik er zelf bij was' en 'kan het gezelliger ?'
alhoewel dat laaste wel mee zal zijn gevallen.
Ik kan me voorstellen dat af en toe de naam
des heren ijdel gebruikt is geweest.

En een goede gids is nooit weg, maar nu
hebben lullie wel weer nieuwe paadjes
ontdekt.

De mankementen aan Post hem ze fiets
worden toch zeker onder garantie opgelost ?
Of past die derrailleuropad toch niet helemaal
lekker ??

Die dames die lullie 'mtb-atleten' noemden
waren zeker visueel gehandikept ???

En Voorberg, wel een beetje soft dat je niet in
fietstenuie en helm ben gaar poardrije ! Niet
ervan af gepleurd ???

En uitslag puntentelling ?

Ik ben vanmiddag ff rondje op de Wilier
carbon kiloknaller weggeweest.

Per ongeluk Dijkx' record (sorry Dijkx 😊) langs
de Foppenplas verpulverd (ja hehe, op de race
is dat geen kunst). Vergonde x hebbie zelf een
racefiets Dijkx, ga jij er weer overheen.....

Maar eerst Jan en Arie Vlieg nog binnenkort
natuurlijk.....

Heb na de Benelux alleen maar fikse
tegenwind gehad tot aan puntje landtong.
Daar nog een paar x de bult op.

Ruzie gekregen met een ouwe pik die zonder
te kijken lopend de weg overstak en mij de
schuld gaf dat ik m bijna voor z'n ballen reed.
Tijdens de 2 afdaling liep ie nog op /tegen me
te schelden, toen hij me bij de derde klim
'klootzak' noemde ben ik ff omgedraaid (had
geen zin bij elke klim of afdaling uitgekafferd
te worden).

Heb m gevraagd of ie een schop onder z'n hol
wilde of een prikkeldraad op z'n onderarm.
Toen ie alle aders op m'n armen zag maakte ie
snel rechtsomkeert en kon ik ongestoord
verder klimmen.

Dat klimmen ging niet vanzelf.

Siempie wordt een ouwe zak.....

Bananen en Strava segmenten

zondag 3 juli 2016

17:06

Jullie hun verhalen moet ik nog lezen, maar ik
heb een serieuze poging gedaan om Siem en
Jan van de troon te stoten; Ik kwam voor het
eerst op dat race-stukkie met de bochten na 't
woud richting Jan hem zijn werk.

Dus ik met de Pinarello, wind in de rug VOL
door die bochten heen, klap bijna op een
groep wandelaars, gevloek, gescheld, en ik
stuur alles snaarstrak door de bochten!! Blijkt
dat dit Strava stukkie al begint vlak na 't
Woud, en daar zat ik nog een banaan weg te
kauwen 😊

Bij het bruggie vol de pedalen gaan staan,
maar dat eerste stuk maak je niet meer goed.
Maar voor een eerste poging benk wel
tevreje.

Mark naar de Lier

zondag 3 juli 2016

18:40

De keuze vandaag was als volgt: of gaan
baggeren met de Fietsuh KUT jongens, of een
blokkie op de reesfiets. Want in de What's
App groep Ventouxkillers 2.0 bleef het akelig
stil. Terwijl die juist aan de bak moeten.

Gelukkig is het na afloop altijd genieten op de
WhatsApp van de verhalen a-la sportvissers,
dus hoe groot, diep en steil het ook was, in de
verhalen is de gevangen snoek net even 5
centimeter groter. Typisch mannengedrag.

Nou wil ik graag terug zijn voor de Formule1
die stipt start om 14:00, dus een ritje in m'n
uppie (een zogeheten Remi-trip) en dan
voornamelijk uit de bagger blijven. Bij mooi
weer wilde ik dit al een tijdje doen; rondje
Zoetermeer- De Lier, beetje melangolie
opsnuiven bij het binnenrijden van m'n oude
straat, het zien van m'n oude school en de
steeds maar veranderende winkelstraat.

Dus met goede moed op de Pinarello, die net
door Siem is voorzien van een Ventoux-
cassette van 30-16. Ja, daar heb ik hier
natuurlijk geen reedt aan!

Nou zijn die Campagnolo cassettes per tandwiel aan te passen, dus ik ga binnenkort een mooi custom-made verzet maken, die we dan mooi in de Voerstreek en Limburg kunnen testen.

Met frisse tegenwind richting Pijnacker, maar door 8 bar in de bandjes en lekker diep zitten toch nog een leuk gemiddelde kunnen trappen. Langs de TU Delft, en tot mijn verbazing had ik al een 3 tal wielrenners van divers pluimage in kunnen halen. Best goede benen dus!

Al snel kwam Schipluiden in zicht, maar de tegenwind was er nog steeds. Het weer was inmiddels schitterend, en diep gebogen maar toch ook de ogen openhoudend voor eventuele Fietsuh KUT ters ploegde ik verder. Wilfried de Jong rijdt het liefst alleen, maar de kilometers gaan toch sneller met wat slap geouwehoer om je heen. Bij De Lier m'n linker schoenplaatje iets versteld, en ongelofelijk wat 5 mm naar links kan uitmaken! Fietsen ging heerlijk, en ik wilde nog wat bebouwde kom doen in de Lier, slecht voor je Strava-gemiddelde, maar ik kon gelukkig wel een gevallen jongetje troosten op het Achterlaantje. Tot dat moeders aankwam en alles was weer ok.

De Veilingweg op, vol meewind, maar met een verzet van 50-16 ben je bij 40 in het uur wel uitgepeddeld..... Ik hoopte de magische 30+ km/u gemiddeld aan te tikken, maar met dit verzet echt kansloos.

Toen richting het Woud.

Daar heb ik een serieuze poging gedaan om Siem en Jan van de troon te stoten; Ik kwam voor het eerst op dat race-stukkie met de bochten na 't woud richting Jan hem zijn werk 😊

Dus ik met de Pinarello, wind in de rug VOL door die bochten heen, klap bijna op een groep wandelaars, gevloek, gescheld, en ik stuur alles snaarstrak door de bochten!! Blijkt dat dit Strava stukkie al begint vlak na 't Woud, en daar zat ik nog een bandaan weg te kauwen 😊

Bij het bruggetje vol de pedalen gaan staan, maar dat eerste stuk maak je niet meer goed. Maar voor een eerste poging benk wel tevree.

Verder zag ik nog de Google maps wagen rijden bij Schipluiden, en luid gezwaaid dus ik hoop dat ik er op sta. Achteraf leek het meer op de Hitlergroet die ik gaf, dus zal wel geblurred worden.

Achter Delft langs, heerlijk met windje mee, super genieten! Richting Oude Leede, weer 3 wielrenners te pakken, en een mooi nieuw weggetje ontdekt. Verder lekker tempo naar huis, en toch wel teleurgesteld dat die 30 gem niet op de Strava stond. Volgende keer geen sitieseening De Lier meer. Heerlijk rondje!!

Pech onderweg

woensdag 6 juli 2016

23:25

Ja mannen, sinds Pim Marel een vloek heeft uitgesproken over de Bulls achtervolgt de pech ons. Pure pech want aan het onderhoud ligt het niet. Een kapotte as, derriejeurs tussen de spaken, lekke band, houdt niet op. Maar in nood Leer je je vrienden kennen. Dijkx speert even naar huis om een nieuwe as te halen. Binnenbandjes worden geschonken of geleend. Siem legt een nieuw bandje erom. Retep en Vlieg duwen de pechvogel om beurten naar het huis van Siem. Siem haast zich om zijn allermooiste fiets te voorschijn te toveren en uit te lenen. En dan terug mogen fietsen in het zuchie van Vlieg. Bedankt mannen. Handig zulke vrienden, ik zou natuurlijk ook een nieuwe fiets kunnen kopen. Tgggg.

Na het feest

Zondag 10 juli 2016
18:00

Het bier vloeit rijkelijk, de muziek galmt door de feestelijk versierde tuin en huiskamer. Buiten waait een kil windje maar binnen is het broeierig warm. Tijdens het feestgedruis en het zoveelste biertje wordt de afspraak gemaakt om 09:30 op de grafbrug te staan. De volgende morgen blijkt iedereen zich zowaar aan deze afspraakte hebben gehouden. Peet, Jo en Dijkx zijn present en Post komt zowaar zonder problemen het eerste bruggetje op, dankzij de hypermoderne Bulls leenfiets van de vrijgevege Siem. Jo is nog opmerkelijk fris nadat hij gisteren als laatste gast om 02:30 het feestje heeft verlaten. Post mot natuurlijk weer vroeg weg dus er wordt besloten een klein rondje te doen. Het is net als gisteravond broeierig warm als we door het Maaslandse bos richting het Doelpad gaan. Het pad is bezaaid met reusachtige koeienvlaaien die niet altijd te mijden zijn. Post doet zijn uiterste best om Siem zijn fiets schoon te houden, maar helaas. Aan het eind van het pad is er nog contact met een sportieve aantrekkelijke vrouw maar er is geen tijd want Post weet aan het eind van de Kwakelweg nog een leuk rondje. Jammer genoeg zat ie een beetje verkeerd, het leuke rondje is een paar kilometer verderop. Zonder al teveel gescheld en gevloek wordt Post vergeven en gaat het richting de trekpont. Post wordt aangewezen als "draaiër" op de pont en doet dit best goed. De pont planeert over het water, de zweetdruppels staan op zijn voorhoofd als Jo het de laatste meters van hem overneemt. Bij de A4 klimmen we over een metershoog hek met gevaar voor eigen leven, gadeslagen door een op thermiek zwevende ooievaar. Helaas leidt dit pad nergens naar en moeten we nogmaals over dit gigantische hek klimmen. Hier blijkt dat de leenfiets van Siem de beste van het stel is, dat ding weegt bijna niks. Peet gaat terwijl hij stilstaat nog op zijn muil maar weet zijn bij Cees Boer nieuw aangekochte shirt heel te houden. Een stukkie verder ontdekken we nieuwe bruggetjes en een kanovijver over de A4. Via sompige weilanden en sloten met

rood water komen we weer op de "normale" route. Op het Rietpad laat Jo een ouwe vent zich de pleuris schrikken en moeten we bijna 112 bellen als de man een meter in de lucht springt en bijna naast het pad in de sloot terecht komt. Op de wonderschone paden in de Broekpolder wanen we ons even op de Veluwe. Via paden overkoepeld door grote eikenbomen, waar het even nacht lijkt te zijn en talrijke bruggetjes bereiken we het viaduct over de A20. Via de benzinepomp fietsen we als spookrijders langs de A20 richting Boonervliet. In tegenstelling tot woensdagavond hebben we niet hoeven stoppen voor lekke banden en kapotte fietsen. Leuke rit met mooi weer.

Ventoux killers

zondag 10 juli 2016

15:29

Mooi rondje mannen !

Jan, Mark en ik waren om ff voor 10en in Nalek.

Anton de Olieman was nog net niet thuis, maar kwam net over 10en binnen stappen. Zojuist terug van een rondje Zwitserland met de vrachtwagel, deze week al weer 6000 km gemaakt.....

Na 5 min was Anton klaar en stapten we op onze racefietsen : Anton op zijn frisse wit-groene Van Rossum, Mark op zijn glimmende alu Pinarello en Jan op z'n niet zo glimmende Koga, Siem op de kolenkitzwarte Magneet. Het plan 'een retourtje Katwijk' lieten we varen wegens te druk op de fietspaden.

Dan een rondje Westland-Midden Delfland, hopelijk lekker doorfietsen.

Na Hoek van Holland aangetikt te hebben richting Vlaardingen gereden, en zelfs gestopt voor een bakkie met bij de Krabbeplas. Prima appelpuntje daar !

Dan door richting de A13 en Zweth, en vandaar weer richting huis.

Lekker gefietst, alleen maar tegenwind ☹️ (ja echt) en zo ff voor enen weer thuis.

Prima oefenrondje voor de Ventoux !

was nog niet klaar. Uiteindelijk rond half twaalf, net te laat voor die takke pont, op de Jan Janssen gesprongen voor een rondje goereeverflakke. Geen pont; Dus dan maar eerst door de benelux. Altijd een fijne met kouwe benen en tegenwind. Het leek potdomme de Stelvio wel ☹️. Was weer eens een geweldige keuze om met de klok mee te rijden want ongeveer tot stellingdam had ik zij of tegenwind. Maar verder gaaf ritje geweest. Helemaal buitenom gereden (ongeveer zoals Siem en ik de vorige keer naar zeeland zijn gefietst). Bij gunstigere wind echt een aanradert! Ik wilde de finale van de tour zien dus Domburg haalde ik helaas niet meer.

Komt ervan als je onderweg ook nog eens verleid wordt door caravans met ijsjes langs de weg.. ☹️ Wel eindelijk met zuchie in de rug richting pontje gesuisd... Maar zoals gebruikelijk stonden alle bruggen weer eens open en miste ik, ondanks toch een paar leuke sprintjes op de haringvliet en calandbrug, neel verdienstelijk de pont. Toch nog met pontje van vier uur net op tijd thuis om Domulin (okay, vooruit, Dumolin) zijn meesterlijk aanval te zien plaatsen.

Rondje Goeree

zondag 10 juli 2016

20:38

Zo jongelui, na alle nederlandse sportsuccessen op tv effe tijd om me weer op de app te melden. Was van plan lang rondje op de rees te doen, maar toen ik vanmorgen beneden kwam kon ik het charme offensief van onze eigenwijze zwarte druiloor niet weerstaan. Dus eerst maar een rondje met Brammes gerend door het homobos en omstreken. Nadat ook het allerlaatste konijntje met dikke stress zijn holletje ingejaagd was zijn we weer richting huis gesjokt. Aldaar las ik dat er toch hier en daar over 's Heeren wegen getoured ging worden, maar dat ging ik dus net ff niet meer redden. Uiteindelijk rond half twaalf Oeps... Foutje,

Uitspraak Jo

donderdag 14 juli 2016
08:00

Auw, godzijdank heeft Onze Schepper aan een ribbenkastje gedacht. Anders hing die nu wel op dat stammetje. Jammer dat er toen nog geen titanium beschikbaar was.

Netels en ribbetjes

donderdag 14 juli 2016
20:57

Ik zit maar te wachten en te wachten op het verhaal van Post over de rit van gisteren. Ik ben bang dat het niet meer komen gaat. Post je had kunnen vertellen dat we bijna allemaal volgevreten aan de start stonden op de Troelstraweg en dat jij natuurlijk weer als laatste aankwam, dit keer niet op de fiets maar in je Opel met in de achterbak de Bulls van Siem. Siem gaat logischerwijs voorop in een moordend tempo, na het Sterretjesbos komen de twee gehaktballen die ik eerder deze avond naar binnen gewerkt heb weer naar boven. Ook Jo heeft wat klachten over het tempo van Siem en is zijn eten ook aan het herkauwen. Siem haalt zijn schouders op en gaat weer verder richting het Spruitenpad. Het pas gemaaid gras is geen succes want de derailleur van Dijkx zijn fiets loopt volledig vast, stukken hooi zo langs als spaghetti slierten zitten vastgedraaid om de kettingwielen en derailleurwieltjes. Met behulp van Jo zijn gereedschapsetje wordt het hooi met wat moeite en de nodige zweetdruppels verwijderd. Post en Siem hebben nergens last van. Nergens op de wereld staan er meer brandnetels dan in de bossies van Hoek van Holland. Al scheldend en met brandende poten rijden we achter Siem aan terwijl we af en toe gegrepen worden door een prikkeltak. Buiten deze ontberingen is dit wel een geweldige route waar tussen neus en lippen door nog de nodige Strava bekertjes worden gehaald. Dan gaat Jo op zijn bek, hij raakt zijn milt kwijt en breekt een ribbetje op een uitstekend stammetje. Stug rijdt hij door en klaagt bijna niet. We bedwingen mulle zandpaden omringt door heftig prikkende brandnetels, springen

van betonnen bunkers uit de tweede wereldoorlog en knallen door diepe moerassen, dit alles onder het genot van zwoele jazzmuziek uit de tuin van een nabijgelegen bungalow waar ze een feesie vieren. Jo kijkt nog even wat voor zonnenschermen er hangen en dan gaat het richting Staelduinsche bos. 27 km/h op de teller als we achter Siem het inmiddels donker wordende bos doorknallen. Blijft toch altijd leuk die paadjes door het bos. Onder begeleiding van onze ervaren gids komen we aan de kant van Maasdijk het bos weer uit. Op de Oranje dijk zetten we nog even aan en beuken met een gemiddelde van 36 km/h richting Maassluis. Een geweldige rit was het weer. Jo beterschap met je rippie.

Wollenrand

zondag 17 juli 2016

17:06

Afgeschrikt door het voorgestelde route door Siem, besloot de tweede garnituur te kiezen voor een gezellig rondje Wollebrand. Zo gezellig dat ook de chickies aansloten, zonder hun leider Sam. Johan pakte de leiding en wist nog in Maasland de helft kwijt te raken. Met veel heen en weer getelefoneer zijn we uiteindelijk met zijn allen op het terras van de Wollebrand uit te komen. We kwamen zelfs toprenner Arie nog tegen, die voor het NK nog effe wat ochtend KMTJES meepakte. Het parcours was weer leuk opgepimpt. Allerlet leuke en krappe bochies en een stoere wip. De wip was zo breed dat ik dacht om er schuin op te rijden. Je wordt wat overmoedig als je op de Super Siem Bulls rijdt. Bovenop bleek ik toch niet optimaal uit te komen en probeerde ik met een oerkreet de situatie meester te blijven. Toen mijn elleboog over het grind ging, werd duidelijk dat dit niet was gelukt. De fiets is nog heel. Na de koffie met de Chickies het parkour nog een keer gepakt. Ze gaven geen krimp en pakten ook moeiteloos het bruggetje waar Vlieg altijd op zijn muil gaat. Op de terugweg werden we nog even getest door mega Trudy, maar we waren hierop voorbereid. Super rondje weer.

Weidring Unken

woensdag 20 juli 2016

22:58

Zondag 17 juni:

Eindelijk aangekomen in Waidring, na een reis van 11 uur over de Duitse autobahn met om de 50 kilometer een wegopbreking. Nog wel ff een tussenstop gemaakt bij het stadion van Bayern Munchen en een bezoek gebracht aan de gigantische fanshop. In Oostenrijk worden we ontvangen door een uiterst vriendelijke (Nederlandse) gepensioneerd appartement eigenaar. Na onze auto geparkeerd te hebben onder onze persoonlijke carpoort krijgen we een rondleiding door ons reusachtige appartement, ruimte genoeg in ieder geval. Onze mountainbikes krijgen een plekje in de dubbele garage van de eigenaar. Later die avond genieten we van een pizza in de plaatselijke pizzeria.

Maandag 18 juni:

Vandaag worden er twee mountainbikes gereserveerd voor de dag van morgen en wordt er informatie ingewonnen bij de plaatselijke VVV over activiteiten in de buurt. Tussen de middag wordt er genoten van een fritatensuppe uit eigen keuken. 's Middags laden we onze twee mountainbikes op de

auto en gaat het over de 18% stijgende tolweg richting de parkeerplaats van de Steinplatte. De motor van de Outlander heeft het niet gemakkelijk, de tweede versnelling is het maximaal haalbare, uiteindelijk wordt de parkeerplaats bereikt. Aldaar worden de twee mtb's afgeladen en wordt de rit aangevangen naar de top van de Steinplatte. Sam en Collin gaan te voet. Het stijgingspercentage doet niet onder voor het eerste deel van de route.

Drie kilometer zwoegen naar de top onder een brandende zon en een steile stijgingspercentage die nooit onder de 15% komt. Op de top is het nog even wachten op Sam en Collin, maar uiteindelijk kunnen we genieten van een tasche kaffee op het terras nabij de Gondel. Collin en Sam dalen te voet weer af richting auto. Julian en Dijkx hebben het plan om de zwarte mountainbike route richting Lofer te nemen. In plaats van over de gebaande paden af te dalen, knallen wij door de Alpenweiden waar we niet altijd de verse koeienvlaaien kunnen miiden. De bewegwijzering is hier nog prima in orde, netjes wordt aangegeven dat we nog steeds op de Loferer Alm runde 241 zitten. We genieten van de geweldige omgeving terwijl we onze sporen achterlaten in de zoveelste alpenwei. We zien nog wel andere mountainbikers maar die blijven netjes op de paden. Zo af en toe stoppen we even om de koeienstront van onze kleren te veegen. Een met stront bedekt weggetje voert ons langs een oude boerderij met een nog oudere boerin die het gras aan het maaien is met een zeis. De 96 jarige vrouw zwaait ons vriendelijk na als we voorbij rijden en de stukken stront omhoog vliegen van onze achterwielen. Een stukkie verder komen we in het bos bij een vijfsprong, maar helaas geen bordjes meer om ons de weg te wijzen. We kiezen voor een weggetje wat blijft afdalen, achteraf niet de juiste keuze. In plaats van in Lofer uit te komen leidt deze weg (blijkt achteraf) ons naar het 15 kilometer verder gelegen Unken. Via steile bospaadjes en houthakkersweggetjes komen we uiteindelijk in een soort van Grand Canyon. We worden omringd door rechtstandige rotsen van tientallen meters hoog, de zon bereikt hier nooit de bodem. Een wild bruisende rivier verspert ons de weg. Met wat moeite bereiken we via de oever bezaait met rotsen zo groot als bowlingballen een weggetje met jawel een bordje, Unken 12 kilometer. Vanaf Unken is het nog 20 kilometer naar Waidring, via 20 kilometer vals plat omhoog en een tegenwindje komen we moe maar voldaan aan in ons appartement.

Bier en de pier

donderdag 21 juli 2016

09:31

Nou, hier dan ook nog maar ff een kort verslag van het ritje in het vlakke saaie Nederland vanavond.....

Post en Jo stonden te trappelen om te gaan fietsen vanavond. Tenminste, vooral het plan om in Hoek van Holland een pikte te gaan pakken trok enorm.

Om nog een beetje te moeten presteren ben ik op de Niner SS gestapt, met 1 kleine wijziging : een 16 achter inv de gebruikelijke 18.

Dat zou de aangebrande hamburgerlucht uit m'n fietsbroek moeten voorkomen vanavond 🤔.

En het liep als een trein, prima verzet voor op de weg en vlakke onverharde paden ! Eerst ff rondje Oeverbos over het asfalt, toen keurig op tijd aan de Troelstraweg 121.

Post was dit keer ook precies op tijd, en weg waren we. Dwars door Maassluis naar Maasdijk, lekker tegen de wind in in een mooie waaier.

In hoek van Holland nog even op een terras van een strandtent gekoken of de Chickies daar nog zaten, maar niet dus.

Dan op initiatief van Post nog een stukkie strand terug naar de pier. Johan stelde voor om windje mee te gaan rijden richting Kijkduin, maar daar werd niet naar geluisterd 🤔.

Dus tegen de wind in, over het zachte zand op pad. Ondanks die kleine kutwieltjes ging Post er als een haas vandoor !

Na de pier op naar de Torpedoloods voor het verlossende biertje.

Siem trok dit niet en ging er nu als een haas vandoor, de andere 2 omkerend richting strand voor meer zon, uitzicht en bier.

Wie weet neem ik de volgende x ook tijd voor een biertje.....

Lisi osl trail

vrijdag 22 juli 2016

22:02

Het zonnetje schijnt vrolijk, de vogels fluiten en onze huiseekhoorn is druk in de weer met

het verzamelen van eikels om de koude winterdagen door te komen. We gaan richting Kirchberg om de wereldberoemde Lisi-osl trail te bedwingen. Na wat zoeken komen we na een niet al te lange rit aan bij de Gaisberg in Kirchberg. De fietsen worden opgehangen aan de zijkant van de 4er-sesselbahn en dan gaan we omhoog onder een wolkeloze hemel. Eenmaal boven aangekomen begeven Collin en Sam zich naar het zonovergoten terras van het bergrestaurant en zoeken een plekje in de schaduw. Afgesproken wordt elkaar hierboven weer te ontmoeten. De zadels worden omlaag gezet, de helmen extra strak op het hoofd en er wordt nog wat lucht uit de banden gelaten. Dan begint de trail. Een aantal mensen staan sensatiebelust te kijken als wij starten, hopen op een duikeling van de Nederlandse rookies. In de folder staat dat deze trail ook voor beginners is, maar daar is op het eerste stukkie niks van te merken. Supergladde boomwortels, extreem steile afdalingen met zeer krappe bochten. Het gaat allemaal goed tot we opeens vol in de remmen moeten. We kunnen nog net op tijd stoppen voor een houten met kippengaas bekleedde schans die minstens twee meter boven de grond eindigt. Met veel moeite nemen we deze horde maar niet op de fiets. Na deze schans wordt het even een stukkie makkelijker en genieten we met volle teugen van de steile paadjes bezaaid met rotsen en boomwortels. Onderweg worden we gewaarschuwd door langs de route staande gele bordjes met schwierig, sehr schwierig en extreem. Er is nog weinig te merken van de route voor beginners, maar het gaat steeds beter en beter. Nog wel worden we een paar keer ingehaald door een volledig ingepakte downhill met full suspension bike. We passeren diepe afgronden, snelstromende rivieren en ontwijken soepel, midden op de trail staande dennenbomen. Het tweede deel van de afdaling is iets makkelijker, we durven zelfs af en toe een sprongetje te maken en trotseren een "sehr schwierig" stukkie. Mooie kuipbochten worden opgevolgd door kleine jumps. Na ongeveer 35 minuten zijn we beneden en genieten we al zwetend nog even na van deze geweldige ervaring. De zadels gaan weer omhoog om het stukje asfalt naar

de lift te overbruggen. Eenmaal weer boven en voordat we aan de tweede afdaling beginnen, drinken we nog gezellig even wat met Sam en Collin die in de tussentijd genoten hebben van het mooie uitzicht en het geweldige weer. De tweede afdaling gaat weer een stuk beter dan de eerste, we knallen door de kuipbochten en schrikken niet meer

van de gladde boomwortels. Zonder ongelukken komen we aan bij de lift waar Sam en Collin na een afdaling met de stoeltjes lift ons al staan op te wachten. De fietsen worden weer op de auto geladen en het gaat nu richting st. Johan in tirol waar ons een mountain cart avontuur staan te wachten.

De Voerstreek

zaterdag 23 juli 2016

17:46

En de Heere God nam een rib weg uit Adam, en schiep hieromheen 'de vrouw' als metgezellin voor A'dam zodat hij niet meer alleen zou zijn. En ze leefden van alles wat de natuur hen bracht in het land tussen de rivieren Tigris en Eufraat, en noemden dit 'het paradijs'.....

Na anderhalve hier weet ik 't zeker : daar klopt geen reet van ! Het paradijs lag hier, tussen het riviertje de Voer en de Geul , zeker weten !

Vandaag even een kort verkenningsronde gereden.

Even geproefd of ik met de tandwielverhouding 34-20 een beetje boven kon komen. Nou, net an. Op de Schophemmerberg en Krindaal kraakten mijn pezen wel, maar ik redde het.

Op de afdalingen de bekende 'Voerstreeksound' : het met een ketsend geluid wegschietende vuursteen.

Voor de afwisseling nog wat asfalt erbij gepakt (daar gaat die Mark even flink zweten straks ☹️).

Morgen een rondje mtb' en met Johnny, yehaa !

Rondje Limburg

vrijdag 29 juli 2016

22:55

Ouioui ! Hedenmorgen even voor half 10 arriveerde Retep op Vitchen 309 in 's Gravenvoeren.

Ook deze (fiets)vriend werd ontvangen met koffie en vlaai en grondige likken van Finn en vooral Fae, waarna rap de tandwielzooi aan het achterwiel werd verwisseld voor een tandje er bie up.

Niet veel later arriveerde Mark ook, die dezelfde verwelkoming ten deel viel (op de tandwielen na).

Nu omkleeden en gaan !

De reisleider had een leuke en pittige route in z'n kop zitten. Eerst een stukje vlak 's Gravenvoeren uit, dan de 1e klim al naar Ulvend. Mooi net nieuw asfalt, dat liep lekker.

Dan een fraaie afdaling vanaf gehucht de Planck, met een paar mooie bochten erin.

Terug langs het punt van vertrek en nu Zuid-Limburg in. Uiteraard weer klimmen richting St. Geertruid, Eckelrade (ook hele snelle afdaling) en op naar Valkenburg voor de Cauberg !

Na wat zoeken werd deze beroemde klim gevonden en gedaan. Die voel je wel !

Dan op weg naar de Keuterberg. Nou ik kan lullie verzekeren : die voel je ook ! Ook nog na de eerste 22% !

Maar een ieder kwam fietsend boven, waarna de touroperator koers zette naar Gulpen voor de 1e tussenstop. Hier werd een super cappuccino gedronken met een dikke rijstevlaai, thanks Retep !

De reis werd vervolgd richting Slenaken, waar de 1400 m lange klim van de Loorberg ons opwachtte.

Een mooie lopende klim, maar pittig.

Verderop wachtte de Camerig, ook zo'n beroemde klim uit de Amstel Gold Race. Een lange pittige klim tot aan Vaals, met prachtig uitzicht over het Geuldal rechts.

Ome Retep kwam ons in elke afdaling voorbij stieren, maar op de Camerig sloeg de man met de hamer toe.....

Bij Vaals aangekomen dacht de reisleader makkie an rechtsom te rijden richting Aubel en dan weer op het huisje aan.....

Maar ook de klim naar het drielandenpunt van waaruit de reis terug zou beginnen, was een leuke ☺.

Bij het drielandenpunt moest Retep ook even aan het zuurstof. Bij gebrek hieraan zou een dikke softijs ook moeten voldoen dacht hij.

Nu de laatste pakweg 20 km, met alleen maar dalen.....NOT !

Er volgden nog een aantal flinke klimkilometers !

Eindelijk kwam Aubel int zicht, en kort hierna sloegen we rechtsaf richting 's Gravenvoeren. Er werd nog even lekker gas gegeven tot aan de Plank, nog een keer die mooie afdaling en nu zo goed als 'thuis'.

Daar weer het welkom door Jannekutje, Fae en Finn.

Even wat drinken en in bad, waarna de reisleader zich omtoverde tot keukenprinses.

Toetje rijstepap met pruimen, koffie en dat was het dan weer voor vandaag.....

Superritje gasten !!!!!

Voor de rustdag

maandag 1 augustus 2016
19:46

Zo meiden, voor diegenen die het interesseren :

Vandaag nog ff rondje op de race gedaan.

Dorp hier uit naar de 1e klim naar gehucht 'La Planck' waar een deftige wijnboer zit trouwens.

Dat klimmetje ging al niet vanzelf.....

Dan via Teuven naar Slenaken waar de Loorberg nog tussen mij en m'n uiteindelijke doel van vandaag (de Camerig) stond.

Ook deze voelde ik wel. Na het 1e stuk op het grote blad, in de hoop de gang er in te kunnen houden moest Siempie toch rap naar het kleine blad.

Al met al toch pers record gereden, snap er niks van.

Dan de Camerig. Reed ik er vrijdag met een soepele tred vlot naar boven, nu ging het zwaar.

Aan het end ervan linksaf, en op richtinggevoel op naar Valkenburg. Toch nog maar een keer de Cauberg op (hak beter niet kunnen doen ☺).

Maar eerst de Sibbegrubbe. Ook een lange vervelende klim omhoog naar de westkant van Valkenburg min of meer. Relaxed op het binnenblad, kracht sparen voor de Cauberg.

Had ik net zo goed niet kunnen doen, de Cauberg op liep voor geen drol, ook niet omdat ik door een treuzelende automobilist geen aanlopie kon nemen.

Nu op het vakantiehuisje an : koers gezet naar Margraten en dan een beetje linksachtig aanhouden naar Banholt, Mheer en Noorbeek.

Mooi ritje weer door het prachtige Zuid Limburgse landschap, met weer mooi weer.

Maar de km's van donderdag, vrijdag en zondag waren goed voelbaar..... Morgen weer een rustdag.

Liesbreuk

woensdag 10 augustus 2016

22:52

Dijkx, Pullen, Vlieg en Siem stonden keurig om half 8 op die gr...brug op Post te wachten.

Die zoals gebruikelijk weer enkele minuten te laat kwam.

Na een korte inspectie van Post hem ze huurfiets bleek deze last te hebben van meerdere liesbreuken : de binnenband kwam op meerdere plekken door de buitenband heen ! Zie foto Pullen.

Snel wees Post de verhuurder op zijn plicht deugdelijk materiaal ter beschikking te stellen. Nu dit niet het geval bleek te zijn, werd onder dreiging van een rechtszaak, met als aanleiding poging tot doodslag, de huurfiets snel naar de Joubertstraat gereden voor een bandenwissel.

Hierna werd alsnog de rit gestart.

Via het voormalig K&K terrein werden de Rietputten bezocht, de dijken naar Vlaardingen met een losgeslagen Pulle voorop.

Door de suburbs van Vlaardingen naar de BP. De baan lag er mooi droog bij, en met een lekker toeristisch tempo werd de baan gerond.

Door het technische oponthoud was er geen tijd meer voor een 2e rondje en werd koers huiswaarts gezet.

Natuurlijk nog even rond de surfplas !

Pullen nam wederom het voortouw, maar werd halverwege gepasseerd door Siem, die on the lest nog voorbijgestoken werd door Vlieg.

In de Zuidbuurt werden nog wat sprintjes getrokken waarna ieder zijns weegs ging. Toch nog ff lekker gefietst

Rondje Renesse

zondag 14 augustus 2016

14:20

De 'reezers' hebben ook een lekker rondje gedaan : Mark en maatje Bertjan (met hem ze superdikke Carbon Storck) waren zelfs vroeg genoeg om nog een bakkie te doen bij Siempie.

We pakten het pontje van half 9, waar Jan nog op het nippertje aan kon monstern.

Via Rozenburg werd koers gezet maar Ouddorp via de inmiddels bekende wegen en fietspaden.

Met het windje kracht 2-3 schuin in de rug en Bertjan op kop lag de kruissnelheid op zo'n 35 km/u. Dat ging lekker dus

Vlak voor Renesse werd gestopt voor een bakkie met (Dankjewel Mark !).

Daarna werd nog een klein stukkie doorgestoken tot aan BH, en via de dijk langs de Grevelingen werd Stellendam weer bereikt.

Met het windje nu voornamelijk van schuin voor en opzij lag het tempo wat lager, maar ook nu nam Bertjan grotendeels het voortouw en ging het alsnog best lekker vooruit.

Het laatste stukkie trok Jan de karavaan vooruit en rap kwam de Harmsenbrug, de Calandbrug en de pont weer in zicht.

Supergaaf rondje mannen !

Vergonde x een rondje in de buurt van Delfgauw / Zoetermeer !

Wedstrijd in de Dijk

zondag 14 augustus 2016

22:30

Vanmiddag onderlinge wedstrijd gedaan met reesklup. Rondje van ruim 11 km om Maasdijk, eerst individueel - en dan in 3 tallen waarbij de snelste aan de langzaamste gekoppeld werden. Na eerst met de hele groep het rondje verkent te hebben werden we om de twee minuten de hel in geschoten. Wat ga je toch altijd dood in zo'n tijdrif. Die dikke Ride benen bleken het gelukkig nog aardig te doen ondanks de vakantie en finishte op slechts 4 seconden van Ron vd Berg. 36,5 km/h gemiddeld; viel me nog mee gezien het parcours en de wind. Daarna met

3-tallen de tweede ronde. Best lastig om het maximale eruit te halen zonder je laatste man kwijt te raken. Die heeft echt duizend doden geleden en we moesten soms ff van het gas maar uiteindelijk top gereden - wel weer net achter snelste groep 🙄. Nu 36.6 gemiddeld. Al met al geëindigd waar ik vooraf op ingeschaald was - 2e achter Ron vd Berg - maar veel dichter erachter dan verwacht 🙄. Na Bradelierloop, nacht feesten en dansen (nou ja, soort van 🙄) met mijn neef die 40 werd (liters spektakelbier), mislukte olympische finales kijken en 2 keer sterven rondom Maasdijk - ken ik voorlopig niet meer lopen... Vroeg onder de wol vanavond 🙄

Duifpolder

woensdag 17 augustus 2016

22:53

Biertje bij Siem, maar biertje van Pullen uut Spanje !

Smaakte best !

Gaaf ritje weer vanavond meiden.

Trekkade langs Maasland, dijkje op aanraden van Post naar de Duifpolder (fietspad was 'verboden' ivm triatlon) en door naar het schapendijkje.

Gravelpaadjes richting Delft, terug langs Vlaardingen en een hallefie BP als toetje.

Daarna zoals altijd lekker uitgefietst langs de Foppenplas 🙄👍🇳🇱.

Sleutelen

vrijdag 19 augustus 2016
08:34

Ja hoor gelukt, wat Pim Marel niet kan is geflikt door onze top mechaniciens Dijkx en Siem. Vakwerk om zo'n derryding te vervangen met al die stellingetjes, maar de eerste proefrit was veelbelovend. Gelukkig ging Siem akkoord met een korte koffiepauze georganiseerd door chickie Sam. Het grote

succes werd gevierd met halve liter radlers uit Oostenrijk. Goud voor Siem en Dijkx. Bovendien werd de sfeergraad nog flink gelift door de door het struikgewas schooierende Finn ! Die was daarvoor nog even uitgelaten door Sam, en werd ook goed verzorgd. Goud ook daarvoor ! Benieuwd naar de ervaringen van Post straks op zijn eigen gereanimeerde Bulls.... Gaat hij de lichte Bulls 26" missen ?????

Regen regen regen

zondag 21 augustus 2016

14:52

Inderdaad weer een gaaf rondje, deze zondag 21 aug 2016.

De dag begon met flinke buien, maar slechts weinig Fietsuh kutters lieten zich hierdoor tegenhouden.

Pullen, Jan en Siem pakten de pont van 10

voor 9 om alvast een beetje op te warmen op de mtb baan Rozenburg. Toen ze net op de pont stonden belde dhr Kooij op dat hij die pont net gemist had..... Geen nood, we treffen elkaar op Rozenburg Arie.

Vanaf de pont naar de kade van Maassluis kijkend was daar blijkbaar iets heel erg mis : we zagen allemaal felle oplichtende kleuren blauw en oranje. Zullen wel een ziekenauto, politie en brandweer zijn dachten we nog.....

Dit opgloeierende lichtschijnsel en kleurenpalet achtervolgde ons in de verte . Toen Arie K eenmaal op de mtb baan was gearriveerd, bleek dit laserspektakel Arie zelf te zijn in z'n nieuwe mtb outfit 🤩👍.

Na nog een rondje met z'n viertjes te hebben gedaan werd de pont aangedaan, om de rest van de mtb'erts (Post, Dijkx en Johan) op te pikken.

Nu volgas naar Oostvoorne, onder de nazomerzon en hier en daar een spatje regen.....

De eerste gradsdijk was zwaar door de tegenwind en hoogachtige gras. Het Rupsenpad ging echter weer heerlijk. Bij de mtb baan Oostvoorne aangekomen stopte het met zachtjes regenen en zag het ernaar uit dat de here God zijn afspraak na de zondvloed was vergeten.

Snel zochten enkelen de Stormvogel op voor een bakkie, Jan, Arie en Siem maakten het rondje ff af.

Jan en Siem dachten echter dat Arie ook in de Stormvogel ging schuilen, en reden hullie eigen tempo. Toen zij bij de Stormvogel aankwamen en ook maar aanschoven voor een bakkie, was Arie dus nog ergens in z'n uppie tegen de elementen aan het strijden 🤩. Na enkele minuten was ook Arie gearriveerd en werd hij ook, net als de

overigen, op een bakkie getraakteerd door Post. Dankjewel Post !
Nu het rondje afmaken en daarna pas naar huis !

Terug ook het rupsenpad nog gedaan en lekker uitgefietst naar de pont.
Half twee thuis.....oei, laat zat.....weer geen seks vanavond.....

Malheur

donderdag 25 augustus 2016
09:04

Mooi ritje gister. Begon met wat malheur met de remmetjes van Siem. Luid vloekend werd zijn ongenoegen geuit. Gelukkig waren honden lekker vrolijk, na het vernaggelen van een stuk muur. Het is gdvrrr al kwart voor pruttelde Siem ongeduldig. Snel via de Maaskant de rietputten opgezocht. Onder aanvoering van Retep werden zorgvuldig alle aanwezige brandnetels opgezocht. Vervolgen via een ellenlang graspad (genieten op de Bulls met grote wielen) reden we richting Vlaardingingen. Op de BP besloot Jo de uitdaging van de plankier op het technische stuk aan te gaan. Hij verweet de rest een seksuele voorkeur voor mannen. Hij moest zijn moed bekopen met een pijnlijke buiteling (geen erg). De rest? volgde onze held toch maar, maar dan zonder buiteling. Het uitrijden ging weer als vanouds. Retep verzorgde als een dolle het kopwerk, maar werd op het laats toch nog eenvoudig geklopt door Arie, die zijn lesje had geleerd. Biertje in de waker wat dik verdiend.

Mooi verslag Post, genieten weer !
Inderdaad, gauw de remmen van de Kenjen goed nakijken. Dacht dat het schurende geluid nog door het schitterende weer van zondagochtend kwam, maar de blikkies waren finaal weg. Normaal klusje van een paar minuten. Dit keer niet : Krijg die grafblokkies er nog niet in, zuigertjes gaan niet ver genoeg terug. Nog nooit last mee gehad..... Graftiefuspleuriszooi ! Toch weer leuk maar te kort rondje gedaan . Op de SS weer, terwijl ik juist ff zin had om op de Kenjen te stappen.

Geen brandnetel gezien overigens ☹️.

En ja, bij zo'n smal plankier gaat Siempie op slot..... Kon ook al niet meedoen in de eindsprint ☹️.

Gelukkig zat er op BP nog wel lekker gang in, hoewel het in de bossies al flink donker was geworden en het een extra uitdaging was om om de boompjes heen te sturen zonder lampie...

Zie te wel, gefixed ! Gisteravond geen mogelijkheid om echt flink te vloeken (moest me toch een beetje inhouden daar op de stoep). Nu in een half uur gefixed, voor en achter. Gewoon ff t ontluchtingsschroefie losgedraaid en een paar druppies remolie eruit laten lopen, dan kunnen de zuigertjes wat meer naar binnen.....

Donder en bliksem

zondag 28 augustus 2016
14:37

Totaal geen activiteit in de Fietsuh kut app gisteravond. Een groot deel van de Fietsuh kutters is zich klem aan het zuipen op tennispark de Commandeur dus besloot ik vanmorgen zelf ff een rondje te maken. Vroeg op want de Windguru geeft veel wind op rond het middaguur en daar heb ik weinig zin an. Zware donderklappen en slagregens als ik om half negen op de fiets wil stappen. Dan nog maar een bakkie koffie en wachten tot het ophoudt met onweren. Kwart over negen is het zover, voor de zekerheid een rugzakkie mee met regenjas, banaan, blikkie Cola en mijn pontkaart. Mijn inschatting is niet helemaal optimaal want in de Zuidbuurt begint het weer te onweren en te donderen, druppels die zonder moeite een borrelglas vullen vallen kletterend omlaag en binnen de kortste keren ben ik zeiknat. Mijn regenjas aantrekken heeft geen zin meer. Een strak hardloop vrouwtje met doorweekte kleding geeft mij een blik van verstandhouding van "niks meer aan te doen". Een Reiger zit zuchtend aan de slootkant want hij ziet geen klote door de opspattende druppels. Sommige delen van de weg zijn niet meer te onderscheiden van de sloot die er naast loopt, spatbordje thuis gelaten, ook niet echt handig. Net voor de Beneluxtunnel, als ik ff

kan aanhaken bij een groep wielrenners, wordt het droog. De wielrenners pakken het brommergedeelte van de Benelux, ik netjes het fietsgedeelte. Via Pernis en Hoogvliet kom ik bij de Spijkenisse brug die voor de verandering een keertje niet openstaat. Op de toendra tussen Spijkenisse en Hellevoet komt de door de Windguru voorspelde wind opzetten. Schuilen gaat hier niet, oneindig lange fietspaden en met een vaart van 18 km/h ploeter ik tegen de wind in. Hoopvol kijk ik in de oneindige verte om te zien of er ergens misschien een rijtje bomen staat die de wind breekt zodat mijn brandende bovenbenen even rust kunnen krijgen van deze niet aflatende wind. Eindelijk de eerste huizen van Hellevoet, nu kan ik een beetje uit de wind rijden. Ik stop bij mijn Zus voor een bakkie, maar ze doet niet open omdat ze denkt dat er een Jehova aan de deur staat. Dan maar mijn banaan opeten en mijn Cola'tje opdrieken in de voortuin in gezelschap van Max de kat van mijn zus. Voor de wind gaat het best lekker richting Rozenburg. Bij Vierpolders ga ik nog bijna onderuit door een dode rat die precies in een bocht dood is gegaan. Bij BBB en de Calandbrug probeer ik nog een Strava recordje te pakken, dat lukt wel maar de Fietsuh kutters met die graf racefietsen blijven me natuurlijk makkelijk voor. Goeie timing, het pontje komt er precies aan. Toch ff lekker gefietst vandaag ondanks de regen.

Wegnicht

woensdag 31 augustus 2016
20:04

Jazekers, gisteravond (na lang aandringen van gene zijde) ben ik ff aangehaakt bij t kluppie van buurman Peet (tijdschrift FIETS). Makkie an naar begin Gaag / Weverskade (ook bij een brug, maar niet zo'n naargeestige).

Ook de ons bekende Aad is van die klup. De voor mij onbekende Joost (op een fraaie carbon Cube) en Rick (op een nog fraaiere carbon KTM) maakten de klup voor deze avond compleet.

Dan op naar Hoek v Holland.

Deze mannen rijden op dinsdag altijd dezelfde route (zou ik nooit doen, maar goed).

Al snel waren we echter met 6 man. Ik dacht 'is er nu nog 1 bijgekomen?' Maar Onderweg haakte er nog een andere wegnicht bij ons aan. Hij vindt het een lekker tempootje zo. Oja joh? Gaat wel, zou ik zeggen. Had nog geen zweet op m'n rug staan.

Bij Hoek v Holland rechtsom om via het oude fietspad naar Kijkduin te rijden.

Ook hier nog makkie aan, hoewel Aad af en toe wel ff gas gaf en het tempo opschroefde. Maar dat ging dan te hard voor de anderen

Ff door Den Haag /Ockenburgh heen richting Madesteijn en de Poelek. Over de weg nu, best wel een beetje vreemd met af een auto achter je.... Maar het bolt wel lekker over dat gladde asfalt.

Via de Wateringen / Bonte Haas richting Schiplui en de Gaag. Nu ging het gas er een beetje op tot aan Maasland toe, waar de rit min of meer gedaan was en rustig uitgebald werd naar Maassluis.

Geinig rondje en vanaf de Gaag tot aan de molens bij Maasland dik 32 km/u op de klok.

Een ieder haakt af

woensdag 31 augustus 2016
22:50

Zo dan, in m'n remie naar de BP getoerd, heerlijk 3 rondjes gedaan... Eerste rondje waren de bandjes nogal hard, glee alle kanten op, beetje leeg laten lopen en toen ging het als een trein! Vlak achter me kwam er nog zes man WWV uit het bos, dus konden stukkie gelijk op, ook leuk... Al met al prima rondje!

Beter dan achter het bier! 🍷👍🍷

Loenen en droge bek.

zaterdag 3 september 2016

09:26

Gistermiddag aangekomen in 'ons' vakantiehuysje n Loenen. Na het rondje met de honden en de koffie gelijk de onderdelen van de Magneet uit de Clio gevist, in elkaar gesmeed en opgestapt voor een rondje in de buurt.
Geen tijd om een route uit te zetten dus op de bonnefooi op zoek naar de Posbank.
Na wat omzwervingen is dat gelukt en kon ik de Posbank op. Stelt niet veel voor, in het begin zie je niet hoe het omhoog gaat, maar voel je het wel. En het laatste stukkie (50 m ?) is wel steil met zonder versnellingen. Ik was ook een flessie met drinken vergeten, dus dat maakte dat ik al die tijd met een droge bek aan het trappen was. Stom !
Daarna weer richting Loenen.
Door de bossen over de Veluwe ineens rechts van me een hoop geritsel, loopt er een wild zwijn vlak voor me uit ! Zo dan, best een flinke jongen, toch een stuk groter dan een gewoon varruk..... Nu begrijp ik waarom die Obelix zo sterk is geworden.
Jullie plezier morgenochtend jongens, ik ben nog ff hiero.....

Rondje Rotterdam

zondag 4 september 2016

15:56

De hemel is gestopt met huilen als we verzamelen op de grafbrug. De dresscode is zwart met blauw, helaas is dat bij Jo niet helemaal overgekomen, zijn shirt met groene tinten vloekt vreselijk bij de rest van de Fietsuh kutters die zich keurig aan de eerder gemaakte afspraken hebben gehouden. Afsproken wordt richting Rotterdam te gaan, om toch nog wat offroad meters te maken gaan we via de Broekpolder. Het is nog ff wachten op Peet die halverwege het BP parcours een telefoontje moet afhandelen. Na de BP is het voornamelijk asfalt tot aan de Euromast. Aangestoken door het feestgedruis van de Wereld Haven Dagen besluiten we een rondje te maken door de mensenmassa langs de haven. Eerst nog biedt een vriendelijk

Marinier aan om een foto te maken van de Fietsuh kutters. (jammer van Jo zijn afwijkende kleding). De twee uur wachttijd bij onderzeeboot de Walrus is ons net iets te veel.

Bij havenkroeg de ballentent kunnen we de verleiding niet weerstaan om een bakkie te doen. De fietsen worden 10 centimeter naast ons tafeltje neergezet en geen seconde uit het oog verloren. Na een heerlijk bakkie gaan we via de trambaan richting de Willemsbrug. Onderweg wordt er intens genoten van de diverse activiteiten langs de kade. Er wordt door de Fietsuh kutters met volle borst mee gezongen met de Simple Minds, DON'T YOU FORGET ABOUT ME HE HE HE. De wind ginst door de kabels, de golven slaan stuk op de kade als we de Willemsbrug op knallen. In een moordend tempo wordt daarna de Erasmusbrug genomen. Twee agentes staan hoofdschuddend te kijken als we ons met een ongelooflijk tempo van de trappen van de Erasmus laten vallen. We laten ons niet verleiden door de heerlijke geuren van beenham en spek en fietsen stug door naar de ingang van de Maastunnel.

De teksten aan de zijkant van de roltrap gaan iets te snel voorbij om goed te kunnen lezen. Met een kilometertje of 40 per uur wordt de tunnel genomen. Aan de overkant wordt nog ff genoten van het uitzicht op Rotterdam. Post verteld nog een verhaal over hoeren ofzo, kon het niet goed horen door de niet aflatende keiharde zuidwester die door mijn helm giert. Er wordt nog even getalmd want het vooruitzicht om 25 Km tegen de wind in terug te fietsen staat niemand echt aan. Er is weinig beschutting tegen de wind in het havengebied maar uiteindelijk bereiken we via Pernis, de Benelux tunnel. Via het Liesveld viaduct komen we in de buurt van de golfbaan waar we ons even op de Veluwe wanen met zelfs een heuse camping. Jo haalt ons over om het campingterrein van de "vreemde vogel" te betreden.

We worden verrast worden door slaapplekken als vliegtuigen, vogelhuisjes en struisvogels. Het is inmiddels al half twee of zo en we besluiten koffie met appeltaart te bestellen. We vragen ons ondertussen af wat het business model kan zijn van deze camping? Bij het afrekenen van vier koffie en vier appeltaart weten we het. Het laatste geld wordt bij elkaar geschrapt en dan gaat het richting Maassluis. Een superleuke verrassende rit met wat weinig moddergehalte maar zekers voor herhaling vatbaar.

31 gemiddeld

donderdag 8 september 2016

05:37

Zo meiden, sinds hedenavond is Post hem ze fiets weer € 125,- euro meer waard. Nieuw voorwiel en middenbled er bie up. Uitgevoerd op het plaatsje bij Siem, kopje Nespresso erbij (jaja, Siem gaat enorm met z'n tijd mee) en een stroopwafel, en na een 3 kwartier stond de Bulls weer klaar. Inclusief gesmeerde ketting. Dus rap opgestapt voor een nichtenrondje over de wegt. Het was inmiddels ca kwart voor 9, dus de lampies konden gelijk aan. Direct lekker de gang erin, want de Bulls was niet van an te treuzelen met al dat nieuwe Shiny stuff. Siem reed dan wel voorop, maar dit was meer voor de vorm : Post moest zich steeds inhouden. Als Siem vroeg "gatie nog Post?" kreeg hij steevast het antwoord "jahaa !" M.a.w. Rij nou maar door slome duikelaar..... Na Vlaardingen, Schiedam en Delft te hebben geschampt ging bij Schiplui helaas Siem's lampie uut. Ja, het echte lampie he. Gelukkig kon Post toen eindelijk overnemen zonder Siem's eer te schenden en ging het pas echt lekker door. Met een gangetje van zo'n 35 per uur kwam Maasland in t zicht en daarmee het eind van dit racerondje op de wegt....

Rondje op de race

zondag 11 september 2016

17:55

Niet zo ongeduldig Pullen ! Dit appie kreeg ik om 00:40 vannacht van Jan..... Kan je nagaan hoe ver hij en ik zijn afgegleden wat betreft de lust en power om te fietsen 🤔🏠🔒🔧🔩. Gingen we vroeger om half 7 ff naar Noordwijk om voor de middag weer thuis te zijn, nu is half 9 de standaard..... Maar geen erg, ik moest toch nog ff met de honden lopen want Jannekutje lag nog te

ruften na een wilde nacht op jet Scheveningse strand met Kenny B en Marco Borzaadto. Dus half 9 stapten we op onze homo-fietsen voor een anders dan anders rondje. Nu eens niet via Kijkduin naar het noorden of via Rozenburg zuidwaarts. Maar nu eens naar de oost. Omdat het toch wat zoeken en verkeerd rijden zou gaan worden (en de vorm er toch niet is) zou het niet gaan om een hoog gemiddelde te rijden, maar lekker km's wegtrappen. Bij Vlaardingen een stuk over de wegt rijdend (toch geen auto's) ging het nog maar net goed toen Jan's achterwiel bijna door een gleuf tussen spoorrails werd beetgepakt. Jan bleef net overend, en hij heeft toch al een 2e hands setje liggen thuis. Na de Beneluxtunnel via Pernis en de Waalhaven Rotjeknor in. Dan een beetje op ons ontbrekende richtinggevoel naar de Brienoordbrug. 'Was Dijkx er maar bij' riepen we nog. Die weet aardig de wegt in de Rotterdamse achterbuurten. Wij niet, maar toch na ff Ridderkerk te hebben geschampt kwamen we bij de Brienoordbrug aan, en erover. Dan verder oostwaarts richting Capelle a/d IJssel. Nieuwerkerk a/d IJssel, Moordrecht en Gouda. Hier linksom voor de wegt terug. Eerst een stuk parallel aan de A20, waar we voor Nieuwerkerk nog de startplaats van de Ladies Ride passeerden. Zet hem op Chickies !!! Maar we wilden niet de hele wegt langs de A20 blijven rijden, dus zijn we even later rechtsaf geslagen om via Nesselande de Rottekade op te zoeken. Druk hier vanwege allerlei andere Chickies ! Via Hillegersberg naar 16 hoven en door de Spaanse Poldert weer naar huis. Mooi rondje, maar kan nog mooier als er iets meer tijd in de voorbereiding wordt gestoken. Dan denk ik aan rijden via de Charloise Legendijk en verderop dichter langs de Maas te kunnen blijven. Alhoewel, het fietspad vanaf R'kerk naar de Brienoordbrug was ook mooi.

Schijtrondje

zondag 11 september 2016
18:11

Wij hebben een kortachtig schijtrondje gereden. Opgejaagd door een vol middagprogramma van die en gene moesten we het rondje Delft snel afronden. Geen glitter en glamour zoals bij de chickies. Wij zaten na het schapendijkje helemaal onder de schijt. Na het dijkje af bij Schiplui bleef er ook nog eens allemaal gras aan hangen. De strakke hardlooptdames keurden ons geen blik waardig. Wel keurig op tijd thuis, dat dan weer wel.

Met BertJan mee

zondag 18 september 2016

13:45

Allememaggies hee, dat was weer een best rondje !

Om 6 uur m'n nest uit, potje havermoutpap koken en opvreten, honden uitlaten en om 8 u op de fiets.

Samen met Jan op weg naar de klimberg bij Bergschenhoek. Hier hadden we afgesproken met de initiatiefnemer van deze rit : Marrekie. Hij had goede vriend Bertjan ook gevraagd (lekker bijdehand !) en zou om 9 u ook daar staan.

Bertjan wist een leuk rondje Schoonhoven.

Schoonhoven ☺ ☺ ☺ ☺ Ja, Schoonhoven !

Vroeger met de motor met dik 200 km/u over de dijk daar ja, maar nu op de racefiets ??? Goed hoor, rijden maar, we zien wel waar het schip strand.....

Vanaf de klimberg naar Kralingen en de Brienenoordbrug, dan vlak daarvoor linksaf naar krimpen a/d Lek en zo verder de polders in.

Vanwege tijdgebrek niet helemaal door naar Schoonhoven, maar linksaf richting Gouda.

In de polders stond nog een straf windje, waar Bertjan eigenlijk in het geheel geen last van lijkt te hebben.

Hij maalt maar door met een gangetje van tegen de 35, en de rest lekker achter hem aan in het zuchie.

Jan en Siem wilden rond 12en weer in de buurt van huis zijn, en werden steeds zenuwachtiger als Bertjan weer ergens rechtsaf sloeg waar zij dachten linksaf te moeten (op huis an). Bertjan tolereerde geen tegenspraak en trok z'n eigen plan. De rest volgde maar gedwee, ook omdat Jan en Siem geen idee meer hadden waar ze zich bevonden.....

Eindelijk kwamen we bij de bruggen van Gouda en werd koers gezet naar Nieuwerkerk. Hier splitsten onze wegen zich : Bertjan en Mark sloegen rechtsaf de polders in richting het noorden en Zoetermeer, Jan en Siem gingen rechtdoor op zoek naar de bekende wegen bij Schiedam.

Er moest nog wel flink gezocht worden : weinig fietspaden in Nieuwerkerk welke rechtstreeks naar R'dam gaan. Veel klinkerstroken hier.

In Rotterdam aangekomen wat wegopbrekingen zodat ook daar geslingerd en omgereden (ook over de autoweg tegen het verkeer in ☺) moest worden. Lekker voor het gemiddelde NOT !

Uiteindelijk kwamen we weer op de bekende (fietspaden) en zat de rit er zo goed als op.

Bij de veerpont reed Siem toch maar linea rectum de Joubertstraat in (geen fut meer om Jan thuis te brengen) en reed Jan door naar Maasdijk.

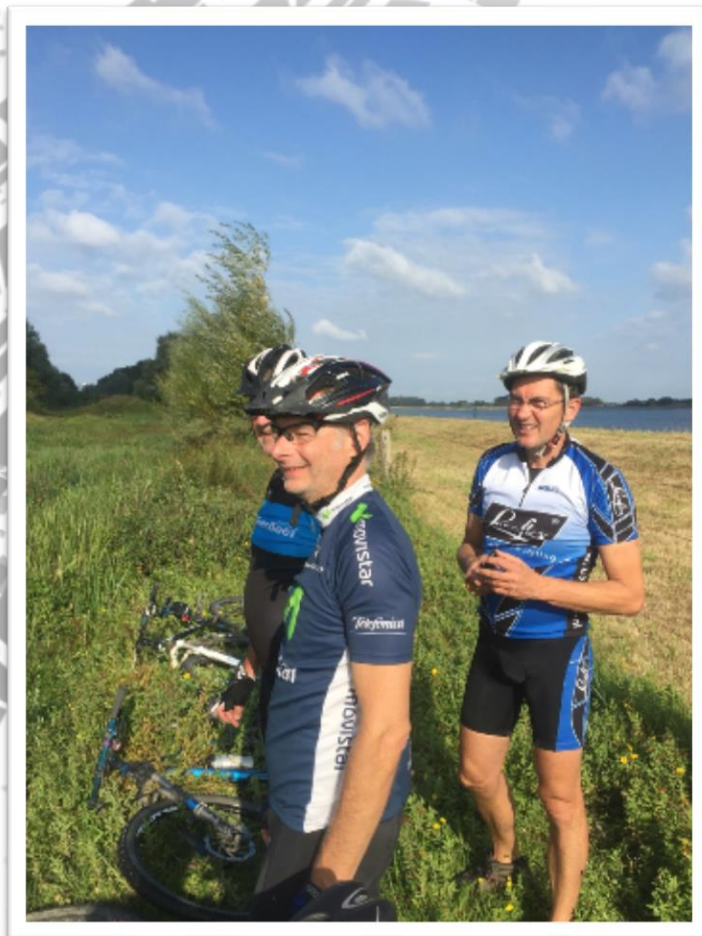
Mooi ritje weer, 116 km met gemiddeld 29,4. Goede training om de achterstand wat in te lopen.

Klitten in Rozenburg

zondag 18 september 2016

20:54

Het B peleton koos voor een rondje Rozenburg. Dijkx had zich volgestopt met medusijn en was er ook bij en ontliep het ontbijt met de schoonouders. We gingen linksaf op zoek naar leuke paadjes. Dit avontuur moesten we bekopen met prikpoten en plakshit op onze uitrusting. Terug achter Jo aan op het trein trace (gang is alles), langs het schilderachtige Rozenburg met hun karakteristieke middenstand met als de AVR als blikvanger. Een leuk paadje ontdekt richting het circuit, tenminste nu is het een paadje. Het circuit lag er prachtig bij en heeft een nieuw houten opstakel erbij. In de landtong weer genoten van de prachtige natuur en stekelpaden. Jo wilde ineens over de gebaande wegen zo snel mogelijk naar de bergen. Onderweg nog een nieuwe vriend leren kennen. Hij wees op een mooie gladde weg. Schamper lachend kozen we toch voor het hobbelige graspad. Peet begon nog over zijn druivenoogst om nog de hersteltijd wat op te rekken. Volgas over de graspaden richting de bergen. Na het steile holletje (op het puntje van je zadel zitten) ons getraakteerd op onvervalste filterkoffie. Hier nog geen hypermoderne koffie zoals in de Joubertstraat. Terug achter de ontketende Jo aan (weghomo in spe). Peet kon het moordtempo van Jo keurig volgen in het zuchie. Op de terugweg kwamen we Pullen nog tegen, die half nakend in zijn sixpackie stond te tuinieren, maar snel doorgefietst.

Happen trappen 2016

maandag 26 september 2016

21:37

In de traditie van Fietsuh Kut, wordt er na elke serieuze fietsrit een verslag gemaakt.

De weergoden zijn ons gunstig gezind, de zon schittert in het zacht kabbelende water van de Waterweg. Een zeemeeuw scheert rakelings over het water, op zoek naar voedsel. Een fietser haalt met een extra krachtinspanning nog net de veerpont van 09:50. De matrozen van een voorbij stomend vrachtschip staan rustig het dek te zwabberen, genietend van het schitterende weer. De windmolens aan de overkant maken rustig hun rondje.

Jo zit al op het terras van "het Hoofd". Het eerste bakkie koffie wordt besteld op het ietwat frisse maar gezellige terras. Langzaam druppelen de "Happen&trappen" mannen binnen. Peet is ietwat verlaat, hij staat netjes volgens de afspraak van donderdagavond, hoopvol maar tevergeefs te wachten op van Aalst, op de brug bij Zweko. Pelli en Klit zijn zonder reden te laat. John, met ogen zo rood als scharlaken voegt zich ook nog ff bij de groep voor een bakkie. De pot wordt gevuld, bananen worden uitgedeeld en Baat maakt de route bekend, we gaan richting Rotterdam met de trein. Door de ietwat gebrekkige

communicatie in de whatsapp groep is er geen kaartje voor Kees. De helft van de gasten kan zichzelf en fiets nog net in de trein wurmen voordat de deuren van de trein sissend dichtgaan en de conducteur fanatiek op zijn fluit blaast. De rest heeft pech en moet zichzelf een half uur lang vermaken op station Maassluis. In Rotterdam lukt het uiteindelijk iedereen om zichzelf en fiets door de OV-poortjes te persen. Om het halfuur wachten te overbruggen worden de fietsen zorgvuldig op slot gezet voor de Starbucks in het schitterend verbouwde Centraal Station. Bedenklijk nemen de meiden achter de balie de bestelling op, ze hebben nog nooit van gewone koffie gehoord maar uiteindelijk na een klein half uurtje is de bestelling klaar en wordt de koffie door Post geserveerd in kartonnen bekertjes zo groot als emmers en koekies zijn er niet bij. Als de hele club weer compleet is begint de eigenlijke fietstocht. De eerste tussenstop is de "Oude Haven". Iedereen is nog fris dus het tempo ligt hoog, binnen de kortste keren zitten we op het zonovergoten terras aan het water. De truien en jassen worden opgeborgen, Baat ritst de pijpen van zijn afritsbroek los, Pelli heeft het moeilijk in deze hitte met zijn lange broek. De koffie smaakt heel wat beter dan bij Starbucks, alleen het gebak mist, wel een koekie dit keer. Een varende houtgestookte hottub met drie bierdrinkende gasten vaart langzaam voorbij, vier mussen wachten geduldig en hoopvol tot ik een kruimeltje laat vallen, het uitzicht op de Oude haven met daarachter de Willemsbrug is overweldigend maar dan roept Baat ons weer tot de orde, we moeten weer verder want anders klopt het schema niet meer. De route voert ons verder over de steile klim van de Willemsbrug richting Noorder Eiland. Van Aalst wordt bijna onthoofd als de slagbomen geruisloos dichtgaan bij de brug over de Koningshaven. Na een kwartier wachten komt er uiteindelijk een minuscuul zeilbootje onder de brug doorgevaren. Onderweg naar de kop van Zuid worden we door Pulle en Kees op de hoogte gehouden van diverse wetenswaardigheden over dit stadsdeel. Met een kop vol informatie bereiken we uiteindelijk het einde van de landtong bij Hotel New York. Er heerst hier

een gezellige drukte en een deel van de groep geniet hier nog even van het uitzicht over de Nieuwe Maas met in de verte de Euromast, ook het typische gebouw van de zeevaartschool is in de verte zichtbaar. Watertaxi's varen af en aan, hun boeg hooggeheven boven de golven en een wit kielzog achterlatend als ze in volle vaart langs razen. Veel tijd om te genieten hebben we niet want de rest van de club fietst al via de Rijnhavenbrug richting Katendrecht. Bij de ss Rotterdam lopen vrouwen met hoofden als klokken en wordt geprobeerd ons naar binnen te lokken, we kunnen de verleiding weerstaan en komen uiteindelijk in de Food Factory terecht waar ze bier schenken zo bitter als gal. Via de Erasmus brug bereiken we tot vreugde van Henhen de Ballentent. Jo claimt dat de ballen van El lekkerder zijn en Klit heeft spijt dat ie brood besteld heeft i.p.v. patat. De ballen zijn te compact maar goed te eten, pindasaus is er te weinig. Via de, op de Londense Underground lijkende, en voor sommige van ons uitdagende afdaling naar de catacomben van de Maastunnel steken we de Nieuwe Maas voor de derde keer over vandaag. Aan de overkant in Charlois wacht ons een verrassing en krijgen we allemaal een warm welkom van Marja van Katendrecht, een beroemdheid in de omgeving en een goede vriend(in) van Pulle. Met humor en af en toe een schuine opmerkingen leidt zij de buurtbingo, waar de deelnemers serieus en gespannen nummertjes aan het wegkrassen zijn in de hoop in aanmerking te komen voor de hoofdprijs en een zoen van Marja. Met pijn in ons hart nemen we afscheid en via Heijplaat, het havengebied en het Pittoreske Pernis bereiken we de Beneluxtunnel. Rob ,met lange broek, heeft inmiddels een centimeter zweet op zijn voorhoofd staan. We benne te vroeg dus wordt er nog een tussenstop ingelast op Camping de Vreemde-Vogel in Vlaardingen. Vol verwondering worden de vreemde bouwsels op de camping bekeken en wordt er net voor sluitingstijd genoten van een drankje. De laatste etappe naar "het Hoofd" wordt aangevangen waar we Ruk en John treffen. Pulle heeft een uitgebalanceerd menu samengesteld dat wordt weggespoeld

met de nodige wijn, bier en ice tea. Als afsluiting wordt er nog geposeerd met de eigenaar van de tent en wordt er een haarscherpe groepsfoto genomen door een van de meiden van de bediening. Een superdag, met mooi weer en lekker eten. Complimenten voor de organisatie.

Inpakken en wegwezen

woensdag 28 september 2016
21:25

Avond mannen Fietsuh kutters !
Helaas geen ritje vanavond, het was inladen voor 'happuh en trappuh' aan de voet (en wellicht ook op de top) van de Mont Ventoux. Zojuist hebben de deelnemers Anton Olie, Japio, Mennoio en Martin hulle fietsen en zoi bij Arie gebracht en in de Vito gepropt. Arie was net klaar met een kleine beurt aan de Vito : nieuwe krukaslagers erin en nog een paar andere kleine dingen ☹️.
Morgenochtend ganeme op pad.
We zullen af en toe wel even een kleine impressie faxen.
O revwaar !

Onderlangs de Pukkel

vrijdag 30 september 2016
19:37

Jan bedoelt niet die pukkel op mijn reet hoor ☹️.....
Zo mannen, vandaag ff een pittig rondje gedaan, onderlangs de Kale Berg.
Uiteraard start in Malaucene, en dan gelijk over de col de Madeleine (is niet de echte Madeleine uit de Tour hoor).
Dan door Bedoin en Villers s Auzon naar zuidelijker streken en de Gorges du Nesque.
Dat hadden we beter niet kunnen doen : hele teffusend klimmen op de weg D5 tot aan Sault toe.

Zere en moeie poten als gevolg.
Aan het eind van deze klim een te korte afdaling naar Sault, waar we wat gegeten hebben.
Toen met een te volle pens weer richting Malaucene via de noordkant van de Nesque..... Dat zou een makkelijk stuk moeten zijn met alleen maar heel vlak

af dalen... Ja NOT ! Natuurlijk eerst weer een pittige klim en bij het eindelijk afdalen, het hele end harde pleuriswind tegen.
Menno Patani en Jan Degenkolb reden me los op deze snelle weg met hele mooie maar onoverzichtelijke bochten. Ik kwam dus alleen te zitten en vond het wel ff welletjes.
Een stuk verder kwamen de anderen (Martin, Arie K, Olie en Mark) mij weer inhalen en kon ik de laatste km's weer lekker meeknallen.
Vanaf Villers s Auzon nog veel klimmen naar Bedoin en weer de col de Madeleine..... Toen zaten Menno, Jan, Martin en ik weer ff alleen en hebben het laatste stuk toch nog vollegas naar thuis kunnen knallen.

Arie K vocht nog een onderlinge strijd uit met Mark (eerstgenoemde won nipt) en kwamen dus als 2e koppel binnen, al snel gevolgd door Olie, Jaap en Retep.
Zo was het hele spul weer compleet.
Gelukkig zonder pech en/of ongelukken thuis.
Nu eten koken , bakkie en naar bed.
Morgen weer eerst naar Sault ☹️ en dan vanaf Sault de berg op ☹️☹️☹️☹️☹️☹️ : de 'makkelijke' kant met slechts 27 km en gemiddeld een procent of 6-7 geloof ik. Gaat pijn doen !

Slecht weer

zaterdag 1 oktober 2016

17:36

Niet doen Johan, doet vreselijk zeer zo'n reesfietsch !

Vandaag kutweer hier : regen tot 11 u.

Toen toch op de fiets gestapt, ook omdat er 2 fietsmaten hierheen zijn gekomen voor onze mede Ventouxganger Menno. Dat was wel een verrassing voor hem ! Met z'n 11en naar de top vanuit hier (Malaucene).

Fikse bult vanaf hier, gemiddeld 8,5 % geloof ik maar ook hele lange stukken 10, 11 en 12 % . En dat gaat wel zeer doen !

Op de top stonden ook Menno's zoon en dochter, dus nog een extra ontroerende verrassing voor die gozer !

Op de top teffeskoud (graad of 6) en harde wind en mist.

Op de tast naar benee, beetje voelend langs de houten vangrail. Pas op voor splinters . Iedereen weer heelhuids benee.

Morgen proberen vanaf Bedoin.

Het plan om 3 X op 1 dag naar boven te peddelen verdwijnt langzaam naar de achtergrond.

Wij worden een daggie ouder zeker .....

Jullie ook een lekker rondje in de buurt morgenochtend he !

Zeehonden en nattigheid

zondag 2 oktober 2016

17:59

De geur van gebakken eieren overheerst. Het gegil van formule 1 motoren galmt door de huiskamer. Het logo van de BBC is ingebrand

in de rechterbovenhoek van de tv. Het is 9 uur 's morgens. Ik overweeg om alvast richting Jo te gaan maar de afspraak is pas om tien uur. Buienradar voorspelt niet veel goeds. De rest van de club zit lekker in Frankrijk, met schitterende vergezichten en veel zonneshijn. Bij Jo en El worden we gastvrij ontvangen met koffie en een stuk heerlijk Hema gebak. De zon begint ook in Maassluis te schijnen, wat is het leven toch goed. De Chickies gaan vandaag ook mee en dat zorgt voor nog meer feestvreugde. Ik krijg van El nog een paar wielren handschoenen, nu kan de dag helemaal niet meer stuk. Voor een tweede bakkie is geen tijd want we handhaven een strak schema, we moeten de Fast Ferry halen van 11.06 en geen minuut later.

Snel wordt er hier en daar nog een band opgepompt en dan gaan we richting HvH. Op het schelpenpad langs de waterweg worden we nog verrot gescholden door een chagrijnige kerel in een scootmobiel die het halve pad blokkeert.

Post schrikt zich de kolere van een hond zo groot als een Eland maar hij overleeft dit voorval. Pulle probeert de Chikies nog te versieren maar wordt tot de orde geroepen.

Via een goed bereikbaar spruitenpad bereiken we het gemaal waar we de Chickies, die via het pad langs de waterweg gefietst hebben, weer tegenkomen. Vanwege het strakke schema wordt besloten de Mont Ventoux één keer te nemen. Pulle negeert deze afspraak en doet hem twee keer. Pas bij de Stenaline kan hij weer aanhaken bij de stug doortrappende groep, die heel sociaal natuurlijk niet op hem wacht. Het is nog steeds droog maar donkere wolken pakken zich samen boven zee, in de verte is een regenboog zichtbaar. De oude vuurtoren in HvH wordt sprookjesachtig verlicht door het zonnetje dat zich af en toe door de wolken priemt. Een aalscholver droogt zijn vleugels en kijkt ons vanaf zijn hoge positie hoofdschuddend na. Eenmaal gearriveerd in de Berghaven hoeven we niet lang te wachten, de Fast Ferry is mooi op tijd en stoomt op zijn twee drijvers de haven binnen.

Er is nog even contact met de bemanning van de zeesleper Rotterdam en dan mogen we aan boord van de Ferry. We zijn de enige klanten en krijgen een warm welkom van de Steward. Pulle zet zijn fiets op een totaal verkeerde plek en wordt met natuurlijk de beste bedoelingen gecorrigeerd door zijn mede fietsers. De Steward heeft speciaal vanmorgen de zeehonden los gelaten, dus met een beetje geluk krijgen we ze te zien vandaag. Eenmaal aan boord barsten de hemelsluizen open, wat een timing, wij zitten warm en droog aan boord van de "Nieuwe Prins". Een rijnaak vaart diep beladen richting open zee en de Pilot boten in de Berghaven liggen hoopvol de wachten op een klus. Peet betaald de overtocht en dan scheuren we met een behoorlijke vaart en een wit kielzog

achterlatend de waterweg op. Post en Dijkx zijn de hele fietsrit al zenuwachtig, Dijkx heeft slecht geslapen en Post had een nachtmerrie over surfplanken. Het doel van deze fietstocht was zeehonden kijken, maar zouden ze er wel zijn vandaag? Tot grote opluchting van Post en Dijkx liggen er welgeteld 32 zeehonden volgegeten te luieren op het kunstmatige eiland in het Breddiep. De Chickies en Fietsuh kutters vergapen zich aan de gigantische containerschepen die onze, in verhouding piepkleine ferry, rakelings passeren. Met een knal die het hele schip doet schudden legt de Kapitein zijn ferry aan tegen de steiger van de Tweede Maasvlakte. Midden op de Maasvlakte wordt er nog een pukkel bedwongen, alleen Post haalt in één keer de top, Peet gaat zelfs nog op zijn bek. Eenmaal boven genieten we met volle teugen van het prachtige uitzicht over de industriële omgeving. Drie kolencentrales braken hun rook uit over de omgeving, in de verte de zwarte rook van een mammoettanker, stalen pijpen zo groot als tunnels en overal op de weg dode meeuwen en kapotte handschoenen.

Ook zijn er lege vlaktes zo groot als savannes, het doet Post aan het scheppingsverhaal denken. In de verte, drie stipjes, de Chickies zijn ons al ver vooruit. De telefoon van Trudy verbreekt de serene stilte van de Maasvlakte als ze wordt gebeld door het thuisfront die haar beschuldigd dat ze altijd aan het fietsen

is. Bij Oostvoorne pakken we een deel van het parcours en doen een bakkie bij Paviljoen de Duinrand. Uit volle borst zingen we hier voor Post en Sam die binnenkort jarig zijn. Trudy en El doen nog ff de afwas en geven de stoelen in het paviljoen nog ff een grote beurt. Via het altijd leuke Rupsenpad knallen we richting Rozenburg waar we ruim op tijd zijn voor de pont. Wederom een superleuke rit met supergezellige mensen.

Ventoux dag 3

zondag 2 oktober 2016

18:01

Zaterdag 30-9-2016, standplaats Malaucene in zuid Frankrijk. Bewolkt maar benauwd, hoge luchtvochtigheid.

Met 11 man (incl 2 vrienden van Menno die als verrassing even een stukkie mee kwamen fietsen) de Ventoux op.

Onderaan al gelijk een lekke band, snel gewisseld en weer verder.

Jan, Menno en de maten al snel vooruit, de rest in groepjes er achteraan.

Siem was nog ff terug gereden om te kijken of het met Arie en Martin wel goed ging, en kon toen op eigen tempo weer verder.

Siempie reed dus weer heel stuk solo.... Niets aan de hand. Stukken van 10, 11 en 12 % doen dan alleen meer zeer en duren langer.

Af en toe een geluid alsof er een trein nadert, maar dat is de wind door het dal....

Later kwamen toch (onverwacht) Jan en de anderen in het zicht en kon Siempie daar naar toe rijden. Geholpen door af en toe een duwtje van André.

Deze klim naar Malaucene zou sowieso nog door André gedaan moeten worden.... Helaas is het voor hem niet zover gekomen.

Menno en maten stopten voor een repie ofzo, Jan peddelde makkie an door en Siem ging daar weer achteraan.

Aan de klim linkt geen eind te komen : zwart asfalt wat zich maar voor je uit omhoog kringelt.

Bij chalet Liotard begon de mist, waardoor de top niet gezien kon worden.

In de mist ploeterden Jan en Siem maar door. Bijna bovenaan hoorden zij achter / onder zich gelal van Menno en kornuiten. Die gaan

toch niet nog ff zo vlak voor de top voorbij steken zeker?!?!?

Nee, net niet, Jan en Siem als 1 e boven.

Gevolgd door Menno, Ronald en Bart.

En daarna nog bikkels Arie en Retep ! Die hadden de klim ook voltooid !

Nu naar benede, door de kouwe wind en mist.

Al met al iedereen veilig beneden.

Wat een monsterrit zo !

Standplaats Maucene Zuid Frankrijk, 2 oktober.

Weersvoorspelling best goed, plan van de meerderheid was om naar Sault te fietsen via de Gorges du Nesque. En dan daar vandaan naar de top en het geldbedrag bekend te maken.

Menno en Siem wilden toch eerst ff via Bedoin naar boven en dan vanaf de top naar Sault te rijden en dan gezamenlijk naar de top.

Jan ging niet met Menno en Siem mee : hij had te weinig gedronken gisteravond (3 glazen whiskey smiddags, 's avonds een karaf wijn en een paar glazen wijn waren niet genoeg om n vorm te raken 🙄👍). Menno en Siem reden als eersten samen het park af, op naar de col de Madeleine en Bedoin.

In Bedoin begint de officiële klim naar de top : 22 km gemiddeld een aantal % (weet ff niet meer hoeveel).

Menno rijdt direct bij Siem weg, dus in het bos al weer alleen. De weg blijft stijgen, af en toe in een haarspeldbocht even 20-30 m om de druk van de pedalen te halen. Menno stopt om een banaan te eten, Siem rijdt makkie aan door.

Eindelijk komt Chalet Reinard in het zicht, niet stoppen en door naar de top over de kale berg.

Koud alweer en wind tegen. Misschien maar windkracht 2-3, maar goed voelbaar.

Eindelijk de top, Siem stapt af en draait zich om en kijkt in het tronie van Menno ! Had ie ook nog ff z'n best gedaan !

Nu nog meer koud en weer regen ☹️. Dan is koud op de top van de Ventoux echt tiefuskoud !

Snel naar beneden dan maar.

Siem liet zich vallen en reed iedereen voorbij, ondanks het natte asfalt. Bij chalet Reinard wachten op Menno. Waar blijft die gast ???

Toch niet op z'n muil gegaan ? Gelukkig kwam Menno alsnog aan met blauwe handen van de kou (kon dus niet remmen).

Snel een bakkie gedaan en bedenken wat nu : toch naar Sault naar die andere gasten of snel naar Bedoin en de kachel ???

Toch naar Sault, want daar zitten nu eenmaal onze maten !

NOT : die hadden ook een paar spetters gezien en waren snel omgedraaid !

Dan ff opwarmen in het restaurant 'la Promenade' met een bord spaghetti carbonara en een cola.

Nu de snelle rit naar Malaucene via de Gorges du Nesque aanvatten. Pakweg 20 km langzaam dalende weg met heel veel bochten. Nog een aantal klimmetjes erin, dat moet dan maar.

Na een tijdje trappen kwamen bij Siem de halfgebakken spekkies van de pasta carbonara naar boven zetten gelijk maden uit het Amazonewoud.

Toen Siem later nog even charmant 'bon jour' riep naar een tegemoetkomende Française reutelde er een hele hap pasta naar boven, aangedreven door de koolzuur uit de een half uur geleden genuttigde cola....

Verderop zat Menno (alweer) te wachten bij het fonteintje in Villers s Auzon. Nu samen verder, eerst naar Flassan en dan naar Bedoin en de col de la Madeleine. Na Bedoin nog even met de dood bedreigd door een Spruitenboer met een machete (gingen niet snel genoeg opzij zeker) .

Na 113 km en 3560 hoogtemeters eindelijk weer thuis.

Pittig rondje weer !

Eerbetoon aan André

maandag 3 oktober 2016

20:55

Vandaag de Koninginnerit : via de col de Madeleine naar de Gorges du Nesque. Dan door naar Sault en vanaf daar naar de top van die kale pukkel.

En dan laten zien wat er aan geld geschonken is door de vrijgevege sponsors, familie, vrienden en kennissen.

Dik € 6200,- !!! Iedereen hartstikke bedankt voor zijn / haar inzet ! Alle beetjes helpen, het KWF zal dit bedrag toch zeker kunnen waarderen, en wie weet kan dit helpen iets aan de vreselijke ziekte kanker te kunnen doen.

De rit ging als volgt : vanaf het park eerst de steile afrit omhoog, al een hele kluit met nog een lage hartslag en vermoeide benen van de voorgaande dagen.

De col de Madeleine werd door een ieder op zijn eigen wijze genomen. Siem was flink flup en reed achteraan.

Bij de Gorges du Nesque gekomen ging het gas er weer een beetje op, maar er werd ook volop genoten van het uitzicht en gedacht aan die gozer die er vorig jaar nog wel bij was en het zo enorm naar zijn zin had : André.

Aan het eind van de Gorges nog even gestopt voor en bij het uitzichtpunt, en toen door naar Sault.

Eerst hier op café nog even een bord spaghetti en wielrennersdrank cola naar binnen gewerkt en toen begon de grote klim : 27 km naar de top van de Kale Berg.

Een ieder ging zijn eigen gang en klom op zijn eigen manier. Uiteraard de haantjes Menno en Jan voorop.

Siem probeerde ook nog even zo stoer als hun te zijn maar ging toch lossen. De anderen wisselden steeds stuivertje en vorderden eveneens gestaag.

Het mooie van deze klim is dat het de minst steile is (de eerste 21 km dan) en dat er ook nog stukken vals plat tussen zitten waar nog versneld kan worden.

Ook is er een mooi uitzicht naar links af en toe, en sta je versteld van hoe hoog je telkens weer zit.

Echter, bij chalet Reinard gaat het weer steiler omhoog met stukken van 7, 8 en zelfs nog ff 11 %.

En dat voel je wel !

Als ik even voor mezelf mag spreken : ik was het na 1 km kale berg al helemaal spoug ! Ik kon het verzet 34-29 amper rondkrijgen en moest me hangend en wurgend en trekkend aan m'n stuur naar voren en omhoog trekken, slepen en douwen.

Tijd en kracht om wat te drinken heb je niet, elke gram energie moet naar voortstuwing worden gedirigeerd.

Tussen de spleten in het asfalt komt zwaveldamp omhoog : de hel is geen diep gat ergens in de aarde, maar zit net onder het asfalt van deze berg !

Na 6 km zwoegen en minstens zo veel keer te hebben geacht aan afstappen was ik boven op het plateau bij het abattoir , eh observatoire. Menno en Jan stonden hier al ff, vol van emotie van de dingen die dit jaar zijn gebeurd en het toch weer halen van deze klim Gedrieën spraken we af hier nooit meer naar toe te gaan.

Even later kwam de rest van het gezelschap boven, wonderwel stuk voor stuk fitter lijkend dan de 3 'snelle' malloten.

De vlag van KWF werd tevoorschijn gehaald, het shirt van André en de foto's werden gemaakt..... Even stil nu .....

Dan de afdaling naar Malaucene. Rap naar beneden iedereen en in het dorp een welverdiend glas bier. Zelfs Siem nam er eentje !

Wat een mooie afsluiting van een ontroerend en ook geweldig weekend !

Dunne banden

zondag 9 oktober 2016
20:27

Een dun laagje ijs op de voorruit van mijn auto, de thermometer in de tuin geeft 5 graden Celsius aan, de beenstukken worden van zolder gehaald, geen wolkje aan de hemel en geen zuchtje wind. Perfect fietsweer. Aanvankelijk worden op de Grafbrug vier Fietsuh kutters verwacht maar we zijn blij verrast met de komst van Aad en Dijkx. Post is thuis toast aan het smeren voor het grote feest van vanmiddag. Pulle loopt tegenwoordig hard en de rest heeft een ander excuus. Siem verschijnt op zijn staluh magneet met listige banden en Arie K heeft een racefiets bij zich met veldrij configuratie. Nog voor het Maaslandse bos moeten we al wachten maar dan blijkt dat Alart van de Fattire groep aangesloten te zijn. Jo draagt mij op om goed om mij heen te kijken zodat ik wat stof heb voor dit verhaal, maar dat is vrij lastig Siem gaat voorop in een direct al moordend tempo, weinig tijd om om me heen kijken dus. Via de Commandeurskade en Gaagpad gaat het richting de trambrug bij Schipluiden. Hier pakken we wat nieuwe paadjes om de ijsbaan heen. In de Kerkpolder staat mevrouw Wijdbeens midden op de weg en weigert een stap opzij te doen, de eerste confrontatie van de dag. Alle brandnetels en vlijmscherpe bramenstruiken zijn verdwenen op het Paardenpad, de bodem lijkt wel geasfalteerd te zijn zo hard is het. Gunstig voor Siem met zijn dunne bandjes. Via weer een aantal nieuwe paden gaat het richting Abtswoude waar we de Chickies tegenkomen. Er wordt door de meiden al een half uur geprobeerd El weg te krijgen bij een kudde van zeker 40 honden van hetzelfde ras als Lady. Rustgevend is het hier niet. Overall om ons heen lopen honden te blaffen. Post wees maar blij dat je er niet bij bent vandaag. Jo loopt al een half uur te klagen want hij is in zijn been gestoken door een beestje. De bult op zijn been wordt met de minuut groter (zegt hij), gelukkig heeft Trudy Dettol bij zich en Jo zijn wond wordt verzorgd, eindelijk houdt hij op met klagen. Beenstukken worden afgedaan en we nemen afscheid van de Chickies. We

zijn nog niet koud onderweg of Siem wordt dood verwenst door een zigeunerin, dit gaat lekker vandaag. Ik probeer nog steeds goed om mij heen te kijken maar ik zie alleen maar honden. Via diverse paadjes komen we uiteindelijk uit bij een gebied met fijn Kanariezand langs de Vlaardingervlaart. Siem heeft de illusie dat hij daar wel ff doorheen fietst, al knarsend komt hij tot stilstand in het kniediepe volledig witte, fijne zand. De rest weigert hem te volgen. Langs de A20 wordt de voorband van Dijkx nog ff vervangen en kunnen we weer verder richting surfplas. Op het graspad achterom de Surfplas zeg ik netjes gedag tegen een oude kerel en zet een keurige vierde tijd neer op Strava, terwijl Siem verrot gescholden wordt door dezelfde kerel waar ik net vriendelijk gedag tegen zei. Dit kost Siem zijn Strava record. Wat is er met Siem aan de hand hij stelt voor om koffie te drinken bij de Waker?????? Door mijn inspanning bij de Surfplas wordt ik in de Zuidbuurt door iedereen voorbijgereden op weg naar de Waker. Siem trakteert ons op koffie met gebak, alvast voor zijn verjaardag. Dank hiervoor Siem. Op de honden en scheldpartijen na weer een superrit. Volgende keer weer eens met de gehele club op pad.

Over de weg

woensdag 12 oktober 2016
22:00

Woensdagavond 12 okt. Op de GB komen Dijkx, Voer, Siem en Post (in korte broek !) traditiegetrouw als laatste om half 8 bij elkaar.

Er staat een kort rondje 'op de weg' op de agenda.

Post en Dijkx zijn al aardig getraind in dit specialisme, Johan zal dit onderdeel voor het eerst smaken.

Over de klinkerstraten reden we Maasland uit, en via het oude tramtracé langs De Lier naar Het Woud en Schipluiden.

Onderweg werden we aardig gezeseld door enige tegenwind, maar door afwisselend kopwerk zat er toch aardig gang in.

Ter hoogte van Delft ging het roer rechtsom richting Schiedam en Vlaardingen.

Johan werd het gezapige tempo zat, mopperde nog iets over de Tour de France' en stookte het vuur nog wat op.

Verderop gingen de 4 sturen nog een x naar rechts en toen was het vooral windje mee.

Dijkx en Post waren blij dat mede door Johan's stampwerk het Strava gemiddelde lekker omhoog nu.

Na een stukje heen en weer gefietst te hebben langs de Vlaardingse Vaart kwamen we uit langs het gravelpad bij de Foppenplas. Hier werd nog even heerlijk ontspannen gefietst ☺.

Na deze rit zal Johan's buikomvang zeker met 10 cm zijn afgenomen. Evenals de zin in seks met net zoveel cm's....

Ikea

zondag 16 oktober 2016
21:00

Nog nooit zoveel zin gehad om naar de IKEA te gaan.. Compleet onder de stront kwamen we via het schapenpad in Schiplui aan en gingen we via allerlei leuke paadjes op zoek naar de teletubbie berg van de TU. Twee keer de berg opgestoven en weer keihard naar beneden. Het studentenleven ligt ons wel. Arie leidde ons naar het bos achter de IKEA.

Een geweldige speeltuin met leuke klimmetjes, modderplassen en paden bezaaid met takken. Lekker weinig honden ook. Op de terugweg nog een ongegaanbaar bosje gepakt. Arie ging onverschrokken voorop door meters hoog riet en kreupelhout. Gang is alles was het motto. Veel leuker dan stoempen jubelde Jo. Een stukje verderop had Peet zijn moment of glory. Een strakke blonde meid op een racefiets groette hem en wist zelfs zijn naam. Hij ging meteen stoer op kop rijden. Een stuk verder was de pijp helaas leeg en kwam de koffie met gebak bij Indigo als geroepen. De cheesecake paste gelukkig perfect in het dieet van Jo. Nee, Arie we gaan niet aan het bier. Gedwee koos hij ook voor de koffie. Mooi ritje op een prachtige dag!

Mark op avontuur

zondag 16 oktober 2016

21:01

Wat een mooi daggie vandaag! Helaas te weinig tijd om een lang rondje te doen, daarom het volgende bedacht; Met de Rove eerst ff wat plekkies in het Westland doen, dan een pakketje bezorgen bij BM2, en dan makkie an weer terug.

Wel een beetje gesmokkeld, eerst met de auto naar de afslag De Lier op de A4, fietsie uitgeladen er gas erop! Begonnen dus vlak bij Jan hem zijn werk, en het stierruf van de fietsers daar. Via het leuke slingerplaatje naar 't Woud, en al sinds de eerste trap zit in zingend: En ik zeg Ai Ai Ai en in kom uit Westland, en plukkie al, ja blad! Heerlijk zo, strak blauwe lucht. Daarna via de Groeneveldse weg naar Naaldwijk, ik was nog nooit over de Snelbinder gegaan, en dan naar tunnentje Oranjesluis, was ik ook nooit geweest. Dan via de Pettendijk (He Ben zit je weer te zuipen!) naar Sluis, via de waterweg, waar ik de 3 chickes zag staan (uitrusten?). Ik zwaaien, zwaaien, zwaaien, nee hoor, geen reactie 😊

Achteraf zagen ze het wel, maar ik was vol tegenwind aan het stoempen dus stoppen ho maar. Siem was er niet, en ik heb de witte kalflederen retro style handschoentjes van Gore Bikewear door de brievenbus gedaan. Toen via Vlaardingen weer terug de zuid buurt in, maar was afgesloten. Wel een hele mooie blonde stoot op een racefiets gezien, ff er achter gebleven, zohee die rook lekker 😊. Maar weer door, naar Maasland, waar ik Menno en z'n trein de Zuidbuurt in zag gaan. Toen via het kerkenpadje naar de Westgaag, via de begraafplaats De Lier nog even bij m'n ouders geweest, ze lagen er prima bij. Via de Oostbuurt terug naar de auto, super klein ritje. Achteraf reed iedereen in z'n uppie; Olie reed alleen, Jan alleen, Siem met een crossmaatje, Retep..... retep? en ik ook alleen. Moet beter kunnen toch? Gelukkig lieten de FietsenKUTters zich met z'n allen onder de stront rijden, zo hoort het mannen. Ritje Terheijden heb ik ook zin in!!

Acht man

zondag 23 oktober 2016

13:00

Ik kwam nog twee zeer vriendelijke vogelspotters tegen, die me zelfs teruggroeten. Dat doet een zonnetje met mensen (op m'n schoonmoeder na dan). Ik heb nog een beetje door het Volksbos gecrosst en ben toen weer langzaam richting Maasland gereden.

Bij de kanovijver kwam ik vroewief met de 2 honden nog tegen. Maar heb mezelf niet laten zien en niet gegroet want dan komen die 2 schooiers natuurlijk achter mij aan.

Via de gravelpaadjes naar de Zuidbuurt en op naar de GB.

Hier stonden Jan en Pullen al te wachten in het gezelschap van een paar Fat Tires, waaronder de oppergod van het keihard fietsen Aadje.

De andere Fietsuh kutters durfden hierdoor amper in de buurt te komen. Maar na enkele offers te hebben gebracht aan Aad gingen we dan toch met 8 ! man op pad : Jan, Pullen, Arie V, Johan, Post, Mark, Peet Toom. Doublefuck teamkleding, iedereen met een eigen outfit. Hoongelach om Siem in hem ze korte broek en zonder handschoenen. Jaja , ik had kouwe klauwen maar hoef toch niet te schakelen, gaat best !

Op naar de Wollebrand !

Via de trekkade langs Maasland, en op naar de Duifpolder. Omdat Mark had aangegeven niet te veel door de stront te willen rijden, werd uiteraard het schapendijkje gepakt. De

schapen-en ganzenstront vloog ons om de oren, heerlijk.

Bij Schipluiden nog even een ommetje gemaakt naar Delft, en toen via de Abtswoudseweg (geloof ik) richting Schiedam. Bij een van de boerderijen liepen de koeien net de stal uit, gevolgd door een knol met veulen. Leuk om te zien hoe dat beestje genoot van het buiten zijn ! Net als wij overigens ! Je zal maar op je nest liggen of op de bank hangen zoals Dijkx ☹️.....

Nu nog wat gravelpaden achter Schiedam en toen op naar Vlaardingen.

Nog even wat rondgeklooid op het dak van de A4, en toen op naar BP.

Hier ging het mis : de meeste Fietsuh kutters konden zonder koffie niet meer verder en zochten het restaurant van de watersportvereniging op.

Tot grote vreugde van Jan en Siem was dit nog gesloten. Toen eenmaal de anderen deze mentale klap hadden verwerkt en de fietsen weer opgeraapt waren om verder te gaan, riep een of andere mongool van die kanogasten ons terug : Kom maar lekker een bakkie doen hoor, we maken wel ff plek voor jullie!

Gelukkig waren Jan en Siem al buiten gehoorsafstand en reden dus door. Hoeven ze geen gezeik te horen achteraf 'dat het ongezellige stugge eikels zijn'.....

Was weer een geinig ritje meiden !

Hier nog filmpjes, maar 1 staat op z'n kop.

Weet ik veel dat er een onder- en bovenkant aan een Eifoon zit.....

Vandaag de Fietsen-Kutters maar eens blij gemaakt met een bezoekje vanuit Sweetlake. Traditiegetrouw plaats ik de auto bij de ijsbaan in Maasland, en daar had het al aardig wat van weg, mijn goed wat was het koud de eerste meters! Ben zelfs gaan warmrijden

voordat ik bij de GB aankwam, door de bebouwde kom van Maasland, want aan de rand was het te koud!
Hele drukte op de GB, en het team met de minste teamkleding ging richting Wollebrand (!) Ze hadden beloofd geen schapenstront, maar dat was alleen de eerste 5 km. Ik had de bandjes lekker hard, en er was zowaar nog erg goed te rijden tussen de schaapies. En wat was het mooi! Nevelmist boven het water, de spoorbrug van Schiplap trok er ook mooi in op. Echt een mooie Hollandse dag om ~thuis voor de TV TellSell te kijken~ met de fietsmaten er op uit te gaan. En ik verbaas me hoe mooi het eigenlijk is, ik heb een overtuiging in mijn systeem dat het pas mooi

wordt in Nederland ergens richting Limburg, is dus helemaal niks van waar!

Met 8 (acht!) FietsenKutters was het een gezellig onderonsje, en na wat paadjes in Delft doken we Delfland in, een pad dwars door de weilanden met om de 100m een hekkie voor de dieren. Daarna een paar bijzonder leuke paadjes gedaan bij Schiedam, allemaal vakkundig uitgelegd door een man op een echte stalen Genesis Singlespeed, Jan vd Lee a.k.a. BM1

Ook BM1 was singlespeed onderweg, maar dat betekent niet dat je ze dan voorbij kan steken. Rijdend achter Siem denk ik dat die pootjes nog eens uit de sokkels worden gereden door het hoge beentempo op die SS 😊

Al gauw kwam de Broekpolder in zicht, en de roep van de koffievogel kwam dit keer van de jachthaven de Bommeer. Alwaar men naarstig bezig was om de boten op de helling te krijgen en eigenlijk dicht was, maar voor ons een fijne uitzondering maakten. De SS-ers hadden zich

afgescheiden van de groep, is natuurlijk ook veels te gezellig. We zaten binnen en de prima bediening, en de prima koffie en de prima appelpunt waren.....prima. Zo erg zelfs dat Jo een 2e bakkie nam Siem 😊. ik zou als ik jou was morgen gewoon 4 bakkies nemen en blijven zitten, om het ff gelijk te trekken. Daarna 1.5 keer een rondje, blijft een heelijke baan, en ik merk dat die ventoux z'n werk wel heeft gedaan, tempo kon ik goed volhouden en wat ben ik blij met m'n nieuwe zadeltje!!!! Dezelfde als op de racefiets en vorige maand had ik in Frankrijk 0.0 zadelpijn. Voor de ATB heb ik een witte besteld en ik zit al s een vorst, op de inmiddels 6 jaar oude Centurion. Laatste stuk nog ff stukkie racen met Ron en een Bas-lookalike, en met flink tempo knalden we bijna in de aars van een bruine Hooglander! Daarna rustig naar Maasland, ff zoenen en door. Heren bedankt voor superritje, RJ veel plezier in Nepal en Arie bedank voor de koffie!!!

Achter Post aan

donderdag 27 oktober 2016

17:35

Een eenzame ziel op de donkere Koude grafbrug. Regelmatig wordt ik beschenen door de felle lichtbundel van een naar huis rijdende forens. Mijn schaduw rijkt tot aan het Wapen van Maasland. De lantarenpalen van huis ter lucht weerspiegelen in het rimpelloze water van de Noordvliet. Twee meerkoetjes proberen in het donkere water nog wat eten op te scharellen. Het is al over half acht en eindelijk zie ik in de verte een fel wit lichtje naderen, zou dat eindelijk Post zijn? Een matige opkomst vanavond. Als er bier, koffie en gebak is op een doordeweekse avond is de opkomst veel groter. De Diclofenac doet zijn werk, geen pijn in de schouder maar wel in de buik de pillen vreten zich een weg door de buikwand. Post gaat er al gelijk als een waanzinige vandoor. Sinds hij Strava heeft is ie niet meer te stoppen. Met moeite kan ik hem bijhouden als we het grindpad langs de Boonervliet richting de Kanovijver pakken. Opeens een teleurgestelde schreeuw, er wordt hard in de remmen geknepen want Post is zijn Strava vergeten aan te zetten. In het donker zien we de mansdiepe plas over het hoofd op een paadje achter de Kanovijver. Gehuld in een laag modder en met natte poten gaan we verder richting de Rietputten. Blij dat we onze lange broeken aan hebben want er staan brandnetels in overvloed. Ook hier een moordend tempo van Post, op het grasstrokie kan ik hem echt niet bijhouden. Van de Rietputten naar het Homobos langs de waterweg, waar we met moeite het wc-papier wat in overvloed aanwezig is, kunnen ontwijken. Bij Vlaardingen Oost lopen we vast op het pad achter de geluidswal van de A4. Bramenstruiken zo hoog als eikenbomen versperren ons de weg, vingerdikke stekels geselen onze lichamen. Beschaamt keren we om. Een stukje verder kunnen we alsnog invoegen op het pad langs de A4. Bij het Campanile hotel steken we de weg over om het "pad" langs de A20 te pakken. Gdvrrrr 😊 wat een kut pad tracorsporen zo diep als spleten in een gletcher, Post vliegt over deze obstakels alsof het niks is, maar ik kom amper

vooruit. Mijn energie gaat verloren aan het vloeken ipv het trappen. Via de houten brug steken we de Vlaardingervaart over, waarna we het Rietpad bedwingen. Post is regelmatig de weg kwijt omdat er geen maan is vanavond. We genieten alletwee intens van dit hondenloze ritje, wat een rust. We pakken nog wat leuke paadjes in de Broekpolder maar dan valt Post zijn lampje uit. Bijna knallen we nog op ene Schotse Hooglander die ergens midden op een pad ligt te pitten. Stilletjes fietsen we eromheen. Bij de Foppenplas valt ook mijn lampje uit maar dan zijn we er al bijna. Weer een erg leuk ritje zo in het donker.

Op de race

zondag 30 oktober 2016

16:40

En wat een mooie fietsdag was het weer!

Terwijl de FietsenKUTters zich in het zweet werken en met de kuiten door de bagger gaan, was het tijd voor een rondje rees. Althans voor Siem en ik. Grote vriend Bert (de Beuker) en zijn dochter Inge gingen een kortachtig rondje doen, want Inge schaatst voor Team Healty en moet vanavond weer op de Uithof aan de bak. Bovendien had ze gisteren een maratonwedstrijd voor vrouwen in Leeuwarden gedaan, dus die moet herstellen. Dat betekend minimaal 2.5 uur in de herstelfase, dus een redelijk verhoogde hartslag, en dat kwam uit op ca. 29km/u gemiddeld.

Mooi tempo voor wat senioren om aan te haken ☺ Vanuit Delfgauw gingen we via wat omweggetjes naar Den Hoorn, waar een schuimbekkende Siem al kou stond te lijden, want die was er al ff. Sorry Siem, we waren rond Sion de verkeerde kant op gegaan en moesten over een bouwplaats terug, vandaar aan de late kant. `Dus Siem zat al aan z'n tweede bakkie met appelpunt` Dus Siem was al bijna vertrokken, maar de aanblik van een mooie carbonnen bidonhouder die ik voor hem heb besteld maakte alles goed. Met lekker tempo richting DE/HET Bonte Haas, en de schitterende herfstkleuren waren ook in het Westland te zien, daar hoef je niet voor naar Brabant (kut).

Via Orangesluis naar HvH, uiteraard ff de stormvloedkeering, en toen ging het gas erop!, richting Maassluis, als dat geen Strava Bekertje oplevert dan weet ik het niet meer! Vandaar over de paden langs BP, maar geen Fietsenkutter re zien, die zaten in het struweel zoals de foto's aangeven. Verder met een leuk tempo naar de A4, en dan richting Delfse Hout, daan afscheid genomen van Siem, die de 100km wel gaat aantikken met zo'n dubbel rondje.

Helaas geen foto's genomen maar het was schitterend!!!

Zo Fietsuh kutters, da's een gaaf stukkie mtb ! Dus echt ff naar de Rhoonse Grieten gegongen.

Ben daar met Jan en Retep ook al eens illegaal doorheen wezen crossen. Vonden de wandelaars niet leuk. Maar als je door die sloten gaat mag het tuuk wel ! Dan hebben ze geen last van je 👍👏.

Ik ben idd ff stukkie met Mark/BM4 en Bert en dochter Inge de Beuker meegeweest. Bonken power die twee, maar ze toonden respect voor een ouwe grijze baardaap. Ik kon gewoon blijven lullen tijdens het fietsen. Niet

dat dat nou per se moet van mij, maar anders lijkt het of je er geen klote zin in hebt.

Na het afscheid bij Delft Zuid ben ik nog ff stukkie rechtsaf gereden.

Ben per ongeluk te ver doorgedenderd en zat na enige tijd middenin dat gore Den Haag ! Toch goed dat zwarte piet verdwijnt en wordt vervangen door de 'regenboog-Piet'. Dan zie je hem straks tenminste nog lopen daar !

Vanaf Rijswijk veel tegelfietspaden en stoplichten natuurlijk. Leuke afwisseling na de polders onder Delft NOT.

Terug via de Oude Haagweg, Loosduinen en het Westland.

Staat ca 105 km op de teller, helaas in Den Hoorn vergeten Strava weer aan te zetten.

Kwam er pas bij de oranjeluis achter, mis dus een km of 15.....

Al met al een lekker ritje geweest !

En die Inge kan idd een lekker stukkie fietsen ! Toonde geen respect op de klim van de stormvloedkering 👏👍

Baggeren in Rhoon

zondag 30 oktober 2016

16:41

Baggeren in Rhoon

Met een zuur gezicht komt Post in korte broek om 09:35 (wintertijd) aangereden op de grafbrug, hij is het niet helemaal eens met de route van vandaag. Maar na een motiverend verhaal van Jo waarom we wel richting Rhoon moeten gaan is hij weer snel zijn oude zelf. Het zonnetje schijnt, geen wolkje aan de blauwe hemel, de rook van de schoorstenen aan de overkant stijgt kaarsrecht omhoog, de windmolens staan werkloos te wachten op een zuchtje wind. De opkomst is goed te noemen, 5 mannen en een vrouw, Aad is ook aangeschoven met Dijkxin. Een deel van de Fietsuh Kutters heeft afgezegd met een kut smoes. Een misverstand bij de brug naar de Foppenspolder, maar uiteindelijk fietsen we allemaal richting Broekpolder.

Na een kwart rondje Broekpolder komen, behalve Post en Peet, erachter dat we veeeeeel te warm gekleed zijn. Jassen, handschoenen, T-shirts worden uitgedaan, pijpen worden afgeritst zodat de gebruide en gespierde kuiten zichtbaar worden voor de buitenwereld. Richting Vlaardingen Oost zitten we in het zuggie van twee Blauwe Reigers, het tempo knalt gelijk omhoog. Helaas slaan de Reigers rechtsaf en wij moeten naar links. Post krijgt steeds meer zin in zijn rit naar Rhoon en doet een paar racefietser verbleken in de Benelux tunnel, als ie ze helemaal zoek rijdt. Er is wat weerstand vanuit de groep als Post en Dijkx de rest van de groep het pittoreske Pernis willen laten zien. In de smalle 18e eeuwse straatjes

genieten we van de klok- en trapgeveltjes van dit door de industrie ingesloten dorpje. Uiteindelijk komen we uit bij de roltrappen over de Vondelingenweg, waar Aad ff verkeerd schakelt en naar boven moet lopen, uitgescholden door de Fietsuh Kutters achter hem.

Weer naar beneden doet Aad het prima en fietsen we langs troosteloze en verlaten terminals richting het viaduct over de A15. Jo klaagt en stelt voor om hier de A15 gewoon over te steken maar hij gaat niet als eerste. We negeren hem en fietsen verder over de Vondelingenweg. Geen container meer te zien alleen een opslag voor oude stadsbussen. Post gaat er als een speer vandoor als we het Valkensteine bos bereiken, hij is in zijn element op dit grasdijkie. Via diverse paadjes en niet paadjes crossen we door het in schitterende herfstkleuren gehulde bos. We genieten met volle teugen van het geweldige herfstweer en het leuke parcours. De niet aanwezige Fietsuh Kutters worden uitgemaakt voor homo's omdat ze er vandaag niet bij zijn. Wat een schitterend gezicht twee pony's en een paard volgen ons aan de andere kant van de sloot als we het laatste stukkie Valkensteine bos doorkruisen.

Al snuivend en hinnikend galopperen deze mooie beesten naast ons, het is net of ze een wedstrijdje met ons houden. Dan gaat het via wat stadse wegen richting de Oude Maas.

Peet gaat nog met een klap, die het naastgelegen flatgebouw doet schudden, op zijn bek, maar kan zonder kleerscheuren weer opstappen. Langs de Oude Maas wanen we ons in het buitenland.

De rivier stroomt langzaam richting zee en zet de langs het water staande Wilgen en Essen onder water, dit zijn de Grienden. Een boei trekt speels aan zijn ketting en wiebelt zachtjes in het langzaam stromende water.

Een Aalscholver vindt een rustplaats om zijn vleugels te drogen op deze zelfde boei. Jo ontdekt een door hoog water ingesleten blubberige geul en kan de verleiding niet weerstaan om hier doorheen te baggeren, de rest volgt, Peet heeft panne en Dijkx moet filmen.

Post krijgt een gejaagde blik in zijn ogen als hij ontdekt dat hij eigenlijk al thuis had moeten zijn. We mogen nog koffie drinken van hem, als we maar opschieten. Via de Johannapolder bereiken we Jachthaven de Rhoonse Grienden en Abel Grand Café. Hier schenken ze goede koffie en hebben ze heerlijk gebak. Met een verwilderde blik kijkt Post om de tien seconden op zijn horloge, in

een rap tempo verorberen we ons gebak en slurpen we de koffie naar binnen. Aad en Dijkx stippelen speciaal voor Post de kortste route uit naar Maassluis. De route voert ons via de Spijkenisse brug richting het Schapenpad naar de Hartelbrug. Opgejaagd door Peet wordt dit stuk in een rap tempo genomen. We kunnen zo de pont oprijden, wat een timing. Aad betaalt de kaartjes en Post wordt op tijd thuis afgeleverd. Weer een superleuke rit, over veel onbekende paadjes. Je zou maar op de racefiets hebben gezeten vandaag 😊😊 of helemaal naar Brabant zijn afgereisd 😊😊

Avontuur in Brabant

zondag 30 oktober 2016

18:57

Nou vooruit, omdat jullie zo zeuren, daar komt 'ie dan 😊. Na die afloper van gisteren ben ik al vroeg met verse binnenbanden richting LDD vertrokken. Fiets op het rekkie, maar halverwege de benelux zat mijn fiets bijna niet meer op het rekkie 😞. Kassie aan naar eerste parkeerplaats: was er een spanbandje los geschoten; hing me fiets halluf naast het rek... nu extra goed vastgesjord en weer door. Kwam net 8 uur aan, lekker rustig nog en alleen (nog) maar fanatieke

hardreiders (lees: gekken als Siem en Jan 😊) - wie anders zit er om 8 uur al op hem ze (fiets...). Korte hose en shirt aan, dat moest warm genoeg zijn vandaag, al was de mist nog wel even frissies. Affijn, met frisse moet het zand aan de rand van de parkeerplaats omhooggestoven, lag mijn ketting nog niet goed op het blad.... trap dus keihard in het niks, sta gelijk krakend stil, pleurt gelijk om en donder met een fraaie koprol terug de parkeerplaats op 😞. Zo, da's alvast een mooi begin, knie open en mooi alvast de lachers op mijn hand. Die gassies heb ik later dus wel ff zoek getrapt, in de sportieve zin natuurlijk 😊. Vervolgens eerst het oude rondje maar eens in zijn geheel gereden. Sjonge jonge wat is dit toch een gaaf parcours, echt genoten. Lekker doorgereden maar niet te dolletjes, had tenslotte al genoeg schade en er staan daar nogal wat bomen om ff lekker mee te knuffelen....

Halverwege het 2e rondje maar eens rondgevraagd waar die nieuwe lus dan wel niet is. Van een paar slimme belgen 😊 kreeg ik inderdaad duidelijk advies waar die dus NIET is. Fijn dat ze op een paar cruciale punten zoals het begin van de route geen paaltjes hebben gezet.. 😞. Na wat heen en weer gesjees kwam ik toch per ongeluk op de route, al zij het dat ik de eerste 4-5 km anders gereden ben. Wel mooie stukken single track, afgewisseld met wat paarden paden en wat saaiere hobbel paden door de weilanden. Maar al met al wel de moeite waard en lekker rustig (niemand die die route vind!!)

Die xtra lus eindigt bij de ruftende jager, alwaar zich inmiddels een mega menigte aan fietsers had verzameld. Was ik ff blij dat ik vroeg vertrokken was. Kennelijk start iedereen om 11:00 uur hier. Gouw wegwezen dus en met een mooie sprint om het cafe heen het pad weer op; helaas zo in de armen van de boswachter 😞. Ik gad natuurlijk weer eens geen vignet, maar na de nodige onderhandelingen (bijna geen vaseline meer over 😞) mocht ik toch door. Van onze Bram heb ik geleerd hoe je heel zielig en dwingend tegelijk kan kijken, en met mijn donkerrood bebloede onderbeen was hij waarschijnlijk bang dat ik het anders misschien niet meer zou overleven vandaag. Dus deze proleet mocht door zonder boete (het vignet zit echt op mijn andere fiets hoor... duhu....).

Uiteindelijk met ruim 65 kilometer mtb parcours zonder pauze, tevreden het fietsie weer op het rek gezet. Nog net voor de lunch weer bij de meiskes. Hoewel, halverwege pleurt mijn fiets dus weer van het rek... vlug stoppen op de vluchtstrook... hoe ken dat nou gretverdr.... Na grondige inspectie bleek er een lipje van het spanbandensysteem te zijn afgebroken. Aha, dat verklaart een hoop 😊. Na een provisorische reparatie met een oude hondenriem die ik nog ergens vond kon de thuisreis vervolgd worden. De rest van de middag lekker nagenoten en met plezier ende verbazing de verhalen en foto's van alle andere Fietsuh-Kutters gelezen. Van zand, tot bagger tot asfalt, we hebben volgens mij alles bedwongen vandaag. Het was weer een memorabele fietsdag!!

Jan naar de BP

zondag 30 oktober 2016
19:25

Johnny had zaterdag de on# one is bekeken.... stond daar met 2 lege banden te staan. Eerst maar eens een beetje lucht erin. Hè ik mis een ventiel in het voorwiel! Ken dat nou?? Vorig jaar de lekke band eruit gehaald en nooit meer terug gezet... sukkel. Nieuw binnenbandje gestoken en de krukas weer gangbaar (redelijk...) gekregen en verroeste ketting ingeolied. Zi die is klaar voor de strijd. Vanochtend opgestapt en volgde met 110 rpm (!) naar de beoekpolder tegen 20 per uur..! #^\$£¥€.zooi... zit er nog een limburg verzet op van de bart brentjes challenge.. nou dat wordt ff een relaxt ritje ☺! Via weverkaadje en maasluis richting achterkant parcours getuft. Eerste rondje veel te harde banden...zenuwachtig en stuiterig. Elke bocht te snel insturen en corrigeren en remmen dus gauw wat lucht eruit. Toen ff wennen aan hoe het parcours erbij lag en te lang op de race te hebben gereden. Paar keer bijna naast de baan gezeten en pas het 2e rondje ging het lopen. Weinig verkeer alleen een paar karren op de route met van die sledehonden en een kudde hooglandrunderen en begon het lekker warm te krijgen. 3e rondje weer aardig, had goed de gang erin maar reed achterop een stelletje Sluizers met 2 flat tires voorop. Die stopten gelukkig bovenop de berg en kon ik er volgde voorbij. Maar de tijd zat erop en om 10 uur in de hoek dichtbij de foppenplas het parcours verlaten. Nog even het zadelpennenpad genomen bovenop tot aan de brug en via het asfalt de polder uit naar die GB. Via weverskade naar huis en 10.25 strava uitgetikt. Lekker gereden zonder opgejaagd te worden door een oude gek met een rooie baard 🤪

Siem als Remi

woensdag 2 november 2016
21:32

Ik weet het nog heel goed.
Het was eind november 1967, ik was net drie jaar.

Mijn moeder vertelde me dat Sinterklaas en het hele gedoe eromheen niet echt was..... Er ging een schok door me heen, al die jaren in iets geloofd wat niet echt was.....

Zo voelde ik me vanavond ook, om half 8 op de GB.....

Al die jongens die stonden te popelen om te gaan fietsen op de vaste fietsavond woensdag waren in geen velden of wegen te zien.

Ouderavond ? Naar wat voor een school hebben jullie je kinderen gestuurd ? Staat daar niet met grote rode letters 'FIETSUH KUT' op woensdagavond op de kalender of agenda ?

Om over de andere smoezen maar helemaal te zwijgen.

Dan maar in m'n uppie op stap.

Op de Kenjen over de fietspaden, langs de Waterweg naar Hoek v Holland, en dan ff door naar Kijkduin.

Het waaide harder dan ik had verwacht, en op het fietspad onderlangs de duinen kon ik nog een keer van m'n avondeten 'genieten'.

Hoewel het een uur of anderhalf geleden, apart van elkaar en met kleine tussenpozen beter smaakte.

Erwtensoepe, toetje limoncello, marsepein en koffie smaken apart van elkaar toch beter ☺.

Bij Kijkduin aangekomen draaide ik linksom, omhoog het tegelpad op, en zowaar kreeg ik de wind nu aardig in m'n rug. Dat schoot lekker op !

Terug door Monster naar Naluk, over het tegelpad langs de Zwartendijk. De Nobby Nic gierde over de rode tegels.

Ff bij de Olieman wat in de brievenbus gepropt en toen via de Groeneweg (ooit de enige verbinding met Naaldwijk voor de jeugd uit Maasdijk. Had je toen het idee dat deze weg ongeveer net zo lang was als de route 66, nu rijd je hem in enkel minuten af en sta je op de dijk) richting huis.

Nog ff door de polder, langs de paardenmanege en hup weer thuis.

Heerlijk ritje !

Glibberen in de Polder

vrijdag 4 november 2016
07:37

De plassen op de trekkade weerspiegelen de door de Westlandse kassen oranje gekleurde voortrazende wolken. Niet op de Grafbrug maar op de Trekkade ontmoet ik Post, die dit keer mooi op tijd is. Op de paadjes bij de Kanovijver duikt Post in dezelfde mansdiepe plas als vorige week, Dijkx kan de plas net ontwijken. Duizenden in de Rietputten slapende ganzen worden bruut gewekt door twee fel schijnende Chinese lampies die vrolijk over de dampende paadjes dansen. Post roept wat, maar ik kan hem niet verstaan want met een gigantisch kabaal stijgen de sacherijng kijkende ganzen allemaal tegelijk op. Bij de afdaling halverwege de Rietputten gaat Post op zijn muil op de super glibberige ondergrond. De Rietputten zijn lekker sompig en het is dan ook glibberen en glijden. Post rijdt in een moordend tempo voorop en ziet een Vos. Opgeschrikt door onze lampies rent hij snel weg. Via het donkere, met homo's overladen Oeverbos gaan we richting Vlaardingen west. Eenmaal aangekomen in de Broekpolder geven Post en Dijkx nog wat wijze tips aan een paar leergierige kinderen. Na een klein stukje parcours schieten we het Berenpad op, daarna hebben we geen idee meer waar we zitten. Hier heeft geen Mountainbiker ooit gereden. In een diep donker stuk bos midden in de Broekpolder vliegt er geruisloos een Uil voor ons uit. Er wordt nog een Schotse Hooglander ontweken die juist ontwaakt uit een nachtmerrie en ineens midden op het pad staat. Post zijn lampie kapt er mee maar we zijn voorbereid, een extra accu wordt aangesloten en we kunnen weer verder. Via nog een stukje parcours, rijden we via het Surfmeer en de Zuidbuurt weer richting huis.

Siem en Jan in Brabant

zondag 6 november 2016
17:41

Zondag 6-11-2016 : ATB toerit Terheijden !

De dag begon met een heerlijke vette regenbui, en met een temperatuur van een graad of 6.

Ideaal weer voor een veldtoertocht in Brabant, want daar brandt altijd licht zegt Guus.

De zon was in de verte wel te zien, maar niet boven de route helaas.

Jan had gisteren, net als elke zaterdag, een feessie. Hij appte of het vertrek toch een half uurtje uitgeteld kon worden, want hij lag al om half 4 in bed vannacht.

No problem, dus om 8 u reed de Avensis voor en werd de Niner SS, met een kleedje ertussen, op de On#One SS gevleid.

Eigenlijk hadden Jan en ik helemaal geen zin en fut.

Maar Dijkx liep te mekkeren dat als er niet genoeg mensen van hem ze fietsclub op zouden dagen, hij vannacht grote kans had wakker te worden met een afgehakte paardenkop in z'n bed.....

Dus toch maar overstag en op naar Brabant kut !

Terheijden is best dichtbij, dus ff kwart voor 9 stonden we op de 'parkeerplaats'.

Heerlijk omgekleed in de regen, 'entree' betaald en gaan !

De route was gewijzigd was gezegd, dus benieuwd hoe en wat.

Al met al uiteraard veel stukkie van vorig jaar, maar dat was niet erg. Leuke paadjes tussen de (kleine) bossies door in het begin.

Af en toe een stroom asfalt

En de kasseistrook bij het gehucht Den Hout (moeten we een keer met de racefiets overheen) zat er ook weer in.

Hier en daar een stukje over grasland, ook het slalomdeel over het gerooide maisveld ontbrak niet. Tevens een lus over een cyclocrossbaan, met een extra moeilijk stukje. Speciaal voor bikkels stond daar aangegeven. Nou zo moeilijk was dat niet, ware het niet dat er een hele zwik cyclocrosshomo's mee reden die overal liepen te kutten en geen enkel 'klimmetje' (lees : verhoging van een meter) haalden en zonde rest ophielden.

Maar goed, later volgde nog een mooi stuk op een echte mtb route. De ondergrond was overal wel lekker baggerig, dus er werd flink gegibberd en gegleden. Op slechts een kort stukje mtb route konden Jan en ik ff gas geven. Dan is het wel ff een stuk gaver ! En dan opeens waren we weer bij het start- aankomstpunt. Slechts 44 km op de Strava-teller ipv de beloofde 52..... beetje kort ritje zo, jammer van de inspanning en natte zool voor zo'n kort stukkie fietsen.....

De erwtensoep smaakte best.

Omkleden in de regen en frissigheid en op naar huis.

Bikkelmeiden Trudy en Sam hebben de rit ook gereden he ! Geen watjes die Chickies !

Tuuk zijn Johan, Dijkx en Post ook gegaan.

Check Strava !

Nattigheid in Brabant

zondag 6 november 2016
17:43

Ik word wakker van het gekletter van de regen op het slaapkamerraam. Onze huisduif die normaal 's morgens het hoogste woord heeft, is aan het schuilen onder de nog resterende bladeren van een boom. Een merel trotseert de regen en voert een dans uit op het natte gras om nog wat regenwormen naar de oppervlakte te lokken. Niet geheel zonder tegenzin stap ik mijn bed uit om me klaar te maken voor de rit in Brabant. Bij van Dijk verzamelen we, de Chickies (lees Trudy en Sam) staan al te wachten in de Outlander en Jo komt aanrijden in zijn VW-bus. Als vanouds is het ff wachten op Post. Jo negeert alle snelheidsborden en scheurt over de A15 richting Brabant. De Chickies houden zich wel aan de wet en raken ons kwijt. Terwijl we aan de koffie met Speculaas zitten, krijgen we een appie van Siem, die ons een bemoedigend filmpje van het weer onderweg stuurt. Met wat moeite en geglibber parkeren we de VW-bus op het weiland bij de start. Trudy zit te appen terwijl ze eigenlijk naar Miss Google moet luisteren en de Outlander mist de afslag Terheijden.

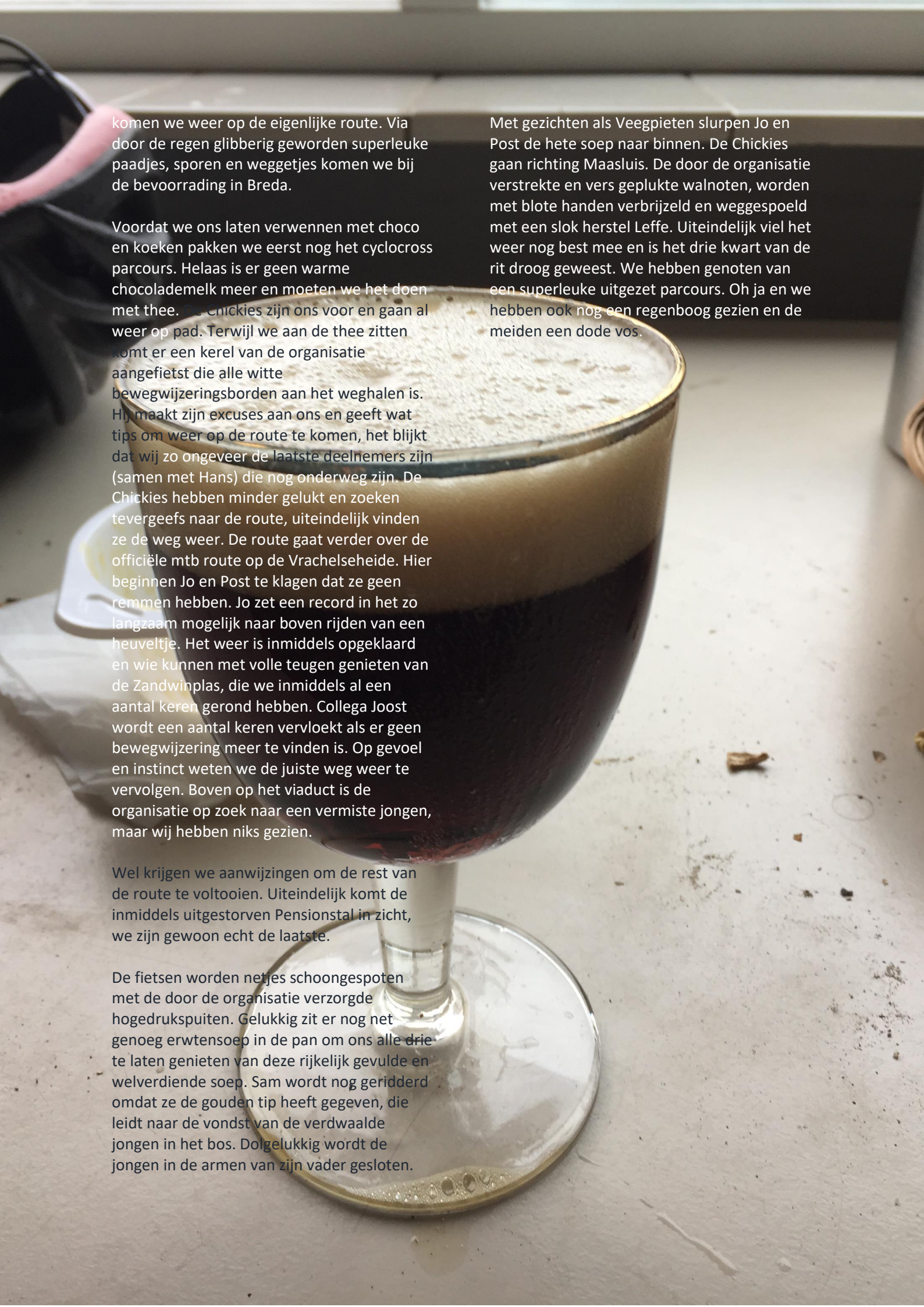
Met een klein vertraging arriveren de meiden uiteindelijk ook bij pensionstal Zeggezicht. Het regent nog onverminderd hard, druppels zo groot als knikkers kletteren op de Brabantse grond. De paarden staan druipend in de wei. Donkere regenwolken razen over onze hoofden. Post doet zijn regenjack niet aan, waarom heb je dan een regenjack? wordt er gevraagd. Jo heeft een regenjack uit 1996 in maat tent. Het eerste stukkie door de paardenbak is gelijk al glibberen en glijden. Al snel galmt er een wonderschoon gezang over de Brabantse landerijen, "Oeoeoerend hard

kwamen zie daar angescheurt, Bertus op zien Norton en Tienus op de BSA", we gaan er volledig in op. Door gebrek aan concentratie missen we honderd meter na het viaduct over de A59 de afslag naar rechts en fietsen minstens 2 kilometer voor Jan Lul. De Chickies hebben ons inmiddels al weer ingehaald.

We wanen ons even in Australië als we een school witte kangoeroes zien en even later een roedel zwarte zwanen. We gaan nu onder de A59 door en belanden in een heel leuk stukkie bos. Ook hier is het glibberen en glijden maar we genieten met volle teugen. Aan het eind van dit bossie gaat Jo op zijn bek nadat hij eerst een kut opmerking maakte tegen Post, eigen schuld.

Via wat gebaande wegen komen we uiteindelijk bij het Markkanaal uit. Op de sompige noordoever van het kanaal laat Post zien dat ie goed benen heeft en rijdt een stuk van ons weg, natuurlijk wordt ie vervloekt door Jo en Dijkx. We steken via een sluis het kanaal over en komen via de zuidoever bij een omgeploegde akker uit. De vele regen en talrijke voorgangers heeft het parcours, wat uitgezet is middels linten, behoorlijk sompig en uitdagend gemaakt. Via het erf van de boer

A large, elegant glass filled with a dark beer, topped with a thick, creamy head of foam. The glass sits on a light-colored, slightly textured surface. In the background, a white coffee cup and saucer are partially visible. The lighting is soft, highlighting the texture of the foam and the dark color of the beer.

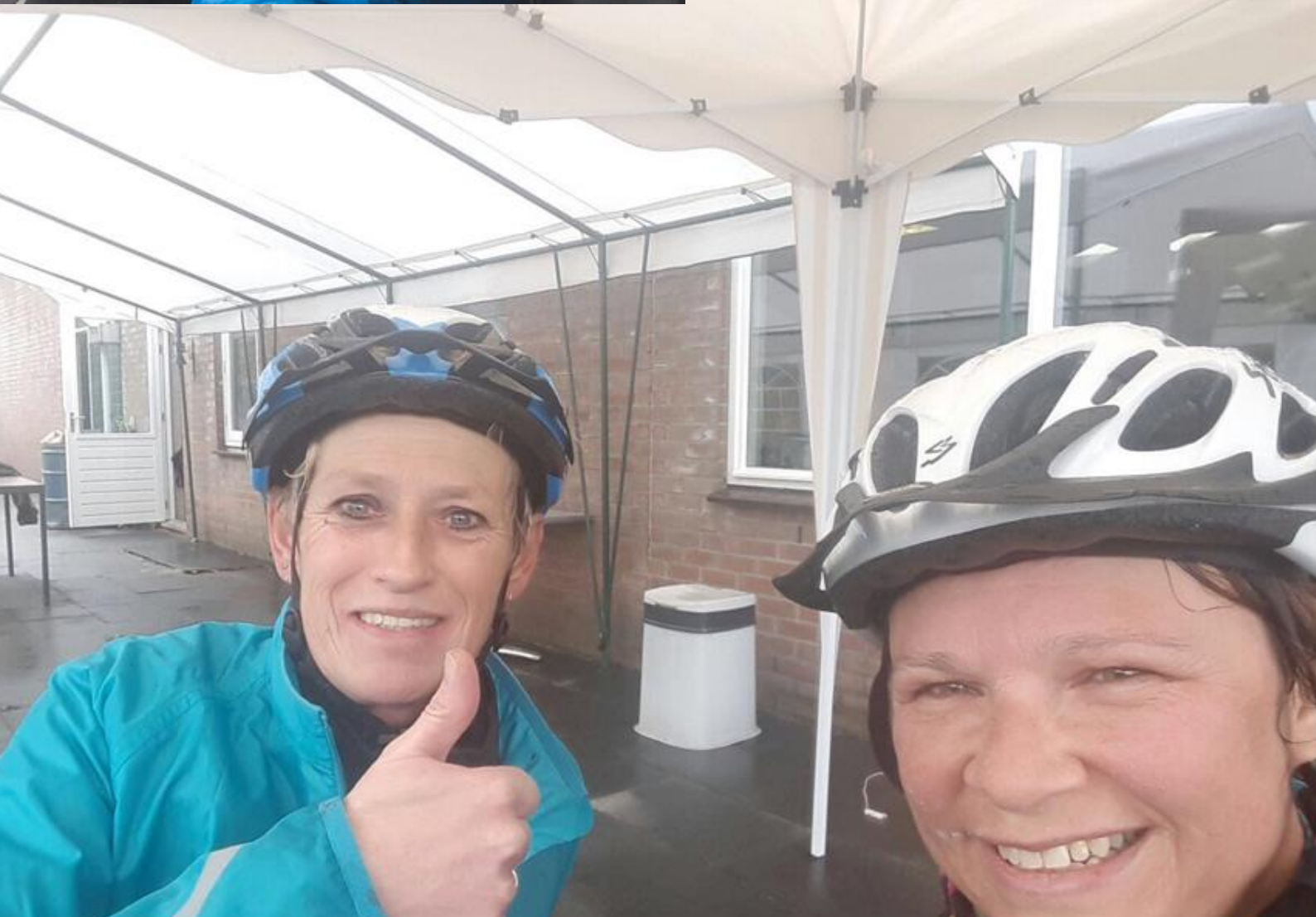
komen we weer op de eigenlijke route. Via door de regen glibberig geworden superleuke paadjes, sporen en weggetjes komen we bij de bevoorrading in Breda.

Voordat we ons laten verwennen met choco en koeken pakken we eerst nog het cyclocross parcours. Helaas is er geen warme chocolademelk meer en moeten we het doen met thee. De Chickies zijn ons voor en gaan al weer op pad. Terwijl we aan de thee zitten komt er een kerel van de organisatie aangefietst die alle witte bewegwijzeringsborden aan het weghalen is. Hij maakt zijn excuses aan ons en geeft wat tips om weer op de route te komen, het blijkt dat wij zo ongeveer de laatste deelnemers zijn (samen met Hans) die nog onderweg zijn. De Chickies hebben minder gelukt en zoeken tevergeefs naar de route, uiteindelijk vinden ze de weg weer. De route gaat verder over de officiële mtb route op de Vrachelseheide. Hier beginnen Jo en Post te klagen dat ze geen remmen hebben. Jo zet een record in het zo langzaam mogelijk naar boven rijden van een heuveltje. Het weer is inmiddels opgeklaard en wie kunnen met volle teugen genieten van de Zandwinplas, die we inmiddels al een aantal keren gerond hebben. Collega Joost wordt een aantal keren vervloekt als er geen bewegwijzering meer te vinden is. Op gevoel en instinct weten we de juiste weg weer te vervolgen. Boven op het viaduct is de organisatie op zoek naar een vermiste jongen, maar wij hebben niks gezien.

Wel krijgen we aanwijzingen om de rest van de route te voltooien. Uiteindelijk komt de inmiddels uitgestorven Pensionstal in zicht, we zijn gewoon echt de laatste.

De fietsen worden netjes schoongespoten met de door de organisatie verzorgde hogedrukspuiten. Gelukkig zit er nog net genoeg erwtensoep in de pan om ons alle drie te laten genieten van deze rijkelijk gevulde en werverdiende soep. Sam wordt nog geridderd omdat ze de gouden tip heeft gegeven, die leidt naar de vondst van de verdwaalde jongen in het bos. Dolgelukkig wordt de jongen in de armen van zijn vader gesloten.

Met gezichten als Veegpieten slurpen Jo en Post de hete soep naar binnen. De Chickies gaan richting Maasluis. De door de organisatie verstrekte en vers geplukte walnoten, worden met blote handen verbrijzeld en weggespoeld met een slok herstel Leffe. Uiteindelijk viel het weer nog best mee en is het drie kwart van de rit droog geweest. We hebben genoten van een superleuke uitgezet parcours. Oh ja en we hebben ook nog een regenboog gezien en de meiden een dode vos.

Kortachtig rondje

donderdag 10 november 2016
06:31

Kortachtig rondje met Siem, jaja 50km weggetikt. Maar ja komt nog eens ergens. Wel relaxed bij Siem in het zuchie en Siem maar stoempen. Op het tegelpad dik boven de 30. Allebei twee baddereien er doorheen gejaagd (topding Dijkx). Veel leuke koffietenten gezien onderweg, weet alleen niet meer waar. Thuis drinken we koffie zei Siem steeds.

Dwalen onder de dennen

vrijdag 11 november 2016
18:53

De ijskrabber van de buurvrouw schraapt over de voorruit, langzaam wordt hij weer zichtbaar. De motor draait en de uitlaat spuugt zijn witte rook de straat in. Het zonnetje schijnt, de regen heeft een dagje verlof genomen. Wat een geweldige dag om een stukje op de MTB te toeren.

De Outlander is beschikbaar want Sam is met de Trein naar Rotterdam. Er wordt nog even gebeld met collega Joost om de laatste details van de route door te nemen want het plan is, richting Terheijden af te reizen en drie MTB-routes te pakken. Tijdens de reis naar het zuiden, wordt ik nog even uitgezwaaid door

Jo. Het zonnetje schijnt fel in mijn ogen tot de Moerdijkbrug. In Brabant is het bewolkt en de thermometer in mijn auto geeft aan dat het buiten 3 graden is. Met wat hulp van mijn navigatie kom ik uiteindelijk aan op de Bergsebaan, waar ik begroet word door twee honden terwijl ik m'n fiets van de auto haal. Buiten de twee honden is er geen hond te zien. De heide staat te dampen in het nu doorbrekende ochtendzonnetje, een buizerd draait zijn rondjes hoog boven de in herfstkleuren gehulde bomen, op zoek naar een maaltje. Een konijn kijkt schichtig omhoog en duikt zijn holletje in. Het parcours op de Vrachelse heide ligt er nat bij, het is maar goed dat mijn spatborden van zondag er nog op zitten.

Er is hier echt niemand te zien. Ik heb van Joost instructies gekregen om het parcours te verlaten op het punt waar hij zondag stond. Ik concentreer mijn kop leeg om dit punt maar niet te missen. Alles lijkt op elkaar in een bos, uiteindelijk vind ik dit punt en ga richting het parcours van Teteringen. Ik moet regelmatig hulp van Google vragen maar kom uiteindelijk toch aan op het parcours van Teteringen. Achteraf zie ik dat het veel korter had gekund. Onderweg zie ik veel mooie vrouwen gekleed in strakke hardloopbroekjes de tuin onderhouden, blijkbaar is dat de gewoonte in Brabant. De ondergrond in Teteringen is een stuk beter dan op de Vrachelse heide maar de

route is wat vlakker. Ook dit is een superleuke single track. Ik rij door dichte dennenbossen, passeer oneindige zandvlaktes en bedwing modderige boerenpadjes.

een heerlijk zonnetje en weinig drukte. Een topdag dus. Moeten we ook eens doen met de Fietsuh Kutters.

Volgens Joost moet er ergens een splitsing zijn, aangegeven door bordjes, die naar het parcours van Dorst leiden. Na een volledig rondje Teteringen heb ik geen bordjes gezien, wel heb ik twee keer een groen MTB bordje gezien. Nog een rondje dan maar, wat trouwens geen straf is. Het is inmiddels volledig wolkeloos, de vogels fluiten vrolijk en ik ben blij. Het eerste groene bordje is geen succes, ik kom op de openbare weg uit (dit blijkt later de kortste route naar de Vrachelse heide). Vol goede moed keer ik om, er is immers nog een groen bordje te gaan. Na een paar kilometer en vele geweldige krombochten, kom ik bij het tweede groene bordje, dit bordje leidt mij, onder de A27 richting Dorst. Het Parcours ligt er echt heel goed bij, het is net of het niet geregend heeft. Het is wel druk hier, er fietst namelijk iemand voor mij. Ik besluit hem de ruimte te geven en drink wat uit mijn bidon. Voor de rest heb ik niemand meer gezien. Bij een splitsing kies ik voor de zwarte route die mij over vele uitdagende klimmetjes en afdalingen stuurt. Ook hier veel leuke krombochten. Na een rondje hou ik het voor gezien en weet de weg naar mijn auto feilloos terug te vinden. 46 kilometer van bijna alleen maar single track,

Wippen bij de Wollebrand

zondag 13 november 2016
19:02

Ja, na eerdere moedwillige sabotage door Jan toch eindelijk naar de Wollebrand. Totdat Arie Kooij roet in het eten gooid. Grote problemen, Arie had last van serieuze verklevingen. Het hele binnenzootje zijn aan elkaar vast.

Ouderdom en te weinig gebruikt sipte hij. Peet stond zonder succes te sjorren aan de weke delen van Arie, die na flink vloeken en diverse toespelingen aan het binnenwerk van diverse vrouwen eindelijk loskwam. De herstelwerkzaamheden hadden ook nog flinke vertraging. De reserve spullen plus pomp waren ook verkleefd. De chickies die gezellig mee waren kregen het al flink koud en speelde met de gedachte gevolg te geven aan de kerkklokken. Lekker warm in de kerk. Voor de rest van het verhaal zie Strava.O ja de Wollebrand. Was weer leuk, genoten van de herftsfeer op de grappige, gladde bebladerde paden bij de WB. Het parcourtje hadden ze ook weer opgeleukt met een zootje stenen. Nog een koffie gedronken bij het knapperend houtvuur en snel terug naar huis. Op tijd thuis foeterde Heleen bij vertrek. Gelukkig had Trudy er flink de sokken (of de kuiten) in op de terugweg. Kwart over twaalf thuis, pfff!

Wind en nog eens wind

zondag 20 november 2016
12:49

Zondagochtend 20-11-2016.

Jaja, de zomer is echt voorbij hoor.

De korte broekjes en shirts met korte mouwen kunnen nu wel in de kast blijven.

Maar om nou de hele ochtend op de bank te blijven zitten ?

Gelukkig hebben we buurman Peet !

Die wilde heel graag nog eens een keer met z'n Sensa gravelracer een rondje met Siem doen.

Maar zoals het een Peter betaamt ☹️, was er toch wel enige twijfel ivm het mindere weer. Gelukkig bood buienradar de oplossing : na 9 u is het droog !

Dus hupsakee, op de fiets, en direct begint het te regenen ☔.

Langs de Nieuwe Waterweg fietsend zagen we de dode, door de storm tegen de kade aangeklapte meeuwen al liggen. Vergezeld door een kadaver van een schollevaar en her en der een zwaan.

We bogen linksaf op zoek naar de 1e gravelpaden, welke we vonden bij de kanovijvert.

Buurman Peet, die eigenlijk alleen maar op het asfalt rijdt, vindt dat toch wel een beetje spannend en raakt al direct op flinke achterstand. Dat wordt dus makkie an Siem. Als hij nou maar niet om koffie gaat roepen ook straks !

Via gravelpaden in Maasland rijden we naar de Gaag voor dat andere leuke gravelpad.

Dan naar Delft voor nog meer gravel, maar ook het leuke paardenpad natuurlijk ! Dat is voor BP (Buurman Peet) toch ook een lastige hindernis 😊 maar hij komt erdoor.

Ondertussen zit ik te genieten op de 'nieuwe' Gary : wat is dit toch een superfietsie !

Met nieuwe voorbladen, nieuwe ketting en cassette draait dit fietsie als nieuw. Geen enkel geluid en schakelt als boter. En de Schwalbe Racing Ralphies cyclocrossbandjes van ca 3 cm breed doen het best !

Dan nog even door het Abswoudse bos en dan tegen de harde wind in naar Schiedam. BP zit inmiddels in het zuchie bij mij, want hij begint z'n beentjes al aardig te voelen.

Nu nog de gravelpaden achter Schiedam en Vlaardingen en dan met BP om de BP heen naar het gravelpad bij de golfbaan.

De wind is idd keihard, maar stelt nog niks voor vergeleken bij de wind die we straks nog tegen krijgen op het fietspad langs de Foppenplas.

Zo dan ! De wind laat ons bijna stil staan. Op het bruggetje over de Foppenplas worden we bijna tegen de railing geblazen.

Er komt nog een klein kluppie (de laatste is Jan Olsthoorn) tegemoet, die ons maar net kunnen ontwijken vanwege de zijwind.

Op het volgende stuk nogmaals de keiharde wind vol op de kop. BP probeert in mijn wiel te blijven maar

moet weer lossen. Na nog even inhouden rijden we samen Maassluis weer in, op naar de koffie.

BP is kapot, maar toch blij dat ie is meegedaan. Hij vindt het een heel gaaf rondje, is op plekken geweest waar hij nooit eerder is gekomen.

Nu gaat ie aan de slag om het blad 'Fiets' te checken, want dat moet morgen naar de drukker.

Doe je best BP 👍👏

Stoempen op het schapenpad

donderdag 24 november 2016
22:46

Lekker rustig rondje vanavond. Geen enge honden en uitwijkende tegenliggers. Zelfs geen schapen op de schapendijk. De enige die niet rustig was was Dijkx. Dijkx de stoemper was niet bij te houden vanavond. Moest alle zeilen bijzetten om in het zuchie te blijven. Gelukkig was het lekker fris, dus kan ik mijn lichaamstemperatuur op peil houden. Op de schapendijk kon ik het bijna niet bij geademd krijgen. Op papier Dijkx toch verslagen op een segment ben ik 1 second sneller en sta ik viersie en Dijkx vijfsie algemeen, haha. Eind goed al goed.

Hard in Hoogvliet

zondag 27 november 2016
15:49

Onze Bonte huisspecht komt schichtig vanaf de achterkant van de boom naar voren om van de, op de boom opgehangen, pindakaas te smullen. De driepotige witte kat van de

buren lijkt atletisch zijn kont en kijkt schijnbaar ongeïnteresseerd naar de van de pindakaas smullende specht. Het is droog, niet te koud en er staat weinig wind. De ideale dag om eindelijk het nauw uitgestippelde plan van Post uit te voeren en Hoogvliet onveilig te maken. Op de brug verzamelen Arie K, Voer, Dijkx en traditioneel, 5 minuten te laat, Post. Arie K heeft vandaag op zijn 2 kilo wegende cyclocross fiets met wat zachte banden meegebracht. Arie heeft geleerd van vorige week en heeft allerhande reparatie sets meegenomen. Jo zet zijn zadel wat hoger, die nu wat weg heeft van de Euromast. Bij de Benelux tunnel wordt Dijkx verrot gescholden als blijkt dat we met de roltrap naar beneden gaan. Na het altijd zonnige Pernis bereiken we de roltrappen bij de Vondelingenweg.

Jo en Dijkx fietsen fluitend naar boven terwijl Arie en Post een weigering hebben. Nadat Jo de noodstop van de roltrap indrukt lukt het de twee niet meer om op gang te komen. Met hoongelach worden Post en Arie uiteindelijk boven verwelkomt. De roltrap naar beneden levert geen problemen op. Zonder enige

moeite vinden we, door het perfect uitgewerkte routeplan van Post, het Oudelandsepark. De Schotse Hooglanders, die nog nooit een fietser hebben gezien, kijken ons wat geïrriteerd aan.

Post maakt een omweg van een paar kilometer om maar niet in de buurt te komen van deze beesten. Na wat gehobbel en leuke paadjes komen we uiteindelijk uit bij de McDonald op de Aveling. Hier maken we een omweg om naar het huis van Jo zijn overleden oom te kijken. Verhalen over met emmers uitgegraven wijnkelders en voetballende jochies zorgen dat het Strava gemiddelde nog verder naar beneden zakt. Vervolgens klimmen we op de geluidswal bij het Bonairpark. Na twee kilometer over het gras boven op de geluidswal gehobbeld te hebben komen we bij een berg met rode ligstoelen, waar we een photoshoot maken van Arie en Jo.

Kronkelende steile paadjes, bergmeertjes en heerlijk riekende bomen (of is het de Shell aan de overkant?) doen ons denken aan de berglandschappen van de Alpen. In de mangrovebossen van de Oude Maas ontdekken we net boven het klotsende water een kilometers lange kronkelende brug, die ons, terwijl we genieten van het uitzicht, vlak bij de Spijkenisse brug brengt. We doen eerst nog wat rondjes door het Ruigeplaatbos voordat we ons naar het Hartelbos (geloof ik) begeven. Hier wacht ons de grootste verrassing van de dag, een tot aan de horizon reikende houten vlonder die ons door de wilde oeverbossen van de Oude Maas voert. Dijkx wil nog terug om te filmen maar dat mag niet van de rest. Post wil verder richting Barendrecht om dan via Rozenburg de pont te pakken. Na wat topologie lessen van Jo en Dijkx kunnen we Post overtuigen dat Rozenburg de ander kant op is. In Poortugaal haalt Arie zich de woede van een aantrekkelijk vrouw op zijn hals als hij vraagt waar er ergens een coffeeshop in de buurt is. Na wat uitleg van de rest, kalmeert de vrouw weer en legt ze vriendelijk uit dat we koffie kunnen drinken bij “Kees” in Rhoon. Kees opent stipt om 12:00 uur en geen minuut eerder. Na een wat moeilijke start, omdat men buiten niet wil bedienen genieten we later toch van een bakkie met gebak. Via Pernis en de brommertunnel van de Benelux knallen we

weer richting huis. Post moet nog bijna een nieuw achterwiel aanschaffen als hij, door het rode fietslicht rijdend, net gemist wordt door een luid toeterende Toyota. Weer een leuke tocht met veel verrassingen en goed weer. Dank mannen voor de gezelligheid.

Siem is flup

maandag 28 november 2016
22:04

Na vorige week al een beetje gespijeld te hebben van m'n werk, en een heel rustig weekendje (alleen gewandeld met de monsters) dacht ik dat vanmiddag een rondje op de fiets wel weer eens zou lukken. Om mijn volgelingen ooit weer eens wat nieuws te kunnen laten rijden ging ik op zoek naar offroadpaadjes bij Spijkenisse. De pont van half 3 gleed soepeltjes door het koude water en meerde superzacht aan. In Rozenburg een stukje nieuw fietspad en op naar de Calandbrug. Dan via Zwartewaal, Heenvliet en Geervliet (leuke echte kasseistrook) richting Spijk City. Nu een stukje bebouwde kom, hoewel het via Simonshaven wellicht leuker zou rijden, maar geen tijd. Aan de oostkant van Spijk City inderdaad de singletrack. Is gewoon een nieuw mtb-parcours jonguh ! Nog platter, smaller en kaler dan BP, maar toch. Met te smalle en te harde banden toch een stukkie gereden. Best geinig, maar de routing leek nog een beetje vaag. Wel lachen om een x met z'n alle overheen te vegen. Dan op weg naar huus. Niet via de route die de Fietsuh kutters gisteren reden, maar via de fietspaden. Bij de klim uit de Beneluxtunnel voelde Siempie het al : nog zeker geen 100% 😞😞😞. Het laatste stukje langs de Waterweg naar huis zou wel lekker gaan dacht ik. NOT : in het Oeverbos liep niet 1 man met een hamer rond, maar een heel elftal ! Siempie was helemaal flup en moest met een slakkengangetje naar huis fietsen. Wat een ellende ! Thuis snel een bakkie (met als gevolg weer een onwijs zere muil) en uithuilen op de bank. Woensdagavond weet ik het nog niet 😞😞😞

Over de kop

woensdag 30 november 2016
22:06

Ritje woensdagavond : Post reed bij de kanovijver al verkeerd : hij wilde een doodlopende vlonder oprijden. Siem ging over de kop in Vlaardingen. On the lest had Post een briljant idee : rondje BP REVERSE ! Nu is m'n typelint op, en ik moet ng naar een verjaardag, ook nog ouderavond en m'n toetsenbord ontlichten 📺

Mist, modder en maneschijn

zaterdag 3 december 2016
09:22

De wassende maan doet een wolk oplichten in een verder bijna wolkeloze met sterren bezaaide hemel. Mistflarden bedekken de donkergroene weilanden. De geur van nat gras overheerst als onze Chinese lampjes de mistflarden proberen te verdrijven. Een silhouet van een konijn schiet over het pad. In de verte, net boven de mist, fonkelen de lichtjes van Delft. Het geluid van een misthoorn drijft vanaf de Waterweg over het in het donker gehulde landschap. Het Bruine Beer pad is bedekt met rood bruine bladeren, de bomen rondom het pad blokkeren het toch al schaarse licht. Het is pikdonker in de Broekpolder.

Het lampje van Sam volgt mij trouw en danst op en neer in het donker en werpt soms een griezelige schaduw van een fietser tegen de begroeiing. Sam is erg stil want die vindt het best spannend zo in het donker. Het is muisstil in het bos, zo nu en dan fladdert er een vogel verschrikt op, in de verte blaft een hond. Via de houten brug over de Vlaardingervaart en via de Holyweg komen we bij de gravelpaadjes langs de Zweth. Via tientallen, soms in mist gehulde bruggetjes bereiken we de trekkade langs de Vlaardingervaart. De mist is zo dik dat het eind van sommige bruggetjes niet te zien is. Bij de een na laatste extra smalle brug voor de Vaart is het even schrikken als er ineens twee reusachtige honden uit de mist opdoemen en over het bruggetje komen aanrennen. Ze

blijken gelukkig goedaardig te zijn en we kunnen onze weg vervolgen. Een stukje verder blijven we even staan om te genieten van de stilte en het heerlijke weer, het water in de Vaart is compleet rimpelloos, op het wigvormige spoor van een door het water zwemmende Meerkoet na. Via de broekpolder en Kanovijver komen we aan het einde van de rit. Een kort ritje maar wel een leuk rit en heerlijk fietsweer.

Snijdende wind in Spijkenisse

zondag 4 december 2016
13:37

Tien kleine negertjes zaten op een hekkie..... Daar lijkt de rit van vanmorgen een beetje op. Jan en Siem waren met trillende benen en bevend als een rietje opgestapt, bang voor de introducee Bram Morin (uitgenodigd door Pullen).

Bij de Waker aangekomen, en veel vriendelijker plek dan die GB, stonden daar Dijkx, Pullen en Bram al te wachten. Arie K nog nergens te zien, dus die zijn we maar tegemoet gereden. Bij de molen kwam Arie net de hoek om, en zo was de klup van deze ochtend compleet. Nou ja, compleet ? Er misten wel een paar Fietsuh kutters ☹️ Maar vooruit, gas op de pendalen !

Bij de molen gliek naar benee over het houtsnipperpad, en dan via het nieuwe industrieterrein naar het Oeverbos.

Aan het end daarvan stond Bram lek. Helaas geen nieuwe binnenband 26" bij hem, dus Bram keerde maar om. Dat was negertje 1, Jan en Siem opgelucht ☺️

De rest vervolgde de rit (na eerst nog ff een bandje van Arie te hebben verwisseld) via het dijkje naast Unilever en zo naar de Benelux.

Dijkx leidde de weg door het eerste "bos" bij Hoogvliet, en verder door het Bonairepark naar de Spijkenisserbrug.

Nu via wat fietspaden op zoek naar de mtb-route Spijk City. Vlak hiervoor was Arie weer ff zoek : die had stiekum nog een band leeg laten lopen omdat hij het eigenlijk wel ver zat vond zo en geen zin had in die zogenaamde mtb-baan.

Die baan was snel gevonden en werd volgas afgeraffeld. Een smalle strook puin door een aangelegd park met ook wandelpaden en paardepaden er bie up.

En geen enkele boom of struik, dus eigenlijk een saaie kutbaan. Alleen door er volgas overheen te denderen is het dan leuk. Aan het eind geen spoor van Arie ! De overigen keerden weer om op zoek naar Arie, maar geen Arie te zien. Tis een vreemdeling zeker die is omgekeerd zeker ??? Dat was negertje 2.....

Dan maar weer terug en op zoek naar mtb Spijk City part 2.

Ook dat was snel gevonden, en volgas tegen de richting in werd ook dit deel genomen. Nu op naar huis, want het was al weer laat zat geworden door dat gekut van die Kooij met dat aftandse vehikel van hem ☹️.

Over de fietspaden naar Simonshaven en Zuidland. Die arme Jan en Siem werden steeds maar meer aangespoord door Dijkx en Pullen, terwijl die eerste 2 al helemaal op waren. Bij Zuidland wist Siem nog een mooi offroadpad en huppekee, het spul was in Zwartewaal. Dus bijna thuis. Nog even het dijkje naar de Harmsenbrug en dan naar de pont. De pontmeneer was zo vriendelijk om even op de laatste te wachten, heel erg bedankt. Gaaf ritje toch wel gasten ! Beetje offroad en ook nog wat km's !

De Sint

zondag 4 december 2016
21:30

Madrid, 4 dec 2016

Zeg Piet, dit moet je horen, het stuit me werkelijk tegen de borst,
Over die rooie met die honden en die fietsen, die Dijkenaar, oh ja, Siem Wijnhorst!
Wat die toch allemaal zijn vrienden aandoet op den fiets,
Door rietputten, sloten, rabarber en rupsenpaden, Jaa dat is niet niets!
Hij heeft talloze fietsen, zelfs eentje van een paar Duuzend,
Maar toch ging het uitje naar de Ventoux niet bruusend;
Toch, hij ging tekeer als een malle, en dat op z'n fiets vol met carbonne dinge,
Lukte het net niet om te horen bij de club van Clingé
Daarom volgend jaar maar weer proberen, dan is tie niet te houwe,
Maar blijf daarom op de weg en niet tussen de berenklouwe!!

De Sint

Hoe lang gaat Post zijn fiets nog mee?

zondag 4 december 2016
22:05

Inmiddels is de Bulls Copperhead Plus van onze fietslegende / held / aanvoerder Post zo'n twee jaar oud.

Ondanks dat al het periodiek reinigen en onderhoud steeds punctueel en stipt volgens het boekje werd uitgevoerd, zijn er toch al de nodige onderdelen gesneuveld en vervangen.

Toen het tijd was voor de eerste gratis beurt, uit te voeren door de dealer Cees Boer, ging er een schok door de winkel.

De Bulls werd daar, nog van bovenkant stuurpen tot en met de laatste nop onder de bagger zittend, binnengereden.

"Je gaat er toch niet het terrein mee in?" werd verbaasd gevraagd. Want dat is niet helemaal de bedoeling voor deze fiets! Waarop Post antwoorde: "Ja natuurlijk wel, gewoon fietsuh kut!"

Afijn, na een stief ochtendje sleutelen kon de fiets weer worden opgehaald en was Post voor de eerste keer vele euro's

armer, maarnog steeds in het bezit van een armetierig rijdende Bulls. Zulke vakmensen zijn het daar bij Boer blijkbaar niet.....

Na nog wat bijstellen door een andere Fietsuh kutter reed de Bulls dan eindelijk toch weer zoals het hoorde.

Het ging een tijdje goed, Dijkx heeft tussentijds alleen nog een trapaslager vervangen.

Na de winter van 2015 kreeg de Bulls toch echter weer wat kwaaltjes: er zat het een en ander vastgerot.

De voorvork weigerde in- of uit te veren, de trapas stond weer vast en het achterwiel had nu toch wel heel veel speling.

Zelfs meer dan het voorwiel!

Nu was dit (een meesturend achterwiel) het geheim van Post's onnavolgbare bochtentechniek, maar om de fiets draaiende

te houden moest dit toch ooit verholpen worden.

Er werd hulp van buitenaf ingeroepen, in de vorm van fietshersteller Pim v.d. Marel uit De Lier.

Deze zag er echter geen brood meer in de Bulls opnieuw in gang te krijgen, en probeerde Post aan een hele nieuwe fiets te helpen.

Hier trapte Post, onder zeer zware druk van zijn ega echter niet in, en na een liter of wat kruipolie, WD40 en allerlei andere voor de hand zijnde smeermiddelen in alle openingen van de Bulls te hebben gespoten begon een en ander zowaar weer wat te draaien en bewegen!

Double fuck Pim Marel en volg as weer verder dus!

Totdat op een mooie zondagochtend, op de Landtong bij Rozenburg, het noodlot toesloeg: Ze derailliepad brak af.

Rap werd de Bulls omgetoverd tot singlespeed zodat de rit weer vervolgd kon worden.

Met af en toe een "versnelling" overspringend reed Post vrolijk full power rond.

Het ging echter niet lang goed, waardoor Post toch moest omkeren en in z'n eentje naar de pont terug moest lopen.

Johan regelde snel een nieuwe pad, en na montage kon er weer gekoerst worden.

Op een zonnige woensdagavond (de vaste trainingsavond van de Fietsuh Kutters) wierp de pechduivel weer een steelse blik op de Bulls..... De achterderrie brak finaal in tweeën. Ook nu werd geprobeerd de Bulls op gang te krijgen, o.a. door de Bulls te slepen met een oude binnenband en door voortduwen door Arie V maar dit leidde tot levensgevaarlijke taferelen.

Gelukkig gebeurde een en ander vlak bij Siem thuis, en rap werd Siem's oude Bulls

Bushmaster 26" uit het kippenhok geplukt zodat Post weer vrolijk verder kon.

Dat dit nog een 26" fiets was deerde Post in het geheel niet. Sterker nog, Post ging als een raket op dit lichte fietsie!

Zelfs zodanig met plezier dat Post' eigen Bulls wekenlang stond te verpieteren in de schuur.....

Uiteindelijk bestelde Post zelf een nieuwe derrie, en zonder medeweten van Post werd door de overigen besloten dat het ook tijd was voor een nieuw achterwiel.

De jaarmet van Rose Versand had een nieuw hoogtepunt bereikt en rap kwam deze order binnen.

Na enige tijd werd de fiets in de tuin van Dijkx voorzien van de nieuwe derrie, achterwiel en nog wat onderdelen.

Een en ander onder het toezicht van Post en met de hulp van Post zelf.

Het testrondje in de tuin belooft veel goeds, dus Post kon het terrein weer in !

Tijdens het rondje op zondagochtend 21 aug reed Post weer op zijn vertrouwde eigen blauwe Bulls.

Omdat het achterwiel zonder speling niet meer mee stuurde moest hij zijn bochtentechniek opnieuw instuderen.

Op de mtb baan Oostvoorne mistte hij af en toe een bocht..... Maar de Bulls was weer back on track !

Nu nog een nieuw voorwiel en dan kan de Bulls weer zeker een maand of 2-3 mee !

En ondertussen is dan ook een geheel nieuw voorwiel getransplanteerd. Natuurlijk één van hetzelfde merk en met dezelfde specificaties als het achterwiel : Mavic Crossride 29.

Misschien niet of niet veel lichter dan de standaard wielset, maar het draait in ieder geval weer soepel.

Nu is het wachten welk onderdeel straks aan de beurt is.

Noot van de redactie : Ook het achterwiel van Johan's Cube is inmiddels voorzien van een nieuwe naaf en body.

Deze maakte ook al ruime tijd een naar bijgeluid. Ook dat is nu verholpen.

Het is nu wel duidelijk dat in een mountainbike van een wat hoger prijsniveau, zeg rond de € 1.400,- / 1.500,- zeker een stuk betere onderdelen zijn gestoken.

De aanschafprijs van de Bulls Copperhead zat onder de € 1.000,- (toch ?) maar er is binnen 2

jaar tijd toch al snel voor een ca. € 400,- aan nieuwe onderdelen ingezet. En dat is dan buiten de normale slijtageonderdelen (ketting en tandwielen en remblokken) berekend. Zo'n duurdere fiets heeft vaak een beter en lichter frame en voorvork hebben waardoor deze fietsen net even wat leuker en beter rijden.

Dus Post en Johan (en Dijkx en Toom) : leg elke maand even wat extra geld opzij voor jullie vergonde fiets !!!!

Wilde rit door het Westland

woensdag 7 december 2016
22:29

Jaja, de thuisblijvers hoefden niks te missen: Mr. Gadget (Dijkx) had iets aangeklikt via Strava / Google earth weet ik veel zodat onze rit life gevolgd kon worden !!! De techniek staat voor niets mensen....

Zowaar was Post, na de dreiging van Siem (half 8 en geen minuut later) ook op tijd en werd er half 8 gestart. Niet nadat het Post met zijn kennersoog was opgevallen dat Siem op weer een andere fiets (de Gary) was en Dijkx daar weer commentaar op had ivm de smalle en dus snelle bandjes.

Via het Maasland Bos reden we achterlangs Boumare 122, waar Arjan net aan zijn toetje (of toch nog zijn voorafje ?) zat.

Via de Commandeurskade reden we richting de trambaan, waar Post en Dijkx eindelijk waren opgehouden met kletsen en echt begonnen te fietsen.

Na het kraaiennest nog een extra grasstrook voor Post, en een stukje bebouwde kom De Lier.

We reden langs een of ander bedrijf, Boeters, waar we vaag een metalig kermend geluid hoorden. Dit was natuurlijk de Niner van Retep. Ooit glanzend wit en nu grauw en grijs van het maandenlange verzamelde stof.....

Nu weer een 'nieuw' paadje achterlangs de Lier.

Dan langs de veiling H'dijk richting Wollebrand.

Hier weer een spannend paadje langs een vijver en op een eens , zelfs tot verbazing van Siem, stonden we in het bruisende mondaine centrum van Honselersdijk.

Nu linksaf naar Naaldwijk. Na de nieuwbouw sloegen we linksaf en kwamen uit op een zandbed van een nieuw aan te leggen fietspad. Post toonde hier zijn superioriteit door Siem en Dijkx compleet los te rijden !

Als toetje nog een klein stukje offroad en toen op naar Westerlee.

Verderop sloegen Post en Dijkx rechtsaf richting huis. Siem ging nog even linksom richting Poeldijk om z'n auto bij de garage op te halen.

Ik vond het een superrondje mannen !
Weer een leuke en toch weer een wat ander rondje dan anders.

Balanceren op bruggetjes

zondag 11 december 2016
15:07

Ik lig vanmorgen nog lekker in mijn warme bedje. Echt zin om te fietsen heb ik niet. De wind giert om het huis en het is nog donker buiten, een straatlantaarn werpt zijn geelachtige licht over de geparkeerde auto's. Half slapend stap ik onder de heerlijk warme douche en de zin begint langzaam te komen. Het is nog ff zoeken naar een van mijn beenstukken, uiteindelijk wordt ie gevonden door Sam. Er worden niet veel Fietsuh Kutters verwacht op de GB. Siem en Jan hebben zich afgesplitst van de groep, en de rest heeft zich afgemeld of niks van zich laten horen. Het is dan ook een verrassing als de organisatoren van de Wouw rit (Aad en Dijkxin) al op de brug staan te wachten, als de twee Chickies (Trudy en Sam) en Dijkx arriveren. Als vanouds is het weer wachten op Post en dat is niet de laatste keer vandaag. Aad gaat linksaf en wij gaan rechtdoor, uiteindelijk arriveren we allemaal in het sompige Maaslandse bos. Via de Julianalaan komen we op het Kerkepad terecht, waar we in volle vaart moeiteloos de vele smallé bruggetjes bedwingen. De venijnige Westen wind die over het vlakke Hollandse landschap blaast probeert ons, zonder succes, af te remmen. Op de door Aad ontdekte paadjes in de Steendijkpolder raakt Sam levensgevaarlijk gewond, als een chagrijnig kijkende bramenstruik zijn stekels in Sam's wang zet. Bloed gutst uit haar gezicht, maar zonder blikken en blozen raast ze verder achter Aad aan. Achter ons likken de aaseters het bloedspoor direct op. Dan komen we in de HEL terecht, een hondenloosloopgebied. De ene hond kijkt nog gemener dan andere, er lopen kleine, dikke-, grote-, luidruchtige- en stinkende honden. Een gemeen kijkende invalide vent (Volgens Trudy, zelfde vent als vorige keer, toen Dijkx tegen hem zei dat ie zelf ook niet liep over het voetpad) neemt wraak door zijn reusachtige hond vlak voor ons los te laten. Bij Post loopt het dun door de broek als de hond, zo groot als een Damhert, hem lekkerbekkend aankijkt. Het is dan wachten tot Post de moed heeft verzameld om weer door te gaan. Aad probeert zoveel

mogelijk honden te mijden door de gebaande paden te ontwijken. Door alle commotie merkt Post pas bij de Waterweg dat ie een zachte band heeft. "Pompuh Kut", wordt er geroepen en al snel kunnen we weer verder.

Siem waagt het gewoon om niet thuis te zijn, als wij met de hele groep voor zijn deur staan.

Het is even concentreren in het Homobos om al het wc-papier en condooms te mijden. We doen nog een stukkie door de, met vogelgriep besmette, Rietputten. De regen van gisteren heeft hier zijn sporen achtergelaten, want het is lekker glibberig en blubberig. Bij station West is het weer wachten tot Post zijn poreuze band heeft opgepompt. Dan gaat het richting de Vreemde Vogel waar we genieten van koffie, warme choco en eigen gebakken appelgebak. In tegenstelling tot de Veerheuvel is de bediening hier heeel

vriendelijk en vol begrip over ons ietwat besmeurde uiterlijk.

In de Broekpolder wordt er nog een poging gedaan om Post zijn band op te pompen, maar uiteindelijk moet ie toch vervangen worden. Post besteedt dit werk uit aan Aad en Dijkx, die daarna met handen zo zwart als roet verder moeten.

Via wat leuke paadjes over de golfbaan komen we dan weer bij ons startpunt. Dijkxin verbaast zich nog even over de sociale eigenschappen van Post, als hij zonder dag te zeggen ineens verdwenen is. Ondanks dat ik vanmorgen niet veel zin had, was dit toch weer een heel leuk ritje.

WOUW

zondag 11 december 2016

18:38

Zondagochtend 11-12.

Niks geen wegschietende katten van de burens (die waren al door mijn honden de wijk uitgejaagd) en niks geen wegfladderende eenden of waterkippen (die lagen nog onder zeil).

Wel Jan en Siem om half 8 in de Clio op weg naar Wouw. Met 110 op de teller (zeker 20 km sneller als vroegah in de Kangoo) was de bestemming snel bereikt.

Omkleden hoefde niet, de fietskleding zat al om de strakke afgetrainde lichamen ☺. Dus snel op café voor het inschrijfgeld en gaan ! Met Jan op kop ging het gas er al direct op natuurlijk, en Siem moest gelijk ook al vol aan de bak. Dit keer waren de singlespeeds op stal gebleven en konden de heren nu dus schakelen en was er zelfs een mate van comfort aanwezig in de vorm van voorvering en bij Siem ook nog achtervering. Tevens zat

Siem nog letterlijk op een luchtkussen : zaterdag waren de darmen een beetje opstandig en gassig en ontdekte hij later een remspoor van 10x20 cm. Hierdoor durfde Siem geen windjes te laten tijdens de rit, en de zich naar buiten wensende gassen moesten dus binnenboord blijven. Dit zorgde voor een extra luchtkussen in de endeldarm. Buiten het dorp Wouw eerst wat karrensporen, gevolgd door een smal paadje langs een sloot. Dan de 1e 'echte' klim : de vullisbelt op. Door nu een tandje terug te kunnen schakelen geen probleem voor beide heren natuurlijk. Vanaf nu eigenlijk alleen offroad gereden : veel mooie singletracks door de bossen en over de hei. Niet zoals 2 jaar geleden (alweer, waar blijft de tijd, toen een hele club Fietsuh kutters hier reed) dat alles was bedekt met een laagje rijp. Nu was het een graad of 7 boven 0, en droog. Niet zo spectaculair om te zien, maar wel super fietsweer ! De paden waren zeer goed begaanbaar : mooi aangestampt zand en slechts zelden bagger. Overall goed grip in de bochten ook. Ook zaten er dit keer weinig stuntelaars tussen. Het reed allemaal lekker door. Ook wel weer eens lekker om niet bij elke bocht vol in de ankers te moeten omdat een of andere gast amper de bocht om durft. Of bij elk dijke te moeten afstappen. Nee het tempo lag lekker hoog, het was de hele rit lekker doortrappen. Op elke kruising stonden minstens 2 verkeersregelaars, en de wegbewijzing was ook prima in orde. Bij de 2e revitalering zijn beide heren even gestopt voor een banaantje, en nu was het nog maar 11 km. Die begonnen met een leuk stukkie op en neer door een bos(je) waar wel wat getreuzeld werd, maar er werd zowaar niet afgestapt. Als lest nog een paar langere stroken asfalt en zandpaden en toen was het al weer beurt..... Jan en Siem weer heelhuids op de parkeerplaats, geen valpartijen en geen lekke wielen, en elkaar ook niet kwijt geraakt : Superritje !

Kunnen er best een x zomaar ff heen, er schijnen 3 vaste mtb routes te zijn die je aan elkaar kunt rijgen.
Yehaa !

Mark in Duitsland

maandag 12 december 2016
21:40

Das REICHSWALD, aus der Reihe
Voor de goede vorm; Tante Ingrid woont in Heerlen, en daar is het goed mountainbiken. We zijn met de Bushmen (de voorlopers van Fietsuh-KUT) daar een weekend wezen rijden. Tante Astrid woont in Milsbeek, onder Nijmegen. Ik was daar gisteren op familiebezoek, allemaal van Bianca's kant, en om 14:00 vond ik het welletjes; fiets uitgeladen en meteen richting DEUTSCHLAND, op een luttel 2 km afstand. Meteen al de Sint Jans berg beklommen, precies op de grens.

7% maar liefst! Daarna kwam ik in Grafwegen (D), en dat was al een voorbode; vanaf hier het REICHSWALD in, en wat een treurnis: een bos ca. 5 keer de omvang van BP, met 1 soort boom, op precies dezelfde afstand van elkaar, met kaarsrechte wegen en heel veel dwarswegen!! De REICHS-Architect van dit REICHSWALD kan niet de minste moeite getroost om er wat spannends van te maken! Daarom weer terug naar Die Niederlande, alwaar het bos grenst aan ons land lag zowaar

een leuk paadje, met leuke klimmetjes, en vanaf daar kwam ik op een ATB route, en ineens reed ik Gelderland in! Brabant, Limburg, Gelderland en Duitsland komen hier tesamen. En nu werd het pas echt leuk; rondom de st Jans Berg lagen genoeg leuke klimmetjes, door bossen, riviertjes, langs boerderijen, glasland, (Ja Ron grasstroken) en een hele fijne afdaling naar Groesbeek. Ze lopen hier niet voor niks de 7 heuvelen route....

Onderweg nog ge-intimideert door een laag vliegende uil, die een helve meter voor m'n wiel overstak en geen ene fuck werd gegeven! Hij streek in een boom neer verderop, en ik bleef staan om het schouwspel te zien; Vlak achter de uil vloog een zwarte kraai, zo'n ding waarvan wij er in ZH ook duuzend hebben, en ging vlak achter de uil in de boom zitten. Toen had ik het door; de uil (jager) gaat op z'n prooi af (muisje), vreet het half op en de kraai mag de rest. Wat is de natuur toch schitterend. De uil ging weer op een meter hoogte langs de golvende velden, en nu met twee kraaien in z'n kielzog. Dat hebben we thuis dus niet! Ritje verder over zandgronden, de reeds genoemde grasstroken en veel bos. Onderweg dacht ik alleen maar; Wie ben ik? De uil of de kraai? En (nog belangrijker) wie wil je zijn? Een uil of een kraai??

Post alleen

donderdag 15 december 2016
22:21

Toch nog maar even een ommetje gemaakt zonder Retep. Best spannend als je nergens de weg weet en een soort nachtblind bent. Op weg naar de Lier zat ik ineens in Westerlee. Ik wist me vaag te herinneren dat ik dan naar rechts moet naar de Lier en dan ben je zo thuis. Vorige week nog gedaan met Dijkx. Rijk Swaan, he dat heb ik vorige week niet gezien. Hebben ze dat fietspad ineens verlegd. Dan maar richting Den Hoorn, kijk een bord, waait 6 km. Ik probeer af te snijden en neem "op gevoel" een afslag. Ik kom in een soort Flevopolder terecht met eindeloze wegen en onmetelijke akkers. Ineens herken ik iets, wat ben ik toch briljant. Via de trambaan vind ik de weg naar Maasland. Zo kom je wel aan je kilometers. Vergonde keer weer vertrouwd achter Siem an.

Dolen door Delftse Hout

vrijdag 16 december 2016
14:45

Geïnspireerd door Post zijn rit gisteravond en bang conditioneel achterop te raken, vandaag maar een ritje ingepland. Het plan is om Delftse Hout te verkennen. Het weer zit niet tegen, een matige zuidoosten wind, niet te koud en gelukkig droog. Met de wind van opzij via het grindpad boven op de Trekfade richting Kwakelweg. Vervolgens pak ik het fietspad richting Schipluiden om via, via uiteindelijk uit te komen bij het Woonwagenkamp waar de collega van Siem en Jo woont. De Zigeuners hebben het zeker koud, want de schoorstenen van de woonwagens staan roodgloeiend en witte houtrook drijft met de wind mee over de naastgelegen woonwijk. Aan het einde van de kruithuisweg pak ik nog wat leuke grindpaadjes en kom in een bossie schuin achter de Ikea terecht. Kijk, hier kom ik voor, leuke modderige singletrack paadjes slingeren zich door het bos. Er zit ook nog wat hoogteverschil in het parcours. Kleine klimmetjes worden opgevolgd door steile

glibberige afdalinkies. Soms word ik gegrepen door een bramenstruik maar de verwondingen vallen mee. Dit bossie zit vol leven, ik heb denk ik wel tien spechten gespot, midden in de Randstad maar daar merk je hier niks van. Dan gaat het weer verder richting Delftse Hout. Hier is een overvloed aan leuke grindpaadjes en ik maak een rondje om de "Grote Plas". De andere kant van de plas is een nachtmerrie voor Post, het lijkt wel of alle Hondenuitlaatservices van de gehele regio zich hier verzamelen. Grote-, kleine-, blauwe-, witte-, groene-, en gele busjes met logo's van honden zijn hier verzameld. Ik moet me door een kudde van tientallen, soms gemeen kijkende en blaffende honden vechten om na 20 meter weer omringt te zijn door een nieuwe school springende en kwijlende beesten. De begeleiders zijn compleet de controle kwijt. Ik laat de makende roedels snel achter me en pak wat leuke grindpaadjes langs de schitterende en inmiddels door een winterzonnetje opgelichte Tweemolentjesvaart.

Ik pak nog wat voetpaden achter eetgelegheid het "Rieten dak" en ga dan richting Delft. Via het Haantje bereik ik het Wilhelminapark. Het midden van dit, tegen Rijswijk gelegen, park wordt beheerst door een immense heuvel. Via een smal pad bereik ik de top waar ik de gehele Randstad kan overzien. Genietend van het uitzicht, maar wel last hebbend van het zuurstoftekort op deze hoogte, nuttig ik mijn welverdiende Snicker en knal weer naar beneden om de rest van het park te ontdekken. Er is hier zelfs een gedeelte waar geen honden mogen komen, wat een zaligheid. Via het Woudt kom ik na iets meer dan zestig kilometer weer thuis, moe maar voldaan.

Ritje Rozenburg

zondag 18 december 2016

13:38

Zondagochtend 18 dec :

Na wat gesteggel hoe, wat, wie en waarheen stonden Dijkx, Pullen, Voer, Post en Siem even voor half 10 bij de pont.

Retep was er blijkbaar ter hoogte van het Terbregse plein opnieuw achter gekomen dat ie z'n fietskleding in Almere had laten liggen en was er helaas niet bij 🙄. Dan maar weer zonder Retep op pad 🙄🙄🙄....

Post en Dijkx wilden een rondje Rozenburg. Tot opluchting van Siem bestond dit niet uit een paar rondjes op de mtb baan van R'burg, maar was het het plan om helemaal om dit pittoreske dorp heen te fietsen.

Na de pont linksaf het gravelpad op. Tenminste, dat deden Pullen en Siem, de anderen bleven op het fietspad onderlangs rijden. Nog niet goed wakker zeker ? Dat zal het wel geweest zijn, vooral Jo had een kater na een feestje van de avond ervoor. Niks gewend die gast. Heb je Jan daar ooit over horen klagen ? En die heeft elke vrijdag, zaterdag en zondag een feessie !

Aan het eind van het gravelpad schoot Siem rechtdoor het karrenspoor op en werd teruggescholden door de de rest : hier rechts kut !

O, ja dat kan ook, door het park de andere kant op.

Onder de bladeren lag hier en daar een bonk puin, Pullen was ff bijna z'n achterwiel kwijt door een opwippertje.

Na nog een stukje gras kwam de groep bij het eind van de beschaafde wereld.

Dijkx, Pullen, Post en Jo begonnen zich te vergapen aan de hopen huisafval bij de AVR. Zeer interessant NOT. 'Ik dacht dat we gingen fietsen vandaag' riep Siem lichtelijk geërgerd.....

Na een stukje asfalt kwamen we langs een desolaat terrein aan de achterkant van een oud ijzer boer.

Grote stalen wanden, roest, gebleekte en afgebladderde verf en daarboven de hopen verroeste ijzeren materialen (volgend jaar gesierd met de fiets van Post) gaf zowaar een stoere aanblik.

Fotomoment ! riep Dijkx, en zo gezegd zo gedaan.

Nu weer een stukje asfalt naar opnieuw een doodlopend stuk.

Dan weer terug, en bijna sloeg Dijkx, helemaal de weg kwijt door de ingeademde chemicaliën en stank opnieuw rechtsaf naar hetzelfde doodlopende stuk.

Ook hij werd liefdevol gecorrigeerd, en even verderop vonden de heren zowaar een echt nieuw paadje. Hier waren Siem en Jan zelfs nog nooit geweest !

Nu volgden de paden onderlangs de dijken ten zuiden van R'burg : de zompige grasstroken.

Post en Siem durfden deze uitdaging wel aan, de anderen namen de gravelpaden door de parkjes aldaar. De grasstrook was pittig door zojuist omgewoelde grond en klei en nieuw gezaaid gras. Poehee !

Helemaal aan de westkant van R'burg gekomen werd een half rondje mtb parcours gedaan.

Maar de heren wilden toch nog 'ff' de landtong op. Niet door het wilde terrein, maar via de fietspaden en dan aan het eind nog ff de bult op.

Tegenwind ging het nog stug door, en de bult werd nog even van alle kanten genomen.

Dan met het zijwindje schuin in de rug terug naar de pont.

Dat ging best aardig, ieder op z'n eigen niveau / snelheid. Siem en Dijkx voorop, en al snel viel de groep uit elkaar. Siem kreeg Dijkx niet losgereden, en net op het punt om nog ff iets te versnellen liep er een kerel met 4 honden (Shelty's) verspreid over het FIETSpad, dus weer van het gas af helaas.....

Toch staan deze jochies (pikkies 🤖) nu 2e algemeen op dit Strava-segment 🏆).

Bij de pont aangekomen hadden Dijkx en Siem nog mee kunnen gaan, maar sociaal als ze zijn werd keurig gewacht op de andere 3 en stelde Siem zelfs voor een bakkie te doen bij de Venusheuvel.

Dat kon wel lijken vond Siem, de rit was toch ten einde.

Al snel kwamen de anderen er toch alweer aan en nam de hele klup plaats in het café voor een heerlijk bakkie.

Topritje weer geweest !

Siem zijn kerstgroet

dinsdag 20 december 2016

08:54

Goeddag Fietsuh kutters !

In plaats van een Kerstkaartje :

Het is bijna 2017, misschien doen we nog 1 of 2 ritjes dit jaar en dan beginnen we aan een nieuw jaar vol fietsen.

Wattegaat dit jaar :

Iedereen bedankt voor de gezelligheid, gejakker, gejaag en af en toe ook geen gang erin en een rondje van niks.

Het altijd met een vrolijke twist gemengde en niet echt gemene gemopper op elkaar tijdens het wisselen van de zoveelste binnenband of nemen van een verkeerde afslag of zoeken naar een koffietent.

En de vele grappen, grollen en woordspelingen.

Post, bedankt voor het regelmatig in m'n wiel zitten. Man wat ben jij gegroeid met fietsen. En alle technische kennis waar je ons mee helpt, fantastisch !

Dijkx, een van de nieuwste Fietsuh kutters, dank voor je inzet op media-technisch gebied en het vastbijten in ieders wiel van die voor je zit. En je solo-ritjes tussendoor, chapeau !

Toom, hou vol man ! Goed voor lijf en leden en geestelijke ontspanning : Fietsuh kut !!!

Mark, je bent er niet altijd (afstand helaas) maar als je er bent met je kekke spulletjes is het altijd weer gezellig en geef je niet op.

Retep, ook niet altijd van de partij (ook iets met afstand en nog wat dingetjes) en daardoor soms ook een te makkelijke prooi voor leedvermaak van de anderen..... sorry gast, maar we bedoelen het nooit zo en zouden willen dat je veel vaker erbij bent : 2017 wordt jou jaar !!!

Kooij, je laat ons wat vaker in de steek de laatste tijd, maar als je erbij bent is het altijd weer lachen.

Vlieg, wat een kerel ben jij ! Altijd en overal vol gas, vaak meer dan goed voor je is. Waar niet gefietst kan worden volgens de wetten van de zwaartekracht bewijs jij het tegendeel. En wat je dit jaar gepresteerd hebt.....

Jantje, jij blijft een beest op 2 wielen. Niet normaal hoe jij altijd door gaat. Staat nooit niet geen rem op, blijft maar trappen meeje tevreje bakkes. Dankjewel dat ik regelmatig bij jou in het zuchie mag !

Johan, we moeten je soms meeslepen maar je bent er bijna altijd. Je zoekt nooit de makkelijkste weg, en al ben je achteraf soms helemaal vertieft, je deed toch weer mee en hebt er weer van genoten.

We gaan er met z'n allen een superdik 2017 van maken !

Met andere woorden :

Banjeren in het bos

De eerste 20 km ging Retep als een raket, zeker de tortalini van Siem. We vertrokken dit keer vanuit het hoofdkwartier in de Joubertstraat. Dijkx had erg na een buiteling van het dijkje naar bene. Retep deed al het kopwerk richting de Hoek. Ik was blij dat hij aldaar wat leuke grasstroken pakte, kon ik ff bijkomen. Na Retep overladen te hebben met complimenten over zijn vorm, gingen we op zoek naar de paadjes. Die lagen er prachtig bij, lekker vochtig en niet zo overwoekerd meer. Toen weer achter Retep aan richting Staelduinse Bos, waar Dijkx inmiddels ook (bijna) de weg weet. Op weg naar Maasdijk ging het lichtje bij Retep letterlijk en figuurlijk uit. Daar gaan de strava records. Op de Weverskade nog ff gas gegeven, toch nog een PR. Top rondje weer, heeft de kerstrede van Siem toch nog nut gehad.

Kort en venijnig

En of de zon gong schijnen !

Niet zozeer die echte koperen ploert, maar wel het zonnetje in de harten van enkele Fietsuh kutters deze morgen.

Want met 5 man was het toch weer een leuk kluppie.

En Arie V durfde het ook weer aan om mee te gaan, na zijn messenwerpersact.

Sorry voor deze onderbreking, moest ff m'n schoonmoeder van t toilet halen.

Maar dus, Post, Dijkx, Kooij, Arie V en Siem stonden om 9 u op de GB.

Eerst werd gedacht aan een rondje BP, maar Siem had een ander idee : omdat iedereen ca 10:30

thuis wilde zijn voor de volgende schranspartij had Siem een rondje rondom Maassluis in gedachten.

En het zou een 'kort en venijnig' ritje worden, dus gas erop !

Vanaf de GB werd koers gezet naar Maassluis, en het leuke paadje op de geluidswal was het 1e offroadstukje.

Dan stukje Weverskade, waarna het gravelpad langs de kwartellaan werd gepakt.

Dan langs de sporthal Westeinde, en via de surfplas naar het Spruitenpad.

Maar dat werd slechts voor de helft genomen, en halverwege rechtsom en over het gravelpad op de dijk terug.

Daarna volgde het graspad bovenop de dijk, speciaal geselecteerd voor de King of Zomp : Post.

Maar Post bleef wat achter en ging zelfs op het fietspad rijden !

Zat zeker nog een stuk reerug in de weg ?

Beide Arie's gingen als een speer ! Gelukkig dat Arie V geen power heeft ingeleverd tijdens zijn revalidatie.

Nu door het sterretjesbos en dan langs 'het balkon' naar het verdere stuk Deltadijk wat bij de veerpont begint.

Ook lekker zompig hier, maar nog niks vergeleken bij het laatste stukje dijk in de bocht van de Vlaardingse dijk !

Dijkx protesteerde luid maar volgde toch gedwee, en zo kwam het vijftal uit bij de kanovijver,

Hier werden nog de bekende paadjes gedaan en toen was het uit met de pret / de marteling voorbij (doorhalen wat niet van toepassing is ☹).

Dirty Hill

Een verhaal waarin een schoonmoeder een rol speelt? 🤖 anyways, ik deed een kortachtig rondje en de frisse wind deed mij besluiten gewoon wat rondjes Dirty hill te gaan doen. Man man wat een pap in de benen, bij mij zat er een halve gevulde hertereet in de weg! Zwaar pokkebaantje dat Bergschenhoek en nog even uittrappen over het asfalt alwaar ik een leuk bloemenstalletje heb geplunderd en voor 2 euros een setje gerberaas mee naar huis genomen voor t vrouwtjeHet leek minstens 30 km trappen maar waren er slechts een miseable 13 🤖 is dat het retep-effect 😊 🤖

Rondje andersom

Vier lampjes werpen hun felle witte licht over de in het donker gehulde paadjes van de Broekpolder. De stilte wordt verbroken door het gekwebbel van Trudy en Sam, die door de aanwezigheid van Post als laatste man meer lef hebben dan normaal in het donker. Een wit konijn met bruine vlekken schiet weg, opgeschrikt door het schijnsel van de lampjes en het gegiechel van de meiden. Een duif wordt bruut gewekt en valt verschrikt van zijn tak af. De singletrack wordt achterste voren genomen, gelukkig komen we geen tegenliggers tegen, best lachuh zo andersom. Strava snapt dit rondje andersom niet anders hadden we natuurlijk alle records verbroken. Via het grindpad langs de Holyweg komen we bij het Veenpad. Het hier normaal zo weelderig groeiende riet is compleet verdwenen. Via de grindpaadjes, waar het normaal krioelt van de honden, komen we bij de Woudweg, zonder een hond gezien te hebben. Via de grindpaden en oneindig lange en in het donker gehulde bruggen bij de Zweth arriveren we op de Trekkade. Op het blubberige en met "sinkholes" bezaaide Rietpad valt het lampje van Sam uit, precies als ze van de houten brug naar beneden rijdt. Ook het lampje van Trudy hapert regelmatig, maar de meiden rijden gewoon stug door. Sam heeft buiten een leesbril en diverse andere spulletjes ook nog twee reserve accu's bij zich, dus het lampje doorboort al snel weer de duisternis. Er worden nog wat Broekpolder paadjes andersom gedaan en dan keren we weer huiswaarts. Weer een gaaf rondje vanavond. De meiden hebben zich dit keer kranig gedragen in het donker.

Siem alleen in de Broekpolder

Vanmiddag ff op BP geweest.

Begin van het baantje, zeg vanaf A20, ligt er prima bij.

Na de Broekse Bergen werd het wat minder : er is hier en daar wat met nieuw grit gestrooid, maar dat heeft zich een beetje met wat bagger gemengd waardoor er wat 'gaten' in het pad zijn gekomen of er ontstaat wat smurrie (soort oliebolbeslag).

Het stukje voor het rooster en oversteek fietspad richting de A20 (zeg maar laatste stukkie) is juist weer opgeknapt hierdoor. Dit stukje 'loopt' ook wat lekkerder nu.

Plezier Dijkx, Post (Pullen ook ?) en de Chickies !

Koud

Mooi rondje gisteravond mannen en vrouwen !

Strava zou toch het rondje BP reverse moeten herkennen, want Post en ik hebben t een tijdje terug ook gedaan 🤖.

Zojuist terug van een rondje op de 'race' met Jan en Anton Olie. Ik op de Gary met de dunne fijne noppenbandjes. Moest flink m'n best doen om bij te blijven 🤖....

Maar het lukte. Vertrokken uit Maasdijk, alwaar we gelijk al kouwe klauwen en kouwe poten hadden (net mi2 graden boven nul en een kittig koud windje tegen) via de Gaag langs Schiplui. Dan naar De Kapel / Negenhuizen en 2 x rechts richting Kobus Kuch (Delft).

Hier even weer wat warmte in de ledematen laten stromen en genoten van een bakkie met.

Daarna via Rijswijk weer terug het Westland in.

Tegen de koude wind in, trok de kou weer langzaam onze lichamen binnen. Zelfs de rug van Johnny gaf geen bescherming.

Anton werd naar huis begeleid en Jan en Siem reden weer verder naar Maasdijk en Maassluis.

Het was ff flink koud, heb het het hele jaar nog niet zo koud gehad. En gisteren nog met korte broek en met zonder handschoenen gefietst.....

Laat maar komen die opwarming van de aarde, elke dag zomer 🤖👍.

Als het zaterdag ook zo fris is moet ik er nog even over nadenken of ik nog een ritje ga doen.

Copyright © Fietsuh Kut 2016.